

BURMESE CLASSIC .com

သင်မြတ်နိုး

ကြားလေသွားရင်တောင်ဝေးမှာကြောက်စာယ်

၀ န် ချိ ဝိ န် ၀

www.burmeseclassic.com

BURMESE
CLASSIC
.com

သင်မြတ်နိုး

ကြားလေသွေးရင်တောင်
ဝေးမှာကြောက်တယ်

BURMESE
CLASSIC
.COM

အခန်း(၅)

မေမေဆုံးပါးသွားတာနှင့် သမီးဖေဖေဆီမှာ သွားနေပါဟု မေမေရဲ့ ရောဂါဝေဒနာတွေ သည်းသည်းထန်ထန် ခံစားနေရသော အချိန်လေးမှာပင် မေမေ စိတ်ချလက်ချ လူ့လောကကြီးထဲကနေ ထွက်သွားရန် သီတဂူ ခေါင်းညိတ် ကတိပေးခဲ့ရသည်။

“အိမ်ဂှားထာတာလည်း လကစေ့မေပြီလေ၊ သမီး သီတဂူ တစ်ယောက်ထဲလည်း နေလို့မှ မတင့်တယ်တာပဲ မေမေ စိတ်အေးချင် တယ်၊ သမီးဖေဖေရဲ့ အရိပ်မှာပဲ သွားခိုပါ”

“စိတ်ချပါ မေမေရယ် သမီးအတွက် ဘာမှ စိတ်မပူပါနဲ့၊ သမီး ဖေဖေဆီသွားနေမှာပါ။ ပြီးတော့ သီတဂူက ဘယ်လို လူမျိုးနဲ့မဆို

သင်မြတ်အောင် နေတတ်ပါတယ်”

“ဖေဖေဆီသွားနေ သည်းခံပြီးနော့ သမီးဘဝအတွက် ကိုယ် ခြေထောက်ပေါ်ကိုယ် ရပ်တည်နိုင်တဲ့အထိပဲ သမီးသီတာဂူ သည်းခံ နေပါ။ သမီးသီတာဂူကို မေမေ ယုံကြည်တယ်၊ ပညာဆက်သင်ဖို့လေး၊ ဖေဖေဆီက အမွေတွေထက် ပညာပြည့်စုံဖို့ပဲ အဓိကထားပါကွယ်”

ဖေဖေနှင့်မေမေ ချစ်သူတွေအဖြစ်ရောက်ခဲ့ကြတုန်းက ဖေဖေ က ချမ်းသာကြွယ်ဝလွန်းတဲ့ သူဌေးကြီးဇနီးမောင်နှံရဲ့ တစ်ဦးတည်းသော သား၊ မေမေက ဒရိုင်ဘာကြီးရဲ့ သမီးလေးပါ။ တစ်ယောက်ကို တစ် ယောက် အရမ်းချစ်ခဲ့ကြပြီး နီးရာလိုက်ပြေးတဲ့အထိ မခွာနိုင်မခွာရက်ဖြစ် ကာ တစ်နှစ်လောက်နေထိုင်ပြီး သမီးလေး သီတာဂူကိုမွေးပြီး တစ်လ သမီးအရွယ်လေးမှာပဲ မေမေရဲ့ဖေဖေ ဒရိုင်ဘာကြီးဘိုးဘိုးကိုယ်တိုင်က အရှင်သခင်ရဲသားလေး ဆင်းရဲဒုက္ခရောက်နေတာ မကြည့်ရက်လို့ သူဌေးကြီးလင်မယားဆီ ဖေဖေအား အတင်းအကြပ်ပြန်ပို့ခဲ့သည်ဟု မေမေက ပြောပြခဲ့သည်။

“မေမေ့အဖေကိုက ဖေဖေနဲ့မေမေတို့ အတူပေါင်းသင်းနေနိုင် တာကိုက အရှင်သခင်တွေအပေါ် သစ္စာဖောက်တယ်လို့ ထင်ထားတာ လေး၊ အဲဒီတော့ မေမေမှာ ချက်ချင်းကိုယ်ဝန်ရှိလာလို့ ကလေးမွေးတဲ့

အထိစောင့်ပြီး သူ့ အရှင်သခင်တွေဆီ ပြန်ပို့ခဲ့တယ်”

ဘိုးဘိုးက ငါနဲ့ငါ့အလုပ်ရှင် သူဌေးတွေနဲ့ ဘယ်လို လုပ်ပြီး ခမည်းခမက်တော်ရမှာလဲတဲ့ အရမ်းကို သစ္စာမဲ့ရာရောက်လွန်း တယ်တဲ့။ အလုပ်ရှင်တွေ ခုဆိုရင် ဘယ်လောက်အထိ စိတ်သောကတွေ ရောက်နေပြီလဲတဲ့။ မေမေ့ကို အလွန်အမင်း စိတ်ဆိုးဒေါသထွက်ခဲ့သော ဘိုးဘိုးက သမီးလေးသီတာဂူကိုမွေးပြီး တစ်လအတွင်းမှာပဲ သမီးဖေဖေ့ကို အရှင်သခင်တွေလက်ထဲ ပြန်အပ်ခဲ့တာတဲ့။ အဲဒီထဲက သမီးဖေဖေနဲ့ ခွဲသွားခဲ့တာ မကြာခင်ကမှ မြန်မာပြည်မှာ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတွေနဲ့ အောင်မြင်တဲ့လုပ်ငန်းရှင်ကြီးဖြစ်နေတာ သိလိုက်ရတယ်တဲ့။ မေမေဆုံး စွားတဲ့အချိန်တွင် ဖေဖေဆီမသွားချင်ပေမယ့် မေမေ့ကို ကတိပေးထားတဲ့ အပြင် သမီးသီတာဂူတစ်ယောက်ထဲလည်း ရပ်တည်နေထိုင်ဖို့ အဆင် မပြေသဖြင့် ဖေဖေဆီပဲ သွားနေဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

“သမီးဖေဖေက မေမေ့ကိုလည်း အရမ်းချစ်တယ်၊ သမီးကို လည်း အရမ်းချစ်တယ်။ သမီးလေးကို မွေးတုန်းက လက်ပေါ်ကတောင် မချဘူး။ မေမေကတောင် အဖြစ်သည်းလွန်းလို့ အမြင်ကတ်ရတယ်”

အခုရော ဖေဖေက သီတာဂူကို ချစ်နေပါဦးမလားဟင်။ သမီးကို သည်းသည်းလှုပ်ချစ်သော ဖခင်တစ်ယောက်က သမီးလေးရှိနေတာသိ

လျှက်နှင့် နှစ်ပေါင်းများစွာ အဆက်အသွယ်မလုပ်ခဲ့တာ မေမေပြောခဲ့သလို ဖေဖေက သမီးကို ချစ်တယ်ဆိုတာ သိတူကတော့ လက်မခံနိုင်လောက်အောင် ဖြစ်နေသည်။

“သမီးရော ဖေဖေကို တွေ့ချင်တယ် မဟုတ်လား။ တွေ့သင့်တယ်လေ။ ချောမောခန့်ညားတဲ့ ယောက်ျားတစ်ယောက်ပဲ သမီးရယ်”

မေမေလည်း ချောမောလှပလွန်းတဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ပါပဲ။ သီတဂူ ဖေဖေကိုတော့ တွေ့ချင်သည်။ သီတဂူဖေဖေ ဘယ်လိုပုံစံမျိုးလည်းဆိုတာပေါ့။ ပြီးတော့လည်း သိချင်နေတာက ဖေဖေအနေနှင့် သူမကို ဘယ်လောက်အထိ ချစ်မြတ်နိုးခဲ့လဲဆိုတာပဲ။ မေမေပြောသွားတာကို သီတဂူ လက်မခံချင်ပေ။ သီတဂူကို ဖေဖေ နှစ်ပေါင်းများစွာ မဆက်သွယ်ခဲ့တာရယ်။ ဒီလောက် ချမ်းသာကြွယ်ဝပြီး နာမည်ကြီး လုပ်ငန်းရှင်ကြီးက ဆင်းရဲနွမ်းပါးပြီး ပညာဆက်သင်ဖို့တောင် အခက်အခဲတွေနေရာတဲ့သမီးကို မဆက်သွယ်ဘဲ တာဝန်မဲ့စွာ စွန့်ပစ်ထားတာရယ်။ အပြစ်မဲ့စွာ စွန့်ပစ်ထားခဲ့တဲ့ ဇနီးတစ်ယောက်ကို ရက်ရက်စက်စက် ဥပက္ခာပြုနေတာရယ်က ဖေဖေအချစ်တွေကို သီတဂူ သံသယဝင်နေသည်။

“သီတဂူ သမီးတစ်ယောက်ထဲ လုံးဝနေလို့မရဘူးနော်။

ဖေဖေကို သွားတွေ့ပါ။ သမီးဘဝ အနာဂတ်အတွက်က ဖေဖေရင်ငွေ့ကို ခိုလှုံပါကွယ်”

သီတဂူ သွားတွေ့ဖို့ပဲ ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။ ဖေဖေအလုပ်လုပ်နေတဲ့ ကုမ္ပဏီကြီးတည်ရှိရာနေရာရော၊ ဖေဖေ နေထိုင်တဲ့ ဖြစ်နိမ့်လမ်းက ခြံကျယ်ကြီး တည်ရှိရာကိုရော သိထား၏။ မေမေက ဖေဖေ ဘယ်မှာရှိနေတယ်ဆိုတာကို သိပေမယ့် သူမကို ဖွင့်ပြောတာမပြုခဲ့။ မေမေရောဂါဝေဒနာတွေခံစားပြီး လူ့လောကကြီးထဲကနေ ထွက်ခွာသွားရတော့မည့် နောက်ဆုံးအချိန်လေးရောက်မှ ဖွင့်ဟပြောဆိုသွားခဲ့သည်။ မေမေရဲ့ တစ်လပြည့်ဆွမ်းကျွေးအလှူပြီးတော့ ဖေဖေနှင့် သွားတွေ့ဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

“ဘာဖြစ်လဲ သီတဂူကို လက်မခံလည်း ပြန်လှည့်သွားရုံပဲပေါ့။ သီတဂူဘဝကို သီတဂူ စောင့်ရှောက်နိုင်ပါတယ်။ သီတဂူက သတ္တိရှိတယ်”

သီတဂူ ကိုယ်ကိုကိုယ်အားပေးရင်း စီးပွားရေးလုပ်ငန်းရှင်ကြီး ဖေဖေဦးငွေရဲ့ ခြံကျယ်ကြီးရေကို ရောက်သွားသည်။ အပြင်မှ လှမ်းကြည့်တာလေးနှင့်ပင် တအံ့တဩဖြစ်ရလောက်အောင် လှပခန့်ညားထင်တိုက်ဖြူဖြူကို သူမ တွေ့ရှာသည်။ အနက်ရောင်နှင့်ရွှေရောင်ရော

ယုက်ထားတဲ့ ခြံတံခါးမြင့်မြင့်ကြီးက ခြံထဲကို အပြင်မှမမြင်တွေ့နိုင်အောင် ကာရံထား၏။ သူမ ဝင်ပြီးတွေ့ရင်ကောင်းမလား။ မတွေ့ဘဲ ပြန်ထွက်သွားရင် ကောင်းမလားဟု တွေးရင် ဖေဖေက သူမအား သမီးအဖြစ် လက်ခံမှာ မဟုတ်ဘူးဆိုတဲ့ အတွေးတွေပဲ သီတဂူစိတ်တွေကို သိမ်ငယ်အားလျော့သွားစေသည်။ ဘာဖြစ်လဲ သီတဂူ တွေ့မယ်၊ ဖေဖေကိုတော့ တွေ့သွားချင်နေ၏။ လက်မခံလည်း ပြန်သွားရုံပဲပေါ့၊ ဘာဖြစ်လဲ သီတဂူ တွေ့သင့်တယ်။ ကိုယ့်ဖေဖေရဲ့ မျက်နှာကိုတော့ သီတဂူ တွေ့သင့်ပါတယ်။ အရင်ကတော့ ဖေဖေ သေဆုံးသွားပြီ ထင်နေတဲ့သူမ ဖေဖေကို တမ်းတမ်းတတ လွမ်းလွမ်းဆွတ်ဆွတ် တွေ့ချင်နေသည်။ အခု ဖေဖေ လူလောကကြီးထဲမှာ အသက်ထင်ရှားရှိနေတာ သိလိုက်ရတော့ ဖေဖေ က တာဝန်မဲ့ပြီး သူမကို စွန့်ပစ်ထားရက်လို့တွေးမိပြီး နာနာကျည်းကျည်း လေးခံစားရကာ ဖေဖေနဲ့မတွေ့တော့ပါဘူးလေဟု ဆုံးဖြတ်ထားခဲ့ပေမယ့် ဖေဖေမျက်နှာ၊ ဖေဖေ ဟန်ပန်အမူအရာတွေကို တွေ့မြင်ချင်သေးသည်။ သီတဂူက အမွေတွေဘာတွေ မက်မောတာမဟုတ်။ မာနကြီးကြီး မာမာကျောကျော ကောင်မလေးတစ်ယောက် ဖေဖေကိုတွေ့ပြီး ပြန်မယ်။ မေမေမှာထားခဲ့သလို ဖေဖေအရိပ်မှာ ခိုလှုံချင်မှခိုလှုံမှာပါ။ သီတဂူ ခြံဝတွင်ရပ်ပြီး လူခေါ်ဘဲလဲကို နိပ်ပစ်လိုက်သည်။ ခဏကြာ

တော့ ခြံတံခါးအပေါက်သေးသေးလေးပွင့်လာပြီး လူကြီးတစ်ယောက် ထွက်လာသည်။

“မင်း ဘယ်သူလဲ...ဘယ်သူနဲ့ တွေ့ချင်လို့လဲ”

“ကျွန်မနာမည် သီတဂူပါ။ ဒီက သူဌေးကြီးဦးငွေရုံနဲ့ တွေ့ချင်လို့ပါ”

“သူဌေးကြီးကို တွေ့ချင်လို့ ဟုတ်လား”

“ဟုတ်ကဲ့”

“မင်းနဲ့ ဘာတော်လဲ၊ ဘာကိစ္စလဲ ဒီမှာ အလုပ်သမားလည်း မလိုပါဘူး။ မင်း...မင်း သူဌေးကြီးကို ပြဿနာရာဖို့ရောက်လာတာ လား။ နေ...နေဦး ငါ အကြောင်းကြားပေးမယ်။ မင်း နာမည်ဘယ်သူ”

“သီတဂူပါ”

“ကောင်းပြီလေ ဒီမှာပဲ ရပ်နေပါ။ သူဌေးကတော်ကြီး ဒေါ်ချစ်ချစ်သဲကို အကြောင်းကြားပေးပါမယ်”

“ဦးငွေရုံကိုပဲ အကြောင်းကြားပေးပါ။ ကျွန်မ ပြဿနာရာဖို့ လာတာမဟုတ်ပါဘူး။ သူဌေးကြီးနဲ့ ဆွေမျိုးနီးစပ်တော်ပါတယ်”

ခြံစောင့်ကြီးဟုထင်ရသော လူကြီးတစ်ယောက်အကြည့်တွေ့က သူဌေးကြီးအား ပြဿနာလာရာပြီး ငွေညှစ်မည့်မိန်းကလေးတစ်

ယောက်ဟု ထင်နေပုံပင်။ မဟုတ်တဲ့အကြောင်း သီတဂူ သေသေချာချာ ရှင်းပြရသည်။ တော်တော်ကြီးကျယ်နေလိုက်တာ။ သူ့ဌေးကြီးကိုတွေ့ရဖို့ အစောင့်တွေက စေ့စေ့စပ်စပ် စစ်ဆေးနေ၏။ သူမတော်တော်လေးကြာ အောင် စောင့်နေပြီးကာမှ ခြံစောင့်ကြီး ပြန်ထွက်လာပြီး ဝင်ခွင့်ပြုသည်။

“ဝင်ပါ မမလေး။ စောစောထဲက မမလေး ဘယ်သူလည်း ဆိုတာ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းလေးပြောရောပေါ့။ အခုတော့ မလေးမစား ဆက်ဆံမိပြီ”

“ရပါတယ် ကိစ္စမရှိပါဘူး။ ဟိုလေ ဖေဖေက သီတဂူကို တွေ့မယ်တဲ့လား”

“ဟုတ်ကဲ့”

စောစောက အထင်လွဲပြီး မျက်နှာထားတင်းတင်းနှင့် မယုံသင်္ကာကြည့်နေသော ခြံစောင့်ကြီးရဲ့မျက်လုံးတွေက ရိုသေလေးစား တဲ့ အရိပ်အငွေ့တွေလွှမ်းကာ ဟုတ်ကဲ့ ဟုတ်ကဲ့ဖြစ်နေသည်။ ဖေဖေက သူမကို လက်ခံတာပဲ။ သီတဂူ ရင်တွေ တဒိတ်ဒိတ်ခုန်လာသည်။ ခြံ ကြီးထဲဝင်တော့ အမလေး တော်တော်ချမ်းသာတာပဲ တွေးမိပြီး မက်မော လိုချင်တောင်းတမှုတွေတော့ မရှိပေ။ ဖေဖေမှာ မိသားစုရှိနေတာကို လည်း သူမ သိထားသည်။ သူမ တိုက်ကြီးထဲ ဝင်လာခဲ့တော့ အဝမှာပင်

စိန်တွေပြုတ်သိပ်သည်းထနေအောင် ဝတ်ဆင်ထားသော ဖြူဖြူချောချော မိန်းမကြီးက ဆီးကြိုနေ၏။ မလွဲမရှောင်သာလို့ ဆီးကြိုရပုံနှင့် မျက်ဝန်း တွေက တင်းနေသည်။

“မင်း... သီတဂူလား”

“ဟုတ်ကဲ့”

“ငါက ဦးငွေရဲရဲနီး ချစ်ချစ်သဲပဲ”

“ရှင်”

“မင်း အမေ သေသွားပြီလား”

ဘုရားရေ ဒေါ်ချစ်ချစ်သဲဆိုတဲ့မိန်းမကြီးက မယဉ်ကျေးလိုက် တာ၊ မေမေ့ကို သေသွားပြီလားတဲ့။ ဘယ်လိုကြီးလဲ မိထွေးပီပီဆိုတဲ့ အတွေးက သီတဂူအတွေးတွေထဲ ခုန်ပေါက်ဝင်ရောက်လာသည်။ သီတဂူကို အမွေလုဖို့ရောက်လာတဲ့ သူလိုမျိုးထင်ပြီး မိထွေးပီပီ လင်ပါသမီးကို အမြင်မကြည်မလင် ဖြစ်နေတာလားပဲ။ သီတဂူက ဖေဖေ့ကိုပဲ တွေ့ချင်တာ၊ ဖေဖေ ဘယ်လောက်ပဲချမ်းသာပါစေ သူမက ကိုယ့်အစွမ်းအစနဲ့ရတဲ့ ပိုက်ဆံကိုပဲ တန်ဖိုးထားမိတာပဲ။ သူမရှာနေမိ တာက ဖေဖေပဲ။ ဘာဖြစ်လို့ တယုတယနဲ့ နွေးနွေးထွေးထွေးထွက်ပြီး မကြိုရတာလဲဟင်။ သူမတွေ့ချင်နေတဲ့ ဖေဖေ့ကို အရိပ်အယောင်မျှမရှိ

မတွေ့ရ။ ဒေါ်ချစ်ချစ်သဲရဲ့ မျက်နှာတင်းတင်းကြီးနှင့် စကားလုံး စိမ်းစိမ်း
တောက်တောက်တွေကြောင့် သူမပြန်ပြီး ထွက်သွားချင်လာသည်။

“လိုက်ခဲ”

“ဟုတ်ကဲ့”

“ညည်းအမေသေတာနဲ့ ညည်း လာဆက်သွယ်မယ်လို့ ထင်မိ
သားပဲ။ ထင်ထားတဲ့အတိုင်းပဲလေ။ ညည်းအမေက သွားခိုင်းလိုက်တာ
လား။”

သီတာဂူစိတ်တွေက မာနနှင့်ကိုယ်ကျင့်တရားကို ထိပါးလာရင်
နည်းနည်းလေးမှ သည်းခံခွင့်လွှတ်တတ်သူတော့မဟုတ်။ ဒေါ်သကြောင့်
မျက်ဝန်းလေးတွေက မာထန်စိမ်းတောက်သွားကာ ဒေါ်ချစ်ချစ်သဲကို
ကြည့်ပစ်လိုက်သည်။

“ရှင်”

“ဒီကိုဆက်သွယ်ဖို့ နင့်အမေက လွှတ်လိုက်တာလားလို့ ငါ
မေးနေတယ်လေ”

“ဟုတ်တယ်”

“ထင်သားပဲ”

“မေမေ မရှိတော့ရင်တော့ အရာရာမပြည့်စုံတဲ့ သမီးက

ဘယ်သူပြောပြော မပြောပြော ကိုယ့်အဖေအဖိုပဲ လာခိုလှုံရမယ်လေ”

သူမစိတ်တွေကို ထိန်းချုပ်ထားသည့်ကြားမှ ခပ်ဆတ်ဆတ်
ပြန်ဖြေလိုက်တော့ ဒေါ်ချစ်ချစ်သဲကရှေ့မှ ခပ်ဆောင်ဆောင်လေး ထွက်
သွားကာ အခန်းတစ်ခုထဲဝင်သွားသည်။ သူမလည်း နောက်မှ
လိုက်ဝင်သွား၏။ ဝင်လိုက်ထဲက လေအေးပေးစက် အငွေ့အသက်တွေ
ရိုက်ခတ်ကာ အေးစိမ်းသွားပြီး အခန်းကြီးကလည်း အဖိုးတန်ပစ္စည်းတွေ
နောက်ဆုံးပေါ် အသုံးအဆောင်တွေနှင့် ပြင်ဆင်ထားသော ခမ်းနား
လွန်းသည့် အိပ်ခန်းကြီးဖြစ်နေသည်။

“ဟင်”

သီတာဂူ မထင်မှတ်နိုင်စွာ ဝိုးချဲ့လ်ပေါ်မှာထိုင်နေတဲ့ မေမေပြ
ထားတဲ့ ဒါသမီးဖေဖေပဲဟု ဓာတ်ပုံထဲက ဖေဖေဖြစ်နေသဖြင့် သူမ
မှင်သက်မိစွာ ကြောင်ငေးကြည့်မိသွားသည်။

“သမီးသီတာဂူလား... အမလေး ဖေဖေသမီးက ဒီအရွယ်
တောင်ရှိနေပြီလား။ ဖေဖေအနားကိုလာပါဦးကွယ် သီတာဂူရယ်”

ဖေဖေက သူ့ဇနီးအား မင်းထွက်သွားလို့ရပြီဟုပြောကာ သူမ
အား တယုတယ ကြင်ကြင်နာနာပြောဆိုသည်။

“ဖေဖေ ဖေဖေ ဟုတ်ပါတယ်နော်၊ ဖေဖေ ဦးငွေရ်လား”

“ဟုတ်ပါတယ် သမီးလေးရယ်၊ ဖေဖေဦးငွေရုံ သမီးတို့သားအမိ အပေါ် တာဝန်မကျေခဲ့တဲ့ ဖေဖေလေ”

“အို”

သူမက ပြူးကြောင်ငေးမောစွာ ရပ်ကြည့်နေလို့ ဖေဖေက ရယ်မောရင်း ဝိုးချဲ့လ်ကိုလိုမိကာ သူမအနားရောက်လာပြီး သူမ လက်လေးအား ဆုတ်ကိုင်ဖျစ်ညှစ် ချစ်ခင်ယုယစွာ ဆီးကြီးသည်။

“သမီး သီတဂူ”

“ရှင်”

“မေမေက လွှတ်လိုက်တာလား”

“ဟုတ်ပါတယ် ဖေဖေ သမီးတစ်ယောက်ထဲနေလို့ မသင့်တော် ဘူးတဲ့။ သမီးဖေဖေအရိပ်မှာ နိုင်လို့ပါတဲ့။ ဖေဖေ အခုလို အသက်ထင်ရှား ရှိနေတာတောင် သီတဂူသိရတာ မေမေ မကွယ်လွန်ခင်လေးကမှပေါ့”

“သမီးမေမေက မာနရှိတယ်၊ သူ့ဘာဖြစ်လို့ ဖေဖေနာမည် ဂုဏ်သတင်းတွေ ဖေဖေ ဘယ်မှာနေတယ်ဆိုတာ သိသိကြီးနဲ့ မပြောပြ တာ ဖေဖေကို မုန်းတီးနေလို့လေ”

“မဖြစ်နိုင်တာဘဲ”

“ဖေဖေ သိပါတယ် ဘယ်လိုမှ မလွှဲသာမရှောင်သာလို့

သမီးလေးရှေ့ရေအတွက် ဖွင့်ပြောပြတာနေမှာပဲ”

ဦးငွေရုံအကြည့်တွေက နောင်တတွေနှင့်အတူ မသေခင် သမီးကို တွေ့ဆုံလိုက်ရ၍ ပျော်ရွှင်ကျေနပ်ပီတိတွေ အပြည့်ဖုံးလွှမ်းနေ သည်။ ပျော်သွားရ၏။ တကယ်ဆို မိမိလည်း သမီးလေးကို တွေ့ချင် နေတာပါ။ အရင်က အခြေအနေအရပ်ရပ်ကြောင့် သမီးလေးနှင့်နီးအား စွန့်လွှတ်ထားခဲ့ရပေမယ့် မိမိ သမီးကိုရှာနေတာ ကြာပါပြီ။ သမီးမေမေ မြက မာနကြီးပြီး ရှောင်ပုန်းနေ၍ဖြစ်သည်။

“သမီး ယုံမလားဘဲ ဖေဖေ ရှာဖွေခဲ့ပါတယ်၊ သမီးနဲ့ငန်းကို အချိန်ယူပြီး ရှာဖွေနေခဲ့ပေမယ့် သမီးမေမေက ပုန်းရှောင်နေလို့ မတွေ့ခဲ့ရဘူးလေ။ အမှန်ပါ ဖေဖေရဲ့ တစ်ဦးတည်းသောသမီးလေး သီတဂူကို တွေ့ချင်နေတာပါ”

“ဖေဖေ...ဟိုလေ အခု”

“ဖေဖေ လွန်ခဲ့တဲ့သုံးလလောက်ကမှ လေဖြတ်သွားတယ်လေ၊ ဆေးခန်းမှာတစ်လတက်ရတယ်။ ဦးနှောက်ထဲ သွေးခဲသွားတာတဲ့။ ဆေး တော်တော်လေးကုလိုက်ရတယ်။ အခုတော့ ဒုက္ခိတဘဝနဲ့ ဝိုးချဲ့လ်ပေါ် ထိုင်နေရပြီလေ”

“ဖေဖေရယ်”

“တဖြည်းဖြည်းတော့ လမ်းလျှောက်လာနိုင်တယ်လို့ ပြော
တယ် သမီး ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဖေဖေကို လာတွေ့တာ အရမ်းဝမ်းသာတယ်။
ဖေဖေ အရမ်းတွေပချင်နေတာပါ”

ဖေဖေက သူမတို့သားအမိကို ရှာဖွေနေတယ်ဆိုတော့လည်း
ဖေဖေမေတ္တာစေတနာတွေကို သူမ နားလည်လာရသည်။ ဖေဖေဝန်း
ကတော့ သူမအား လက်ခံလိုတဲ့ဆန္ဒမရှိပဲပင် အလိုမကျတဲ့ မျက်ဝန်း
အရိပ်တွေနှင့် ဟန်ဆောင်အပြုံးပင် အားနာပါးနာရှိမနေဘဲ တည်တည်
ပင် ဆီးကြိုခဲ့၏။ ဖေဖေက သူမိသားစုအကြောင်းတွေကို ပြောပြသည်။

“ဖေဖေကို လူကြီးမိဘတွေ လက်ထပ်ပေးစားတဲ့ဝန်း ချစ်ချစ်သဲ
နဲ့ ပါလာတဲ့ သားတစ်ယောက် သမီးတစ်ယောက်ရှိတယ်”

“ရှင်”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ သမီး”

“ဖေဖေမိဘတွေက မေမေနဲ့တော့ သဘောမတူဘဲ ကလေး
နှစ်ယောက်အမေနဲ့မှ သဘောတူတာလား”

“သမီးမေမေက ဒရိုင်ဘာရဲ့သမီးလေ၊ ချစ်ချစ်က သူဌေးသမီး
ယောက်ျားဆုံးသွားတော့ ကလေးငယ်ငယ်လေးတွေနဲ့ ကျန်ခဲ့တာပါ။
ချစ်ချစ်က ဖေဖေထက် အသက်ကြီးတယ်လေ”

မေမေကို သတိရလာသည်။ အဘိုးကိုယ်တိုင်က ဖေဖေကို
ဆင်းရဲဒုက္ခမခံစေချင်ပေ။ သူဌေးသား မဟုတ်လား။ သစ္စာရှိသော အဘိုး
က မေမေကိုပဲ ဒုက္ခခံစေခဲ့သည်။ ဖေဖေသည် မေမေပြောပြသလို
သီတဂူနှင့်တူလွန်းပြီး နဖတ်ခန့်ညားချောမော၏။ သူမလည်း ဖေဖေကို
ပြုစုပေးဖို့ အချိန်မီလေး တွေ့ဆုံလိုက်ရ၍ ဝမ်းသာပျော်ရွှင်နေသည်။

“ချစ်ချစ်ကပါလာတဲ့ သားနဲ့သမီးကို ဖေဖေက ကိုယ့်ရင်သွေး
တွေလှိပ် သဘောထားပြီး ကျွေးမွေးစောင့်ရှောက်ထားခဲ့တာပါ။ သမီး
လည်း သင်မြတ်အောင်နေပြီး သမီးရှေ့ရေအတွက် ဖေဖေစီစဉ်ထားတာ
တွေ ရှိပါတယ်။ ဖေဖေ မကြာခင် စီစဉ်ပေးမယ်ကွယ်”

“သီတဂူ ဖေဖေဆီက အမွေပစ္စည်းတွေ ဘာတစ်ခုမှ မလိုချင်
ပါဘူးနော်။ တွေ့ချင်ရုံလေးပါ။ မျက်နှာကို မြင်ချင်ရုံလေးပါပဲ ဖေဖေရယ်။
အခုတော့ ဖေဖေကိုပြုစုခွင့်ရပြီမို့ အရမ်းကျေနပ်မိပါတယ်”

“ဒီစကားကြားရတာ ဖေဖေ အရမ်းစိတ်ချမ်းသာတယ်ကွယ်။
ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သမီးရသင့်ရထိုက်တာတော့ ရစေမှာပါ”

သမီးပုံစံလေးက နွမ်းဖတ်ဖတ်လေးဖြစ်နေပေမယ့် မာနမျက်
ဝန်းလေးတွေနှင့် ထူးချွန်ထက်မြက်မည့် သမီးလေးဖြစ်နေ၍ ဦးထွေရုံ
စိတ်အေးရသည်။ သမီးက မိမိအမွေကို ရသင့်တာပဲ။ သမီးအတွက်

ရည်မှန်းပြီး မိမိမှာသီးသန့်စီစဉ်ထားတာတွေရှိသည်။ ဒရိုင်ဘာသမီးက မွေးလာတဲ့သမီးက အလွန်ချောမောလှပသူလေးဖြစ်နေတာ မိမိနှင့်တူ လွန်းပြီး သန့်သန့်စင်စင်လေးဖြစ်နေတာကိုပဲ အဖိုးတန်သမီးလေး ဖြစ် နေသည်။ ချစ်ချစ်ကတော့ သမီးအပေါ်လိုလိုလားလားဆီးကြိုမှာ မ ဟုတ်ပေ။ ဒရိုင်ဘာသမီးကမွေးတဲ့ သွေးဆိုးပြီး ခပ်နိမ့်နိမ့်ဆက်ဆံမှာကို မိမိ စိတ်ပူနေရ၏။ မိမိဒုက္ခိတဖြစ်နေတာက ခက်တယ်၊ မိမိဆီလာ ရောက် ဆက်သွယ်လိမ့်မည်ဟု မထင်မှတ်ထားခဲ့သော သမီးလေးသီတာ ကို မိမိ ဘယ်လောက်များ တွေ့ချင်တဲ့ဆန္ဒတွေ ပြင်းပြနေခဲ့လည်း မိမိရင်ထဲမှာ ဝမ်းသာပျော်ရွှင်မှုက အတိုင်းအဆမရှိတော့ပေ။ သမီးကို နွေးထွေးစွာဆီးကြိုဖို့ ဝန်းဖြစ်သူ ချစ်ချစ်သဲအား အလေးအနက် တောင်း ဆိုခဲ့သည်။

“သမီးလေးအတွက် အခန်းမပြင်ဆင်ရသေးဘူးကွယ်။ ရုတ် တရက်ကြီးဆိုတော့ ဘာမှ အဆင်သင့်မရှိဘူး။ ဖေဖေတော့ ချစ်ချစ်ကို စီစဉ်ခိုင်းထားတယ်”

“သမီးအတွက် ဘာမှအပန်းမကြီးပါနဲ့ ဖေဖေ၊ အခုလို ဖေဖေ ဆီက နွေးထွေးတဲ့ ဆီးကြိုမှုတွေ ဖခင်မေတ္တာတွေရတာပဲ သီတာဂူ ပျော်ရွှင်ကျေနပ်ပါပြီနော်”

“သမီးလေးရယ်”

ဖေဖေက လာပါဦး သမီးလေးရယ် ဖေဖေ ဖက်ထားပါရစေဟု ပြောသဖြင့် ဖေဖေ့ကို သီတာဂူ ဖက်ထားမိချိန်တွင်ပဲ မိထွေးဖြစ်သူ ဒေါ်ချစ်ချစ်သဲက ဝင်ရောက်လာလေသည်။

x x x x x x x x x x x x x x x

အခန်း(၂)

“သီတာဂူ”

“ရှင်”

“ညည်းလေးက ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် ကိုကိုသမီးဖြစ်နေပါစေအေး
ကိုယ်အဆင့်ကိုတော့ကိုယ် သိပါတယ်နော်”

“ရှင်”

“ရှင်းအောင်ပြောပြထားတာပါ။ အခုကိုကိုက မုကိုတ
တစ်ယောက်ဖြစ်နေလို့ အန်တီချစ်က ညည်းလေးကို လက်ခံလိုက်တာပဲ”

ဒေါ်ချစ်ချစ်သဲက သီတာဂူကို ဖေဖွေးနားကနေ လှပနုညက်သော
စကားလုံးတွေနှင့်ခေါ်ထုတ်လာပြီး နေရမယ့်အခန်းထဲရောက်မှ ဖျက်နာ

ထားကအစ ရုတ်ခြည်းပြောင်းသွားကာ ရင်ထဲကပြောချင်နေတဲ့စကားတွေကို ရှင်းရှင်းလင်းလင်းသိသွားအောင် ပြောနေသည်။ သူမ ဘာမှ မဖြစ်ပါဘူး။ ဖေဖေ့ကိုအနားမှာနေခွင့်ရပြီး ပြုစုပေးချင်တာပါပဲ။ ကျွန်မက ရှင်တို့ကို ယှဉ်ပြိုင်ပြီး ဖေဖေဦးငွေရုံရဲသမီးအဖြစ် အမွေလာလှတော့ မယ် မထင်ပါနဲ့။ ဝေးသေးတယ်။ ကျွန်မက ကိုယ့်အစွမ်းအစနဲ့ပဲရတဲ့ ငွေကြေးဥစ္စာတွေကိုပဲ တန်ဖိုးထားတာပါ။ ဒေါ်ချစ်ချစ်သဲကလေး သံချိုချိုလေးနှင့် သီတဂူအား သာသာနှင့်နာနာနက်နေသည်။

“ညည်းအဖေနားမှာဆက်ပြီး နေချင်တယ်ဆိုရင် အလိုက်သိသိ နေရမယ် သီတဂူ၊ ညည်းပုံစံက ကြွပ်ဆတ်ဆတ်မာကျောကျောပုံစံပဲ။ အချို့ပြင်ပါ။ ညည်းက အစေအပါးရဲ့သွေးပဲ။ ဘယ်လိုနေထိုင်ရမလဲဆိုတာ သိပါတယ်နော်”

“ဒီမှာ”

ဒေါ်ချစ်ချစ်သဲရဲ့ အဓိပ္ပါယ်မဲ့စွာ နှိမ်ချစော်ကားမှုကို သူမ သည်းမခံနိုင်တော့ဘဲ ဒီမှာဟု လေသံမာမာပြောပြီးမှ ဖေဖေမျက်နှာကို မြင်ယောင်လာကာ ဆတ်ခနဲ ထပ်လိုက်မိပြီးမှ ပြန်ထိုင်ရသည်။ ဖေဖေကို သနားတယ်။ ရောဂါဝေဒနာတွေ ခံစားနေရတဲ့အချိန်ပါ။ ဖေဖေက သီတဂူတို့ သားအမိကိုအခြေအနေအရ စွန့်ခွာသွားခဲ့တာဖြစ်ပြီး မေမေ

ဘက်ကလည်း အဘိုးရဲ့တားဆီးပိတ်ပင်မှုကြောင့်နှင့် မေမေကိုယ်တိုင် မာနတကြီး ရှောင်ပုန်းနေခဲ့တာကြောင့် သူမအနေနှင့် ဖေဖေ့ကို အပြစ်မတင်ရက်တော့ပေ။ ဖေဖေမှာ သွေးတိုးရောဂါရှိနေသည်တဲ့။ သူမ စိတ်ကို ထိန်းချုပ်ပစ်လိုက်သည်။

“ညည်းက အရမ်းရိုင်းစိုင်းတဲ့ကောင်မလေးပဲ။ အင်းလေ မျိုးရိုးက စကားပြောတာပဲ။ ညည်း ငါပြောတဲ့စကားတွေကို မနာခံနိုင်ရင် ပြန်သွားပါ။ အခုအချိန်မှာ ညည်းအဖေက ဒုက္ခိတနော်၊ သွေးတိုးပြီး အချိန်မရွေး သေနိုင်တယ်”

သီတဂူကိုတော့ ရိုင်းစိုင်းတဲ့ကောင်မလေးတဲ့။ သူ့ကျတော့ နည်းနည်းလေးမှ မယဉ်ကျေးပေ။ စကားသံက အေးဆေးချိုသာနေပေမယ့် ပြောတဲ့စကားလုံးတွေက အတ္တကြီးပြီးရိုင်းစိုင်းစော်ကားလွန်းနေသည်။ သီတဂူ သည်းခံလိုက်၏။ ဖေဖေကြောင့်ပါ။ သမီးကိုတွေ့ရလို့ ဝမ်းသာပျော်ရွှင်နေတဲ့ ဖေဖေ့ကို စိတ်သောကတွေ မရောက်ရှိချင်ပေ။ သူမပင် မထင်မှတ်မိ ဖေဖေက သီတဂူကို အသိအမှတ်ပြုပြီး သီးကြိုနေလိမ့် မည်ဟု လုံးဝမျှော်လင့်မထားခဲ့ပါ။ အခုတော့ ဖေဖေဆီက အချစ်တွေရော၊ သမီးအဖြစ် အသိအမှတ်ပြုမှုတွေရော၊ ကြင်နာစွာထွေးပွေ့ ယုယုမှုတွေရော စုပြုံရရှိလိုက်သဖြင့် ဖေဖေအနားမှာ အချိန်ကြာမြင့်စွာ နေထိုင်ခွင့်

ရဖို့ သီတာဂူ အရာအားလုံးသည်ခံ ရင်ဆိုင်ဖြတ်သန်းဖို့ပဲ ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

“ညည်းကို အသိပေးစရာရှိတာတွေ၊ ပြောစရာရှိတာတွေတော့ ပြောပြထားရဦးမယ် သီတာဂူ”

သီတာဂူဆိုတဲ့ ကောင်မလေးကိုတော့ မိမိလေ့ကျွန်ထားထားလို့ မရကြောင်း တွေ့တွေ့ချင်းပဲ ဒေါ်ချစ်ချစ်သဲ သိလိုက်သည်။ ကောင်မလေးက ထက်ထက်မြက်မြက်နှင့် ခပ်သွက်သွက် ဟန်ပန်လေးရှိပြီး ရုပ်ရည်က မြင်ရသူငေးလောက်အောင် ချောမောနေတာပဲ။ ကိုကိုနှင့်တူလွန်းသည့် အသားအရေကအစ ဖြူဝင်းအိစက်နေ၏။ မိမိစိတ်ပူတာက သားအတွက်ပဲ။ အစေအပါးတစ်ယောက်ရဲပြေးနေတော့ မိမိသားကို အနီးစပ်မခံနိုင်ပေ။ ကြိုတင်တားဆီးရမယ်။ ဒီကောင်မလေးက မာနရှိတယ်။ ဆတ်ဆတ်ထိမခံတဲ့ ဟာမလေးပဲ။ ကိုကိုက သူ့သမီးအတွက် ထိုက်သင့်တဲ့အမွေပေးရင်တောင် မိမိလက်ခံနိုင်ပေမယ့် သားနှင့်နီးစပ်သွားမှာကိုတော့ အကြောက်ဆုံးဖြစ်နေရ၏။ ထို့ကြောင့်ပင် ခပ်ပြတ်ပြတ်ပဲ ပြောဆိုထားဖို့ စိတ်ကူးမိသည်။ သီတာဂူရဲ့ မိမိကို ရင်ဆိုင်ကြည့်တဲ့ အကြည့်တွေက ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်ဟန် ကင်းမဲ့နေတာကပင် ကြောက်စရာကောင်းနေသည်။

“သီတာဂူ”

“ပြောပါ”

“ညည်းလေး လိုက်နာရမယ့် အံ့ချက်တွေထဲမှာ အရေးကြီးဆုံးက ငါ့သား မိုးကောင်းကင်နဲ့ ကင်းကင်းနေဖို့ပင် . . .”

“ရှင်”

“ညည်းအဖေလိုတာမျိုး ငါ့သားကို အဖြစ်မခံနိုင်ဘူး။ ညည်းလို သွေးမစစ်တဲ့ ရင်သွေးမျိုးလည်း မွေးလာမှာ မလိုလားဘူး”

ဒေါ်ချစ်ချစ်သဲရဲ့စကားတွေက သီတာဂူရဲ့မာနတွေကို စော်ကားထိပါးလာလွန်းနေ၍ ညည်းမခံနိုင်စွာ ဒေါသတွေပေါက်ကွဲလွင့်စင်သွားပြီး ခပ်မာမာပင် ရင်ဆိုင်ကြည့်ပစ်လိုက်သည်။ သူမကို မဆီမဆိုင် နှိမ်ချပြောဆိုနေတာ မိတ္တူပီပီ ကိုယ်ချင်းစာစိတ်ကင်းမဲ့လွန်းသော မိန်းမကြီးအဖြစ် သူမ မုန်းတီးနာကျည်းသွားရ၏။ ရှင်စိတ်ထဲမှာ ဘယ်လောက်များ မေတ္တာတရားတွေ ကင်းမဲ့နေလဲ မဆီမဆိုင် သူမကို အထင်သေးစွာ သူ့သားနှင့် နီးနီးစပ်စပ် မနေဖို့ သတိလာပေးနေသည်။ အရေးမပါတာတဲ့။ မဟုတ်ရင်မခံတတ်တဲ့ သူမစိတ်က ဒေါသအဖြစ် မာမာထန်ထန် ရင်ဆိုင်ပစ်လိုက်သည်။

“အဲဒီအတွက် မပူပါနဲ့ အန်တီချစ်၊ သီတာဂူက မိဘသူနဲ့သာ

တာကို အင်္ဂါပြုပြီး ဘဝင်မြိုင်နေတဲ့ ယောက်ျားတစ်ယောက်ကို ဘယ်လိုမှ အထင်မကြီးလိုပါ”

“ဘာ...အေ့”

“စိတ်မပူဖို့ ပြောပြတာပါ။ ကျွန်မက ကိုယ့်အစွမ်းအစနဲ့ပဲ ချမ်းသာချင်တာ။ အန်တီချစ်သားကိုလည်း ကျွန်မနဲ့လာပြီး မပတ်သက်ဖို့ ပြောပြပေးပါ။ ကျွန်မဘက်ကတော့ လုံးဝပဲ”

“ညည်း”

“အန်တီချစ်ကို သီတဂူ နားလည်ပါတယ်။ ဖြစ်တတ်ပါတယ် လေ။ ဒါပေမယ့်လေ ဟို...လူတွေအားလုံးဟာ လူလောကကြီးထဲ ခဏလေးရောက်လာပြီး နောက်ဆုံးတော့ သေကြရမှာပါပဲ။ ဘဝင်တွေ မြိုင်ပြီး လူလူချင်း မတူမတန်ဘူးထင်နေတော့ရော လူလောကကြီးထဲမှာ နှစ်တွေဘယ်လောက်အများကြီး နေရမှာမို့လို့လဲ။ အခု အန်တီချစ် စကားပြောနေနိုင်ပေမယ့် တစ်စက္ကန့်လောက်အတွင်းမှာလည်း သေသွား နိုင်ပါတယ်”

“ဟေ့...ညည်း ပါးစပ်ကို ပိတ်ထားစမ်း။ ကြီးကြီးကျယ်ကျယ် လူကြီးမိဘကို ကလန်ကဆန်နဲ့...”

“သီတဂူက အန်တီချစ်ဒေါသတွေ ထွက်နေတုန်း မေတ္တာယူ

စိတ်တွေနဲ့ ရုတ်တရက် လဲသေသွားရင်...”

“သီတဂူ”

“ရှင်”

“ညည်းက လျော့တွက်လို့မရတဲ့ ကောင်မလေးပဲ အဆင့်ကို မရှိဘူး”

“ကျွန်မအခန်းထဲကနေ ထွက်သွားပေးပါလား အန်တီချစ်”

“ဘာ...အေ့”

“ဖေဖေက အန်တီချစ်ဘက်ကပါတဲ့ သားသမီးတွေကို ကိုယ့် သွေးသားအရင်းတွေလို ကျွေးမွေးစောင့်ရှောက်ခဲ့တယ်လို့ ပြောပါတယ်။ သီတဂူကလည်း ဖေဖေသမီးပါ သီတဂူ ရောက်ရောက်ချင်း ဘာမှ ရေရေရာရာမသိဘဲ နိမ်ချစော်ကားတာမျိုးကတော့ ယဉ်ကျေးမှုမဲ့လွန်းပါ တယ်နော်”

“တိတ်စမ်း”

သူမအား တွေ့တွေ့ချင်း နိမ်နိမ်ချချနှင့် ကိုယ်ကျင့်သိက္ခာကိုပါ ထိပါးပုတ်ခတ်ပြောဆိုလာသဖြင့် အမြင်ကတ်လာရသည်။ ဖေဖေ မျက်နှာကြောင့်ပါ။ သမီးကို မမျှောင်လင့်ဘဲတွေ့လိုက်ရသဖြင့် ဝမ်းသာ ပီတိတွေနှင့် မျှောင်လင့်ချက်တွေ တောက်ပနေတဲ့ ဖေဖေမျက်ဝန်းတွေကို

အရောင်ကင်းမဲ့ညှိုးမိန့်သွားအောင် သီတဂူ မလုပ်ချင်တာကတော့ အမှန်ပဲ ဖြစ်သည်။ ဘယ်လောက် အမြင်ကတ်စရာကောင်းလဲ အတ္တကြီးပြီး မောက်မာစွာဆီးကြိုလိုက်တဲ့ ဒေါ်ချစ်ချစ်သဲကိုတော့ ဖေဖေမျက်နှာ ထောက်ထားပြီး သည်းခံလိုက်သည်။

“တောင်းပန်ပါတယ်”

“ငါ့သားသမီးတွေနဲ့ ညည်းအဆင့် မတူဘူးဆိုတာ မှတ်ထားပါ။ ညည်းကို လက်ခံတာ ကိုကို့ကြောင့်ပဲ၊ ကိုကိုက ရောဂါဝေဒနာသည် ဖြစ်နေလို့ပဲ”

သူမ ငြိမ်သက်နေလိုက်သည်။ သူမကလည်း ဖေဖေကြောင့် ပါပဲ။ ဇတ်ဇတ်ကြဲမလေးရဲ့စိတ်ကို မေမေကသိနေ၍ သည်းခံဖို့ သမီး အနာဂတ်အတွက် ရပ်တည်နေနိုင်ဖို့ ပညာပြည့်စုံတဲ့အထိ သည်းခံနေပေးပါတဲ့။ သူမ ဆယ်တန်းမှာ ဂုဏ်ထူးတွေနဲ့ ထူးချွန်စွာအောင်မြင်ထားတော့ မေမေက ဖေဖေအရိပ်မှာ ခဏလေးခိုလှုံကာ ပညာဆက်သင်စေလိုသည်။

“ညည်းအမေက ညွှန်ကြားလိုက်တာမဟုတ်လား။ မိထွေး စကားကို မနာခံနဲ့လို့...”

“ကျွန်မအမေက အဲ့ဒီလိုအောက်တန်းကျတဲ့ စိတ်ဓာတ်တွေ

မရှိပါဘူး။ ကျွန်မစိတ်ကိုက မဟုတ်ရင်မခံချင်တာ။ ကျွန်မဖေဖေအနားမှာ နေချင်ပါတယ်။ ကျွန်မ သည်းခံပါ့မယ် ကျေနပ်ပါတယ်နော်”

“အဓိက ညည်းမပတ်သက်ရတာက ကျုပ်သား မိုးကောင်းကင်ကိုပဲ”

ဟွန်း မတန်လိုက်တာ မိုးကောင်းကင်တဲ့။ နာမည်ကိုက အပေါ်မှာ ဘယ်လိုကောင်မျိုးလဲ သီတဂူက တော်ရုံတန်ရုံယောက်ျားကို အထင်ကြီးမယ်ထင်လား။ ရှင်ကြီးသားကို လုံးဝ အဖက်လုပ်မှာတောင် မဟုတ်ပါဘူးနော်။ ဒေါ်ချစ်ချစ်သဲ ပြန်ထွက်သွားသည်။ တွေ့တွေ့ချင်း မလိုမှန်းထားစွာ သီတဂူအား နိမ့်နိမ့်ချချပြောဆိုဆက်ဆံသင့်လား။ မိထွေးပီပီ မုန်းလိုက်တာ။ ဇတ်ဇတ်ကြဲမလေး သီတဂူ စိတ်ကို ထိန်းချုပ်စမ်း။ ဖေဖေ နေမကောင်းဘူး။ ကံဆိုးလိုက်တာ။ သီတဂူနဲ့တွေ့မှ ဖေဖေက လေဖြတ်သွားသည်။

“မိုးကောင်းကင်တဲ့၊ မိုးပေါ်ကနတ်သား ပြုတ်ကျလာရင်တောင် ကျွန်မက အဆက်အဆံလုပ်မယ် ထင်နေလား။ သီတဂူ ဘယ်လောက်အထိ မာနကြီးတယ်ဆိုတာ သိစေရမယ်”

သီတဂူတစ်ယောက်တည်း မကျေမနပ်နှင့် နှုတ်ခမ်းလေး စုထော်ကာ ရန်ထောင်ပစ်နေမိသည်။ ဒေါသဖြစ်စရာကောင်းလိုက်တာ။

ဒီမိန်းမကြီးကို မုန်းတယ်။ သီတာဂူက အမွေလာလုမှာ မကြောက်ဘူးတဲ့။ သူ့သားနဲ့နီးစပ်မှာ စိုးရိမ်တယ်တဲ့။ သူမလို ဒီရိုင်ဘာမျိုးရိုးကို သွေးသား တော်စပ်ရမှာ ကြောက်လို့တဲ့။ မဆီမဆိုင်... လူတစ်ယောက်ရဲ့ ကိုယ် ကျင့်တရားကို မညာမတာစော်ကားပြောဆိုမှုအတွက် သီတာဂူ နာကျည်း နေသည်။ သူမနေဖို့အခန်းကို ပြင်ဆင်ပေးတာတော့ အပြည့်အစုံဖြစ်နေ ၏။ ဖေဖေကြောင့် ထင်တယ်။ အသုံးအဆောင်ပစ္စည်းတွေကအစပဲ။ မကြာခင် ဖေဖေက ဦးချဲ့လ်ဖြင့် သီတာဂူအခန်းထဲ ဝင်လာသည်။

“ဖေဖေ”

“သမီးအခန်းကို ဖေဖေ လာကြည့်တာလေ။ ကြိုတင် အကြောင်းမကြားတော့ သမီးနေဖို့အခန်းကို ပြည့်ပြည့်စုံစုံလေး မပြင်ဆင် လိုက်ရဘူးကွယ်”

“ဒီလောက်ဆိုလည်း သီတာဂူအတွက်က အရမ်းပြည့်စုံနေပါပြီ ဖေဖေ”

“ဒေါ်သွယ် ဒါက ကျွန်တော့်သမီး သီတာဂူပဲ။ ကျွန်တော့် သွေးသားအစစ် တစ်ဦးတည်းသော သမီးလေးပါ။ သမီးလိုအပ်တာရှိ ရင်လည်း ဒေါ်သွယ်ကို ပြောနော်။ ဒီမှာ သမီးဘာမှအားငယ်စရာ မလိုဘူး။ ဖေဖေ ဘယ်လောက်ပဲ ဒုက္ခိတဖြစ်နေပါစေ သမီးနေသင့်

နေထိုက်တဲ့နေရာပဲ”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ ဖေဖေ”

“ဒေါ်သွယ်”

“ရှင်”

“ကျွန်တော့်သမီးလေးကို လိုလေသေးမရှိအောင် ပြည့်စွမ်းပေး ပါဗျာ။ လုံးဝ မညှိုးငယ်ပါစေနဲ့”

“ဟုတ်ကဲ့ စိတ်ချပေါ့ ဆရာကြီး။ မမလေးလည်း လိုအပ်တာ ရှိရင်ပြောပါ ခိုင်းစရာရှိရင်လည်း ခိုင်းပါ”

“ဟုတ်ကဲ့”

ဖေဖေဦးချဲ့လ်ကို တွန်းလာသော ဒေါ်သွယ်ကို ဖေဖေက အပ် နေသည်။ သူမက အပြုံးလေးနှင့်ဒေါ်သွယ်အား ကြည့်မိတော့ ဒေါ်သွယ် မျက်ဝန်းတွေက တင်းမာသယောင်ဖြစ်နေတာ သတိထားမိလိုက်သည်။ ဖေဖေဝနိုး ဒေါ်ချစ်ချစ်သဲဘက်က ထင်တယ်။ ဖေဖေရှေ့မှာတော့ ဟန်ဆောင်ပြီး သီတာဂူအား တလေးတစား ဆက်ဆံနေပေမယ့် ဒေါ်သွယ် မျက်ဝန်းတွေက မာထန်နေ၏။ ဘာကြောင့်လဲ သူမက အမွေလာလုတယ် ထင်လို့လား။ အန်တီချစ်ကပဲ ပြောထားလို့လားပင်မသိ။ ဖေဖေက သမီး လိုအပ်တာရှိရင်ပြော အားမနာနဲ့ အခုချိန်ကစပြီး ဖေဖေအဖေ

အပေါ် တာဝန်ကျရမယ်ပြောကာ သူမအား ပွေ့ဖက်နှမ်းရှိုက်၍ ပြန် ထွက်သွားသည်။ သီတဂူကတော့ မပျော်မိ ရင်တွေလေးလံနေ၏။ တစ်တိုက်လုံးမှာရှိနေတဲ့ လူတွေအားလုံးက ဒေါ်ချစ်ချစ်သဲဘက်ကပဲ ဖြစ်နေသည်။ သူမလာနေတဲ့အတွက်ပဲ ဖေဖေမှာ ဝန်ထုတ်ဝန်ပိုးဖြစ် နေရပြီလား။ သမီး ပြန်သွားမှာပါ ဖေဖေ။ခဏလေးပါပဲ။ ဖေဖေကို အခုမှ တွေ့ဆုံခဲ့ရတဲ့ သမီးအတွက် ဖေဖေအနားမှာ အချိန်နည်းနည်း လေးပိုပြီး နေချင်မိတာပါ။ ဝေဒနာတွေနဲ့ ဒုက္ခိတာဘဝရောက်နေရတဲ့ ဖေဖေကို ခဏလေးပဲတွေ့ဆုံပြီး ပြန်ထွက်သွားရမှာ ဝန်လေးနေမိ၍လည်း ဖြစ်သည်။

x x x x x x x x x x x x x x x

အခန်း(၃)

“မမလေး သီတဂူ”

“ရှင်”

“ဆရာကြီးက သူ့အခန်းထဲကို လာခဲ့ဖို့ ပြောခိုင်းပါတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့”

အိမ်ဖော်ကောင်မလေး မာမာက သီတဂူအား တရိုတသေ ခါးလေးကိုင်းကာလာပြောနေပေမယ့်လည်း မာမာ့မျက်လုံးတွေက အလိုမကျသလို တင်းတင်းလေးဖြစ်နေသည်။ ဘယ်လိုလူတွေလဲ တစ် အိမ်လုံးကသူမကို ဘာဖြစ်လို့များ မလိုလားနေရတာလဲ။ ဖေဖေတိုက်မှာ အလုပ်သမားဒေါ်သွယ်နှင့် ကောင်မလေးနှစ်ယောက်ရှိလေရာ မာမာက

လည်း ဒေါ်သွယ်လိုပင် သီတာဂူအား မလိုလားပုံနှင့် အကြည့်တွေက မာမာဆတ်ဆတ်ကြီး ဖြစ်နေသည်။ မညှိဆိုသည် အိမ်ဖော်ကောင်မလေး ကိုတော့ သူ မတွေ့ဘူးပေ။ ဒီမှာရှိနေတဲ့ အလုပ်သမားတွေအားလုံး ဒေါ်ချစ်ချစ်သဲဘက်ကဆိုတာ သေချာနေသည်။ ဖေဖေအတွက် စိတ်ပူ နေမိ၏။ ဒေါ်ချစ်ချစ်သဲက ဟန်ဆောင်ကောင်းလွန်းပြီး မာယာများတဲ့ မိန်းမကြီးတစ်ယောက်ပဲ ထင်တယ်။ ဖေဖေကိုပင် သီတာဂူ စိတ်မချသလို ဖြစ်သွားရသည်။

“မမလေး... ဆရာကြီးကတော့ အလှပဆုံး ဝတ်စားပြင်ဆင်ပြီး လာခဲ့ပါတဲ့”

“ကောင်းပါပြီ”

“ဒီမှာ”

“ကိုကိုလေး မိုးကောင်းကင်က ကြောက်စရာကောင်းတယ်၊ ဝေးဝေးကနေ ရှောင်နေတာအကောင်းဆုံးပါပဲလေ”

“မာမာထွက်သွားသည်။ ဒီကောင်မလေးအကြည့်တွေကို သီတာဂူ လုံးဝမနှစ်သက်မိပေ။ ဒီအိမ်ကလူတွေ တစ်မျိုးပဲ သီတာဂူကို မလိုလားဟန်ပြနေတာ သိသိကြီးဖြစ်၏။ ဖေဖေက သူမအား မိသားစု တွေနှင့် မိတ်ဆက်ပေးဖို့ ဖြစ်နိုင်သည်။ ဖေဖေအခန်းထဲ သီတာဂူ ဝင်

သွားတော့ သီတာဂူ ထင်တဲ့အတိုင်းပင်။ ဖေဖေဝန်းနှင့် မိသားစုဝင်တွေ ရှိနေသည်။

“သီတာဂူ... လာ... သမီး။ ဒီမှာ မိသားစုဝင်တွေနဲ့ မိတ်ဆက်ပေးမလို့”

ဒေါ်ချစ်ချစ်သဲက သီတာဂူအား မျက်ထောက်နီနီနှင့် ဆတ်ခနဲ ကြည့်ပြီး အကြည့်ကို ပြန်လွှဲပစ်သည်။ အန်တီချစ်ဘေးနားမှာ ထိုင်နေတဲ့ သီတာဂူထက် အသက်ကြီးပုံရသော အန်တီချစ်သမီးကလည်း မျက်စတင်း ခဲပြီးကြည့်၏။ သူတို့ သီတာဂူအား လုံးဝ အမြင်မကြည့်လင်ပုံပင်။ ထို အခြေနေကို ဖေဖေလည်း သိနေမှာပါပဲ။ အရေးမစိုက် သီတာဂူကလည်း ခပ်တည်တည်ပဲ ဖေဖေအနားမှာ ကပ်၍ရပ်နေသူက အန်တီချစ်သား မိုးကောင်းကင်ဖြစ်နိုင်သည်။ သီတာဂူနှင့် ရွယ်တူပဲထင်၏။ ပုံကလည်း လူ့မျက်စိထဲမှာ ကန့်လန့်ပုံစံနှင့် ဘာမှအထင်ကြီးစရာ မရှိပါဘူးဟု သူမ တွေးပြီး တစ်ယောက်ကိုမှ အရေးမစိုက်ဘဲ ဖေဖေကိုကြည့်သည်။

“သမီးသီတာဂူကို ဖေဖေမိသားစုနဲ့ မိတ်ဆက်ပေးမလို့ပါ။ သူက ဖေဖေသမီးကြီး မိုးဒေဝီတဲ့။ ဒါကတော့ သားငယ်မိုးကောင်းကင်လေ”

“ဟုတ်ကဲ့”

“သူကတော့အခုမှ ဖေဖေဆီရောက်လာခဲ့တဲ့ ဖေဖေသမီး တွေ”

ယောက်ပဲလေ... သီတဂူ တဲ့”

မိုးဒေဝီကတော့ မျက်နှာထားတင်းတင်းနဲ့ပဲ ခေါင်းညိတ်ပြသည်။ ဟိုလူပဲ မိုးကောင်းကင်ဆိုလား သီတဂူကို ပြုံးစေမျက်နှာပေးနှင့် ခပ်စူးစူးစိုက်စိုက်ကြည့်သည်။ သီတဂူလည်း မရယ်မပြုံးမိ။ မိုးဒေဝီရဲ့ မျက်လုံးတွေက မလိုတမာနှင့် သူမအားမနှစ်မြို့ကြောင်း မျက်လုံး မာထန်ထန်နှင့်ကြည့်နေ၏။ သီတဂူကို အမွေလာလုတာထင်လိုလား။ အချောင်ရတဲ့ပစ္စည်းကို သီတဂူတို့က လုံးဝ မမက်မောဘူးနော်။ ဖေဖေက မိသားစုဝင်တွေအားလုံး စည်းစည်းလုံးလုံးညီညွတ်ညွတ်နှင့် နေထိုင်ကြဖို့ပြောသည်။

“သီတဂူကို မိသားစုဝင်အဖြစ် နွေးနွေးထွေးထွေးဆီးကြည့်ပြီး ချစ်ခင်ကြင်နာပြုကြပါ ဖေဖေတောင်းဆိုချက်ပဲ။ ဖေဖေပြောတာ သဘောပေါက်ပါတယ်နော် ဒေဝီ”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ ဖေဖေ”

“မိုးကောင်းကင်ရော”

“ဖေဖေသမီးကတော့ ပုံစံကြီးပဲ။ မပိုက်ဘူးဗျာ စိတ်ဝင်စား

ဖို့လည်း မကောင်းပါဘူး”

“ဘာ”

သီတဂူ ဒေါသတကြီးပေါက်ကွဲအော်ဟစ်မိသွားရာမှ ဖေဖေကို အားနာသွားရကာ နှုတ်ခမ်းတွေကို အတင်းစေ့ကပ်ပိတ်ထားပစ်လိုက်ရသည်။ ဘာ တောပုံစံလည်း နင်စိတ်မဝင်စားတော့လည်း ဘာဖြစ်လဲ ပုံစံကိုက စပ်ဖြူနဲ့ ရုပ်ရည်ချောမောပေမယ့် စိတ်ကပုတ်လိုက်တာ။ သီတဂူကလည်း ခပ်တည်တည်ပဲ မာမာကျောကျော တုန်ပြန်ပစ်သည်။ သူတို့တွေ အရိုင်းအစိုင်းတွေပဲ လူမှုရေးလုံးဝမရှိဟု ထင်နေမိ၏။ အခြောက်တိုက်ဘဝင်မြင့်နေကြတဲ့ လူတွေပဲ ဖေဖေကြောင့်ပါ။ ဒေါ်ချစ်ချစ်သဲတို့ မိသားစုဝင်တွေနှင့် သီတဂူမျက်လုံးချင်း တိုက်ပွဲဝင်နေတာ ဖေဖေကသိနေချင်လည်း သိနေပေမယ့် မသိချင်ယောင်ဆောင်နေတာပဲ ဖြစ်နိုင်သည်။ လင်ပါသမီးအား ဖေဖေနောက်မိန်းမက လက်ခံဖို့ဆိုတာ မဖြစ်နိုင်မှန်း ဖေဖေသိမှာပါပဲ။ ဒါပေမယ့် ဖေဖေက အရေးမစိုက်ပေ။ သမီးအားအလေးအနက်နှင့် အရေးတယူရှိလွန်းသည်။

“သမီးသီတဂူမှာ ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ပေးမယ့်သူဆိုလို့ ဖေဖေပဲရှိတော့တာမို့ ဖေဖေ တာဝန်ကျကျ ဖခင်ဝတ္တရားတွေနဲ့ စောင့်ရှောက်ရလိမ့်မယ်။ ဒေဝီနဲ့ မိုးကောင်းကင် မင်းတို့လည်း နွေးနွေးထွေးထွေး ဆီးကြည့်ပါ။ ချစ်ချစ်ခင်ခင်ဆက်ဆံပေးပါ”

အခန်းလေးက ငြိမ်သက်တိတ်ဆိတ်နေသည်။ ဘယ်သူ့အာမ

ဖေဖေစကားကို ဟုတ်ကဲ့ဟု မထောက်ခံကြ။ ဖေဖေမျက်နှာကတော့ တည်နေသည်။ သီတဂူကတော့ မုန်းစရာကောင်းတဲ့ မိသားစုနှင့်အချိန် အကြာကြီး နေထိုင်ဖို့ဆန္ဒမရှိပေ။ ဖေဖေအနားမှာ ခဏတဖြုတ် နေခွင့် ရရင်ပဲ ကျေနပ်ပါပြီ။ သီတဂူအနေနှင့် ဖေဖေဆီက ဘယ်လို အခွင့် အရေးမယူမှာမဟုတ်လို့ စိတ်ရှင်းသည်။ ဒေါ်ချစ်ချစ်သဲက တစ်တိုက် လုံးမှာရှိနေတဲ့ လူတွေအားလုံးကိုစည်းရုံးပြီး သီတဂူအား တိုက်ခိုက်ဖို့ ကြံစည်ကြိုးစားနေတာ ဖေဖေသိမှာမဟုတ်ပါဘူး။ သီတဂူ သည်းခံရမှာ ပါပဲ။ မဟုတ်မခံတတ်တဲ့ သီတဂူအကျင့်စရိုက်တွေနှင့် လက်တုန့်ပြန် တတ်တဲ့အကျင့်တွေကိုတော့ ဖေဖေမျက်နှာနှင့် သည်းခံရမယ်။ ဖေဖေ အနားမှာ ကြာကြာလေးနေချင်တာ မဟုတ်လား။ မိုးဒေဝီက စိတ်မရည် တော့သလို သီတဂူအား စိတ်မဝင်စားဟန်ဖြင့် ဖေဖေ ဒေဝီသွားစရာရှိ သေးလို့ဆိုပြီး ထွက်သွားသည်။

“ချစ်ချစ်”

“ပြောပါ...ကိုကို”

“မင်း သားနဲ့သမီးကို ကိုယ်က သားသမီးအရင်းတွေလို စောင့် ရှောက်လာခဲ့တာနော်”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ ကိုကို”

“ကိုကိုသမီးလေး သီတဂူကိုလည်း မင်း သမီးလေးလို စောင့် ရှောက်ပါ။ ကိုကိုသမီးလေးအပေါ် ရက်ရက်စက်စက်ဆက်ဆံကြရင်တော့ ကိုကိုလုံးဝ ခွင့်မလွှတ်ဘူးနော်”

သမီးသီတဂူကို ချစ်ချစ်တို့ မလိုလားနိုင်တာကို ဦးငွေရံ သတိထားမိသည်။ ချစ်ချစ်က ဂုဏ်ပကာသနတွေကြားထဲမှာ မောက်မာ ချင်နေသူ၊ သမီးသီတဂူက ဒရိုင်ဘာမျိုးရိုးက မွေးဖွားလာတာဖြစ်၍ ချစ်ချစ်က ခပ်နှိမ်နှိမ်ပြောဆိုဆက်ဆံနေမှာကို မိမိလက်မခံနိုင်ပေ။ သီတဂူမှာ အားကိုးတွယ်တာရာ မိမိပဲရှိတော့သည်။ တစ်သက်လုံး တာဝန်မဲ့ခဲ့တာပါ။ သမီးကြီးမိုးဒေဝီရဲ့ မျက်ဝန်းတွေက မလိုလားတဲ့ အရိပ်အငွေ့တွေလွှမ်းနေ၏။ အမွေကြောင့်လား သမီးသီတဂူ ခံစားခွင့် ရှိတာပဲ။ မိမိရဲ့သမီးတစ်ယောက်အနေနှင့် မလွှမသွေခံစားရမှာပဲ ဖြစ် သည်။

“သမီးသီတဂူကို မိခင်တစ်ယောက်လို မင်း နွေးနွေးထွေးထွေး ဆက်ဆံပါ ချစ်ချစ်”

“ကိုကိုသမီးဘက်ကလည်း ချစ်ကို အမေတစ်ယောက်လို သဘောထားနိုင်ဖို့လည်း အရေးကြီးပါတယ်”

“ကိုကိုသမီးလေးအကြောင်း ကိုကိုသိပါတယ်။ သူ့အမေရဲ့ ချစ်ချစ်”

သွန်သင်မှုနဲ့ အရာရာနားလည်သိတတ်ပါတယ် ချစ်ရယ်”
 ဒေါ်ချစ်ချစ်သဲက ခင်ပွန်းစကားကို မလွန်ဆန်နိုင်ပေမယ့်
 သီတဂူလို မျိုးရိုးမသန်တဲ့ ကောင်မလေးအား ဒီမှာလက်ခံထားတာ
 သဘောမကျမိ။ ကိုကိုက အခုမှလာပြီး သမီးမှသမီးဖြစ်နေသည်။ အမြင်
 ကတ်လိုက်တာ။ သမီးက ထွက်သွားပေမယ့် သားက ရပ်နေသည်။

“သား”

“ဗျာ”

“သီတဂူကို မောင်နှမအရင်းတစ်ယောက်လို ဆက်ဆံပါ”
 “စိတ်ချပါ ဖေဖေ၊ သီတဂူက ချစ်စရာကောင်းပါတယ်။
 စိတ်ဝင်စားတယ်”

သီတဂူက စိတ်ဝင်စားစရာကောင်းပြီး ချောမောနေသည်။
 ဖေဖေသမီးဟု သိထားရပြီး ကောင်းကင်နှင့် သွေးသားမတော်စပ်တဲ့
 မောင်နှမပဲ။ သီတဂူမျက်နှာလေးက တည်နေ၏။ ကောင်းကင်ကိုမကြည့်
 သူ့စိတ်တွေ ကလိကလိနှင့် သီတဂူမျက်နှာ ဖူးဖူးစင်စင်လေးအား
 နှမ်းပစ်ချင်သည်။ သီတဂူ အရမ်းစိတ်ဝင်စားသွားပြီကွာ၊ ကောင်းကင်
 ဆိုတဲ့ကောင်က ကိုယ်လိုချင်တာဆိုရင် ရအောင်ယူတတ်တယ်ကွ။
 စိန်ခေါ်လိုက်ပြီ သီတဂူကို အပိုင်သိမ်းပိုက်မယ်။ မေမေက သားငယ်

အနားယူတော့ သွားလေဟုပြောမှ သူ့အသိဝင်လာကာ သီတဂူအား
 တစိုက်မတ်မတ်ကြည့်နေမိတဲ့ သူ့အကြည့်တွေကို မလွှဲချင်လွှဲချင်နှင့်
 လွှဲပစ်ကာ အပြင်ထွက်လာခဲ့ရသည်။

“သမီးသီတဂူလည်း အနားယူတော့၊ ဘာမှ စိတ်မပူနဲ့ သမီး
 ပျော်သလိုနေပါ။ ဖေဖေဆီမှာ အားနာနေစရာမလိုဘူး။ နောက်မှ သမီး
 ကျောင်းတက်စရာကိစ္စလုပ်၊ သမီးလည်း နေခွင့်ရှိတဲ့နေရာပဲ။ လိုအပ်တာ
 တွေ သမီးအပေါ် ဒီမှာရှိတဲ့လူတွေ ဆက်ဆံမှုမပြေပြစ်ရင် ဖေဖေကို
 ပြောပြနော်”

“ဟတ်ကဲ့”

“ဖေဖေ ပြန်ပြီးနေကောင်းသွားမှာပါ။ စိတ်ပဲ အင်အားတွေ
 ပြည့်နေဖို့ လိုအပ်တယ်။ အခု သမီးရောက်လာတော့ ဖေဖေပိုပြီး
 အားတက်လာတယ်။ မသေခင်သမီးလေးကို တွေ့ချင်နေတာပါ။ ဖေဖေ
 ဆန္ဒတွေ ပြည့်ဝသွားပြီကွယ်”

ဒေါ်ချစ်ချစ်သဲရဲ့မျက်နှာပေါ်မှာ အလိုမကျမှုတွေနှင့် ညှိမောင်း
 မောင်းဖြစ်နေသည်။ ဖေဖေလည်းသိမှာပါပဲ သီတဂူကတော့ ဖေဖေ
 အတွက် ဖေဖေစိတ်ကျန်းမာဖို့ပဲ အလေးအနက်ထားဖို့ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို
 ခိုင်ခိုင်မာမာချထားသည်။ ဖေဖေက ဒေါ်ချစ်ချစ်သဲတို့မိသားစုနှင့်

သီတာဂူနဲ့ပါ ပတ်သက်နေ၍ တဖက်ဖက်က ပြဿနာရှာလျှင် ဖေဖေပဲ စိတ်သောကရောက်ရမည်ဖြစ်သည်။ သီတာဂူပဲ အလျှော့ပေးလိုက်မည်။ ဖေဖေနဲ့အခုမှ တွေ့ဆုံရပြီး ပြဿနာတွေနှင့် ခဏအတွင်းမှာ ခွဲခွာရမှာ ကို ကြောက်လာမိသည်။

“သမီး သွားတော့မယ် ဖေဖေ”

“အေး...အေး”

သီတာဂူအခန်းအပြင်ဘက်ရောက်လာမှ ဖေဖေဝန်းအန်တီချစ်ရဲ့ မျက်စောင်းစက်ကွင်းအောက်မှ လွတ်မြောက်လာရသည်။ သီတာဂူကို လုံးဝမကြည့်ပေ။ အကြည့်တွေက မာထန်နေ၏။ မမဒေဝီရောပဲ၊ ဒရိုင် ဘာမြေး အစေအပါးသွေး ဖြစ်နေလို့လား။ သီတာဂူက ဂရုမစိုက်ပါဘူး။ ဘာမျိုးရိုးလဲ လူ့လူ့ချင်းပဲဟာ။ သီတာဂူတို့ဒရိုင်ဘာမျိုးရိုးကရော ဆရာဝန် ကြီးဖြစ်အောင် မလုပ်နိုင်လို့လား။ ကိုယ်ကြီးစားရင် ဖြစ်တာပဲ။ အခြောက် တိုက် ဘဝင်မြင့်နေတဲ့လူတွေပဲ အမြင်ကတ်လိုက်တာ။ သီတာဂူအပြင် ထွက်လာတော့ မိုးကောင်းကင်နှင့်ဆုံသည်။

“ဟ့”

“ဘာလဲ”

“လေသံကမြင့်လှသည်လား။ စောစောကပဲ ဖေဖေမှာလိုက်

တာလေ။ ချစ်ချစ်ခင်ခင် ပြောဆိုဆက်ဆံရမယ်လို့လေ”

“သီတာဂူကို လာပြီးမပတ်သက်ပါနဲ့ မိုးကောင်းကင်”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ”

“သီတာဂူက မျိုးရိုးမသန်လို့လေ”

“ဘာပြောတယ်”

“ဒရိုင်ဘာရဲမြေးပဲရှင့် ဖေဖေကို သွားမေးလေ”

မိုးကောင်းကင်က စပ်ဖြူဖြူနှင့် သီတာဂူအား အရောတဝင်လာ

လုပ်နေတာ အမြင်ကတ်ကတ်နဲ့ ပြောပစ်လိုက်သည်။ သူ့သားနဲ့လာပြီး မပတ်သက်ပါနဲ့တဲ့။ ဘယ်သူက လာပတ်သက်နေလို့လဲ။ သီတာဂူကို ပေါ့ပေါ့ပျက်ပျက်နှင့် ပြောချင်သလိုပြောမယ်ဆိုတဲ့ အတွေးနဲ့တော့ လာ ပြီး လုပ်လို့ရမလား။ သီတာဂူပဲဟာ။ ဖေဖေကြောင့် ဒီမှာတွယ်ကပ်နေတာ ဖြစ်ပေမယ့် မာနတော့မိုးထိအောင်လွင့်နေမှာနော်။ သီတာဂူတမင် သူ့ကို မျက်နှာတင်းတင်းနှင့် ကြည့်ပစ်လိုက်မိသည်။

“ကိုယ်ကတော့ လူ့လူ့ချင်းပဲမြင်တယ်။ သီတာဂူမင်းက ဒရိုင်ဘာ

မြေးလို့ ကိုယ်ကမှမမြင်တာ။ ကိုယ်မြင်တာက အရမ်းချောမောလှပ နုထွတ်”

“တော်စမ်းပါ”

ပြောင်စပ်စပ်လာပြောနေတဲ့ကောင်ကို ဆက်မပြောဖို့ပဲ အော်
ပစ်လိုက်မိသည်။ အန်တီချစ်က သီတာဂူကို မျိုးရိုးမသန့်လို့ သူ့သားနဲ့
မပတ်သက်ပါနဲ့တဲ့။ ဒီကောင်ကလည်း သီတာဂူကို သက်သက်မဲ့အပျော်
အပျက်လာလုပ်နေတာပဲဖြစ်နိုင်သည်။

“ဘယ်လိုလဲ သီတာဂူ...ကိုယ်တို့က မောင်နမတွေလေ”

“ဆောရီးပဲ”

“ဘာ”

“ရှင့်ကို မခင်ချင်လို့”

“ဟေ့”

သူမ ချာခနဲ လှည့်ပြီးထွက်လာခဲ့သည်။ ရှင့်ကို အထင်မကြီး
ပါဘူး။ အန်တီချစ်က သီတာဂူမေမေကို ထိပါးပုတ်ခတ်ပြောတာမျိုးမခံနိုင်။
မေမေလည်းမာနရှိပြီး ဖေဖေကို ချမ်းသာကြွယ်ဝတာ သိသိကြီးနှင့်
မဆက်သွယ်ခဲ့ပေ။ အခုတောင် သီတာဂူရှေ့ရေအတွက် ဖေဖေဆီ လမ်း
ညွှန်စေလွှတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

“သီတာဂူ မင်း သိပ်ကြီးကျယ်မနေနဲ့နော်၊ မိုးကောင်းကင်က
ကိုယ်လိုချင်တဲ့အရာကို မရမနေယူတတ်တဲ့ကောင်ပဲ။ အလကားနေရင်း
ဘဝင်မြှင့်နေတဲ့ နှင့်လိုကောင်မမျိုးကို အကောင်းဆုံးသင်ခန်းစာရအောင်

လုပ်ပစ်ရမယ်”

မိုးကောင်းကင် မကျေမနပ်နှင့် ကြိမ်းဝါးအော်ဟစ်ပြောမိသည်။
ဘယ်လိုကောင်မလေးမျိုးလဲ၊ မာနကတော့ မိုးထိနေတာပဲ။ သီတာဂူကို
တွေ့တွေ့ချင်းပဲ မိုးကောင်းကင်ရဲ့ နှလုံးသားတွေထဲမှာ တစ်ကြိမ်တစ်ခါမှ
မခံရဘူးတဲ့ တစ်စစ်စစ်စူးရှနာကျင်ရတဲ့ ဝေဒနာလေး တမြေမြေခံစားလာ
ရသည်။ သီတာဂူ မင်းကို မေမေက တားထားလို့လား။ ကိုယ်သိပါတယ်
မေမေက မင်းလို အစေအပါးမျိုးနဲ့ ကိုယ့်ကို နီးစပ်သွားမှာလေ။ သီတာဂူ
မင်းရဲ့ မာနတကြီးမျက်ဝန်းလေးက မိုးကောင်းကင်ရဲ့နှလုံးသားကို ထိ
သွားပြီ။ ကောင်းပြီလေ၊ မင်းမာနတွေကို ရိုက်ချိုးပစ်ရမှာပဲ။ တစ်နေ့ကုန်
စိတ်တွေ အောင်သက်သက် လေးလေးလံလံ ဖြစ်သွားရသည်။

x x x x x x x x x x x x x x

အခန်း(၄)

“ဟေ့ ကောင်မလေး”

“ရှင်”

“ဒီမှာ”

“ရှင်”

“ဘာရှင်လဲ”

“ဟို”

မမဒေဝီပဲ အခန်းထဲဝင်လာပြီး သီတဂူအား စူးစူးဝါးဝါး ကြည့်
နေသည်။ ဘယ်လိုလူတွေလဲ တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် သီတဂူကို
အလိုမကျတဲ့ အကြည့်တွေနှင့် ရန်ရှာချင်နေသည်။ သီတဂူ အေးအေး

မနေရ စောစောကပဲ မိုးကောင်းကင်နဲ့ ပြဿနာတက်ရသည်။
 “ဟေ့ သီတဂူ ငါ့အခန်းထဲကို သန့်ရှင်းရေးလာလုပ်ပေးပါ”
 “ရှင်”
 “နင်ကိုပြောနေတာ နားမကြားဘူးလား”
 “သီတဂူက သန့်ရှင်းရေးသမားမှ မဟုတ်တာ”
 “နင်ကိုခိုင်းချင်လို့လေ၊ ငါ့ကို အစ်မတစ်ယောက်လို သတ်မှတ်
 ရင် နင် လုပ်ပေးရမှာပဲ”

ရှင်ကြီးကရော သီတဂူကို ညီမလို့ သတ်မှတ်လိုလား။ အစေ
 အပါးတစ်ယောက်လို သတ်မှတ်နေတာပဲ။ သီတဂူ မကျေနပ်ချင်။
 ဒါပေမယ့် ပြဿနာမတက်ချင်၍ မမဒေဝီအခန်းသန့်ရှင်းရေးလုပ်ပေးရန်
 သဘောတူလိုက်သည်။

“ကောင်းပါပြီ မမဒေဝီ သီတဂူ လုပ်ပေးပါမယ်။ ဖေဖေကြောင့်
 နော်။ သီတဂူအဖေနားမှာနေချင်လို့”

“နင်က အမွေတွေလိုချင်လို့ ကပ်နေတာမဟုတ်လား။ မေမေ
 ကတော့ ပြောတယ် အမွေယူချင်ယူပါစေတဲ့။ နင် ဒီက မြန်မြန်ထွက်
 သွားဖို့ပဲ လိုလားနေတယ်”

“အမွေရရ မရရ သီတဂူကတော့ ဖေဖေအနားကနေ ထွက်

မသွားနိုင်သေးပါဘူး”

“ဘာ”

“ကျွန်မ သန့်ရှင်းရေးလုပ်ပေးမယ်”

မမဒေဝီအား ရှင်းမပြုချင်သဖြင့် သူမအခန်းအပြင်ဘက် ထွက်
 လာတော့ မမဒေဝီပါနောက်မှ လိုက်လာသည်။

“မာမာ”

“ရှင် မမကြီး”

“သီတဂူကို ဖန်သုတ်ဖို့ အဝတ်နဲ့ကြက်မွှေးတံပေးလိုက်။ မမကြီး
 အခန်းကို ဘယ်လိုသန့်ရှင်းအောင် ထားရမယ်ဆိုတာလည်း သင်ပေး
 လိုက်”

“ဟုတ်ကဲ့”

သီတဂူ ဒေါက်လာချင်ပေမယ့် ဖေဖေအတွက် သည်းခံ
 လိုက်သည်။ ပြဿနာတွေမတက်ချင်တော့ သူတို့ခိုင်းစေသမျှ လုပ်
 ဆောင်ပေးဖို့ပဲ စဉ်းစားထားလိုက်၏။ ဖေဖေက အိမ်သားတွေ နှိမ်ချ
 ဆက်ဆံရင် လာပြောဆိုပေမယ့် သီတဂူကတော့ မသိစေချင်ပေ။
 အဆင်ပြေနေတယ်ဆိုတဲ့ အခြေအနေတစ်ခုကိုပဲ သိစေချင်သည်။

“သီတဂူ”

“ဘာ”

“ကျွန်မကို ဒီအတိုင်းပဲ ခေါ်ခိုင်းပါတယ်”

“ဟင်”

“အရှင်သခင်တစ်ယောက်လို ဆက်ဆံစရာမလိုဘူးတဲ့။ သီတဂူကို ဒီအိမ်က မျိုးရိုးမစစ်တဲ့သူတစ်ယောက်အနေနဲ့ပဲ လက်ခံတယ်တဲ့”

“ဘာ”

သီတဂူ ထိန်းချုပ်နိုင်စွမ်းကင်းမဲ့ကာ ဘာဟုအော်ပစ်လိုက်မိသည်။ အိမ်ဖော်ကောင်မလေးကိုပင် သီတဂူအား မလေးမစားဆက်ဆံစေတာ မတရားလွန်းလာပြီဖြစ်သည်။ ဖေဖေ့ကိုလည်း သွားပြောလျှင်လည်း ပြဿနာတွေက ရှုပ်ထွေးလာနိုင်၏။ ဖေဖေ့ကို စိတ်မချမ်းမသာမဖြစ်စေချင်တာပါ။ ဒေါသတွေကိုအမြန်ဆုံး ပြန်ထိန်းချုပ်လိုက်သည်။ ဘယ်လိုပဲဆက်ဆံပါစေ သီတဂူအသားတွေ ပဲ့ပါသွားတာမှ မဟုတ်တာပဲ။ ဖေဖေအနားမှာ နေချင်တာနဟုတ်လား။ ရတယ်လေ။ သီတဂူပဲဟာ။ ဘဝမှာအခက်အခဲတွေနဲ့ ခပ်ကြမ်းကြမ်း ရင်ဆိုင်ဖြတ်သန်းလာရတဲ့ မိန်းကလေး... အန်တီချစ်နဲ့ မိသားစုဝင်တွေရဲ့ မလိုမုန်းထားစိတ်တွေကို သူမ အတတ်နိုင်ဆုံး သည်းခံဖို့ပဲ ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

“သီတဂူ မမကြီးက အသန်အပြန်အရမ်းကြိုက်တယ်၊ သူ့အိပ်

ခန်းထဲမှာ ဖုန်မှုန့်လေးတစ်မှုန့်တလေရှိတာတောင် မကြိုက်တူးတဲ့”

ကြည့်စမ်းပါဦး... သူ့ကိုယ်တိုင်တော့ တစ်ခန်းလုံး ဖွာလန်ကြဲနေအောင် ပစ္စည်းတွေပစ်ထားသည်။ အသုံးအဆောင်တွေကလဲတဲ့ဟာလဲ၊ ပြုတ်ကျတဲ့ဟာပြုတ်ကျနှင့် တမင်ပဲ လုပ်ထားတာလား။ ဘီယာဘူးတွေလည်း သောက်လက်စတွေနှင့် အနံ့အသက်တွေပကောင်းပေ။ မိန်းကလေးဖြစ်ပြီး ဒီလောက်အထိ အနေအထိုင်ပက်စက်ကာ ကိုယ်ကျင့်တရားလည်း မကောင်းသူက မျိုးရိုးစစ်သည်တဲ့လား။ သီတဂူနာခေါင်းလေးက ရှုံ့တွန့်နေသည်။

“နေ့တိုင်းရှင်းလင်းပေးရတယ်၊ မမကြီးအခန်းက သန့်ရှင်းရေးကို အထူးဂရုစိုက်ပြီး လုပ်ရမယ် တင်းကြပ်တဲ့စည်းကမ်းပဲ”

“အင်း”

“မာမာတို့နဲ့ တန်းတူပဲ သီတဂူ အလုပ်လုပ်ရမယ်တဲ့၊ အစ်ကိုလေးနဲ့လည်း ပတ်သက်ဆက်ဆံစရာ မလိုဘူးတဲ့”

“မိုးကောင်းကင်ကိုလည်း သီတဂူနဲ့ လာမဆက်ဆံစေဖို့ တင်းတင်းကြပ်ကြပ် ပြောထားပေးပါ”

“သီတဂူဘက်ကပဲ ရှောင်နေလိုက်ရင် ပြီးတာပဲ မဟုတ်လား။ အစ်ကိုလေးကိုတော့ ဘယ်သူမှ တားဆီးလို့မရဘူး”

“သီတဂူကိုလည်း တားဆီးလို့ရမယ် မထင်နဲ့”

“ဟင်”

“သီတဂူ အခုလို လုပ်ပေးနေတာ ဖေဖေကို စိတ်မချမ်းမသာ မဖြစ်စေချင်လို့ပဲ အဲ့ဒါ သိထားပါ”

“နင်”

သီတဂူ အလုပ်တွေပဲ ဆက်လုပ်နေမိသည်။ အိမ်ဖော်တွေနှင့် တန်းတူထား ဆက်ဆံစေတာ တစ်နေ့ ရှင်တို့တွေ နောင်တရစေရမယ်။ ဖေဖေအတွက်ပါ သီတဂူအား အခွင့်အရေးတွေနှင့် မိသားစုစာရင်းသွင်း ထားခဲ့တဲ့ ဖေဖေက ဘာပဲပြောပြော မိသားစုနှင့် သီတဂူ အဆင်မပြေဘူး ဆိုရင် ဖေဖေ စိတ်သောကရောက်ရမည်ဖြစ်သည်။

“ဖေဖေ သမီးအပေါ်တာဝန်မကျေခဲ့ဘူး။ ဖေဖေရှာ ပေမယ့် သမီးမေမေက မာနကြီးနဲ့ ရှောင်ပုန်းနေတာပါ။ အခု ဖေဖေ အားလုံးဖြည့်စွမ်းပေးမယ်။ သမီးအတွက် အစောကြီးတည်းက စီစဉ်စရာ ရှိတာတွေ စီစဉ်ထားပါတယ်”

ဖေဖေရဲ့နှေးနှေးထွေးထွေးမေတ္တာရိပ်မှာ သီတဂူ ခိုလှုံနေချင်ပါသည်။ ဖေဖေကို ပြုစုယုယပေးချင်တယ်။ ဖေဖေက ဒုက္ခိတဘဝ၊ လက်ရှိသားနဲ့ သမီးက ဖေဖေသွားသားအရင်းအချာတွေ မဟုတ်ပေ။ သမီးအရင်း

အချာဖြစ်တဲ့ သီတဂူရောက်လာလို့ ဖေဖေ အားတက်ပျော်ရွှင်နေသည်။ သူတို့တွေ မတရားလုပ်နေကြမှန်း သိပေမယ့်လည်း ဖေဖေဆီတော့ ပြဿနာတွေ မရောက်သွားစေလိုပေ။ သီတဂူက သန့်သန့်ရှင်းရှင်းနှင့် အိမ်မှုကိစ္စတွေကို စိတ်ဝင်စားတဲ့မိန်းကလေးပါပဲ။ မမိုးဒေဝီကတော့ တော်တော်လေး အနေအထိုင် ပက်စက်တာပဲ။ ဟွန်း...သန့်ရှင်းတာကို အရမ်းကြိုက်တာတဲ့။ သူ့သန့်ရှင်းရေးမလုပ်ရတိုင်။ သီတဂူ စိတ်ထဲကနေ အမြင်ကတ်နေမိပေမယ့် သူတို့ဆန္ဒအတိုင်းပဲ နေထိုင်ပြုမူဖို့ ဆုံးဖြတ်ထား သည်။

“ကွီ”

“ဟင်”

အခန်းတံခါးပွင့်သွားပြီး အထဲကိုဝင်လာသူက မိုးကောင်းကင် ပင်။ သူမ မျက်နှာလေးက တည်သွားသည်။ အစ်ကိုလေးမိုးကောင်း ကင်ကိုတော့ ဘယ်သူမှ တားဆီးပိတ်ပင်ထားလို့ မရဘူးတဲ့။ သီတဂူတက် က ရှောင်ပါတဲ့ အဓိပ္ပါယ်မရှိ။ မိုးကောင်းကင်တဲ့ နာမည်နဲ့ လုံးဝ မလိုက်ဖက်ဘူး။ သူမ သန့်ရှင်းရေးပဲ ဆက်လုပ်နေသည်။

“သီတဂူ”

သီတဂူက မထူးပေ။ အရေးမလုပ်ဘဲ ဖုန်တွေကို သူတို့နေ

လိုက်သည်။ အစ်ကိုလေးမိုးကောင်းကင်ကို တားဆီးလို့ မရဘူးတဲ့။ သီတာဂူကလည်း မိုးကောင်းကင်လို လူတစ်ယောက်ကို အထင်မကြီးဘူးဆိုတာ ပြရမယ်။ မိုးကောင်းကင်က သူမ အနားကပ်လာသည်။

“မင်းက ကိုယ့်ကို အဖက်မလုပ်ချင်တာလား။ သီတာဂူ”

“ဟုတ်တယ်”

“ဘာ”

“ထွက်သွားပါ”

“မင်းအမိန့်ပေးတိုင်း ကောင်းကင်က ထွက်သွားမယ်ထင်လား။

သီတာဂူ”

“အဟက်”

သီတာဂူ ရယ်ပစ်လိုက်သည်။ ကောင်းကင်တဲ့ ဒီလူကို တည်တည်တင်းတင်း ဆက်ဆံပစ်ချင်ပေမယ့် သူ့စကားကြောင့် သီတာဂူ ရယ်ချင်သွားသည်။ သူ့မျက်နှာကို မကြည့်ပေ။ အလုပ်တွေပဲလုပ်နေ၏။ သူက သူမရွေးလျားရာနောက်သို့ ကပ်လိုက်နေသည်။

“မင်းကို ဘယ်သူက ဒီအခန်းကို သန့်ရှင်းရေးလုပ်ခိုင်းတာလဲ”

“ရှင့်အစ်မလေ ဘာဖြစ်လို့လဲ”

“ဆက်မလုပ်နဲ့တော့”

“ထွက်သွားပါ”

“ဆက်မလုပ်ပါနဲ့တော့ သီတာဂူ၊ ကိုယ့်နဲ့အဆင်ပြေရင် မင်း ဘာတစ်ခုမှ လုပ်ပေးစရာမလိုဘူး။ ဒီမှာ ကိုယ့်အမိန့်ပဲ”

“ကျွန်မ သန့်ရှင်းရေးပဲ လုပ်တော့မယ်”

“ဘာ”

“ကျွန်မ ဘယ်သူနဲ့မှ အဆင်မပြေအောင်မနေဘူး။ ဖေဖေ အတွက်ပဲ ကျွန်မ သည်းခံနေချင်နေမယ်”

သီတာဂူရဲ့ မာကျောကျော ကြပ်ဆတ်ဆတ်ပုံစံလေးကို မိုးကောင်းကင် အရမ်းသဘောကျသွားသည်။ မာနတွေနှင့် မဟုတ်ရင်မခံ ဇတ်ဇတ်ကြဲကောင်မလေးက သူ့ကို အရမ်းစိတ်လှုပ်ရှားစေ၏။ ကောင်းကင် တွေ့ကြုံဖူးခဲ့တဲ့ ကောင်မလေးတွေက ကောင်းကင်ဆို အိုကောပဲ။ မဆွတ်ခင်ညွတ်ချင်နေကြတာ။ သူလုံးဝမနှစ်သက်ဘဲ ပေါ့ပျက်ပျက် ဖြစ်နေရသည်။

“မင်းက အရမ်းစိတ်ဝင်စားစရာ ကောင်မလေးပဲ။ ကိုယ့်စိတ်တွေကို အရမ်းလှုပ်ရှားစေတယ်ကွာ။ ဒီမှာ ကိုယ့်အမိန့်ပဲ ကိုယ့်ဆန္ဒအတိုင်း လုပ်ချင်တာကို လုပ်ပိုင်ခွင့်ရှိတယ်။ မင်းသိထားပါ။ ကိုယ်ကပါ မင်းဘက်ကနေ မရပ်တည်နိုင်တော့ဘူးဆိုရင် မင်း ဒီထက် ဆိုးဝါးတဲ့

ရက်စက်မှုတွေနဲ့ ရင်ဆိုင်ကြုံတွေ့ရမှာနော်”

“ဝေးသေးတယ်၊ ကျွန်မက ရှင်ကို လိုက်လိုက်လျောလျောနဲ့ အဆင်ပြေအောင် နေမယ်လို့ လုံးဝ မျှော်လင့်မနေပါနဲ့ ကိုမိုးကောင်းကင်။ ရှင်ဟာရှင် မိုးကောင်းကင်ပဲဖြစ်ဖြစ် ငရဲမင်းပဲဖြစ်ဖြစ် ကျွန်မ အထင် မကြီးဘူး။ ဖေဖေအတွက် ကျွန်မ ကြံ့ကြံ့ခံပြီး ရင်ဆိုင်မယ်”

“ဘာ”

“ဟင်”

မိုးကောင်းကင်က သူမ ပခုံးနှစ်ဖက်ကို ပိုင်ဆိုင်ပိုင်နင်း အတင့်ရဲ့ စွာ ဆုပ်ကိုင်ပွေ့ဖက်လိုက်သဖြင့် သီတဂူ ဆတ်ဆတ်ခါ နာကျည်သွားရ ကာ သူမ ခန္ဓာကိုယ်လေးအား ဆတ်ခနဲ ရုန်းထွက်လိုက်ပြီး သူမကို ဖြန်းခနဲ ရိုက်ပစ်လိုက်သည်။

“ဖြန်း”

“ဟာ”

“ကျွန်မကို ဖော်ကားချင်တိုင်း ဖော်ကားလို့မရယ် ထင်နေလား။ လူယုတ်မာ နောက်တစ်ခါလာပြီး ထိကပါးရိုကပါးလုပ်ရင် ဖေဖေကို တိုင်မယ် ဟွန်း”

သီတဂူ ဒေါသတကြီးနင် အပြင်ထွက်လာခဲ့သည်။

ကြားလေသွေးရင်တောင်ဝေးမှာကြောက်တယ်

အခန်းဝတွင် ဒေါ်ချစ်ချစ်သဲနှင့်ဆုံ၏။ သီတဂူအား ဒေါသတွေ ထန်နေတဲ့ မျက်ဝန်းစိမ်းစိမ်းတောက်တောက်တွေနှင့် ကြည့်သည်။

“ငါ့သား နှင့်အခန်းထဲ ဘာဝင်လုပ်တာလဲ သီတဂူ”

“မေးကြည့်လေ”

“နင်”

သူမအခန်းလေးထဲ ပြန်ဝင်လာသည်။ ဟွန်း ဒေါသဖြစ်စရာ ကောင်းလိုက်တာ။ မိုးကောင်းကင် ရှင်ကို လုံးဝခွင့်မလွှတ်ဘူး။ သီတဂူ အား အထင်သေးပြီး ကိုယ်ထိလက်ရောက်စော်ကားဖို့ ကြိုးစားတာပဲ ဖြစ်သည်။ မှတ်ထား။ ရှင် ဖော်ကားလို့ရမယ်မထင်နဲ့။ ဖေဖေရယ် သီတဂူလေ ဖေဖေဆီကနေ အခွင့်အရေးတွေ ဘာတစ်ခုမှမလိုချင်ပါဘူး။ အမွေပစ္စည်းတွေထက် ဖေဖေအနားမှာပဲ နေချင်သေးတာပါ။ ဖေဖေ မျက်နှာတစ်ခုတည်းနဲ့ပဲ သီတဂူ အရာရာကြုံကြုံခံနေမှာပါနော်။ သူမ မျက်ရည်တွေ ကျချင်လာသည်။ မငိုပါဘူး။ သီတဂူကဘဝကို ရင်ဆိုင် ဖြေရှင်းတတ်တဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ဖြစ်ချင်တာပါ။ မျက်ရည်တွေ သုတ်ပစ်လိုက်သည်။

“ဖေဖေအတွက် သည်းခံရမယ်၊ ဖေဖေကို စိတ်သောက ရောက်အောင် မလုပ်ဘူး။ ဖေဖေအနားမှာ လိမ္မာတဲ့ နားလည်သိတတ်

တဲ့ သမီးအဖြစ်ပဲနေပါမယ်”

ဖေဖေရဲ့ ရောဂါဝေဒနာတွေက စိတ်သောက ရောက်စရာတွေ ကြုံတွေ့လို့မဖြစ်ပါဘူး။ သီတာဂူ သည်းခံဖို့ကြိုးစားနေပေမယ့် သူတို့က ရက်စက်ကြသည်။ အိမ်ဖော်အလုပ်သမားတွေကအစ သီတာဂူအား နှိမ်ချ ဆက်ဆံကြရန် ညွှန်ကြားထားခဲ့၏။ ဖေဖေကို အသိပေးလိုက်လျှင် ဘယ်လိုပဲ သမီးသီတာဂူဘက်ကနေ ရပ်တည်ပါစေ နှစ်ပေါင်းများစွာ နေထိုင်ခဲ့တဲ့အပေါ် ဖေဖေသံယောဇဉ်တွေ တွယ်ငြိနေနိုင်တာပဲ။ သီတာဂူ နင်တော့ ဟိုကောင် မိုးကောင်းကင်ကို ပါးရိုက်ပစ်လိုက်တာ ပြဿနာ တွေကိုပိုပြီး စိတ်ခေါ်သလိုဖြစ်သွားပြီထင်တယ်။ ဒီကောင်က သီတာဂူ အား အပြီးအတေးပိုကြီးမားစွာထားတော့မှာ သေချာသည်။

“မင်းရဲ့ မာကျောကျော ကြွပ်ဆတ်ဆတ်ပုံစံလေးက ကိုယ့်ကို ပိုပြီး စိတ်လှုပ်ရှားစေတယ် သီတာဂူ”

မိုးကောင်းကင်ပြောတဲ့ စကားတွေကို သီတာဂူကြားယောင်နေပြီး မေ့ပစ်လို့မရအောင် ဒေါသထွက်နေသည်။ ကြည့်စမ်း သီတာဂူအား ဇော်ဇော်ကားကား ပွေဖက်ဖို့ ကြိုးစာတယ်။ ရှင်ဇော်ကားချင်တိုင်း ဇော်ကားလို့ရမယ် ထင်နေလား။ သီတာဂူ ဒေါသတကြီးနှင့်ပေါက်ကွဲ လွင့်စင်ထွက်ချင်နေသည်။

“အရူး... အရူး အသုံးမကျတဲ့ကောင်”
သူပါးပြင်အား ရှစ်စိတ်ကွဲအောင် ရိုက်ပစ်ချင်သည်။

အခန်း(၅)

“ဖေဖေ”
“သမီး သီတာဂူ”

“နေမကောင်းဘူးလားဟင်၊ သီတာဂူ နှိပ်ပေးရမလား။ သီတာဂူနဲ့ အပြင်ထွက်ပြီး လမ်းလျှောက်ကျင့်မလား”

ဖေဖေကိုကြည့်ရတာ နွမ်းနွမ်းဖတ်ဖတ် ခွေခွေယိုင်ယိုင်လေး ဖြစ်နေ၏။ သီတာဂူ စိတ်ပူပင်စွာ မေးမိသည်။ ဖေဖေစိတ်တွေ တက်ကြွ ပြီး ရွှင်လန်းနေမှ ရောဂါဝေဒနာကိုအနိုင်ရမှာပဲ။ ဖေဖေဇနီး အန်တီ ချစ်က စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတွေ ဦးစီးပြီး ဖေဖေကို ဂရုစိုက်ပုံမပေါ်ပေ။ သီတာဂူကိုလည်း ဖေဖေက အရေးတယူလုပ်ပြနေ၍လည်း ဖေဖေအပေါ်

အမြင်မကြည်လင်ဘဲ ခပ်စိမ်းစိမ်းနေပြပုံလည်းရသည်။

“သမီး သီတာဂူ”

“ဖေဖေ”

“ဒီမှာနေရတာ အဆင်ပြေရဲ့လား။ သူတို့တွေက သမီးရောက်လာတာကို မလိုလားဘူးဆိုတာ ဖေဖေ သိပါတယ်။ သူတို့သမီးကို ဘယ်လိုဆက်ဆံကြလဲ ပြောစမ်းပါ”

“ဟင့်အင်း သူတို့ဆက်ဆံမှုက နွေးထွေးပါတယ် ဖေဖေရယ်။ သီတာဂူ ပျော်ပါတယ်။ ဖေဖေအနားမှာနေခွင့်ရတာပဲ ကြီးမားတဲ့ဆုလားနဲ့ ကြီးလေး အန်တီချစ်က အလုပ်များတယ်။ မမဒေဝီကလည်း အပြင်ထွက်နေတာပဲဟာ။ သီတာဂူနေရတာ လွတ်လပ်ပါတယ်”

“တကယ်ပဲလား သမီးရယ်”

“တကယ်ပါ ဖေဖေရဲ့ အခု သီတာဂူနဲ့ဖေဖေ ခြံထဲဆင်းပြီး လမ်းလျှောက်ကြမလားဟင်။ ဆရာဝန်ကြီးက ဖေဖေစိတ်တွေ တက်ကြွရွှင်လန်းနေမှ ရောဂါဝေဒနာကို အနိုင်ရမှာတဲ့လေ”

သမီးသီတာဂူ မသိပါဘူးလေ။ ချစ်ချစ်တို့က သီတာဂူ ရောက်လာလို့ မလိုမှန်းထားစိတ်တွေနဲ့ ဖေဖေကို အတိုက်အခံမလုပ်ရဲပေမယ့် မျက်နှာပေါ်မှာပေါ်နေတာပဲ။ ဖေဖေ သိပါတယ်။ သမီးက ဒရိုင်ဘာကြီးရဲ့

သွေးလေ။ မျိုးရိုးကိုမကြိုက်ကြတာ။ သမီးသီတာဂူကို ပေးသင့်တာပေးပြီး မောင်းထုတ်စေချင်ကြတယ်။ ချစ်ချစ်ကသူ့သားနဲ့ နီးစပ်သွားမှာ စိုးရိမ်နေတာ ဖေဖေသိပြီး ရင်နာလို့မဆုံးတာပါပဲ။ မိမိစိတ်တွေ လေးလံကာ ပြုလဲချင်နေသည်။

“သမီး သီတာဂူ”

“ရှင်”

“ဖေဖေဆရာဝန်ကြီး ဒေါက်တာဦးထင်ပေါ်ရဲ့တပည့် ဒေါက်တာ သက်တန်းရောင်နဲ့ လက်ထပ်ပေးချင်တယ်ကွယ်”

“ရှင် ဖေဖေ”

“ဒီနေ့ပဲ ဒေါက်တာသက်တန်းရောင်နဲ့ မိတ်ဆက်ပေးမယ်။ မကြာခင် ရောက်လာမယ် သမီး”

“ဖေဖေ”

“မငြင်းပါနဲ့ သမီးရယ်”

“ဟို ဟို အဲ့ဒီဒေါက်တာက သမီးကိုလေ...သမီးကို လက်ခံချင်ပါ့မလားဟင်”

သီတာဂူကို ဖေဖေစိတ်ပူပြီး စေ့စပ်တာတွေက သီတာဂူ စိတ်ပင်ပန်းရသည်။ သီတာဂူက ဖေဖေသမီးဖြစ်ပေမယ့် ဒရိုင်ဘာကြီးရဲ့

လေ။ အဲဒါကိုထောက်ပြီး ဖေဖေသမီးကို လက်ထပ်ပေးမလိုလား။ ဖေဖေကတော့ သီတဂူအား ကြင်ကြင်နာနာလေးနှင့် ပြုံးကြည့်သည်။

“စိတ်မပူပါနဲ့ကွယ်၊ ဖေဖေက သမီးအကြောင်း အားလုံးဖွင့်ပြောပြထားပါတယ်။ ဒေါက်တာသက်တန့်ရောင် ဆန္ဒရှိမှပါ”

“သမီးအတွက် ဖေဖေမေတ္တာတွေပဲ လိုအပ်တာပါ။ သမီးအိမ်ထောင်ဖက်ကို မလိုအပ်ဘူးထင်ပါတယ် ဖေဖေ”

“ဖေဖေကတော့ စိစဉ်ရမယ်၊ သမီးသီတဂူအပေါ် တာဝန်ကျရမယ်လေ။ ဖေဖေ စိတ်ချချင်တယ်”

ဦးငွေရုံကတော့ သမီးသီတဂူအတွက် အရာအားလုံးပြည့်စုံအောင် ဖြည့်စွမ်းပေးလိုသည်။ မိမိဇနီးနှင့်သားသမီးတွေရဲ့ စိတ်ကိုလည်း ရိပ်မိနေ၏။ သမီးသီတဂူကို မလိုလားကြပါဘူး။ မောင်သက်တန့်ရောင်က မိမိက သူငယ်စဉ်လေးထဲက ပညာသင်ကြေးထောက်ပံ့ထားခဲ့သည်။ အရိုးအကြောအဆစ်နှင့် အထွေထွေသမားတော်ကြီးရဲ့ လက်ထောက်အဖြစ်လည်း မိမိပဲ လုပ်ဆောင်ပေးခဲ့တာပါ။ မောင်သက်တန့်ရောင်က ငြင်းမည်မထင်ပါ။ သမီးသီတဂူကလည်း ပညာထူးချွန်သည့် မိန်းကလေးပဲ။ ရုပ်ရည်ကလည်း ချောမောနုဖတ်နေသည်။

“မောင်သက်တန့်ရောင်ကလည်း ချမ်းသာကြွယ်ဝတဲ့

အသိုင်းအဝိုင်းက မဟုတ်ပါဘူးကွယ်၊ ဖေဖေတောင် ပညာသင်ထောက်ပံ့ကြေးပေးခဲ့ရတာပဲ။ ပြဿနာမရှိပါဘူး”

“တကယ်တော့ သမီးအတွက် ဒါက မလိုအပ်ဘူး ထင်ပါတယ်”

“လိုအပ်ပါတာပေါ့၊ မိဘဝတ္တရားလေ။ ဖေဖေက သမီးဘဝတင့်တယ်မှုရော၊ လုံခြုံစိတ်ချမှုရော မသေခင် စိစဉ်ပေးသင့်တယ်လေ”

“ခြံထဲဆင်းရဲအောင်နော် ဖေဖေ”

“ဒီနေ့ မဆင်းချင်ဘူး သမီးရယ်၊ နေမကောင်းဘူး။ တစ်ခါတရံ ဖေဖေစိတ်ဓာတ်တွေ အရမ်းကျတယ်။ သမီးရောက်လာမှ ဒုက္ခိတကြီး ဖြစ်နေလို့ပါ”

ဦးငွေရုံ စိတ်မကောင်းဖြစ်မိသည်။ သမီးသီတဂူ ရောက်လာမှ မိမိက အပြည့်အဝ မစောင့်ရှောက်နိုင်၍ဖြစ်၏။ ချစ်ချစ်တို့ သားအမိတွေကို မယုံပေ။ အတ္တကြီးကြတယ်။ မလိုတမာစိတ်တွေလည်း များကြတယ်။ သီတဂူကို မလိုလားကြ၊ ငွေကြေးဥစ္စာထက် မျိုးရိုးကို လက်မခံနိုင်ကြတာပဲ။ ဒရိုင်ဘာမျိုးရိုးတဲ့။ သမီးလေးကို မျက်နှာမငယ်စေချင်ပေ။ မောင်သက်တန့်ရောင်က နှစ်သက်ရင် လက်ထပ်ပေးပြီး ဘဝကို တင့်တင့်တယ်တယ် ထူထောင်ပေးချင်သည်။

“ဖေဖေအနားယူချင်ပြီ၊ သမီးသိတဂူ အားငယ်နေမှာ စိတ်
သောကတွေ ရောက်နေမှာပဲ ဖေဖေ စိတ်ပူတာ။ ဖေဖေက သမီးကို
လိုက်မကြည့်နိုင်ဘူးလေ”

“ဖေဖေကလည်း သိတဂူကိုများ စိတ်ပူနေတယ်၊ ဘဝကို
ထုသားပေသားကျနေပြီးသားပါ။ သိတဂူ နေတတ်ပါတယ်”

“မောင်သက်တန်ရောင်လာမှ သမီးလေး ပြန်လာခဲ့နော်”

“ဟုတ်ကဲ့”

သိတဂူ အပြင်ပြန်ထွက်လာခဲ့သည်။ ဖေဖေကိုကြည့်ရတာ
အားမရမိ။ သိတဂူကြောင့်ပဲ ဖေဖေ စိတ်သောကတွေ ပိုရောက်နေရတာ
လားပဲ။ သိတဂူအခန်းဝတွင် မမဒေဝီစောင့်နေတာ တွေ့လိုက်ရသည်။
စိတ်ပျက်စရာပဲ တွေ့တာနှင့် မျက်ထောက်နီနီကြီးဖြင့် စူးစူးရှဲကြည့်နေ
၏။ မမဒေဝီရဲ့ မလိုမုန်းထားမှုတွေက ကြောက်စရာကောင်းသည်။

ဟဲ့ သိတဂူ”

“ရှင်”

“နင့်ကို ဖေဖေ ဘာပြောလဲ”

“ရှင်”

“ဘာရှင်လဲ”

“သိတဂူကို ဘာမေးတာလဲ၊ ဖေဖေပြောတာတွေက အများ
ကြီးပဲလေ”

“နင့် အချင်ယောင်ဆောင်မနေစမ်းပါနဲ့၊ ငါသိချင်တာ ခေါက်
တာ သက်တန်ရောင်အကြောင်းပဲ”

“ဪ ခါလား ဖေဖေက ခေါက်တာသက်တန်ရောင်နဲ့
သမီးကို မိတ်ဆက်ပေးရမယ်တဲ့။ မောင်သက်တန်ရောင်က လက်ခံရင်
သိတဂူနဲ့ လက်ထပ်ပေးမယ်တဲ့”

“ဘာ”

“အမလေး မမဒေဝီရယ် လန့်သွားတာပဲ ဘာဖြစ်လို့လဲဟင်”

သိတဂူ အမြင်ကတ်ကတ်နှင့် အရွဲ့တိုက်ပြီး အမှန်အတိုင်း
ပြောပစ်လိုက်သဖြင့် မမဒေဝီ ချောက်ချောက်ချားချားကြီး အော်လိမ့်ရာ
သိတဂူပင် လန့်သွားရသည်။ မမဒေဝီက သိတဂူအား မုန်းတီးရွံရှာ
သော မျက်ဝန်းခါးခါးတွေနှင့် ကြည့်၏။ သိတဂူကတော့ ဘာမှ
မဖြစ်သလိုပဲ အခန်းထဲဝင်ဖို့ပြင်သည်။

“နေဦး”

၃၈၆၀၀

“ရှင်”

၃၈၆၀၀

“နင့်ကို အသိပေးစရာရှိလို့ ခေါက်တာသက်တန်ရောင်က

ငါနဲ့လက်ထပ်ဖို့ အစောကြီးထဲက ရည်ရွယ်ထားတာ။ မေမေက ဖေဖေကို ပြောမလို့ပဲ နင့်အဖေက အခုမှ အဖြစ်သည်းနေလိုက်တာ။ ဒေါက်တာ သက်တန်ရောင်က နင်နဲ့မတန်ဘူး”

“ဖေဖေကိုပြောပါ။ သီတဂူကလည်း မနစ်သက်ပါဘူး။ စိတ် မဝင်စားဘူး။ မမဒေဝီအတွက်ဆိုရင်လည်း ဖေဖေကိုပြောလေ”

“ဟဲ့ နင်”

သီတဂူအခန်းထဲ ဝင်လာတော့ မမဒေဝီ အနောက်မှလိုက်လာ သည်။

“နင့်ကို ပြောထားပြီးသားနော်၊ ကိုသက်တန်နဲ့ကင်းအောင် နေပါ။ ငါ့ချစ်သူကိုလုယူဖို့ မကြိုးစားနဲ့နော် သီတဂူ၊ ညည်း သိထား အောင် ပြောပြတာ”

“သီတဂူ စိတ်မဝင်စားဘူးလို့ ပြောထားပြီပဲ”

“ကောင်းပြီ နင် ငါ့အခန်း ရှင်းပေးဦး”

မမဒေဝီ ပြန်ထွက်သည်။ သူတို့နဲ့ပဲ ဘာဖြစ်လို့များလာပြီး ပတ်သက်နေရတာလဲ။ ဒေါက်တာသက်တန်ရောင်ကို ဖေဖေက သီတဂူနှင့် ရည်မှန်းထား၏။ မမဒေဝီက သူ့အတွက်တဲ့ သီတဂူကတော့ စိတ်မဝင်စားမိ၊ ရောဂါဝေဒနာကြောင့် စိတ်အားတွေ့ငယ်နေတဲ့ ဖေဖေ

အတွက်ပါပဲ။ ပြဿနာတွေမဖြစ်ချင်ပေ။ သီတဂူ ဖုန်သုတ်စက်ကိုမပြီး မမဒေဝီအခန်းထဲ ဝင်လာခဲ့သည်။

“ဟင်”

သူ မိုးကောင်းကင်က မမဒေဝီခုတင်ပေါ်မှာ အိပ်နေသည်။ အခန်းတစ်ခုလုံးလည်း ပစ္စည်းတွေနှင့် ပွရွပ်နေတာ မိန်းကလေး တစ်ယောက်ရဲ့ အဆင့်အတန်းကိုပြနေသည်။ အခြောက်တိုက်ဘဝင်မြင့် ပြီး ကြီးကျယ်နေကြတာပါ။ မိုးကောင်းကင်အိပ်နေတာဖြစ်၍ သီတဂူ အရေးမစိုက်ဘဲ သန့်ရှင်းရေးပဲ လုပ်နေလိုက်သည်။

“သီတဂူ”

“ထွက်သွားပေးပါ”

“ကိုယ်က သီတဂူနဲ့စကားပြောချင်လို့ စောင့်နေတာ”

“နင်နဲ့ဘာမှ ပြောစရာမရှိဘူး ထင်တယ်”

“အဲ့ဒီလောက် မစိမ်းပါနဲ့ သီတဂူရာ”

သူ ထလာသည်။ ပြုံးစိစိမျက်နှာထားကို သီတဂူ အရမ်းမုန်း တာပဲ။ သင်းပါးမှာ လက်ငါးချောင်းရာက ရေးရေးလေးထင်နေဆဲပင် ဖြစ်သည်။ သီတဂူက သူ့ကို ပါးရိုက်လိုက်သည်အတွက် ပြဿနာက မတက်လာပေ။ သူ့ဖြေရှင်းလိုက်လို့ပဲဖြစ်မည်။ မိုးကောင်းကင်က သီတဂူ

အနားတိုးကပ်လာ၍ သီတဂူကလည်း ဖုန်သုတ်နေရာကနေရပ်ပြီး သူ့ကို တိုက်ခိုက်ဖို့ အသင့်အနေအထားပြင်ထားလိုက်သည်။

“မင်းကို ချစ်တယ်”

“ရှင်”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ”

“ရှင်တို့လို အခြောက်တိုက်ဘဝင်မြင်ပြီး လူတွေကိုနှိမ်ချ ဆက်ဆံတတ်တဲ့ လူတွေ အနိုင်ကျင့်ချင်တဲ့ အကျင့်စရိုက်ရှိတဲ့လူတွေကို မုန်းလို့”

“ကိုယ်က အဲ့ဒီထဲမှာ မပါဘူးလေ”

“လုံးဝပဲ”

“မင်း ဘာဖြစ်လို့ အခြောက်တိုက် မာနတွေ ပြချင်နေတာလဲ သီတဂူ၊ မိုးကောင်းကင်ကို မင်း ဘာထင်နေလို့လဲ၊ ဒီတိုက်ကြီးရဲ့ အရှင်သခင်မကြီး ခေါ်ချစ်ချစ်သဲရဲသားနော်။ လိုချင်တယ်ဆိုရင် အကုန် ရတယ်။ မင်းကိုကိုယ်က ချစ်တယ်ဆိုရင်တောင် ကိုယ့်အမေက လိုက် ချစ်မှာ”

“တကယ်လား”

“မယုံရင် စမ်းကြည့်လေ သီတဂူ”

“ကောင်းပြီလေ ရှင်အမေနဲ့ အရင်ညှိလိုက်ပါဦး သီတဂူကို ချစ်မလားလို့”

“ကိုယ့်မေမေက မင်းကို ချစ်ရင်ရော မင်းကကိုယ်ကို ချစ် မှာလား”

“အင်း ရှင်ကို စိန်ခေါ်တာလေ၊ တကယ်လို့ ရှင်အမေက သီတဂူကို မတူမတန်သလို ဆက်ဆံရင်၊ လက်မခံဘူးဆိုရင် ရှင် သီတဂူနဲ့လာပြီး ပတ်သက်ဆက်ဆံဖို့ လုံးဝ မလုပ်တော့ပါဘူးလို့ ကတိ ပေး”

“မင်းရှုံးမှာပါ။ ကိုယ့်မေမေက ကိုယ်ချစ်တဲ့ကောင်မလေးတွေ အားလုံးကို အရမ်းချစ်ပြခဲ့တာ။ ကိုယ်မုန်းရင်လည်း အဲ့ဒီမိန်းကလေးကို ကိုယ်အနားလာကပ်တာနဲ့ သတ်ပစ်မလားပဲ”

“အဟက်”

“မရယ်နဲ့ သီတဂူ၊ မိုးကောင်းကင်အမိန့် ဘယ်လောက်အထိ ပြင်းထန်လည်းဆိုတာ မင်း သိစေရမယ်”

“စိန်လိုက်လေ”

အန်တီချစ်ကို သီတဂူ နည်းနည်းလေးမှ မေတ္တာစေတနာ မရှိဘဲ မုန်းတီးနေမိသည်။ သီတဂူအား အိမ်ဖော်တွေကအစ နှိပ်ချ

ဆက်ဆံစေရန် အမိန့်ပေးထားတဲ့ မိန်းမကြီးပဲ။ သီတာဂူအား မိတ္တူ
 ပီသစွာ ဆက်ဆံသူ မုန်းလိုက်တာ။ ရှင်အမေကို ကျွန်မ အမုန်းဆုံးပဲ။
 သီတာဂူအား ဒေရိုင်ဘာရဲ့သွေးဖြစ်လို့ သူ့သားနဲ့မနီးစပ်စေချင်ဘူးတဲ့။
 မတူမတန်ဘူးတဲ့လေ။ မိုးကောင်းကင်ကို ဘယ်လိုတားဆီးမလဲ လင်ဖို
 သမီးအား ဖော်ကားချင်တိုင်းဖော်ကားစေရန် လွှတ်ပေးထားတာ ယုတ်
 မာတာပဲ။ ရှင်ကြီး သားသမီးချင်း ကိုယ်ချင်းမစာတာပဲ။ ကဲ အခု
 သီတာဂူ မိုးကောင်းကင်ကို စိန်ခေါ်ပစ်လိုက်ပြီလေ။ သီတာဂူအကြည့်တွေက
 စူးရှမာထန်နေသည်။

x x x x x x x x x x x x x x x

အခန်း(၆)

သက်တန်ရှောင်ရဲ့အကြည့်တွေက ဖုန်စုတ်စက်ကိုကိုင်ပြီး
 ပေရေမဲတူးနေတဲ့ မျက်နှာချောချောလေးကို အမှတ်မထင်တွေ့သွားသည်။
 အိမ်ဖော်ကောင်မလေး အသစ်တစ်ယောက်ထင်တယ်ဟု တွေးမိနေ၏။
 ကောင်မလေးက နုဖတ်ချောမောပြီး အိမ်ဖော်နှင့်မတူပေ။ အန်ကယ်ငွေရံ
 က သူ့ကို ခေါ်ထားသည်။ သမီးလေးသီတာဂူနှင့် မိတ်ဆက်ပေးဖို့တဲ့။
 သူ အန်ကယ်အခန်းထဲ ဝင်ခါနီး တစ်ကြိမ်တစ်ခါမှ မတွေ့ဖူးတဲ့ ကောင်
 မလေးနှင့် တွေ့ခြင်းဖြစ်သည်။

“ဒီမှာ”

“ရှင်”

“မင်းက ဒီအိမ်က အလုပ်သမား အသစ်လား”

“ဟို ဟို မဟုတ်ပါဘူး။ အဲ ဟုတ်ပါတယ်”

“ဪ မတွေ့ဘူးလို့”

“ဟုတ်ကဲ့”

သက်တန်ရောင်ကတော့ စိတ်ထဲမှာ တစ်မျိုးပဲ ကောင်မလေးက တော်တော်လေး ဆွဲဆောင်မှုရှိနေသည်ဟု ထင်သည်။ ဘာကြောင့်လဲ အန်တီချစ်သဲက ဒီလိုကောင်မလေးမျိုးကို အလုပ်သမားအဖြစ်ခန့်မှာ မဟုတ်ပါဘူး။ အန်တီချစ်သား မိုးကောင်းကင်နှင့် အဆင့်အတန်းနိမ့်တဲ့ ကောင်မချောလေးတွေ ဆုံမိမှာ မလိုလားလားဆုံးပင်း သူပင် ကောင်မလေးအား မြင်ယောင်ပြီး စိတ်ဝင်စားနေမိသည်။

“အန်ကယ်ရံ”

“မောင်သက်တန်ပါလား။ ထိုင်ပါဦးကွာ”

“အန်ကယ်ကိုအရင်ဆုံး ကျန်းမာရေးစစ်ဆေးမယ်နော်”

“အင်း”

ဒေါက်တာသက်တန်ရဲ့ ကျန်းမာရေးစစ်ဆေးမှုကို ခံယူရင်း ဦးငွေရံစိတ်တွေထဲမှာ သမီးသီတာဂူနှင့် လက်ထပ်ပေးရန် ဆန္ဒတွေပြင်း

ပြနေသည်။ လူတော်လှကောင်းလေးပဲ မိမိယုံကြည်၏။ သမီးသီတာဂူကို မောင်သက်တန်လက်ထဲ အပ်ချင်တယ်။ ပြီးတော့ သမီးအတွက် မိမိ ကြိုတင်စီစဉ်ထားတဲ့ အမွေတွေစီမံခန့်ခွဲစေချင်တယ်။ သီတာဂူကို မျက်နှာ မငယ်စေချင်တာပါ။ လူချောလူခန့် ပညာတတ်လေးပဲ။ သမီးနှင့် မိတ်ဆက်ပေးဖို့ စဉ်းစားနေသည်။

“ကျန်းမာရေးအခြေအနေကတော့ ကောင်းပါတယ်။ အိုကေ ပဲ။ ဒါပေမယ့် အန်ကယ်စိတ်တွေကျနေတယ်ထင်တယ်။ မျက်နှာက ညှိုးနေတယ်လေ။ ဘာအကြောင်းများ ရှိနေလို့လဲ”

“မောင်သက်တန်”

“ပြောပါ အန်ကယ်”

“အန်ကယ်သမီးလေးနဲ့ မိတ်ဆက်ပေးချင်တယ်။ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောရရင်တော့ အန်ကယ်က သမီးလေးကို အပ်ချင်တာပါ”

“အန်ကယ်ပြောထားပြီးပြီပဲ။ မိတ်ဆက်ပေးလေ။ အန်ကယ်ဆန္ဒက ကျွန်တော်ဆန္ဒပါပဲလေ”

“ဝမ်းသာလိုက်တာကွယ်။ အန်ကယ်က ကျေးဇူးဆပ်တာမျိုး မဖြစ်စေဘဲ မောင်သက်တန် ချစ်ခင်နှစ်သက်တာမျိုးပဲ ဖြစ်စေချင်တာပါ။ သမီးကို မချစ်မနှစ်သက်ဘဲ ဘဝတစ်လျှောက်လုံး လက်မတွဲစေချင်တာ

ပါ။ သမီးလေးဘဝ ပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့နေစေချင်တာ”

“အန်ကယ်”

“ပြော”

“ကျွန်တော် တွေ့ပါ့မယ်၊ လက်ထပ်ဖို့ကတော့ ကျွန်တော် လည်း ချစ်မြတ်နိုးတဲ့မိန်းကလေး ဖြစ်စေချင်ပါတယ်။ တကယ်လို့ ကျွန်တော် မချစ်နိုင်ဘူးဆိုရင်တောင် ညီမလေးအဖြစ် စောင့်ရှောက် ပေးသွားမှာပါ”

“ကောင်းပါတယ်ကွယ်၊ အန်ကယ်သမီးလေးအကြောင်းကိုလည်း ပြောပြထားပြီးသားတဲ့။ မင်းဆန္ဒပါပဲလေ၊ အန်ကယ် အတင်းအကြပ် မတိုက်တွန်းပါဘူး”

စောစောကတွေ့တဲ့ကောင်မလေးသာ အန်ကယ်ဦးငွေရုံသမီး လေး သီတာဂူဖြစ်ရင် ဘယ်လောက်ကောင်းမလဲဟု သက်တန် ရှူးကြောင် ကြောင် တွေးမိနေသေးသည်။ ရင်ထဲအထိ စွဲမက်ဖွယ် ရင်ခုန်လိုက်ဖို့ စေတဲ့ ကောင်မလေးပဲ။ ဒုက္ခပါပဲကွာ၊ သက်တန် ရှူးနေပြီလား။ အိမ်ဖော်ကောင်မလေးကိုများ . . . သက်တန်က ရိုးသားဖြူစင်တဲ့ ကောင်မလေးမျိုးကိုပဲ နှစ်သက်တာ။ ဒီမှာရှိတဲ့ မိုးဒေဝီလို ပေါ့ပေါ့ပျက် ပျက်နှင့် ခေတ်ရှေ့ပြေးလွန်းတဲ့မိန်းကလေးကိုတော့ ဘယ်လောက်ပဲ

ချမ်းသာကြွယ်ဝနေပါစေ မနှစ်သက်မိပေ။ သီတာဂူ မင်းဘယ်လို မိန်းကလေးမျိုးလဲ။ အန်ကယ်ကတော့ မင်းအကြောင်းတွေကို ကိုယ် သိအောင် ပြောပြထားတာပဲ။ သူ့မှာ သမီးလေးတစ်ယောက်ရှိတဲ့ အကြောင်း အန်ကယ်ငွေရုံ စကားစပ်မိတိုင်း ပြောပြတတ်သည်။ အန်ကယ်ငွေရုံက သူ့ကျေးဇူးရှင်ပဲ။ သူ့ကို ပညာသင်ပေးပြီး အလုပ်လည်း စီစဉ်ပေးခဲ့သူ။ အန်ကယ်ဆန္ဒက သမီးကို လက်ထပ်စေချင်ပါတယ် ပြောရင်လည်း သူလိုက်လျှော့ရမှာပဲဖြစ်သည်။ သီတာဂူ မင်းက ရုပ်ပလာ ကောင်မလေးမျိုးလား။ အန်ကယ်ငွေရုံက အိမ်ဖော်မကြီးဒေါ်သွယ်ကို ခေါ်၍ သမီးနှင့်တွေ့လိုကြောင်းပြောသည်။

“သမီးလေး ကျုပ်အခန်းထဲ လွှတ်လိုက်ပါ မသွယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ ဆရာကြီး”

သီတာဂူတဲ့လား နာမည်လေးကတော့ အေးချမ်းတာပဲ။ သူ့ရဲ့ ဘဝတစ်သက်တာ လက်တွဲဖော်ဖြစ်နိုင်နေ၍ သက်တန် ရင်တထိတ် ထိတ်နှင့် စောင့်ကြည့်နေမိသည်။ အခန်းတံခါးက ကျီခနဲပွင့်လာ၍ သူ စိတ်ဝင်တစားနှင့် ဝင်လာတဲ့ကောင်မလေးအား ကြည့်မိတော့ သက်တန်မျက်လုံးတွေ ပြူးကျယ်သွားရ၏။ အံ့ဩပြီး ထိတ်လန့်သွားရ ၏။ ဟိုကောင်မလေးပဲ အိမ်ဖော်ဆိုတဲ့ ကောင်မလေး သေချာပါတယ်။

စောစောကလို စုတ်ပြတ်ပေရေမနေတော့ ဝတ်စားပြင်ဆင်ထားသည်။

“ဟင်”

“အို”

အကြည့်ချင်းဆုံမိစဉ်မှာပင် ကောင်မလေးက အန်ကယ် မမြင်အောင် စောစောက အဖြစ်အပျက်တွေကို မပြောဖို့ အရိပ်အကဲ ပြနေသည်။

“သမီး...လာ...ထိုင်၊ သူက ဖေဖေပြောနေတဲ့ ဖေဖေကို ဆေးကုပေးနေတဲ့ ဆရာဝန်ကြီးရဲ့လက်ထောက် ဒေါက်တာသက်တန် ရောင်လေ”

“ဟုတ်ကဲ့”

“သူက အန်ကယ်သမီးလေး သီတာပု မောင်သက်တန်”

သီတာပု မင်းက သီတာပုတဲ့လား။ စောစောကပုံစံကရော ဘယ် လိုဖြစ်ရတာလဲကွာ။ သီတာပုက အန်ကယ်အား သီစေချင်တဲ့ပုံမပေါ်ပေ။ အထပ်ထပ်အခါခါပင် အန်ကယ်အလစ်မှာ သူမအား မသိချင်ယောင် ဆောင်နေပေးဖို့ အရိပ်အကဲနှင်ပြနေသည်။

“မောင်သက်တန်က ဖေဖေမွေးစားသားဆိုလည်း ဟုတ်တယ် သမီး၊ ဖေဖေအားကိုးယုံကြည်ရဆုံးပဲ။ သမီး မှတ်ထားပါ၊ ခင်ခင်မင်မင်

ရင်းရင်းနီးနီး ပြောဆိုအကူအညီတောင်းနိုင်တယ်နော်”

“ဟုတ်ကဲ့”

“မောင်သက်တန်ကလည်း အန်ကယ်သမီးလေး သီတာပုကို စောင့်ရှောက်ပေးပါ”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ အန်ကယ်၊ စိတ်ချပါ။ သီတာပုက မြင်မြင်ချင်းပဲ ခင်မင်ဖို့ကောင်းပါတယ်”

တော်ပါသေးရဲ့ ဒေါက်တာသက်တန်ရောင်က အရိပ်အကဲ သိလို့၊ စောစောက အလုပ်တွေလုပ်ရင်း တွေ့လို့ ရောယောင်ပြီး အိမ်ဖော် ကောင်မလေးပါလို ပြောလိုက်မိတာပါ။ သီတာပု နှင် တော်တော်ညံ့တာပဲ။ ဖေဖေအစောကြီးထဲက ကြိုတင်ပြောထားပြီးသား ဒေါက်တာသက်တန် ရောင် လာမယ်လို့၊ သူမအိမ်ဖော်တစ်ယောက်လို နှိပ်ချခံရပြီး အိမ်မှုကိစ္စ တွေ လုပ်နေရတာ ဖေဖေကို မသိစေချင်ပေ။ သီတာပု အဆင်ပြေ နေတာပဲ သီစေချင်သည်။ ဒုက္ခိတအဖြစ် စိတ်ဓာတ်ကျနေတဲ့ ဖေဖေ သီတာပုအတွက် စိတ်ပင်ပန်းနွမ်းနယ်တွေ မခံစားစေလို၍လည်းဖြစ်သည်။

“သီတာပု”

“ရှင်”

“ခြံထဲမှာခဏလောက် သွားစကားပြောရအောင်၊ အန်ကယ်”

ကျွန်တော်တစ်ခါတည်းပဲ နှုတ်ဆက်သွားမယ်နော်။ သီတဂူနဲ့ စကားပြောပြီး ပြန်ပါ့မယ်”

“အေးကွယ် ကောင်းပါပြီလေ၊ မောင်ရင် အန်ကယ်ဆီကို ဖုန်းဆက်ပါ”

“ဟုတ်ကဲ့”

အန်ကယ်ငွေရံက သူ့ဆုံးဖြတ်ချက်ကိုပြောရန် အားနာနေမည်ဆို၍ ဖုန်းနှင့်ပဲပြောစေခြင်း ဖြစ်သည်။ မင်းက သီတဂူပဲ၊ ကိုယ်ဖြစ်စေချင်တဲ့ ကောင်မလေးအဖြစ် ကိုယ့်ဆန္ဒတွေ ပြည့်ဝသွားစေခဲ့တာပဲ။ သီတဂူအား အပြင်သို့ ခေါ်ထုတ်လာခဲ့သည်။

“သီတဂူ”

“ရှင်”

“စောစောက ကိုယ်တွေ့တာ ဘာတွေဖြစ်တာလဲ၊ မင်းက အိမ်ဖော်ကောင်မလေးအသစ်ဆို”

“ဟို ဟိုလေ သီတဂူက ဝါသနာပါလို့ အိမ်မှုကိစ္စတွေ လုပ်တာပါ။ အဲဒါ ဖေဖေကို မသိစေချင်ပါဘူး၊ ဒေါက်တာ၊ ဖေဖေက တစ်မျိုးတွေးပြီး အန်တီချစ်တို့မိသားစုနဲ့ ပြဿနာတွေဖြစ်မှာ စိုးရိမ်လို့ပါနော်”

“သီတဂူ”

“ရှင်”

“မင်းကို သူတို့က တမင်နိမ်ချဆက်ဆံနေကြတာ မဟုတ်လား၊ အမှန်အတိုင်းပြောစမ်းပါ၊ မင်းကို အန်ကယ်ကွယ်ရာမှာ အိမ်ဖော်အဆင့်ပဲ ထားတာလား”

“မဟုတ်ပါဘူး၊ ဒေါက်တာ၊ သီတဂူ ဝါသနာပါလို့ပါ။ သီတဂူ နေတတ်ပါတယ်၊ ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး။ ဒေါက်တာသာ ဖေဖေကို ဘာမှမပြောပြပါနဲ့။ ဖေဖေက ရောဂါဝေဒနာသည်လေ၊ ဆရာဝန်တစ်ယောက်ဖြစ်တဲ့ ဒေါက်တာက စောင့်ထိန်းရမယ့်ဝတ္တရားကို သိပါတယ်လေ”

သီတဂူရယ် အန်တီချစ်တို့ မိသားစုဝင်တွေအကြောင်းကို သက်တန်အသိဆုံးဖြစ်သည်။ အန်ကယ်ကွယ်ရာမှာ သီတဂူကို အိမ်စေတစ်ယောက်အဖြစ် သန့်ရှင်းရေးတွေလုပ်ခိုင်းနေပုံပင်။ သီတဂူကလည်း ဖေဖေအတွက် အနစ်နာခံနေထိုင်ခြင်း ဖြစ်နိုင်သည်။

“သီတဂူ”

“အို”

ဒေါက်တာသက်တန်ရောင်က သီတဂူလက်လေးကို ဆတ်ခနဲ ဆုပ်ကိုင်လိုက်သဖြင့် သီတဂူ အထိတ်တလန့်နှင့် မျက်စိနူးလေးတွေ

ပြူးကျယ်ဝိုင်းစက်သွားကာ ဆတ်ခနဲ ရုန်းဖယ်ပစ်လိုက်သည်။

“ကိုယ်တို့ အခုပဲ အန်ကယ်ဆီကိုသွားမယ်၊ သီတဂူနဲ့ အမြန် ဆုံး လက်ထပ်ပါရစေလို့ ပြောမယ်။ မင်းကို ကိုယ်လက်ထပ်မယ်”

“အို မဟုတ်တာဘဲ၊ အဲ့ဒီလောက် မြန်မြန်ကြီး မဆုံးဖြတ်ပါနဲ့ နော်။ သီတဂူကို သနားလို့ လက်ထပ်တာမျိုး မဖြစ်စေချင်လို့ပါ။ ဒေါက်တာနုလုံးသားထဲအထိ နက်နက်ရှိုင်းရှိုင်းထိုးဝင် ချစ်မြတ်နိုးနိုင်မှပါ။ သီတဂူဘက်ကတော့ ဘာမှ အဆင်သင့်မဖြစ်သေးဘူးလေ”

မမဒေဝီကို သီတဂူကြောက်ရွံ့ ထိတ်လန့်နေသည်။ ဒေါက်တာ သက်တန်ရောင်က မမဒေဝီ ရည်မှန်းထားတဲ့လူတဲ့၊ ပြဿနာတွေက အများကြီးတက်လာမှာပါ။ သီတဂူကိုယ်တိုင်က သနားပြီးလက်ထပ်ခြင်း ခံရတာမျိုး မုန်းသည်။ ဒေါက်တာသက်တန်ရောင်ကတော့ မိန်းကလေး တွေ အားကိုးတကြီး ချစ်ခင်နှစ်သက်ဖွယ် ယောက်ျားတစ်ယောက်ပါ။ သီတဂူစိတ်ထဲမှာ ခံစားလို့မရတာက ထူးဆန်းနေ၏။ ဘာကြောင့်လဲ။ သီတဂူနုလုံးသားတွေကပဲ ယောက်ျားတစ်ယောက်ကို ချစ်သူအဖြစ် သတ်မှတ်ဖို့ဆန္ဒတွေ ကင်းမဲ့နေတာများလားပဲ။ သီတဂူ ဘယ်လိုပဲ နေထိုင်ပါစေ၊ ဖေဖေကို မသိစေချင်။ သီတဂူဆန္ဒက ဖေဖေအနားမှာ နေဖို့နှင့် ဖေဖေစိတ်တွေကို အင်အားတွေဖြည့်စွမ်းပေးနိုင်ဖို့ဖြစ်သည်။

“အန်တီချစ်မိသားစုနဲ့ သီတဂူဆက်ဆံရေးက ဘယ်လိုပဲဖြစ် ပျက်နေပါစေ ဖေဖေကို အသိမပေးချင်ပါဘူး။ သီတဂူဆန္ဒက ဖေဖေ အနားမှာ နေခွင့်ပါပဲ”

“သီတဂူရယ်”

သီတဂူကို မြင်မြင်ချင်းပဲ သူချစ်မြတ်နိုးနေမိတာကို လူကြီးပီပီ ရုတ်တရက်ကြီး ဖွင့်ဟပြောဆိုရန် ခက်ခဲနေသည်။ သီတဂူက ယုံပါ မလား။ သီတဂူကို လက်ထပ်ဖို့ သူဆုံးဖြတ်လိုက်တာ အန်ကယ်ဆီသို့ အခုချက်ချင်းပဲ အကြောင်းကြားလိုက်ချင်နေသည်။

“လက်ထပ်ဖို့ကိစ္စကိုတော့ အချိန်ယူပြီးဆုံးဖြတ်ပါ ဒေါက်တာ၊ သီတဂူက ဒေါက်တာနဲ့ ဘယ်လိုမှ ယှဉ်လို့မရနိုင်ဘူးလေ။ ဖေဖေကြောင့် ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ သီတဂူကို သနားလို့ပဲဖြစ်ဖြစ် အဲ့ဒီလို ဆုံးဖြတ်ချက်မျိုး သီတဂူ မလိုလားလို့ပါနော်”

ကိုယ်က မင်းကို အခုချက်ချင်းပဲ ချစ်မိသွားတယ်ဆိုရင် ယုံကြည်မှာလား သီတဂူ။ သူက လူကြီးတစ်ယောက် ကိုယ်ကျင့်တရား တွေ ထိန်းသိမ်းပြီး ဂုဏ်သိက္ခာတွေ စောင့်တည်ရသော ဆရာဝန် တစ်ယောက်၊ သက်တန်က သူ့ရဲ့ အလောတကြီးနိုင်မှုတွေကို ထိန်းချုပ် လိုက်သည်။ ခြံထဲသို့ ဝိုးဒေဝီကားဝင်လာ၍ သီတဂူက ဒေါက်တာပြန်ပါ

ဆိုပြီး တိုက်ကြီးထဲ ပြန်ဝင်သွား၏။ မင်းက ဒီတိုက်ကြီးရဲ့ အရှင်သခင် တစ်ယောက်ပဲ သိတူ။ အဲဒီလောက်ကြီး နိမ်ချမနေပါနဲ့ကွာ။ သက်တန် စိတ်ထိခိုက်ကြေကွဲရသည်။ မိုးဒေဝီက သူ့အနားရောက်လာတဲ့အချိန်တွင် ဝတ်ကျော့တမ်းကျော့နှုတ်ဆက်ပြီး ပြန်ထွက်လာခဲ့၏။ သူကားပေါ်မှပင် အန်ကယ်ငွေရံဆီ ဖုန်းဖြင့်ဆက်၍ သိတူနှင့် လက်ထပ်ဖို့ အကြောင်း ကြားလိုက်သည်။

x x x x x x x x x x x x x x x

အခန်း(၇)

“သိတူ”

“ပြောပါ”

“ကိုသက်တန်နဲ့ညည်းက ခြံထဲမှာ ချိန်းတွေကြတဲ့အထိ အခြေအနေတွေ ဖြစ်နေပြီလား”

“စကားပြောတာပါ။ စိတ်ချပါ မမဒေဝီ။ ဖေဖေအနားမှာပဲ သိတူက နေချင်တာပါ”

“အကောင်းဆုံးက နင် ထွက်သွားဖို့ပဲ သိတူ၊ နင်ကြောင့်”

ဖေဖေနဲ့မေမေ စိတ်ဝမ်းတွေကွဲကုန်ပြီ။ နှင် အမွေယူပြီး ပြန်စမ်း”

“ဖေဖေအနားမှာ သီတဂူက နေချင်တာပါ။ အမွေတွေ မလိုချင်ပါဘူး မမဒေဝီရယ်။ ဖေဖေကို ပြုစုချင်တာပါ”

“ဒီနာဖေဖေကို ပြုစုမယ်သူတွေ အများကြီးရှိနေတာပဲ သီတဂူ၊ နှင့်လိုမျိုးရိုးမသန့်တဲ့ ကောင်မလေးကို မေမေရော ငါတို့ရော လုံးဝ အသိအမှတ် မပြုနိုင်ဘူး။ နှင်ကတော့ ပေကပ်နေမှာပဲ”

“သီတဂူ ထွက်မသွားနိုင်ဘူး။ ဖေဖေအနားကနေ ဘယ်မှ ထွက်မသွားနိုင်ပါဘူး။ ဒီမှာ ဘယ်လိုပုံစံမျိုးနဲ့ နေရနေရ သီတဂူနေမယ်”

“နှင်”

ဒေါက်တာသက်တန်းရှောင်က ဒေဝီတို့ကိုပင် အရေးတယူ မရှိဘဲ၊ သီတဂူကျမှ အရေးတယူနှင့် ဆက်ဆံပြောဆိုနေတာတွေကို ဒေဝီ မကျေမနပ်ဖြစ်ကာ ဒေါသတကြီးနှင့် သီတဂူအား မောင်းထုတ်ပစ်ချင်နေသည်။ ရိုက်နှက်ပစ်ချင်လာ၏။ အိမ်မှာခိုင်းစေထားတဲ့ အစေအပါးသွေးဖြစ်၍ ဒေဝီရော မေမေပါ လက်မခံနိုင်ကြ။ တန်းတူ အခွင့်အရေးတွေနှင့် မိသားစုဝင်အဖြစ် ဖေဖေက ငွတ်ကြီးသွတ်သွင်းနေသည်။ ဒေါက်တာသက်တန်းရှောင်ကိုလည်း သီတဂူက လှယူနေ၏။ ဘာအဆင့်ရှိနေလို့လဲ၊ ဒေဝီနဲ့ယှဉ်ပြိုင်နိုင်ရအောင် သီတဂူကို အိမ်

အလုပ်သမားတွေနှင့် တန်းတူထားတာပင် မကျေနပ်နိုင်ပါဘူး။ သီတဂူကို မိသားစုဝင်အဖြစ် သတ်မှတ်နေရလို့ ဒေဝီတို့ စိတ်မသက်မသာကြီးဖြစ်ပြီး ခံပြင်းနေကြရသည်။

“ငါ့အခန်းကို သန့်ရှင်းရေးလုပ်ထားပြီးပြီလား ကောင်မ”
“လုပ်ထားပြီးပါပြီ”

“နှင် အချောင်ခိုမနေနဲ့၊ ဖေဖေက ဘယ်လောက်ပဲ နှင်ကို မိသားစုအဖြစ် သတ်မှတ်နေပါစေ နှင်အဆင့်ကိုနှင် သိနော်”

သီတဂူမျက်နှာကို စေ့စေ့ကြည့်ပြီး မမဒေဝီက ထို့ခနဲ တံတွေးထွေးကာ အပေါ်ထပ်လှေကားထစ်အတိုင်း ခပ်စောင့်စောင့် တက်သွားသည်။ တော်တော်လေး စော်ကားနေကြတဲ့ လူတွေပဲ။ တံတွေးက သီတဂူမျက်နှာပေါ် လာစင်၏။ သူမဒေဝီသတွေ ထောင်းခနဲ ထွက်သွားပေမယ့် အန်တီချစ်ရဲ့ မိသားစုဝင်တွေနှင့် ပြဿနာ မတက်ချင်ပေ။

ဘယ်လိုအခြေအနေပုံဖြစ်ဖြစ် ဖေဖေအနားကတော့ ထွက်မသွားဘူး။ ဖေဖေ စိတ်ဓာတ်ကျလို့ မဖြစ်ဘူး။ လမ်းပြန်လျှောက်နိုင်အောင် သီတဂူ ကြိုးစားမယ်။ မိသားစုဝင်တွေနှင့် သီတဂူ ပဋိပက္ခဖြစ်နေတာ ဖေဖေသိနေပုံပင်။ အထူးသဖြင့် သီတဂူကို ဒီရိုင်ဘာတစ်ယောက်ရဲ့မြေးအဖြစ် သူတို့ မတူမတန်သလို သဘောထားနေတာ

ဖေဖေလည်း တွေးမိမှာပါပဲ။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဖေဖေအနားက ထွက်မသွားနိုင်ဘူး။ ဘယ်လို အခက်အခဲဒုက္ခတွေနဲ့ပဲ ရင်ဆိုင်ကြုံတွေ့နေရပါစေ သီတဂူနေမယ်။ သီတဂူ စားသောက်စရာတွေ ချက်ပြုတ်တဲ့အခန်းထဲ ဝင်လာခဲ့သည်။

“ညည်း လာတာနဲ့အတော်ပဲ သီတဂူ၊ ဒီမှာ ကြက်သွန်နီတွေ နှာပေးစမ်း။ မမဘာကီးက နင့်ကိုခိုင်းတဲ့”

သီတဂူ ဘာမှမပြောလိုတော့ပေ။ ဗန်းကြီးနှင့်အပြည် ကြက်သွန်နီတွေကို အကုန်နှာပေးဖို့ ခေါ်သွယ်က ပြောသည့်အတိုင်း နှာပေးဖို့ပဲဖြစ်သည်။ သီတဂူ လုပ်နိုင်ပါတယ်။ မေမေက သင်ပေးထားခဲ့တာပဲ။ မိန်းကလေးဆိုတာ အိမ်မှုကိစ္စတွေလုပ်ရမှာပဲတဲ့။ သီတဂူ အတွက် ဘာမှအပန်းမကြီးပါဘူး။ မဟုတ်ရင်မခံတတ်တဲ့ သီတဂူစိတ်တွေကို အတော်လေး ချိုးနှိမ်ထားလိုက်ရသည်။

“ဟဲ့ နင် ကြက်သွန်နီတွေ နှာပြီးရင် အဝတ်တွေ မီးပူတိုက်ပေး ဦးနော်။ ဒီမှာ ကောင်မလေးတစ်ယောက် လျော့ပစ်လိုက်ပြီ။ မေမေကြီးက နင်ရှိတာပဲတဲ့”

တစ်ခါတစ်ရံ သီတဂူစိတ်တွေ သည်းခံနိုင်တဲ့အတိုင်းအတာ တွေ ကုန်သွားချင်သည်။ အပြစ်မရှိတဲ့ သီတဂူကို အိမ်စေတစ်ယောက်

အဖြစ် သတ်မှတ်ထားတာ ဘယ်လောက်အထိ ဖော်ကားနေကြလဲ။ ဒေါ်သွယ်ကလည်း အန်တီချစ်တို့ မြှောက်ပေးထား၍ သီတဂူအပေါ် နိုင်လိုမင်းထက် ပြုမူနေသည်။

“နင်က မာကျောကျော ဂျစ်ကန်ကန်နဲ့ ကြည့်နေတာ ဘာလဲ မလုပ်ချင်ဘူးလား။ နင်က ငါတို့နဲ့ ဘာကွာလို့လဲ။ နင်အဘိုးက ခရိုင်ဘာဆို၊ နင့်အမေက သူဌေးသားကို အမိဖမ်းနိုင်တာပဲ။ အဲ့ဒါ စိတ်ဓာတ်မကောင်းတာ”

“ဝုန်း”

“ဟဲ့”

သူမ ဒေါသတကြီးနှင့် အိမ်ဖော်မိန်းမကြီးခေါ်သွယ်သို့ ကြက် သွန်ဗန်းကြီးနှင့် ပစ်ပေါက်လိုက်သည်။ ဒေါ်သွယ် ယက်လက်လန်ကျသွား တာ ကံကောင်း၍ ကြက်သွန်လှီးတဲ့စားနဲ့ မထိုးမိတာပါ။ သီတဂူ သည်းခံနိုင်တဲ့ အတိုင်းအတာတွေ လွန်သွားပြီ။ မေမေကိုပါ မခဏီခဏီ ခေါ်သွယ်လို မိန်းမကြီးတစ်ယောက်က ထိပါးပုတ်ခတ်ဖော်ကားမော်ကား လုပ်လာသည်။

“ရှင် ရှင်ကြီး ကျွန်မ အမေကိုပါ ထိပါးစရာမလိုဘူးနော်။ ကျွန်မ ဖေဖေကိုတိုင်လိုက်ရင် ရှင်ကြီး အလုပ်ထွက်သွားရမယ်။ ရှေ့မှာ

ပြီး ကျွန်မအပေါ် နိုင်ထက်စီးနင်းပြောဆိုရင် ဓားနဲ့ကိုထိုးသတ်ပစ်မယ် ဘာမှတ်နေလဲ”

“ဟဲ့ ဟဲ့”

ဒေါ်သွယ် ကြောက်ကြောက်ရွံ့ရွံ့နှင့် ကုန်းရန်းထနေသည်။ မာမာဆိုတဲ့ ဒိမ်းဖော်ကောင်မလေးရောက်လာပြီး သီတဂူအား တိုက်ခိုက်ဖို့ ပြင်လိုက်၏။ သီတဂူကလည်း ကြက်သွန်လှီးတဲ့ဓားကို ကောက်ကိုင် လိုက်သည်။

“နင် နင် တော်တော် သတ္တိရှိနေပါလား သီတဂူ ကြောက် စရာကောင်းလိုက်တာ။ ဒီကိစ္စ နင်အဖေကို ပြောပြရမယ်။ နင်က လူသတ်မှတောင် ကျူးလွန်တော့မှာပါလား”

အန်တီချစ်နှင့် မမဒေဝီတို့ရောက်လာပြီး သီတဂူအား ဆူပူ ကြိမ်းမောင်းနေသည်။ သီတဂူ ညယ်ကျယ်ကျယ်မိုက်ကန်းကန်း အကြည့် တွေနှင့် ဆတ်ခနဲ ကြည့်ပစ်လိုက်ပြီးမှ ဖေဖေ သိသွားလို့မဖြစ်ဘူးဆိုတဲ့ အတွေးဝင်လာကာ သီတဂူစိတ်ကို လျှော့ပစ်လိုက်သည်။

“ဒီမိန်းမကြီးက သီတဂူအမေကိုပါ ထိပါးပုတ်ခတ်ပြောဆိုလို ပါ။ သီတဂူ တောင်းပန်ပါတယ် အန်တီချစ် ဖေဖေကိုတော့ အသိမပေး ပါနဲ့”

“ဟဲ့ နင်က ဓားကိုင်ပြီးတောင် သောင်းကျန်းလာတာပဲ။ အဆင့်မရှိတဲ့ကောင်မ။ နင်အဖေကို အသိပေးရမှာပဲ”

“ဟုတ်တယ် မေမေ။ ဒီကောင်မရဲ့ အကြည့်တွေကိုက ညစ် ကျယ်ကျယ်နဲ့ သူ့ကိုယ်သူ အရှင်သခင်မလို့ သတ်မှတ်ထားပုံပဲ။ မောင်း ထုတ်ပစ်လိုက်စမ်းပါ မေမေရာ။ ကျက်သရေမရှိဘူး”

ဒီကိစ္စမျိုးတွေ ဖေဖေသိလို့ဖြစ်ပါတဲ့။ သမီးအတွက် စိတ် သောကတွေနှင့် ရောဂါဝေဒနာကြောင့်လည်း စိတ်ဓာတ်တွေ ကျနေတာ ပါ။ ဖေဖေစိတ်ဓာတ်တွေကို နည်းနည်းလေးမျှပင် ပူပင်ကြောင်ကြမှုတွေ မဝင်စေချင်ပါ။ သီတဂူ မှားတာပါ။ သည်းခံရမယ်ဟာကို။ သူတို့တွေ ကတော့ သီတဂူကို နှိမ်နှိမ်ချချဆက်ဆံကြမှာပါပဲ။ အန်တီချစ်ကို သီတဂူ အောက်ကျနောက်ကျခံပြီး တောင်းပန်သည်။

“သီတဂူ တောင်းပန်ပါတယ် အန်တီချစ်။ မှားသွားပါတယ်။ ဖေဖေကို အသိမပေးပါနဲ့နော်။ သတဂူလည်း နောက်ထပ်ဒီလိုမျိုး မဖြစ်အောင် ဆင်ခြင်ပါမယ်”

အန်တီချစ်တို့မိသားစုဝင်တွေကတော့ ဖေဖေဆီ မတရား လိမ်ညာပြီး သီတဂူအပြစ်တွေပဲ့ပဲ့ချကာ တိုင်တန်းပြောဆိုမှာပဲဖြစ်သည်။ ဖေဖေက သီတဂူဘက်ကနေ ရပ်တည်ပေးမှာ ဖြစ်ပေမယ့် စိတ်သောက

တွေတော့ ခံစားရရှာမှာဖြစ်သည်။

“ကောင်းပြီလေ ဒီတစ်ခါတော့ နင့်အဖေကို ပြောမပြတော့ဘူး။
နောက်တစ်ခါ နင့် အဆင့်ကို နင် မေ့မနေနဲ့။ ခိုင်းတာရိသိကျိုးကျိုး
လုပ်ပါ သီတဂူ”

“ဟုတ်ကဲ့”

“ဒီဟာမလေးကို မောင်းထုတ်ပစ်လိုက်တာ အကောင်းဆုံးပဲ
မေမေ၊ ကျက်သရေကိုမရှိဘူး။ ဘာဖြစ်လဲ ဖေဖေက ဒုက္ခိတပဲ၊ မေမေ
ဘာမှညွှာနေစရာမလိုဘူး။ ကိုယ့်သဘောနဲ့ကိုယ် မောင်းထုတ်ပစ်လိုက်
စမ်းပါ”

မမဒေဝီအား လည်ပင်းကို ထည့်ပစ်ချင်တဲ့ စိတ်တွေကို
ထိန်းချုပ်ထားလိုက်ရသည်။ ဖေဖေကိုပါ မထေမမြင် လုပ်လာကြတဲ့သူ
တွေပဲ။ သူတို့ရဲ့ ရက်စက်လွန်းတဲ့ စိတ်ဓာတ်တွေက ကြောက်စရာကောင်း
လိုက်တာ။ ဖေဖေအတွက် သီတဂူ ခံပြင်းနာကျင်နေရ၏။ ဖေဖေက
သားသမီးတွေအဖြစ် ကျွေးမွေးစောင့်ရှောက်လာခဲ့ပေမယ့် သူတို့က
ပထွေးဟုပဲ သဘောထားသည်။

“နောက်တစ်ခါ ညည်း ကိုယ်ထိလက်ရောက် စော်ကားရင်
တော့ နင့်ကို ဒီကနေ မောင်းထုတ်ပစ်မယ်၊ ညည်းအဖေလည်း သေချင်

သေပဲ၊ ကြားလား”

အန်တီချစ်နှင့်မမဒေဝီ ပြန်သွားကြသည်။ ဒေါ်တွယ်နှင့်မာမာ
က သီတဂူအား မျက်စောင်းတခဲခဲနှင့်ကြည့်ရင်း လုပ်စရာအလုပ်တွေ
ကို တန်းစီခိုင်းနေကြ၏။ သီတဂူ ဘာဆက်လုပ်ရမလဲ၊ ဖေဖေကိုခေါ်
ပြီး ဒီတိုက်ကြီးထဲကနေ ထွက်သွားချင်မိသည်။ သီတဂူ တောင်းဆိုရင်
ဖေဖေ စိတ်သောကတွေခံစားရမလား၊ စိတ်ကုသွားရင် ဖေဖေ အသက်
မရှည်နိုင်တော့ပေ။ စိတ်ဓာတ်တွေတက်ကြွပြီး ဖေဖေကို လမ်းပြန်
လျှောက်နိုင်အောင် သီတဂူ စွမ်းဆောင်ပေးချင်သည်။

“သီတဂူ”

“ဟင်”

“ဒီမှာ ဘာလုပ်နေတာလဲ၊ ဟင်းတွေ ခိုးစားမလို့လား”

“ဘာ”

မိုးကောင်းကင် စပ်ဖြူနှင့်ဝင်လာပြီး သီတဂူအား နောက်
ပြောင်နေသည်။ ညိုမျက်ဝန်းတွေနှင့် ပြိုတီတီ သူ့မျက်ဝန်းအကြည့်တွေ
ကို သီတဂူ အမြင်ကတ်စွာတွေ့ဆုံနေရ၏။ မုန်းလိုက်တာ ရှင့်အမေနဲ့
ရှင့်အစ်မကို အရမ်းမုန်းတာပဲ၊ စိတ်ကောင်းမရှိတဲ့သူတွေ၊ ယုတ်မာကြ
သည်။ ရက်စက်လွန်းကြ၏။ ဖေဖေဒုက္ခိတဘဝရောက်နေရတာကိုပင်

မထေမမြင်ပြုလာကြသည်။

“ဒေါ်သွယ်တို့ ဘယ်ရောက်ကုန်လဲ သီတာ၊ သူတို့က မင်းကို ခိုင်းထားကြတာလား ဟင်”

“ရှင်နဲ့မဆိုင်ပါဘူး ထွက်သွားပါ”

“သီတာကို ဘာတွေ ခိုင်းနေတာလဲ၊ ဘယ်သူခိုင်းရတာလဲ ပြောစမ်း”

“ရှင်အမေနဲ့ အစ်မလေ”

“ဟင်”

မေမေနဲ့မမက ဘာဖြစ်လို့ သီတာကို အစေအပါးတစ်ယောက် လို သဘောထားနေရတာလဲ၊ ဖေဖေသမီးပဲဟာ၊ ကောင်းကင်ကတော့ သီတာကို ချစ်နေမိသည်။ ဝိုင်းစက်စိုလက်နေတဲ့ မျက်ဝန်းလေးတွေက မာန်မာန်တွေနှင့် မာထန်နေကာ မျက်ရည်တွေဝေနေ၏။ နီစွေးစွေး နှုတ်ခမ်းထူထူအမ်းအမ်းလေးတွေက တဆတ်ဆတ်တုန်ယင်နေသလို မကျေမနပ်နှင့် တင်းစေ့ထားသည်။

“လာ သွားမယ် သီတာ”

“ဘယ်လဲ”

“မင်းအခန်းထဲကိုလေ၊ မင်းက အိမ်အလုပ်တွေဘာလို့ လုပ်ရ

မှာလဲ၊ ဖေဖေသမီးပဲဟာ၊ ဘာမှလုပ်စရာမလိုဘူး”

“ဖယ်ပါ”

“မဖယ်ဘူးကွာ”

သီတာလက်လေးကို ဆုတ်ကိုင်ထားပြီး အပြင်ကိုဆွဲခေါ်လာ သဖြင့် သီတာ ဒေါသတကြီးရုန်းဖယ်နေသည်။ ဒီလိုလုပ်လို့ မဖြစ်ဘူး ဖေဖေက ရိုသေးတယ်။ အန်တီချစ်က သူ့သားကိုမပတ်သက်ဖို့ ကြိုတင် တားဆီးထားခဲ့၏။ မိုးကောင်းကင်နှင့်ပတ်သက်ပြီး သူမ ဘာအခွင့်အရေး မှ မယူချင်ပါဘူး။ အန်တီချစ်ကို မုန်းပေမယ့် ဖေဖေကိုတော့ စိတ် သောကရောက်စရာတွေ၊ စိတ်ဓာတ်ကျဆင်းစရာတွေ နည်းနည်းလေးမှ မသိရှိလိုပေ။ သူမ ရုန်းပစ်လိုက်သည်။

“ဖယ်ပါ...ရှင်လာလုပ်နေတာ ကျွန်မကို ကူညီရာမရောက်ဘဲ ဒုက္ခပေးသလိုဖြစ်နေပြီ ကျွန်မဘဝနဲ့ကျွန်မပဲ ရှင်နဲ့မဆိုင်ဘူး”

“ဆိုင်တယ်ကွာ၊ ဖေဖေက ကိုယ့်ဖေဖေပဲ၊ ပြီးတော့ သီတာကို မြင်မြင်ချင်းပဲ ချစ်နေလို့”

“ဘာ”

“ချစ်တယ်”

“လူယုတ်မာ”

“ဟာ ချစ်တယ်လို့ပြောတာ ယုတ်မာတာလား။ သီတဂူနဲ့ ကိုယ် စိန်ခေါ်ထားတယ်လေ။ ကိုယ်ချစ်ပြတ်နိုးတဲ့ မိန်းကလေးကို မေမေနဲ့ မမလည်း ချစ်ရမယ်လို့”

“အဟက်”

“လှောင်တာလား။ ကိုယ်ကကိုယ်ကို မယုံကြည်ရင် အသည်း ယားတတ်တယ်နော်”

“ဘာ”

“ဖက်ပြီး နမ်းပစ်လိုက်ချင်တယ်”

သီတဂူ ဒေါသတကြီးနှင့် ကောင်းကင်ကို ရိုက်ပစ်ရန် လက် ရွယ်လိုက်ရာ သူက ဖမ်းဆုပ်ကိုင်ထားသည်။

“နင်တို့ ဇော်ကားချင်တိုင်းဇော်ကားဖို့ ဝါက လည်စင်းခံမယ် လို့ ထင်လား။ ငါ့ဖေဖေအတွက် ငါ့ဖေဖေ စိတ်သောကတွေရောက်မှာ စိုးလို့ ငါသည်းခံနေတာ။ နင် ဘယ်လောက်ပဲ ချမ်းသာနေပါစေ ငါ အထင်မကြီးဘူး။ မုန်းလိုက်တာ”

မိုးကောင်းကင်လက်ကနေ ရုန်းထွက်ပြီး သီတဂူ လုပ်စရာရှိ တာတွေပဲ ဆက်လုပ်နေသည်။ မိုးကောင်းကင်က ထွက်မသွားပေ။ မင်းကို ဇော်ကားတာ မဟုတ်ပါဘူး။ ချစ်တာပါဟုပြောရင်း သီတဂူ

အလုပ်တွေ ပိုင်းလုပ်ပေးနေ၏။ အန်တီချစ်မြင်သွားရင် မလွယ်ဘူး။ ဖေဖေ သဘောတူတဲ့ ဒေါက်တာသက်တန်ရောင်ကိုပဲ လက်ထပ်လိုက် ရမလား။ သီတဂူစိတ်တွေက ဒေါက်တာသက်တန်ရောင်အပေါ် အချစ် နှင့်ပတ်သက်ပြီး ခံစားလို့မရတာ ခက်နေသည်။ နင် ထွက်သွားစမ်းပါ။ ဒါမှ ငါ စိတ်အေးလက်အေး ဖေဖေအနားမှာနေရမှာဟု ပြောမှ သူ ထွက်သွားတော့၏။ သီတဂူ စိတ်ညစ်ညူးစွာဖြင့် အိမ်မှကိစ္စတွေပဲ ဖိ ပြီး လုပ်ပစ်နေသည်။

x x x x x x x x x x x x x x x

အခန်း(၈)

“ချစ်ချစ်”

“ပြောပါ ကိုကို”

“မင်းကို သမီးသီတာနဲ့ ပတ်သက်ပြီးတိုင်ပင်ရဦးမယ် ချစ်ချစ်”

“သီတာက ဘာဖြစ်လို့လဲ”

“ဒေါက်တာသက်တန်းရောင်က သမီးသီတာကို လက်ထပ်
ပါရစေတဲ့”

“ဘာပြောတယ်ကိုကို၊ ဘယ်တုံးကလဲ၊ ဒေါက်တာသက်တန်း
ရောင်က တောင်းဆိုတာလား၊ ကိုကိုက အတင်းအကြပ်လုပ်တာလား”

ဒေါ်ချစ်ချစ်သဲ ဟန်မဆောင်နိုင်အောင်ပင် တုန်တုန်လှုပ်လှုပ် ဖြစ်သွားရသည်။ ဒေါက်တာသက်တန်းရောင်နှင့် သမီးကြီးကို ရည်မှန်း ထားတာပါ။ ကိုကိုက သူ့သမီးအတွက်ပဲ စဉ်းစားနေသည်။ ဒေါ်ချစ်ချစ် ဒေါသတွေ လှိုက်တက်လာ၏။ သီတာဂူက ဘာမှီလိုလဲ၊ ကိုကိုတာတွေ စီစဉ်နေရတာလဲ။ ကိုကိုက ဒေါသတကြီးနှင့် တုန်ပြန်တတ်သူဖြစ်၍ ဒေါ်ချစ်ချစ်သဲ သည်းခံနေရသည်။

“ဒေါက်တာသက်တန်းရောင်က တောင်းဆိုတာပါ။ ကိုကိုက မိတ်ဆက်ပေးရုံပဲလေ။ မောင်သက်တန်းရောင်ဆန္ဒပဲလို့၊ ချက်ချင်းပဲ သီတာဂူကို လက်ထပ်ပါရစေတဲ့”

“ချစ်တို့က သမီးကြီးအတွက် ရည်မှန်းထားတာလေ”

“ဟင်”

“ကိုကိုကို ပြောမလိုဟာ၊ နေမကောင်းတာနဲ့...”

“ဒါက မောင်သက်တန်းရောင်ဆန္ဒပဲလေ ချစ်ချစ်”

သမီးကြီးမိုးဒေဝီကိုတော့ မောင်သက်တန်းရောင်က စိတ် မဝင်စားပေ။ သီတာဂူနဲ့ တန်လိုလား။ စရိုက်ကြမ်းတမ်းတဲ့ ကောင်မလေး ကိုများ ဒေါ်ချစ်ချစ်သဲ မကျေနပ်ပေမယ့် ဒေါက်တာသက်တန်းရောင် ရဲဆန္ဒဆိုတော့လည်း ကန့်ကွက်ဖို့ခက်နေသည်။

“ကိုကို စီစဉ်ချင်တယ်၊ မင်းကူညီပါ။ ကိုကိုတောင်းဆိုတာပါ။ ကိုကိုသမီးအပေါ် ကိုကိုအကောင်းဆုံး တာဝန်ကျေပြချင်တယ်လေ”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ ကိုကို၊ ချစ် တာဝန်ယူပေးပါ့မယ်။ အင်းလေ ဒေါက်တာသက်တန်းရောင်ရဲဆန္ဒဆိုတော့လည်း လုပ်ပေးရမှာပေါ့လေ။ ကိုကိုဆန္ဒက ချစ်ဆန္ဒပါပဲ”

သီတာဂူအပေါ် စေတနာမရှိသော်လည်း ခင်ပွန်းကိုတော့ ဒေါ် ချစ်ချစ်သဲ လွန်ဆန်၍မရနိုင်ပေ။ ကိုကိုနမည်နှင့် လုပ်ငန်းတွေ၊ စီးပွား ရေးတွေက ရှိနေသေးသည်။ ချစ်ချစ်သဲ သဘောကောင်းချင်ယောင် ဆောင်ရတော့မည်ဖြစ်သည်။

“သမီးသီတာဂူကို မင်း စောင့်ရှောက်ပေးပါ။ ကိုကို ပစ်ပယ် ထားခဲ့တာ အခုချိန်မှာတော့ တာဝန်ယူသင့်တယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ”

“မကြာခင် သားသမီးအတွက် စီစဉ်ပေးပါ့မယ် ချစ်ချစ်”

“နေကောင်းအောင်ပဲနေပါ ကိုကို၊ ကျန်တာတွေ ချစ်ပဲ အမေ တစ်ယောက်လို စီစဉ်လုပ်ဆောင်ပေးပါ့မယ်”

“ကျေးဇူးပဲ ချစ်ချစ်”

ယောက်ျားဖြစ်သူအခန်းထဲမှ ထွက်လာပြီး သမီးဒေဝီအခန်းထဲ

ဝင်လာခဲ့သည်။ သမီးကအလှပြင်နေကာ တစ်ခန်းလုံး အသုံးအဆောင် ပစ္စည်းတွေနှင့် ရှုပ်ပွနေ၏။ ဒေဝီက အဲ့ဒီလိုပဲ အပျော်အပါးမက်တဲ့ သမီးကြီးအား ခေါက်တာသက်တန်ရောင်နှင့် လက်ထပ်ပြီး တည်တည် ငြိမ်ငြိမ်ဖြစ်စေချင်တာပါ။ သမီးကြီးအနား ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။

“သမီး”

“ဘာလဲ မေမေ”

“သမီးဖေဖေက ပြောနေတယ်၊ ခေါက်တာသက်တန်ရောင်က သီတဂူနဲ့လက်ထပ်ဖို့ တောင်းဆိုနေတယ်တဲ့”

“ဟင်”

“သမီးဒေဝီ ခဏလေး အပျော်အပါးတွေလျော့ပြီး အနေ အထိုင် ဆင်ခြင်ချင်တယ်ကွယ်၊ မေမေ ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ၊ သီတဂူ ဂြိုဟ်မလေးပဲ။ သင်းလာပြီး ဂြိုဟ်မွေနေတာ”

မောင်လေးကလည်း အဲ့ဒီ ဂြိုဟ်မလေးနား ကပ်နေတယ် နော် မေမေ”

“ဟင်”

“မောင်လေးကို တားဆီးလို့မရဘူးဆိုတာ မေမေသိတာပဲ အဲ့ဒီ ဟာမလေးကို မောင်းထုတ်ပစ်လိုက်ပါ”

ကြားလေသွေရင်တောင်လေးမှာကြောက်စာယ်

“မဖြစ်ဘူး၊ သားနဲ့ပိုပြီး မဖြစ်နိုင်ဘူး။ မိဘမျိုးရိုးမကောင်းတဲ့ ဟာမလေးပဲ မေမေ လက်မခံနိုင်ဘူး။ ခေါက်တာသက်တန်ရောင်နဲ့ပဲ လက်ထပ်ပါစေ။ အမလေး သားကို ဘယ်လို တားဆီးရမလဲ”

ဒေါ်ချစ်ချစ်သဲရင်ဝကို ပီးစနှင့်ထိုးလိုက်သလို ပူလောင်သွား ရသည်။ သီတဂူနှင့်သားကိုတော့ သဘောမတူနိုင်ပေ။ တားဆီးရမယ်၊ သဘောမတူနိုင်ဘူး။ ခေါက်တာသက်တန်ရောင်နဲ့ပဲ လက်ထပ်ဖို့ စီစဉ်ရ မယ်”

“မေမေ”

“ဟင်”

“အဲ့ဒီကောင်မကို ဒီကနေ မောင်းထုတ်ပစ်ဖို့ပဲ စဉ်းစားပါ။ ကိုသက်တန်ကို ဒေဝီ လက်လွှတ်မခံနိုင်ဘူး။ ဘယ်လိုလုပ်ကြမလဲဟင်။ ဖေဖေကို ဘာတွေကြောက်နေတာလဲ၊ ဒုက္ခိတဖြစ်နေပြီပဲဟာ။ မေမေပဲ အားလုံး အပိုင်စီးဖို့ ကြိုးစားသင့်နေပြီ”

“မေမေသိပါတယ်၊ အဲ့ဒါပဲ စဉ်းစားနေရတာလေ။ လောလော ဆယ် စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတွေရော၊ ငွေတွေရော သူပဲ ထိန်းချုပ်ထားတာ။ ဟိုဟာမလေးအတွက်လည်း စိတ်ချရအောင် ကိုကို စီစဉ်နေမှာပဲ။ မေမေ အချို့သတ်နေတာပါ။ အရမ်းတင်းမာလို့ မဖြစ်ဘူးလေ”

“ဒေါက်တာသက်တန်းကို ဒေဝီ လုံးဝ လက်မလွှတ်နိုင်ဘူး။ တစ်ခုခုတော့ စီစဉ်ရမှာပဲ”

“မေမေ စိတ်အေးအေးထားပြီး စီစဉ်ပါ့မယ် ဒေဝီ၊ အရေးကြီးတာက သမီး ခြေငြိမ်ငြိမ်လေးနေဖို့ပဲ”

“မေမေ”

“ပြော”

“ဒီဟာမလေး နာမည်ပျက်သွားအောင် မောင်လေးကို အသုံးချရမယ်။ ဒီဟာမလေးကို မောင်လေးက အထင်ကြီးမှာ မဟုတ်ပါဘူး။ အတည်လည်းကြံမှာ မဟုတ်ပါဘူး”

“ဘာပြောတယ် ဒေဝီ၊ သားငယ်ကို ဘယ်လိုအသုံးချမှာလဲ။ မဖြစ်ဘူးထင်တယ်။ ဒီလိုကောင်မလေးရဲ့သွေးနဲ့ ရောယှက်တာ လက်မခံနိုင်ဘူး”

“မေမေကလည်း ယောက်ျားလေးပဲဟာ၊ ဘာဖြစ်လဲ။ ဒီဟာမလေးဘဝကို ပျက်ဆီးပစ်ရမယ်။ အရေးကြီးတာက ဒေါက်တာသက်တန်းရောင်က သီတာဂူကို ရွံသွားဖို့ပဲ”

“ကိုကိုက သားကို သူ့သမီးနဲ့ အတင်းအကြပ် ပေးစားရင် ရော”

“မောင်လေးက ငြင်းလိုက်ပေါ့၊ ဖေဖေက ဒုက္ခိတကြီးကို ဘာဖြစ်လို့ ကြောက်နေရတာလဲ”

“ဒီကောင်မလေးရောက်လာတာ ဂြိုဟ်ဝင်တာပဲ။ ကျက်သရေမရှိလိုက်တာ။ တစ်ခုခုတော့ စီစဉ်ရမယ်။ သားကလည်း ဒီဟာမလေးကို ချစ်မှာမဟုတ်ပါဘူး။ အပျော်ကြံတာပဲနေမှာပါ”

ဒေါက်တာသက်တန်းရောင်ကတောင် လက်ထပ်ဖို့တောင်းဆိုတာဆိုတော့ သီတာဂူကိုလည်း လျော့တွက်ထားလို့မရပေ။ သားနှင့် နီးစပ်မှာလည်း ကြောက်နေသည်။ ဂြိုဟ်ကောင်မလေး သူ့အဖေ မသေခင် ရှာဖွေရောက်လာတာကိုက ကံဆိုးတာပဲ။ သင်းအဖေသေမှဆို မောင်းထုတ်ပစ်လိုက်လို့ ရတယ်။ ဒေါ်ချစ်ချစ်သဲ ဒေါ်သတွေ ထွက်နေသည်။

x x x x x x x x x x x x x x

အခန်း(၉)

ဒေါက်တာသက်တန်းရောင်က လက်ထပ်ခွင့်တောင်းတဲ့ အကြောင်း ဖေဖေပြောလိုက်သည်နှင့် သူမ စိတ်ရှုပ်ထွေးသွားရသည်။ မမဒေဝီကြောင့်ပါပဲ။ အန်တီချစ်ကလည်း ဒေါက်တာသက်တန်းနှင့် မမဒေဝီကို ရည်ရွယ်ထားကြောင်း သိထား၏။ ဖေဖေက ဝမ်းသာပျော်ရွှင်နေပုံပင်။ အံ့ဩဖို့ကောင်းနေတာက သီတာဂူကိုယ်တိုင်ပင် ဒေါက်တာသက်တန်းရောင်ကို မချစ်နိုင်ခြင်းဖြစ်သည်။ သူကရောဘာဖြစ်လို့များ သီတာဂူကို ရုတ်တရက်ပဲ လက်ထပ်ဖို့ဆုံးဖြတ်ရတာလဲ။ ဖေဖေက သီတာဂူကို လက်ထပ်ဖို့မက်လုံးတွေ ဘာတွေများပေးခဲ့သလဲ။ သီတာဂူ

ကြားလေသွေ့ရင်တောင်ထေးမှာကြောက်တယ်

နုလုံသားတွေက ဒေါက်တာသက်တန်းရောင်နှင့် လက်မထပ်လိုပေး။ အကြောင်းပြချက် မခိုင်လုံစွာ ငြင်းဆန်နေသည်။

“သီတာဂူအတွက် ရုတ်တရက်ကြီး လက်ထပ်ဖို့အထိ မစဉ်းစားချင်သေးတာပါ ဖေဖေ။ ဒေါက်တာ့ကို သေသေချာချာ စဉ်းစားဆုံးဖြတ်ဖို့ အချိန်ပေးထားလိုက်ပါဦးနော်”

“ဖေဖေကတော့ မောင်သက်တန်းရောင်ကို ယုံတယ်။ သမီးကို ချစ်မြတ်နိုးလို့ပဲ။ အဲ့ဒါ သေချာတယ်။ ဖေဖေက အမြန်ဆုံးပဲ ဒေါက်တာသက်တန်းရောင်လက်ထဲ အပ်ချင်နေပြီ”

“သီတာဂူကတော့ လွတ်လွတ်လပ်လပ်လေးနဲ့ ဖေဖေအနားမှာ နေချင်ပါတယ်”

“ချစ်ချစ်သဲတို့မိသားစုကို ဖေဖေမယုံဘူး။ သူတို့စိတ်ဓာတ်ကို ဖေဖေ သိပါတယ်။ သမီးကို လက်ခံနိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး”

“သီတာဂူ နေလို့ရပါတယ် ဖေဖေ”

သီတာဂူအကြောင်းမဲ့ငြင်းဆန်နေတာ ဖြစ်ပေမယ့် ဖေဖေက သမီးကို ယုံပါတယ်။ တစ်နေ့နေ့တော့ မောင်သက်တန်းရောင်ကို မလွှဲမသွေ လက်ထပ်ရလိမ့်မယ်တဲ့။ သီတာဂူ တဖြည်းဖြည်းနဲ့ လက်ခံနိုင်ဖို့ ကြိုးစားပါ့မယ် ဖေဖေဟုပြောကာ ပြန်ထွက်လာခဲ့သည်။

“သီတဂူ”

“ဟင် ဒေါက်တာ”

“အန်ကယ်ရော နေကောင်းရဲ့လား”

“ဟုတ်ကဲ့”

“သီတဂူ”

“ရှင်”

“အန်ကယ်ကို ကိုယ်ဆေးစစ်ပြီးရင် အပြင်ကိုခဏလောက် သွားရအောင်နော်”

“ရှင်”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ . . . ကိုယ့်ကို ဘာဖြစ်လို့ ဒီလောက်အထိ စိမ်းကားနေရတာလဲ။ အန်ကယ် ဘာမှပြောမထားဘူးလား”

“ဟုတ်ကဲ့”

“သီတဂူ ကိုယ့်ကို ယုံပါ။ ငွေကြေးဥစ္စာပွေ့ကြောင့် မဟုတ် ပါဘူး။ သီတဂူကို ချစ်တယ်”

“ရှင်”

“အန်ကယ်ဆိုမှာ ရိုးသားဖြူစင်စွာ လက်ထပ်ခွင့် တောင်းခဲ့ တာပါ”

“တောင်းပန်ပါတယ်နော် ဒေါက်တာ။ သီတဂူမှာ အချစ်တွေရှိ မနေဘူးထင်တယ်။ သီတဂူကို အချိန်လေးနည်းနည်းတော့ပေးပါ။ တောင်းဆိုတာပါ ဒေါက်တာ”

“သီတဂူရယ်”

ဒီမှာ မင်း ဘယ်လိုပုံစံမျိုးနဲ့နေရတာကို ကိုယ်သိနေတယ် သီတဂူ။ သူတို့ကမင်းကို အစေအပါးတွေနဲ့တန်းတူ နှိမ်ချသက်ဆဲနေကြ တာ မဟုတ်လား။ ကိုယ်ကယ်ထုတ်သွားချင်တယ်။ မင်းကို ညှိုးညှိုး ငယ်ငယ်နဲ့ မနေစေချင်တာပါကွား။ သူ့အကြည့်တွေက သီတဂူမျက်နှာ လေးဆီ စူးစိုက်နေသည်။

“ကိုယ် အန်ကယ်ကို သွားကြည့်မယ်။ သီတဂူ အဝတ်အစား လဲထားပါ”

“ရှင်”

“အပြင်ထွက်ရအောင်”

“ဟို ကျွန်မ အပြင်မထွက်ချင်ပါဘူး ဒေါက်တာ။ ဒီမှာနေရ တာ ပျော်ပါတယ်”

မမဒေဝီကို ဘယ်လိုရင်ဆိုင်ရမှာလဲ။ ကြောက်စရာ ကောင်း လောက်အောင် တုန်ပြန်လာမှာပဲဖြစ်သည်။ အန်တီချစ်ကလေး

သီတာဂူက ဖေဖေအနားမှာ ပြုစုပေးချင်တာပါ။ ဖေဖေပိတ်သောက ရောက်ရမှာ အကြောက်ဆုံးပင်။ ခေါက်တာက အဝတ်အစားလဲထားဖို့ ပြောပြီး ဖေဖေအခန်းထဲ ဝင်သွားသည်။

“သီတာဂူ

“ကောင်းကင်”

“ခေါက်တာသက်တန်းနဲ့ အရော့တဝင် မနေနဲ့”

“ရှင်နဲ့ ဘာဆိုင်လို့လဲ”

“ဆိုင်တယ်”

“ဘာ”

“မင်းကို ကိုယ်ပိုင်တယ်”

“အရှူး”

“ခေါက်တာသက်တန်းရောင်နဲ့မင်း အပြင်ထွက်မလို့ မဟုတ်လား”

“အင်း”

“လာ”

“ကောင်းကင် နင် အဲ့ဒီလို ပိုင်စိုးပိုင်နင်း မလုပ်နဲ့နော်၊ ခေါက်တာနဲ့ အပြင်ထွက်ဖို့ ဖေဖေဆန္ဒပဲ”

“မင်းကို ချစ်တယ်၊ မင်း ကိုယ်ကလွဲပြီး ဘယ်သူမှ မချစ်ရဘူး သီတာဂူ”

“ရှင်ပဲ စိန်ခေါ်ခဲ့တာလေ၊ ရှင်မေမေနဲ့အစ်မက သီတာဂူကို လက်ခံမှလို့”

“ဟာ ဟုတ်သားပဲ၊ မင်းရဲ့ ကတိပဲနော်၊ ကိုယ်ချစ်မြတ်နိုးတဲ့ သူဆိုရင် မေမေရော မမရော ချစ်ကြမှာပဲ”

“ရှင် . . . ကြီးစားကြည့်ပါဦးလေ”

“တကယ်လို့ ကိုယ့်မေမေနဲ့မမက မင်းကိုချစ်ရင် မင်း ကိုယ့်ကို လက်ထပ်မလား”

“အင်း”

“အိုကေ”

အို သီတာဂူ မဆင်မခြင်နှင့် ကောင်းကင်ကို အလွယ်တကူ အင်းဟု ခေါင်းညိတ်လိုက်မိတာပင် သီတာဂူကိုယ် သီတာဂူ မယုံနိုင်အောင် ဖြစ်သွားရသည်။ ကောင်းကင်က လူဆိုးပဲ နေရာတကာ အနိုင်ကျင့် တတ်ပြီး လူတွေကိုလွှမ်းမိုးဖိုလ်ကျချင်တဲ့ကောင်။ သီတာဂူကို ချစ်တာ ရော ဖြစ်နိုင်ပါ့မလား။ တစ်ခုတော့ရှိသည်။ ကောင်းကင်နှင့်ဆုံရတိုင်း သီတာဂူ ပျော်ရွှင်သွားရပြီး ရင်တွေတဒိတ်ဒိတ် ခုန်ချင်နေ၏။ ဘာဖြစ်လို့လဲ။

လဲ၊ ကောင်းကင်မေမေ အန်တီချစ်က သီတဂူအပေါ် လုံးဝ လက်မခံ
သော၊ နှိမ်ချဆက်ဆံနေသော ညစ်ပတ်တဲ့ အကြံအစည်တွေနှင့် မိထွေး
ပီသသူ၊ ကောင်းကင်ကတော့ အန်တီချစ်နဲ့ရော၊ မမဒေဝီနှင့်ပါ စိတ်
သဘောထားတွေ လုံးဝ ဆန့်ကျင်နေသည်။

“သီတဂူ”

“ဟင်”

“မင်း ကတိနော်၊ ကိုယ့်မေမေနဲ့မမက မင်းကို လုံးဝ လက်
မခံနိုင်ဘူး ထင်လို့လား။ စောင့်ကြည့်လေ ကောင်းကင်ပဲဟာ”

“အင်း”

“သီတဂူ မင်းနဲ့ကိုယ် စိန်ခေါ်ထားလို့ ဘယ်ယောက်ျား နောက်
ကိုမှ မင်း လိုက်ခွင့်မရှိဘူး။ ကိုယ်ယုံကြည်အောင် သန့်သန့်ရှင်းရှင်း
လေး နေပြစမ်းပါ”

“သီတဂူ အခွင့်အရေးပဲ၊ ရှင်နဲ့ ဘာဆိုင်လို့လဲ”

သူ့စိတ်တွေက သီတဂူအပေါ် ရယူပိုင်ဆိုင်လိုမှုတွေ ပြင်းထန်
နေသည်။ မရဘူး၊ မင်း ဘယ်သူနဲ့မှ လက်မထပ်စေရဘူး သီတဂူ။
ဒေါက်တာသက်တန်ကို ဖေဖေက သမက်အဖြစ်လက်ခံလည်း သူ လက်
မခံနိုင်ပေ။ သူ ဖေဖေကို တောင်ဆိုရမယ်၊ သီတဂူကို ချစ်ဖို့ သီတဂူကို

ဘယ်သူလက်ထဲမှ အပါမခံနိုင်တဲ့အကြောင်း။ အလှအပတွေပြင်ပြီး
ထွက်လာသော သီတဂူကို စူးစူးရှဲရှဲကြည့်မိသည်။ ဒေါက်တာသက်တန်က
ကားပေါ်မှ စောင့်နေသည်။

“သီတဂူ”

“ဟင်”

“မသွားပါနဲ့”

“ဖေဖေဆန္ဒလေ ကောင်းကင်၊ ရှင်နဲ့က စိန်ခေါ်ထားတာပဲ။
အောင်မြင်ဖို့တော့လိုအပ်တယ်”

သီတဂူလက်ကို ဆွဲထားသဖြင့် သီတဂူက ခတ်ဆတ်ဆတ်
လေး ရုန်းထွက်သွားသည်။

“သား”

“မေမေ”

“သီတဂူနဲ့သားက မတန်ဘူး”

“သား သီတဂူကို ချစ်တယ်”

“ဟင်”

သားဆန္ဒကို ဒေါ်ချစ်ချစ်သဲ ဘယ်တုန်းကမှ တားဆီးပိတ်ပင်
ခဲ့ဘူးခြင်းမရှိခဲ့။ ရင်တုန်ပန်းတုန်ဖြင့် သားကို မော့ကြည့်မိသည်။ မဖြစ်

နိုင်တာဘဲ။ ဒီကောင်မလေးရောက်လာထဲက ဒီလိုပြဿနာတွေ ဖြစ်နိုင်တယ်ဆိုတာ သိနေခဲ့ရင်။ ခေါ်သတွေဖြစ်လိုက်ရတာ။ သမီးကြီးခေဝီ ပြောသလိုပဲ ဒီကောင်မလေးကို အပျော်ကြံ့စည်ခိုင်းလိုက်ရင် ကောင်းမလာဘဲ။ ခေါက်တာသက်တန်နဲ့ သီတာဂူက အပြင်ကိုထွက်သွားသည်။

“သားချစ်တဲ့ သီတာဂူကို မေမေလည်းလိုက်ပြီး ချစ်ပေးပါ”
“မင်း”

“သီတာဂူကို ဘယ်သူလက်ထဲမှ အပါမခံနိုင်ပါဘူး မေမေ။ သားအခုပဲ ဖေဖေဆီမှာ တောင်းဆိုမယ်”

“မသွားနဲ့ သား။ ဒီကောင်မလေးထက်သာတာတွေ မေမေရာပေးနိုင်တယ်။ မျိုးရိုးလေး၊ ဒီကောင်မလေးမျိုးရိုးက”

“သား သီတာဂူကိုချစ်တယ်။ ပိုင်ဆိုင်ချင်တယ်။ ဘယ်သူ လက်ထဲမှ အပါမခံနိုင်ဘူး မေမေ။ သီတာဂူကို စွန့်လွှတ်ရရင် သား သေနိုင်တယ်”

“မိုးကောင်းကင် မင်းကို အဆင့်အမြင့်ဆုံးမှာ ရှိနေစေချင်လို့ မိုးကောင်းကင်လိုတောင် မေမေ အမြတ်တနိုးပေးထားခဲ့တာပါ။ မိုးပေါ်မှာနေတဲ့ သားက အဆင့်အနိမ့်ဆုံးဟာမကို ချစ်နေတာလား။ ဒီကောင်မမျိုးနဲ့ ပေါင်းဖက်ချင်နေတာလား”

“ဖေဖေသမီးပါ။ သီတာဂူက အရမ်းချစ်စရာကောင်းပြီး မြူစင်တယ်။ သား အရမ်းချစ်နေပြီ မေမေ”

သားကို ဘယ်လိုတားဆီးရမလဲ။ သား တစ်ခုခုဖြစ်သွားမှာလည်း သားအပေါ်အချစ်ကြီးချစ်ခဲ့တဲ့ မိခင်တစ်ယောက်က မီးတောက်မတတ် စိုးရိမ်ပူပန်နေသည်။ သီတာဂူ ညည်းက ကျုပ်သားကို တမင်အကျင့်ယုတ်ပြီး မြူဆွယ်ဖြားယောင်းလိုက်တာလား။ ထင်ထားပဲ။ ဒီဟာမလေးရောက်လာရင် သားနဲ့ ငြိစွန်းတော့မယ်ဆိုတာ။ စောစောထဲက လက်မခံဘဲ မောင်းထုတ်ရမှာ။ ကိုကိုရဲ့သွေးဆီပေမယ် အိမ်အစေအပါး မျိုးရိုးကရှိနေသေးသည်။ မသတိလိုက်တာ။ သားနှင့်ပေါင်းဖက်နေမှာကို ဘယ်လိုမှ လက်မခံနိုင်။ ဘယ်လို လုပ်ရမလဲ။ သားကိုလည်း တားဆီးလို့ မရနိုင်တာကြောင့် ခေါ်သတွေ ထွက်နေရသည်။

“ဖေဖေဆီ မသွားပါနဲ့။ သီတာဂူနဲ့ ခေါက်တာသက်တန်တို့ လက်ထပ်ဖို့ မေမေ့ကို တာဝန်ပေးထားတာလေ။ ဒီကောင်မလေးကို သား တကယ်မချစ်ပါဘူး။ ဒီဟာမလေးထက်သာတာတွေ သား ပတ်ဝန်းကျင်မှာ အများကြီးရှိပါတယ်။ မေမေ့ဆီက အရမ်းကြီးကျယ်ခမ်းနားတဲ့ တောင်းဆိုမှုတွေ တောင်းဆိုစမ်းပါ”

“သီတာဂူကိုပဲ သား လက်ထပ်မယ်”

“ဟင်”

“မေမေ လက်မခံပေးပါ သီတဂူက မေမေနဲ့မမဆီက လက်ခံ သဘောတူတာနဲ့ သီတဂူကို ချစ်ခင်စွာဆက်ဆံလာတာနဲ့ သားရဲ့ လက်ထပ်ခွင့်ကို လက်ခံမယ်လို့ စိန်ခေါ်ထားခဲ့တယ်လေ။ မေမေနဲ့မမက ကိုယ်ချစ်ဖြတ်နိုးတဲ့ ကောင်မလေးကို ကြိမ်းသေချစ်ရမယ်လို့”

“ဘာပြောတယ်”

ဂြိုဟ်မလေး သက်သက်မဲ့ မိမိတို့သားအမိရဲ့ မာနကို ရိုက်ချိုး ပစ်ဖို့ ကြိုးစားနေတာပဲ။ နင့်အဆင့်နဲ့များ၊ တမင် စိန်ခေါ်တာ၊ မိမိတို့ သားအမိ အသည်းတွေဟက်တက်ကွဲသွားအောင် စိန်ခေါ်တာပဲ။ နင်က ငါ့သားကိုများ မိမိတို့ခုခံရောက်အောင် အကြပ်ကိုင်တာဟုပဲ ဖေါသ တကြီး တွေးမိသည်။

“ဒေါက်တာသက်တန်းကို လက်ထပ်မှာပါ။ သီတဂူအတွက် သူ့အဖေက စီစဉ်ထားပြီးသားပဲ သား။ သီတဂူဆိုတဲ့ဟာမလေးက ဘာမှ အထင်ကြီးစရာ မရှိပါဘူး သားရယ်။ အလကားပါ။ သင်းကလည်း မေမေနဲ့မမ စိတ်သောကရောက်အောင် တမင်မာယာများပြတာပါ”

“ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်လေ မေမေ သားကတော့ သီတဂူကို မရ ရအောင် ယူမှာပဲ။ ခိုးပြေးမယ်၊ ထောင်ထဲဝင်ချင်လည်း ဝင်ရပါစေ။”

သီတဂူကို သားအရမ်းပဲ ချစ်နေပါပြီ။ ခွဲခွာရဖို့ စိတ်ကူးနဲ့တောင် ကိုယ့်ကိုကိုယ် သတ်သေပစ်ချင်နေတယ်”

“အမလေး ဘုရားရေ”

သားမျက်ဝန်းတွေက သောကစိပ်တွေနှင့် ညှို့ပိုင်းရီဝေ စိုစွတ် နေသည်။ သားကို ညည်း ဘယ်လိုများ မြူဆွယ်လိုက်လဲ သီတဂူ။ ငါတို့က သဘောတူလက်ခံရင် ညည်းက လက်ထပ်မယ်တဲ့လား။ တန်ရာ တန်ရာ လုပ်စမ်းပါ သီတဂူရယ်။ နင့်အမေက သင်ပေးလိုက်တာလား။ အမွေတွေများများရအောင်လို့ နင့်အမေက သင်ထားပေးတာလား။ ဒေါက်တာသက်တန်းရောင်က ဆရာဝန်ဆိုတဲ့ ဂုဏ်ပုဒ်ပဲရှိနေပြီး ငွေကြေး ဥစ္စာမရှိပေ။ ညည်းအဖေစီစဉ်ပေးတာတောင် ညည်း လက်မခံဘဲ ငါ့သား ကို စိန်ခေါ်လိုက်တာလား။ မိမိရင်တွေ တဆတ်ဆတ် နာကျင်နေသည်။

“သားဘဝပျက်မှာ မေမေကြည့်ရက်လို့လား။ သား ကြေကွဲ ဝမ်းနည်းမှုတွေခံစားပြီး ဘဝတစ်လျှောက်လုံး နစ်မွန်းရတော့မှာ မေမေက ဂုဏ်သိက္ခာအတွက် အဓိပ္ပါယ်မရှိ ငြင်းဆန်ပစ်မလို့လား။”

“တိတ်စမ်းသား ဆက်မပြောနဲ့တော့၊ မေမေ စဉ်းစားမယ်။ မမနဲ့ တိုင်ပင်မယ်။ မေမေ့ဘက်ကိုလည်း သား ညှာညှာတာတာလေး စဉ်းစားပေးပါလား။”

“သီတာဂူကိုသာမရ၊ရင် သားတကယ်ပဲ ဘဝယုက်ပြီး သေဆုံး သွားနိုင်ပါတယ် မေမေ”

သားရဲ့ ပထမဆုံး ကြေကွဲဝမ်းနည်းသံကို ခေါ်ချစ်ချစ်သံ ကြား လိုက်ရတာပါ။ ရင်ဝမှာ စိုတက်သွားရသည်။ သီတာဂူ ညည်း ထိုးနှက်ချက် က ပြင်းပြလွန်းပါတယ်အေး။ ပညာသား ပါ၊ပါပေတယ်။ ငါတို့ကို လှလှပပလေး လုပ်ပြခဲ့တာပါပဲ။ မိမိချွေးမအဖြစ် တော်ရမည့် မိန်းကလေးက သီတာဂူဖြစ်သင့်လို့လား။ သားကတော့ ပြတ်ပြတ်သား သားပဲ ပြောနေသည်။

* * * * *

အခန်း(၁၀)

ဒေါက်တာသက်တန်းက သီတာဂူအား ကုန်တိုက်ကြီးတွေ ခေါ် သွားပြီး လိုအပ်တဲ့ အဝတ်အစားအသုံးအဆောင်ပစ္စည်းတွေ ဝယ်ပေး နေသည်။ သီတာဂူ လက်မခံချင်ပေ။ ဖေဖေက ပိုက်ဆံတွေ ပေးလိုက် တာတဲ့။ သီတာဂူစိတ်က တစ်မျိုးပဲ။ ဟိုကောင် မိုးကောင်းကင်ကို သတိရ နေ၏။ ကောင်းကင်နဲ့သာဆို သီတာဂူ ပျော်နေမိမလားတဲ့။ သူ့နှင့်ဆုံတိုင်း သီတာဂူ ပျော်ရွှင်တက်ကြွလာရ၏။ ဘာကြောင့်မှန်းတော့ မသိဘူး။ မဖြစ်နိုင်တာတွေ တွေးမနေစမ်းပါနဲ့ သီတာဂူ။ အနံတီချစ်က အစောကြီး ထဲက သူ့သားနှင့်မပတ်သက်ဖို့ ပြောထားခဲ့တာပဲ။ ဒီရိုင်ဘာတွေ

အစေအပါးမျိုးကနေ မွေးဖွားလာတဲ့ သီတာဂူနှင့် နီးစပ်သွားမှာ ကြောက်
နေသည်။ မိုးကောင်းကင်ရယ် ရှင်အမေနဲ့အစ်မကို သီတာဂူအရမ်း
မှန်းတာပဲ။ ဒါပေမယ့်လည်း ဖေဖေစိတ်ချမ်းသာမှုအတွက် သူတို့နဲ့
အဆင်ပြေချင်တယ်။ မိသားစုလိုလေ ဖြစ်နိုင်ပါ့မလား။ ရှင့်ကို အသုံးချ
တာတော့ မဟုတ်ပါဘူး။ ရှင့်ကိုလေ...သူမ အတွေးတွေကို ရပ်တန့်
ပစ်ဖို့ကြိုးစားသည်။

“သီတာဂူ”

“ရှင့်”

“ဘာတွေစဉ်းစားနေတာလဲ၊ ဝယ်ဦးလေ။ စိတ်တိုင်းကျပဲ
နော်။ ပြီးရင် ကိုယ့်အသိ စိန်တိုက်တစ်ခုကို သွားမယ်၊ လက်ဝတ်ရတနာ
တွေ ဝယ်ရအောင်”

“နေ နေပါစေ ဒေါက်တာ သီတာဂူ ဘာမှ မလိုချင်ပါဘူး။
ရပါပြီ အိမ်ပဲ ပြန်ကြရအောင်နော်”

“မရဘူး ဝယ်ရမယ်၊ အန်ကယ် ညွှန်ကြားချက်ပဲ သီတာဂူ။
ဘာကိုသိမ်ငယ်ပြီး ကြောက်နေတာလဲ။ အန်တီချစ်တို့ကိုလား။ ဘာဆိုင်
လဲကွာ၊ သီတာဂူရပိုင်ခွင့်ပဲ”

“ဖေဖေကြောင့်ပါ သီတာဂူ ဘယ်လိုပဲနေရနေရ နေနိုင်ပါ

တယ်လေ။ အန်တီချစ်တို့ မိသားစုကလည်း ဖေဖေမိသားစုဝင်တွေပဲ
ဟာ”

“မင်း ဘာဖြစ်လို့ စိတ်သဘောထားဖြူစင်လွန်းနေတာလဲ
သီတာဂူ။ သူတို့က မင်းကို အစေအပါးအဆင့်ပဲ ထားတာမဟုတ်လား။
ကိုယ်တောင် သီတာဂူကို အိမ်ဖော်ကောင်မလေးအသစ်လို့ ထင်တာ။
အန်ကယ်သာသိသွားရင် ဘယ်လောက်အထိ ရင်ကျိုးရှာမလဲ”

“မသိပါစေနဲ့၊ သီတာဂူ-တောင်ပန်ပါတယ်နော်။ ဖေဖေ လုံးဝ
သိလို့မဖြစ်ပါဘူး။ ဒေါက်တာက လူနာတွေရဲ့ စိတ်ခံစားမှုကိုသိတဲ့
ဆရာဝန်ပါ။ ဖေဖေစိတ်တွေကျသွားလို့ မဖြစ်တာပါ”

“သီတာဂူ”

“ရှင့်”

“ကိုယ်တို့လက်ထပ်မယ်၊ သီတာဂူ လွတ်လွတ်လပ်လပ် ပျော်
ပျော်ရွှင်ရွှင်နေရမယ်။ အန်ကယ်ကလည်း ဖြစ်စေချင်တာပဲလေ။ ကိုယ်
သီတာဂူကို အရမ်းချစ်တယ်။ သီတာဂူ နာကျင်ကြေကွဲနေရတာ မကြည့်
ရက်ဘူးကွာ။ မိုးကောင်းကင်ဆိုတဲ့ အန်တီချစ်သားကလည်း သီတာဂူကို
ဖျက်ဆီးပစ်မှာစိုးတယ်”

“ဟင်”

မိုးကောင်းကင် သီတဂူကို အပျော်ကြံ့မည်ဟု မထင်မိပေ။ သူ့ကို သီတဂူလေ...သူ့ကို အန်တီချစ်လက်ခံရင် လက်ထပ်ဖို့အထိ ကတိပေးထားခဲ့သည်။ မဖြစ်နိုင်မှန်း သီတဂူ သိနေ၏။ အကြီးအကျယ် ကန့်ကွက်ကြမှာပဲ။ ဒေါက်တာသက်တန်းနှင့်သူမ သွားနေတာ သူ ဒေါသ တွေ ထွက်နေပြီလား။ အခုလောက်ဆို အန်တီချစ်ဆီမှာ တောင်းဆိုနေ လောက်ပြီ။ သီတဂူ ရင်တုန်ပန်းတုန် ဖြစ်နေသည်။ အန်တီချစ်ဆီက လက်မခံနိုင်ကြောင်းဆိုတဲ့အဖြေပဲ ရှိနေ၏။ မိုးကောင်းကင်ကို သီတဂူ မိုက်မဲစွာ ချစ်မိနေပြီလားမသိ။ ဒေါက်တာသက်တန်းရဲ့အပေါ် သူမခံစား၍ မရ။ အစ်ကိုတစ်ယောက်လို့၊ မိတ်ဆွေကောင်းတစ်ယောက်အဖြစ်ပဲ လက်ခံ၍ရနေသည်။

“သီတဂူ ဘာတွေစဉ်းစားနေတာလဲ၊ ကိုယ် တောင်းဆိုမှုတွေ ကို သီတဂူ လက်ခံမယ် မဟုတ်လားကွာ”

“ရှင်”

ဒေါက်တာသက်တန်းက သီတဂူလက်လေးကို ဆုတ်ကိုင်လာ တော့ သူမ ဆတ်ခနဲ ရုန်းဖယ်ပစ်မိသည်။ ဒေါက်တာအပြုံးတွေက သီတဂူနှလုံးသားတွေကို နွေးထွေးမသွားစေခဲ့။ အိမ်ပြန်ဖို့ပဲ ပြောလိုက် သဖြင့် ဒေါက်တာမျက်ဝန်းတွေက နားမလည်သလိုဖြစ်သွားသည်။

“သီတဂူ”

“ဟင်”

“ကိုယ်နဲ့လက်ထပ်ဖို့ အန်ကယ်ဆီမှာ ငြင်းဆန်မှာလားကွယ်”

“ဆောရီးပါပဲ ဒေါက်တာ၊ သီတဂူ စဉ်းစားပါရစေနော်။

ဒေါက်တာကို မိတ်ဆွေကောင်းတစ်ယောက်အဖြစ်ပဲ လောလောဆယ် ဆင်မင်နေပါရစေ”

“မရဘူး သီတဂူ၊ မင်း ကိုယ့်ကို လက်ထပ်ရမယ်။ ဒီအိမ်မှာ

ဘာကြောင့် အဆင်းရဲ အပင်ပန်းခံပြီး နေရတာလဲ”

“ဒီအိမ်ကနေ သီတဂူ မထွက်သွားချင်လို့ပါ”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ သီတဂူ”

“ဖေဖေကြောင့်လေ”

“အန်ကယ်ဆန္ဒလေ”

“ဒေါက်တာက သီတဂူကို ဘာဖြစ်လို့ အလောတကျိုး လက်

ထပ်ချင်ရတာလဲ”

အကြည့်တွေက ဆုံမိသွားသည်။ သက်တန်းကလည်း သီတဂူ အား စူးစူးစိုက်စိုက်လေးကြည့်ကာ မင်းကရောကိုယ်လို ယောက်ျား တစ်ယောက်ကိုများ ဘာဖြစ်လို့များ လက်ထပ်ဖို့ ငြင်းဆန်ချင်ရတာ

ဟု မေးပစ်ချင်နေသည်။

“ကိုယ်က မင်းအမွေတွေကို မက်မောလို့ လက်ထပ်ချင်နေတာလို့ မင်းထင်နေလို့လား”

“အလောတကြီး လက်ထပ်ဖို့အထိ မလိုအပ်ဘူးလို့ ထင်မိလို့ပါ ဒေါက်တာ”

သီတာဂူမျက်ဝန်းလေးက တင်းနေသည်။ သက်တန့်ကတော့ သီတာဂူကို အကြောင်းပြချက် ဘယ်လိုပဲ ဖြစ်နေပါစေ ရှင်းပြမနေချင်တော့ပေ။ မင်းကိုချစ်လို့ဟု လူကြီးတန်မဲ့ မဖြေချင်။ သီတာဂူကို စိန်တိုက်တစ်ခုသို့ ခေါ်သွားပြီး စိန်လက်ဝတ်ရတနာတွေ ဝယ်ပေးခဲ့သည်။

“မင်းအတွက်ပဲ စိန်တွေမြဲတွေ့ရုံနေတဲ့ ဘဝလေးမှာ မင်းနေသင့်တယ်။ ဘာဖြစ်လို့ကွာ အစေအပါးတစ်ယောက်လို ညှိုးညှိုးငယ်ငယ် နေနေရတာလဲ။ ကိုယ်မကြည့်ရက်လို့”

“သီတာဂူက ဖေဖေအနားမှာ နေချင်လို့ပါ။ သီတာဂူ လွတ်လပ်ပျော်ရွှင်ဖို့ထက် ဖေဖေရဲ့စိတ်သက်သာမှုကို ပိုဖြစ်စေတာက အန်တီချစ်တို့ မိသားစုနဲ့ အဆင်ပြေချစ်ခင်ရင်းနှီးနေဖို့ပဲ ထင်တယ်”

“သူတို့က အရမ်းဂုဏ်ပကာသနတွေကို မက်မောတာပဲ သီတာဂူ၊ မင်း ထင်နေလား အန်ကယ်က မင်း သည်းခံပြီး သူ့အတွက်

ကြိတ်မှိတ်ခဲနေတာကို သိနေတယ်”

“ဒေါက်တာ့ကို သီတာဂူ လက်မထပ်ချင်ဘူး”

“ဘာ”

“ဖေဖေဆီမှာ အတင်းအကြပ် မတောင်းဆိုပါနဲ့လို့ တောင်းဆိုပါတယ် ဒေါက်တာ”

“မရဘူး”

“တောင်းပန်ပါတယ်”

“တော်ပြီကွာ ပြန်ကြမယ်။ မင်းကိုယ်စကားကို နားထောင်ရမယ် သီတာဂူ။ အန်ကယ်က ကိုယ်လက်ထဲအပ်ထားတာ”

သူက သီတာဂူကို ချစ်ပါတယ်ဟုပြောရမှာ ဝန်လေးနေသလိုပင်။ သူ့အသက်အရွယ်နှင့် ကလေးကုလား ကိုယ့်ထက်ငယ်ရွယ်တဲ့ ကောင်မလေးအား ချစ်စကားတွေ မပြောချင်၊ လက်ထပ်ဖို့တောင်းဆိုတာပင် သူ့အတွက်ခက်ခဲကာ မျက်နှာပူရသည်။ သီတာဂူ မင်းကို ချစ်တယ်။ ငွေနဲ့မဆိုင်ဘူးကွာ၊ ကိုယ်ကငွေကို ခံစားတတ်တဲ့ကောင်မဟုတ်ဘူး။ သီတာဂူသိအောင် ရှင်းမပြနိုင်ပေ။ သီတာဂူကရော သူ့ကို ငြင်းနေတာ ဖေဖေအနားမှာ နေချင်လို့တဲ့။ သူက စိတ်မချ အန်ကယ် မသိအောင် အိမ်မှုကိစ္စတွေ လုပ်နေရတာ သနားနေမိသည်။

“သီတာဂူကို သနားလို့လား ဒေါက်တာ၊ ဖေဖေနဲ့ပတ်သက်နေတဲ့ မိသားစုနဲ့ အဆင်ပြေပြေနေနိုင်ဖို့ သီတာဂူ ကြိုးစားကြည့်ချင်တာပါ။ ဒေါက်တာနဲ့ လက်ထပ်လိုက်ရင် မိသားစုပဋိပက္ခပိုပြီး ကြီးမားသွားလိမ့်မယ်”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ”

“ဒေါက်တာ မသိတာလား၊ မသိချင်ယောင် ဆောင်နေတာလား ဟင်”

“ဘာများလဲ သီတာဂူ”

“မမဒေဝီလေ”

“ကိုယ် စိတ်မဝင်စားဘူး၊ ကိုယ်က အမွေတွေမက်မောပြီး မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို လက်မထပ်ချင်တာပဲ။ ကိုယ့်ဘဝရဲ့ လက်တွေဖော်က နှည့်သိမ်မွေ့မှု လိုအပ်တယ်။ ခေတ်ရှေ့ကိုတစ်မိုင်လောက် ကြိုပြေးနေတဲ့ မိန်းမကို ခံစားလို့ မရတာ”

ဒေါက်တာက ငွေကြေးကြောင့် သီတာဂူကို လက်ထပ်ဖို့ ကြိုးစားတာ မဟုတ်တာ သီတာဂူ သိပါတယ်။ ဒါပေမယ့်လေ၊ သီတာဂူ နှလုံးသားတွေကပါ ဒေါက်တာနဲ့ပတ်သက်ပြီး ခံစားလို့မရဘူး။ ဒေါက်တာကို မချစ်ဘူးထင်တယ်။ သီတာဂူကို ဒေါက်တာက စိန်လက်စွပ်နှင့်

စိန်လောကတ်သီးလေးပါသော ဆွဲကြိုးကို ငွတ်အတင်းဆွဲစေသည်။

“ဟင့်အင်း သီတာဂူ မဝတ်ထားချင်ဘူး၊ သိမ်းထားပါ့မယ်။ အန်တီချစ်တို့မြင်သွားရင် ဖေဖေအပေါ်ပိုပြီး ဒေါသထွက်ကြမှာ စိုးတယ်လေ”

“ဘာဆိုလဲကွာ၊ မင်း သိမ်သိမ်ငယ်ငယ်နေလည်း သူတို့က မင်းကို လက်ခံလို့ မုန်းကြမှာပဲ။ သူတို့က မင်းကို မောင်းထုတ်ပစ်ချင်ကြတာလေ သီတာဂူ”

“သီတာဂူဘက်ကပြောနေရင် သူတို့ လာချိတ်လို့မရပါဘူး”

“အရူးမလေး”

သီတာဂူဆိုတဲ့ ကောင်မလေးရဲ့ဆန္ဒတွေကို ဆက်ပြီး တားဆီးပိတ်ပင်တာတွေ မလုပ်ချင်ပေ။ မင်းဆန္ဒတွေအတိုင်းပဲ ကိုယ်လိုက်လျောပေးပါ့မယ် သီတာဂူဟုပြောလိုက်သည်။

“ပြန်မယ်နော်”

“ခဏ”

“ရှင်”

“ညစာတော့ ကိုယ်နဲ့လက်ဆုံစားပါ။ ဒီနေ့ကိုယ်က အားလပ်ရက်လေ သီတာဂူ။ ဒီအခွင့်အရေးလောက်တော့ ရသင့်ပါတယ်”

မိုးကောင်းကင်ရယ် သီတဂူလေ ရှင်ကြောင့်ထင်တယ်၊
ဒေါက်တာသက်တန်နဲ့ လျှောက်သွားနေတာကို မွန်းကြပ်ကြပ်ကြီးနဲ့
စိတ်မပါသလိုပဲ ပြန်ချင်တယ်။ သူများ ဒေါသတွေဖြစ်ပြီး သီတဂူကို
အထင်လွဲနေမလားလို့ တွေးဖြစ်နေတယ်။ ဒေါက်တာသက်တန်ရဲ့
တောင်းဆိုမှုတွေကလည်း တရားမျှတနေတယ်လေ။ ဖေဖေက ဒေါက်တာ
နဲ့ လက်ထပ်ပြီး သီတဂူဘဝကို အေးချမ်းစွာ ဖြတ်သန်းစေချင်နေတယ်။
အချစ်ဆိုတာ ဘာကြီးလဲမသိဘူးနော် ကောင်းကင်၊ ရယ်ရတယ် မရတာ
ကိုမှ ရယူပိုင်ဆိုင်ချင်နေတာမျိုးလားပဲ။ မိုးကောင်းကင်ကိုမှ ချစ်မိနေပြီ
ထင်တယ်။ အရမ်းအရမ်း တမ်းတမ်းတတ သတိရနေလို့ပါ။ ဒေါက်တာ
ကို အားနာလွန်း၍ ညစာအတူစားဖြစ်သည်။

“သီတဂူ”

“ရှင်”

“မင်းစိတ်တွေက အသိကင်းမဲ့ပြီး လွင့်နေသလိုပဲ”

“ရှင်”

“ကိုယ်တောင် ထမင်းတစ်ပန်းကန်က တစ်ဝက်ကုန်တော့
မယ်၊ မင်းက တစ်စွန်းတောင် မစားရသေးဘူးလားကွ”

“ဟင်”

ဟုတ်သားပဲ၊ ရှင်အကြောင်းတွေကိုပဲ တွေးမိနေတာလေ။ သူ
ပန်းကန်ထဲမှာ ထမင်းတောင်တစ်ဝက်ကျိုးနေပြီ။ သီတဂူစားဖို့ မေ့လျော့
နေမိတာပါ။ ရင်ထဲမှာပူလောင်နေသလိုပဲ ထမင်းမစားဘဲ ရေခဲရေခွက်ကို
ယူပြီး မော့သောက်ဖို့ပြင်တော့ သူက တားသည်။

“ရေတွေ ဘာလို့ သောက်မှာလဲ၊ ထမင်းပဲစားပါ။ ဗိုက်ပြည့်မယ်
လေ”

“ရှင်”

“ကိုယ့်ကိုရှင်နေတာလား သီတဂူ၊ မင်း ယောက်ျားလေး တစ်
ယောက်နဲ့ ဒီလိုမသွားဖူးဘူးထင်တယ်”

“အင်း ဟုတ်တယ်”

သီတဂူက မိုးကောင်းကင်လို ယောက်ျားတစ်ယောက်ကို
ချစ်နေမယ်၊ စိတ်ဝင်စားနေမယ်လို့ ဒေါက်တာယက ထင်မှာမဟုတ်ဘူး။
မိုးကောင်းကင် သီတဂူ ရှက်နေမယ်ပဲထင်နေမှာပါ။ အရမ်းစိတ်ညစ်တာ
ပဲ။ ပြီးတော့ မိုးကောင်းကင်နဲ့ စိန်ခေါ်တဲ့အဖြေက ဘာလဲဆိုတာလည်း
သီတဂူအရမ်းသိချင်နေတယ်။ အန်တီချစ်ရော မမဒေဝီရော လက်ခံကြ
မှာ မဟုတ်ပါဘူး။ သီတဂူလို အစေအပါးမျိုးရိုးကဆိုပြီး ခွံရှာစက်ဆုပ်
နေကြတာ မဟုတ်လား။ သီတဂူစိတ်တွေကိုတောင် နားမလည်နိုင်တော့

ဘူးကွား၊ ရှင်အကြောင်းတွေပဲ တွေးမိနေပြီး စိန်ခေါ်ပွဲမှာ သီတာဂူတက်က
ရုံးစေချင်နေတယ်။ ကောင်းကင်နိုင်မှ ရှင်နဲ့နီးစပ်ချင်နေတဲ့ သီတာဂူဆန္ဒ
တွေ ပြည့်ဝမှာလေး။ ဒေါက်တာသက်တန်းရောင်ရဲ့ ဂရုတစိုက် အကြင်နာ
တွေအောက်မှာ သီတာဂူ ထမင်းတစ်ခွန်းကိုပင် အတော်လေး ကြီးစား
မျှီချပစ်နေရသည်။

x x x x x x x x x x x x x x

အခန်း(၁၁)

“သီတာဂူ”

“ရှင်”

“ညည်းပြန်လာပြီလား၊ ညည်းအဖေက သမီးအတွက် အစွမ်း
ကုန် ဖြည့်စွမ်းပေးနေတာပါပဲလား”

“မမခေဝီအခန်းကို သီတာဂူ သန်ရှင်းရေး လုပ်ပေးရဦးမယ်”

“ဒီမှာ”

“ရှင်”

“ညည်းကို ကျုပ်ပြောထားပြီပြီနော်၊ ကျုပ်သာနဲ့ မပတ်သက်

ဖို့ ညည်းလိုမျိုးရိုးကို ကျုပ်အမျိုးမတော်နိုင်ဘူး။ ညည်းရောက်လာတာ ဂြိုလ်ဝင်တာပဲ သီတဂူ၊ ကျုပ်သမီးလေးအတွက် ရည်မှန်းထားတာ လည်း ညည်းအတွက်ဖြစ်နေပြီ။ ညည်း ထွက်သွားစမ်းပါ။ ညည်းအဖေ ကြောင့်ဆိုရင်တောင် ဒီကိုမလာသင့်ဘူးအေ”

မိုးကောင်းကင် ရုံးသွားပြီပဲ။ ရှင်ချစ်မြတ်နိုးတဲ့မိန်းကလေးကို ရှင်မေမေနှဲ့အစ်မက ချစ်မယ်ဆို။ သီတဂူ ဘာဖြစ်လို့ ငိုပစ်ချင်မိသွား ရတာလဲ။ မိုးကောင်းကင်ကို သီတဂူ ဖြားယောင်းသွေးဆောင်တာမျိုး မဟုတ်ပါဘူး။ သူမ ဖုန်စုတ်စက်ကိုယူ၍ မမဒေဝီအိပ်ခန်းထဲ ဝင်လာ ခဲ့သည်။

- “သီတဂူ”
- “ဟင်”
- “အချစ်”
- “ဘာ”

မိုးကောင်းကင်က သီတဂူအနားရောက်လာပြီး သူမလက်ကို ဆွဲယူဆုပ်ကိုင်လိုက်သဖြင့် သူမ ဆတ်ခနဲ ရုန်းဖယ်ပစ်လိုက်သည်။

- “ရှင် ရုံးသွားပြီမဟုတ်လား မိုးကောင်းကင်”
- “ဘာကိုလဲ”

“ရှင်ချစ်တဲ့မိန်းကလေးကို ရှင်မေမေနှဲ့အစ်မ ချစ်မှာပဲဆို”
 “ကိုယ်ကတော့ ခေါင်းထဲမှာ ဘာမှမထားဘူး သီတဂူ မေမေ တို့ သဘောမတူလည်း ကိုယ်မှာ သီတဂူကို လက်ထပ်ပိုင်ခွင့်ရှိတယ်”
 “ကျွန်မကတော့ ကတိပဲလေ။ ရှင်ဘက်က ရုံးသွားလို့ ကျွန်မကို လုံးဝ နောင်ယုက်ပိုင်ခွင့်မရှိတော့ဘူး။ အခန်းထဲကနေ ကျေးဇူးပြုပြီး ထွက်သွားပေးပါ”

- “မသွားဘူးကွာ”
- “ကောင်းကင်နော်”

သူက တိကျခိုင်မာသော မျက်ဝန်းတွေနှင့် သီတဂူအနား တိုးကပ်လာကာ ဖက်တော့မည့်ဟန်ပြင်လိုက်သဖြင့် သီတဂူ မျက်စောင်း လေးထိုးကာ အခန်းထဲကနေ ထွက်သွားမယ်ပြင်တော့ ကောင်းကင် ထွက်သွားသည်။

“ကိုယ် ထွက်သွားပေးပါမယ် သီတဂူ၊ ဒါပေမယ့် မင်းကို တစ်ခုတော့ တောင်းဆိုမယ်။ ကိုယ်ရဲ့စိန်ခေါ်မှုက မပြီးဆုံးသေးဘူးလေ။ အချိန်တစ်လလောက်ပဲ ပေးပါ။ ကိုယ် အလွယ်တကူ အရုံးမပေးနိုင် သေးဘူး။ သီတဂူ ကိုယ်ကို အချိန်တစ်လပဲ ပေးပါ”

“မဖြစ်နိုင်တော့ဘူး”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ သီတာ၊ မင်း... မင်း ဒေါက်တာသက်တန် ရောင်နဲ့ လက်ထပ်တော့မှာလား... မဖြစ်ဘူးနော်။ ကိုယ် လက်မခံဘူး”

“ရှင်... ရုံးသွားပြီလေ၊ သီတာက ဖေဖေကြောင့် မိသားစုဝင် ဖြစ်စေချင်တာပါ။ ကိုယ်ကတိအတိုင်းပဲ သီတာနဲ့လာပြီး မပတ်သက် နဲ့တော့”

“မရဘူး သီတာ၊ မင်းကို ကိုယ် လုံးဝ မစွန့်လွှတ်နိုင်ဘူး။ မင်း ဘယ်သူနဲ့မှ လက်မထပ်ရဘူး။ ကိုယ် ရွေးသွပ်သွားတာကို မင်းက မြင်ချင်နေတာလား”

သူက ထိတ်ထိတ်ပျာပျာ တုန်တုန်လှုပ်လှုပ်နှင့် သူ့မျက်ဝန်း တွေ ပြူးကြောင်လာသဖြင့် သီတာတောင် သူ ရွေးသွပ်သွားပြီလားဟု ပင် ထင်သွားရသည်။

“မဖြစ်ဘူးကွာ၊ အခုပဲ သီတာနဲ့ကိုယ် လက်ထပ်ကြမယ်။ လူကြီးတွေကို ပြောနေတာနဲ့ ကိုယ် သီတာကို လက်လွှတ်ဆုံးရှုံးရ တော့မယ်”

“သီတာ အလုပ်တွေလုပ်ရဦးမယ် မိုးကောင်းကင်၊ ရှင့် အမေကို မုန်းတယ်။ ကျွန်မကို အထင်သေးနှိပ်ချနေတာလေ။ ဖေဖေ အတွက် ကျွန်မ သည်းခံနေတာပါ။ ကျွန်မ ဖေဖေကြောင့်ပါ”

“ကိုယ် ဖေဖေဆိုမှာ သွားတောင်းဆိုမယ်၊ ဖေဖေက ငယ်ငယ် လေးတည်းက ကိုယ့်ကိုချစ်ပြီး အလိုလိုက်တယ်”

“မဖြစ်ဘူး”

“ဘာလို့ မဖြစ်ရမှာလဲ သီတာ”

“ရှင့်အမေကြောင့်လေ၊ ကျွန်မနဲ့ အမျိုးမှမတော်ချင်တာပဲ”

“သီတာ ကိုယ် မင်းကို ချစ်တယ်၊ အရမ်းချစ်လို့ပါ”

“ကျွန်မကတော့ ဒေါက်တာသက်တန်ရောင်နဲ့ လက်ထပ်ဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်ပြီ ကောင်းကင်”

“ဘာ”

“ရှင့်မှာ တားပိုင်ခွင့်မရှိဘူး။ ဒေါက်တာသက်တန်ရောင်နဲ့ လက်ထပ်ပြီး ဒီကနေ ထွက်သွားတော့မယ်။ အဲ့ဒါ ကျွန်မဘဝပဲလေ။ ရှင့်မှာ တားပိုင်ခွင့်မရှိဘူး။ မနောင်ယုက်ဖို့ တောင်းပန်ပါတယ် မိုး ကောင်းကင်”

သီတာ ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။ ဒေါက်တာသက်တန်ရောင်ကို ပဲ လက်ထပ်ပြီး သီတာ ရသင့်ရထိုက်တာတွေယူပြီး ထွက်သွားဖို့ပင်။ ပြီးမှ ဖေဖေကိုခေါ်ပြီး ပြုစုမယ်။ ဒေါ်ချစ်ချစ်သဲကို မုန်းလိုက်တာ။ စိတ်သဘောထားမပြည့်ဝတဲ့ မိန်းမကြီး။ ဒေါက်တာသက်တန်ရောင်

လက်ထပ်ရင်လည်း မမဒေဝီကို ထိုးနှက်မှုပဲ။ သီတာဂူ ဘယ်လို ကောင်မလေးမျိုးလည်းဆိုတာ သိစေရမယ်။ မိုးကောင်းကင်ကို အရေး မစိုက်တော့ဘဲ သန့်ရှင်းရေးပဲလုပ်နေသည်။

“သီတာဂူနော်...ကိုယ် ပြောတာကို မမေ့နဲ့၊ မင်း လက်ထပ် ရမှာက ကိုယ်ပဲ။ မင်းကို ကောင်းကင်ပဲ ဖြစ်စေရမယ် မှတ်ထား။”

“အရှုံး”

သူ ထွက်သွားသည်။ အခန်းတစ်ခုလုံး ပွေ့ပွါနေတာပဲ။ ဒေါက်တာက သူမကို ဒီလိုဘဝမျိုးမှာ မနေစေချင်ပေ။ ဖေဖေကြောင့် လား။ ရှင်ကြောင့်ပဲလား။ မိုးကောင်းကင်။ ရှင် ရုံးနိမ့်သွားပြီပဲ။ ရှင်အမေက မိထွေးပီစလိုက်တာ။ သန့်ရှင်းရေးလုပ်ကာ အပြင်ရောက်တော့ အိမ်ဖော် မကြီး ဒေါ်သွယ်က ပန်းကန်တွေ ဆေးခိုင်းနေသည်။

“ဟဲ့...သီတာဂူ ပန်းကန်တွေဆေးထား။ မမကြီးနဲ့မေမေကြီး တို့အတွက် ထမင်းပွဲပြင်ပေးရဦးမယ်”

“ဟုတ်ကဲ့”

ဒေါက်တာသက်တန်ရောင်က စိန်တွေပြုတ်သိပ်နေအောင် ဝတ်ပြီး မျက်နှာမငယ်အောင် နေစေချင်တာပါ။ ဖေဖေဆန္ဒလည်း အတူတူပဲလေ။ သီတာဂူက ဖေဖေအနားမှာ နေချင်တာရယ်။ ပြီးတော့

ဟိုကောင် မိုးကောင်းကင်ကို သံယောဇဉ်တွယ်ပြီနေတာရယ်။ ဒေါက်တာ သက်တန်ရောင်ထက် မိုးကောင်းကင်အားပို၍ပင် တင်းတင်းတောတ ဖြစ်နေ ရသည်။ ပန်းကန်ဆေးခိုင်းပြီး မီးပူတိုက်ခိုင်းနေပြန်၏။ ဒေါ်သွယ်နှင့် မာမာကလည်း မျက်နှာထားက တင်းနေသည်။

“နင်နဲကိုကိုလေး လုံးဝ မတန်ဘူးနော် သီတာဂူ နင်က လက်ခံ နေတာ ကိုကိုလေးက အတင်ရဲပြီ။ ဝင်လာနေတာလေ။ မေမေကြီး ဘယ်လောက် စိတ်ဆင်းရဲနေရလဲ”

“ဘာ...နင်က ဘာမို့လို့ ဒီစကားပြောရတာလဲ၊ ငါသည်းခံမှာ က အန်တီချစ်ပဲရှိမယ်”

မျက်နှာထားတင်းတင်းနှင့် ပြောနေသော မာမာကို သီတာဂူ ဒေါသတကြီးနှင့် ရင်ဘတ်ကို ဆုပ်ကိုင်ဆွဲဆောင်ပစ်လိုက်သဖြင့် အိမ် ဖော်မကြီး ဒေါ်သွယ် အပြေးအလွှား ရောက်လာသည်။

“ဟဲ့...သီတာဂူ ဘာလုပ်တာလဲ၊ မေမေကြီးကို တိုင်ပြောမှာ နော်”

“တိုင်လေ...ရှင်တို့ မဖော်ကားပါနဲ့၊ နောက်တစ်ခါဆို သေ ပြီသာမှတ်”

“ဟဲ့”

သီတဂူ အပြင်သို့ ထွက်လာခဲ့သည်။ အစော်ကားခံနေ၍ သင်းတို့က စော်ကားချင်တိုင်း စော်ကားနေကြသည်။ ဖေဖေအခန်းထဲ ဝင်လာခဲ့၏။ ဖေဖေအိပ်ပျော်နေသည်။ ရောဂါဝေဒနာတွေဖိပြီးနေတဲ့ ဖေဖေကို သီတဂူ စိတ်အနှောင့်အယှက်တွေ လုံးဝ မဖြစ်စေချင်တာ ပါ။ သမီးကို အနိမ့်ခံနေရမယ်ဆိုတာ ဖေဖေရိပ်စားမိနေတာ မဟုတ် လား။ သမီးကို တင့်တင့်တယ်တယ်ဖြစ်စေဖို့ ဖေဖေစီစဉ်ပေးနေတာပါ။ သီတဂူ ဒေါက်တာ့ကို ချစ်လို့မရဘူးထင်တယ်နော်၊ လက်ထပ်ပြီး အတူ နေဖို့ ဆန္ဒမရှိသလိုဘဲ။ မိုးကောင်းကင်ကို သမီး ချစ်မိနေပြီထင်တယ်။ ဖေဖေအခန်းထဲကနေ သီတဂူ တိတ်တိတ်ဆိတ်ဆိတ်လေး ပြန်ထွက် လာခဲ့သည်။ သူမအခန်းထဲ ပြန်ဝင်လာခဲ့၏။ အလုပ်သမားတွေကအစ သီတဂူအား နိမ့်ချထက်ဆံ့နေကြတာကို ဖေဖေမသိတာ အကောင်းဆုံးပဲ ဖြစ်သည်။

“သီတဂူ”

“ရှင်”

“ညည်း . . . ဘာအချိုးချိုးတာလဲ သီတဂူ၊ လူပါးဝတာ လား။ ငါ့အိမ်က ကောင်မလေးကို ညည်းရိုက်တယ်ဆို”

“ကျွန်မကို စော်ကားလို့”

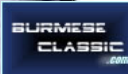
“ဘာအေး”

“ကျွန်မကို စော်ကားတာ အန်တီချစ်တစ်ယောက်ပဲ ကျွန်မ သည်းခံနိုင်မယ်နော်၊ အလုပ်သမားတွေကအစ စော်ကားတာကိုတော့ ကျွန်မ လုံးဝမခံနိုင်ဘူး”

“ညည်းအဖေကို တိုင်ရမယ်၊ ညည်း တဖြည်းဖြည်း လူပါးဝလာ တာကို မခံနိုင်ဘူး။ ညည်းက ကျုပ်တို့မိသားစုကို ဖြို့ခွဲဖို့ရောက်လာ တာပဲ သီတဂူ”

အန်နီချစ်နှင့်သီတဂူ ယှဉ်ပြိုင်၍မပြောချင်ပေ။ ပြဿနာကို ရှာနေတဲ့ မိန်းမကြီးဖြစ်နေသည်။ ပြီးတော့ သီတဂူအပေါ် နည်းနည်းလေး မှ စေတနာမေတ္တာမရှိပေ။ သီတဂူ တစ်ခါတစ်ရံ သည်းခံနိုင်တဲ့အင်အား တွေ မရှိတော့လောက်အောင် ဖြစ်နေ၏။ ဒေါက်တာသက်တန်ရောင် နှင့် လက်ထပ်ပြီး ဒီကနေ ထွက်သွားလိုက်ရင် ကောင်းမလားဘဲ။ မိုးကောင်းကင် ရှင်ကို သီတဂူ မေ့မစ်လို့မရဘူး။ ရှင်နဲ့ခွဲခွာရမှာ သီတဂူ တောင် ကြောက်နေသလိုပဲသိလား။ အန်တီချစ်ကို မုန်းတီးမိသလောက် မိုးကောင်းကင်ကိုတော့ သီတဂူ မိုက်မဲစွာ ချစ်နေမိသည်။

“ငါ့သားကို ညည်း ဘယ်လိုများ ဖြူဆွယ်ဖြားယောင်း လိုက်လဲ၊ ညည်းမှ ညည်းဖြစ်အောင် ဘယ်လိုလုပ်ပစ်လိုက်လဲ သီတဂူ”

သီတဂူ အဖြေမပေးမီ၊ အန်တီချစ်ရဲ့ ရွံ့ရှာမှန်းတီးနေတဲ့ အကြည့်အောက်မှ ရှောင်ထွက်လာခဲ့သည်။

“ညည်းနဲ့ငါ့သား မတန်ဘူးနော် သီတဂူ၊ ညည်းအရယူဖို့ မကြိုးစားပါနဲ့။ ညည်းကိုငါ ချွေးမအဖြစ် အသိအမှတ်မပြုနိုင်ဘူး။”

“အန်တီချစ်ကိုလည်း သီတဂူ အသိပေးရဦးမယ်နော်၊ ဒေါက်တာ သက်တန်ရောင်နဲ့ လက်ထပ်မှာပါ။ စိတ်မပူပါနဲ့ အန်တီချစ်”
“နင်”

ဒီကောင်မလေးကို မြှောက်ထားလွန်းနေတဲ့ ကိုကိုကိုလည်း ချစ်ချစ်သဲ အမြင်ကတ်နေသည်။ ဝိုက်ဆံပေးသင့်သလောက်ပေးပြီး မောင်းထုတ်ပစ်လိုက်ချင်၏။ သင်းသမီးကို လင်ကောင်းသားကောင်း တောင် ပေးစားတော့မယ်။ ဒေါက်တာသက်တန်ရောင်က သမီးကြီးဒေဝီ ရည်မှန်းထားသူလို ကိုကိုကိုပြောတော့ မောင်သက်တန်ရောင် ဆန္ဒပဲ တဲ့။ ဒေါ်ချစ်ချစ်သဲ နည်းနည်းလေးမှ မကျေနပ်ပေ။ သားမီးကောင်းကင် က သီတဂူကို ချစ်မြတ်နိုးနေသည်။ ဒေါသဖြစ်စရာကောင်းလိုက်တာ။ သားအခန်းထဲ သွားကြည့်တော့ သားက ကြမ်းပြင်ပေါ်မှာ လဲကျနေသည်။

“သား . . . သား . . . အမလေး . . . သား . . . အရက်တွေ အလွန်အကျွံသောက်ထားတာပဲ၊ ဖြစ်မှဖြစ်ရလေ သားရယ်”

ဒေါ်ချစ်ချစ်သဲ အထိတ်တလန့်နှင့် သားကိုပွေ့ထူပြီး အိပ်ရာပေါ် တင်လိုက်သည်။ ဒေါ်ချစ်ချစ်သဲအော်သံကြောင့် အိမ်ဖော်မကြီး ဒေါ်သွယ်လည်း ရောက်လာသည်။

“မေမေကြီး သားငယ်၊ ဘာဖြစ်လို့လဲဟင်”

“ဒီမှာ အရက်တွေ အရမ်းသောက်ပြီး ကြမ်းပြင်ပေါ်မှာပဲ လဲနေတာ”

“ဘာမှ မဖြစ်ပါဘူး၊ မမကြီး၊ အရက်အမူးလွန်နေတာပါ။ အိပ်လိုက်ရင် အမူးပြေသွားမှာပါ”

“ဟိုဟာမကြောင့်ပဲ မသွယ်၊ သားငယ်က သင်းကို စွဲလန်းနေပြီ ဘယ်လိုလုပ်ကြမလဲဟင်”

“မသွယ်လည်းသူ့ကို ကြောက်တယ်၊ အရမ်းကြမ်းတမ်းတဲ့ ဟာမ။ ဟို ဒေါက်တာနဲ့လက်ထပ်ပြီး ထွက်သွားလည်း ကောင်းတာပဲ”

“ဒါဆို သမီးကြီးက ဘယ်လိုလုပ်မလဲဟင်၊ သမီးကြီးရော”

“ညထဲက ပြန်မလာပါဘူး မေမေကြီး”

“ဟင်”

သမီးကြီးကလည်း သွားချင်ရာသွား၊ အိပ်ချင်ရာအိပ် စိတ်မောလိုက်တာ။ ဒေါ်ချစ်ချစ်သဲ သမီးအတွက်ရော၊ သားအတွက်ပါ

လောင်နေသည်။ သမီးကြီး စိတ်လေနေတာလား။ သားကလည်း သီတာဂူ
ကြောင့် ဘဝပျက်တော့မယ်။ နင့်လိုဟာမလေးကို ငါ့သားနဲ့ ဘယ်တော့
မှ သဘောမတူဘူး။ တန်လို့လား ကောင်မရဲ။ မျက်ရည်တွေတောင်
ကျချင်လာသည်။

* * * * *

အခန်း(၁၂)

“ဘာဖြစ်တုနဲ့ အဲဒီလို ဖြစ်ရတာလဲ သီတာဂူ မင်းကိုယ်ကို
စွန့်ခွာသွားဖို့ မကြိုးစားပါနဲ့ကွာ။ ကိုယ်မင်းကို ပိုင်ဆိုင်ရမယ့်ဖြစ်မယ်”
သူခေါင်းတွေအရမ်း ကိုက်ခဲနေသည်။ ထလို့ပင်မရ အရက်
တွေ အလွန်အကျွံသောက်မိနေ၏။ သီတာဂူ မင်းကို ကိုယ် မစွန့်လွှတ်
နိုင်ဘူး။ မင်းကို ပိုင်ဆိုင်ရမယ့်ဖြစ်မယ်။ ကိုယ်လုံးဝ မစွန့်လွှတ်နိုင်ဘူး။
သူ ထသည်။ ခေါင်းက မထူနိုင်အောင် ကိုက်နေသည်။

“သီတာဂူ...သီတာဂူ ငါ့ကို မရက်စက်ပါနဲ့ကွာ။ မင်း ငါ့ကို

မထားခဲ့ပါနဲ့”

မမဒေဝီအခန်းထဲမှာပဲ သီတဂူရှိနေလား။ မင်းကို မတရားခိုင်းစေနေတာတွေ ကိုယ် လက်မခံနိုင်ဘူး။ ကိုယ် ကာကွယ်ပေးရမယ်၊ မင်း နာကျင်ထိခိုက်နေရတာ ကိုယ်သိတယ်။ ကိုယ်ကာကွယ်ပေးမယ်။ သူ ထသည်၊ ရေချိုးခန်းထဲဝင်ပြီး ရေပန်းအောက်မှာ ဝင်ရပ်လိုက်၏။ ကိုယ်ရင်တွေအရမ်းပူနေတယ်၊ မင်းကြောင့်ပဲလေ။ ခေါက်တာသက်တန် ရောင်ကို လက်ထပ်ဖို့ လုံးဝ စိတ်မကူးနဲ့နော် သီတဂူ။ သူ ထွက်လာ ခဲ့သည်။ ကောင်းကင် မမဒေဝီအခန်းထဲရောက်တော့ သီတဂူရှိမနေဘဲ မမဒေဝီသာ ဒယိုင်းဒယိုင်နှင့် ဝင်လာသည်။

“ကောင်းကင်”

“မမဒေဝီ”

“နင်...ဘာလာလုပ်တာလဲ၊ သီတဂူကို လာရှာတာ မဟုတ် လား”

“မမ ဘယ်ကနေ ပြန်လာတာလဲ၊ အခုမှ”

“ကလပ်”

“ဟင်”

“မိုးကောင်းကင် မောင်လေး ဟိုကောင်မလေး သီတဂူကို

ကောင်းကောင်းလေး ဘဝပျက်အောင် လုပ်ပစ်လိုက်စမ်း။ ဒီဟာမလေး မမဒေဝီ အသည်းနှလုံးတွေကို ခွဲပစ်တာ”

“သီတဂူကို ကောင်းကင် တကယ် အသည်းနှလုံးထဲမှာ ဇူးနစ် ဝင်ပြီး ချစ်တာ၊ ဖျက်ဆီးပစ်ဖို့ မဟုတ်ဘူး”

“ဘာ...နင်နဲ့ တန်လို့လား။ ဒီဟာမလေးက မျိုးရိုးမသန်ဘူး နော်။ ဘာ အတည်လဲ၊ မေမေက လက်ခံမယ်ထင်လား”

“ကျွန်တော် သီတဂူကို ချစ်တယ်၊ ထာဝရ ပိုင်ဆိုင်ထား ချင်တယ်။ မမလည်း ဆင်ခြင်ပါ။ နာမည်တွေ အရမ်းပျက်နေပြီ”

“ဘာ”

“ခေါက်တာ စိတ်မဝင်စားတာလည်း မမဒေဝီ အနေအထိုင် က အဆင့်မှမရှိတာဘဲ။ လူတစ်ယောက်ရဲ့ အဆင့်အတန်းက အကျင့် စရိုက်ပဲလေ။ မမဒေဝီ ဘာတွေလုပ်နေလဲ အချိန်မတော် မိန်းကလေး တစ်ယောက် တစ်ညလုံး ကလပ်သွားရလား”

~~ဟင်ကြောင့်ပဲလေ။~~ ကောင်စုတ်လေး ကိုယ်အစ်မကို နစ်ပြားမတန်အောင် ဝေဖန်ရလားဟဲ့။ သီတဂူကို လက်ထပ်ဖို့ နင် မကြိုးစားနဲ့နော်။ ဒီလိုဟာမ လေးမျိုးနဲ့ ငါ အမျိုးမတော်ချင်ဘူး”

“ကျွန်တော်ကတော့ လက်ထပ်မှာပဲ”

“ကောင်းကင်”

သူ ထွက်လာခဲ့သည်။ မမဒေဝီက စိတ်ပျက်စရာကောင်းလောက်အောင် ပုံစံကပျက်နေ၏။ အခန်းထဲမှာ ပစ္စည်းတွေ ပစ်ပေါက်ပြီး ဝုန်းခိုင်းကြဲနေသည်။ စားသောက်ခန်းသွားမလိုပြင်တော့ မေမေနှင့် တိုးတော့၏။ ဖေဖေအခန်းထဲကနေ ပြန်လာပုံပင်၊ သူ့ကိုတွေ့တော့ ညှော်ခန်းထဲကို ဆွဲခေါ်လာသည်။

“မေမေ . . . ဘာလုပ်မလို့လဲ၊ သီတာဂူကို တွေ့ချင်တယ်။ သီတာဂူကို စားသောက်ခန်းထဲမှာ အိမ်မှုကိစ္စတွေ မလုပ်ခိုင်းပါနဲ့ဗျာ။ သီတာဂူက အစေအပါးမှ မဟုတ်တာဘဲ”

“ဘာ အစေအပါးမဟုတ်ဘူး ဟုတ်လား။ သူ့အဘိုးက ဒရိုင်ဘာလေ။ သူ့အမေက ဟင်းရွက်ကန်စွန်းရွက်သည်ပဲ”

“သီတာဂူက ဖေဖေသမီးပဲ၊ ပညာလည်းတတ်တယ်၊ ရုပ်ရည်ကလည်း အရမ်းချောမောလှပနေတယ်။ ပိုက်ဆံလည်း ချမ်းသာတယ်”

“တိတ်စမ်း . . . ဆက်မပြောနဲ့တော့ မိုးကောင်းကင်”

“ကျွန်တော့်ကို သီတာဂူနဲ့ မခွဲပါနဲ့ မေမေ”

“သီတာဂူက ဒေါက်တာသက်တန်းရောင်နဲ့ လက်ထပ်တော့

မယ်၊ အခုတောင် ကိုကိုက သူ့သမီး မင်္ဂလာပွဲအတွက် မေမေ့ကို စီစဉ်ခိုင်းနေပြီ”

“ကျွန်တော် လက်မခံနိုင်ဘူး မေမေ၊ သီတာဂူကို ဒေါက်တာနဲ့ လက်ထပ်မပေးပါနဲ့၊ ဖေဖေ့ကို ပြောပေးမယ်”

“သား”

“ကျွန်တော့်ကို မတားပါနဲ့ မေမေ၊ သီတာဂူနဲ့ ဝေးသွားလို့ မဖြစ်ဘူး။ သီတာဂူနဲ့ မခွဲပါနဲ့”

“မေမေ လက်မခံနိုင်ဘူး မေမေ့ကို သနားပါ သားရယ်။ ဒရိုင်ဘာရဲမြေးကို မေမေ ချွေးမအဖြစ် လက်မခံနိုင်လို့ပါ”

မိုးကောင်းကင်က လက်မခံနိုင်ပေ။ သီတာဂူက သူ့ကို ချစ်တာ သူသိသည်။ သူ့ကို လက်ခံခဲ့တာပဲ၊ ချစ်တယ်လို့ ပြောခဲ့တာပဲ။ သီတာဂူ ဆီ သူ့သွားတော့ သီတာဂူက ပန်းကန်တွေဆေးနေသည်။

“ဝုန်း”

“ချလွမ်း . . . လွမ်း”

“ဝုန်း”

“ချလွမ်း . . . လွမ်း”

“ကောင်းကင် ဘာလုပ်တာလဲ၊ ရှင် ဘာလာလုပ်တာလဲ”

မှကွဲပါပဲ”

“မင်း အစေအပါးလား၊ ကိုယ့်အဆင့်နဲ့ကိုယ် နေစမ်းပါ။ ဒါတွေ ဘာဖြစ်လို့ လုပ်ရတာလဲ”

“ကောင်းကင်”

“ဘာလဲ မေမေနှဲ့မမကြောင့်လား။ မင်း အဖေစိတ်ချမ်းသာ အောင် လိုက်လျှောပေးနေတာလား၊ သီတဂူ။ မင်း မနေတတ်ဘူးလား၊ ဘာဖြစ်လို့ အစေအပါးတစ်ယောက်လို နေရတာလဲ”

“ဘာဖြစ်လဲ ကောင်းကင်၊ သီတဂူက အစေအပါးတစ်ယောက် ရဲ့ မြေး ဘာဖြစ်လဲ။ အိမ်မှုကိစ္စတွေလုပ်တာရော မိန်းကလေး တစ်ယောက် လုပ်သင့်တဲ့အလုပ်ပဲ။ ရှင် ထွက်သွားပါ။ ပြဿနာကို မီးခွက်ထွန်းပြီး လာမရှာပါနဲ့”

မိုးကောင်းကင်ကတော့ အလုပ်သမားတွေကို ကြိမ်းနေ သည်။ သီတဂူ စိတ်ညစ်ပါ၏။ ဒီမှာ ပြဿနာတွေ မဖြစ်ချင်ပါဘူး။ အမှန်တကယ်တော့ မိုးကောင်းကင်ကို သီတဂူ ချစ်မိနေတာပါ။ ဘာဖြစ် လို့လည်းတော့ မသိ။ ဒေါက်တာသက်တန်ရောင်ကို မချစ်ပေ၊ လက်ထပ် လိုတဲ့ ဆန္ဒလည်း ရှိမနေ။ ဒါပေမယ့် ဖေဖေဆန္ဒအရ ဒေါက်တာကို လက်ထပ်ပြီး ထွက်သွားဖို့ပါပဲ။ သူမလည်း နာကျင်ကြေကွဲနေရတာ

ပါပဲလေ။

“ဒေါ်သွယ်...ခင်ဗျားကြီး ကိုယ့်အလုပ်ကိုယ်လုပ်ပါ။ သီတဂူက အစေအပါးလား ပြောစမ်း”

“မောင်ကောင်းကင် အမေကြောင့်ပါ။ သီတဂူကို ခိုင်းရမယ် ဆိုလို့ပါ။ နောက်မခိုင်းတော့ပါဘူး တောင်းပန်ပါတယ်နော်”
ဒေါ်သွယ်အား လည်ပင်းညှစ်ထား၍ သီတဂူအတင်းဆွဲထား လိုက်ရသည်။ မာမာလည်း လက်သီးနှင့် အထိုးခံရသည်။

“နင်က ဘာလဲ...ဘာဖြစ်လို့ သီတဂူကို ခိုင်းစေရတာလဲ၊ သူက ဖေဖေသမီး ဒီအိမ်ရဲ့ အရှင်သခင်”

“ဟို...ဟို အစ်ကိုလေးရယ် မေမေကြီးကြောင့်ပါ”

“စိတ်သဘောထားဖြူစင်ပြီး သည်းခံနေတဲ့ မိန်းကလေး တစ် ယောက်ကို နင်တို့ ဘာဖြစ်လို့ စော်ကားချင်ရတာလဲ။ နောက်တစ်ခါ သီတဂူကို အိမ်မှုကိစ္စတွေခိုင်းရင် အသေပဲ”

“ကောင်းကင်”

“မင်းကရော ဘာဖြစ်လို့လုပ်နေရတာလဲ။ အရှုလား။ ဘာဖြစ် လို့ အစေအပါးလို နေရတာလဲ”

သူ အော်ပစ်သည်။ ကိုယ်အရမ်းပဲ ရင်နာတယ် သီတဂူ။

မင်းရဲ သည်းခံမှုက ဘာတွေများ အကျိုးသက်ရောက်မှုရှိမှာလဲ။ ဖေဖေ သိသွားရင် အရမ်းနာကျင်ကြေကွဲရမှာပါ။ မင်း ဒီပြဿနာတွေ ဖြေရှင်းဖို့ ဒေါက်တာသက်တန်းရောင်နဲ့ လက်ထပ်မယ်လား။ မရဘူး ကိုယ် လုံးဝ လက်မခံနိုင်ဘူး သီတာဂူ။ တားဆီးရလိမ့်မယ်။

“ကောင်းကင်”

“လာ”

“လွှတ်”

“ဖေဖေဆီသွားမယ်။ ကိုယ်တို့ လက်ထပ်ဖို့ ပြတ်ပြတ်သားသား သွားပြောမယ်။ မင်းသတ္တိရှိတယ် မဟုတ်လား သီတာဂူ”

“ဟင့်အင်း... မဖြစ်နိုင်ဘူးထင်တယ် ကောင်းကင်၊ ဖေဖေ က ဒေါက်တာနဲ့ လက်ထပ်ပေးဖို့ စီစဉ်နေပြီ။ မေမေကလည်း သီတာဂူကို ချွေးမအဖြစ် လက်ခံမှာမဟုတ်ပါဘူး။ တောင်းပန်ပါတယ် အဲ့ဒီလို ငွတ်ကြီး မလုပ်ပါနဲ့နော်”

“သီတာဂူကလည်း ဒေါက်တာသက်တန်းရောင်ကို မချစ်ဘူး မဟုတ်လား။ မင်းကိုယ်ကိုချစ်တယ်ဆိုတာ ကိုယ်သိတယ်။ သီတာဂူနဲ့ ကိုယ် လုံးဝ အဝေးမခံနိုင်ဘူး။ အရမ်းချစ်တယ်။ အရမ်းမြတ်နိုးတယ်”

“အို”

သီတာဂူ ခန္ဓာကိုယ်လေးက သူ့ရင်ခွင်ထဲ စွေ့ခနဲ ရောက်သွား ပြီး တင်းကြပ်စွာ ပွေ့ဖက်ထားခြင်း ခံလိုက်ရသဖြင့် သီတာဂူ အထိတ် တလန့်နှင့် ရုန်းပစ်သည်။ အလုပ်သမားတွေလည်း ထွက်သွားကြ၏။ ကောင်းကင် ရှင် ဘာလုပ်တာလဲ။ အရူးအမူးနှင့် သူမကို နမ်းပစ်၏။ သူမ တွန်းဖယ်ပစ်ရင်းကနေ အင်အားတွေ ချိန်သွားရကာ သူ့အလိုဆန္ဒ အတိုင်းဖြစ်နေသည်။

“ချစ်တယ်။ ကိုယ်ဘယ်လိုမှ အဝေးမခံနိုင်ဘူး။ ကိုယ်နဲ့ သီတာဂူ လက်ထပ်ကြမယ်နော်”

သီတာဂူလည်း ကောင်းကင်ကို ချစ်နေတာပဲ။ ဒေါက်တာ သက်တန်းရောင်ကို သီတာဂူ စိတ်ဝင်စားလို့ပင်မရ။ အေးချမ်းတဲ့ဘဝ လေးကို ပိုင်ဆိုင်ရမယ်မှန်သိနေပေမယ့် သူမ နှလုံးသားတွေက နာကျင် စူးရှကာ ငြင်းပစ်ချင်နေသည်။

“သီတာဂူလည်း ကိုယ်ကို အဝေးမခံနိုင်ဘူး မဟုတ်လား သီတာဂူ ကိုယ်တို့တွေ နောင်တမရချင်ဘူး။ သီတာဂူနဲ့ချစ်သူတွေ ဖြစ်ကြ ဖို့ ကိုယ်ကို ဘယ်သူက တားဆီးလို့ရနိုင်မှာလဲ”

အနမ်းတွေကကြမ်းသည်။ အချစ်တွေက ရမ်း၏။ သူမ ငြင်း ဆန်ရင်း ရင်ခုန်လှိုက်မောစွာ လက်ခံနေမိသည်။ သီတာဂူလည်း မိုး

ကောင်းကင်ကို မခွဲနိုင်တော့ပါဘူး။ ဖေဖေက လက်ခံပါ့မလား။ လက်ထပ်
ပွဲအတွက် ပြင်ဆင်နေ၏။ မိုးကောင်းကင်က သူမလက်လေးကို ဆွဲ
ကိုင်ပြီး စားသောက်ခန်းထဲက ထွက်လာသည်။

“ကောင်းကင်”

“မေမေလာပြီး မတားပါနဲ့။ သီတဂူကို ကျွန်တော် လုံးဝ
မစွန့်လွှတ်နိုင်တော့ဘူး။ ဖေဖေဆီမှာ လက်ထပ်ဖို့ သွားပြောမယ်”

“မင်း ရပ်စမ်း။ ကိုကိုက လက်ခံမှာ မဟုတ်ဘူး။ သူ့သမီး
အတွက် ဂုဏ်ရှိတဲ့ပညာတတ်တဲ့ ဒေါက်တာသက်တန်းရောင်ကိုပဲ
လက်ခံမှာ”

“သားကို မတားပါနဲ့ မေမေ။ သီတဂူကို ဘယ်သူနဲ့မှ လက်ထပ်
တာ လက်မခံနိုင်ဘူး။ ဖေဖေကို သွားတွေ့မယ် အသိပေရမယ်”

မေမေစကားတွေကို လက်မခံနိုင်ဘဲ သီတဂူလက်လေးကို
ဆွဲကာ ဖေဖေအခန်းထဲ ရောက်လာသည်။

“ဖေဖေ”

“ဟင်”

“သားကို သီတဂူနဲ့ လက်ထပ်ခွင့်ပေးပါ ဖေဖေ”

“ဘာ”

“သီတဂူရော သားရော ချစ်သူတွေဖြစ်နေကြပါပြီ”

“ဘာပြောတယ် သား... သူပြောတာ ဟုတ်လား သမီး”

သီတဂူလည်း ဒေါက်တာသက်တန်းရောင်ကို လက်မထပ်
ချင်ပါဘူး။ မထူးတော့သဖြင့် ဖေဖေဆီမှာ ဝန်ခံလိုက်သည်။

“ဟုတ်ပါတယ် ဖေဖေ။ သမီးတို့ ချစ်သူတွေ ဖြစ်နေကြပါပြီ”

“ဟင်”

ဦးငွေရုံဖြစ်စေချင်တာကလည်း သားနှင့်သမီးကို လက်ထပ်
စေချင်တာပါပဲ။ ဒါပေမယ့် ချစ်ချစ်က လက်ခံမှာမဟုတ်ပေ။ သမီးကို
ဒီရိုင်ဘာမျိုးရိုးဆိုပြီး မတူမတန်သလို နှိပ်ချဆက်ဆံတာမျိုး မိမိ
သိနေသည်။

“မဖြစ်ဘူးထင်တယ် သား... လုံးဝ မဖြစ်နိုင်ပါဘူး။ မင်း
အမေ သဘောမတူတဲ့ကိစ္စ လုံးဝ မလုပ်နိုင်ဘူး”

“ဖေဖေ”

“ကောင်းကင် ဖေဖေပြောတဲ့စကားကို သေသေချာချာ နား
ထောင်စမ်းပါ”

ဦးငွေရုံကတော့ သမီးသီတဂူအား လွတ်လပ်စွာ အေးချမ်းတဲ့
ဘဝတစ်ခုကို ဖြတ်သန်းစေချင်သည်။ ချစ်ချစ်က လက်ခံမည်မဟုတ်

၁၅၄

သင်မြတ်နိုး

သမီးသီတာဂူအား ဒုက္ခအမျိုးမျိုးပေးတော့မှာ သေချာနေ၏။ ဘဝ တစ်
လျှောက်လုံး သောကာ၊ ဒုက္ခ၊ အခက်အခဲတွေနှင့် ရင်ဆိုင်ဖြတ်သန်း
လာရသော သမီးကို ငြိမ်းချမ်းသောဘဝလေးကိုပဲ ပိုင်ဆိုင်ဖြတ်သန်း
စေလိုသည်။

“သားနဲ့သမီး လက်ထပ်လို့ မဖြစ်ဘူး”

“ဖေဖေ”

“ဖေဖေစကားကို နားထောင်ပါ။ သားမေမေလည်း သဘော
ကျမှာ မဟုတ်ဘူးလေ။ သမီးနဲ့ဒေါက်တာသက်တန်ရောင်ပဲ လက်ထပ်
ရမယ်”

ဦးငွေရံ ဆက်ပြောစရာစကား မရှိတော့သလို မျက်လုံးတွေကို
မိတ်ထားပစ်လိုက်သည်။

x x x x x x x x x x x x x x

အခန်း(၁၃)

“ကောင်းကင် ခဏလောက်စောင့်ကြည့်စမ်းပါ။ ဖေဖေကို
စိတ်သောက ရောက်အောင် အခက်တွေ့အောင် သီတာဂူ မလုပ်နိုင်လို့ပါ။
တောင်းပန်ပါတယ်နော်”

“ကိုယု သီတာဂူကို မခွဲနိုင်ဘူး။ ဖေဖေက မေမေကြောင့်
တားနေတာပါ။ ကိုယ့်နဲ့သီတာဂူ အတင်းအကြပ်လက်ထပ်လိုက်ရင် မေမေ
ဘာပြောလို့ရမှာလဲ”

“ဖေဖေက နေမကောင်းဘူးလေ။ စိတ်ထိခိုက်ကြေကွဲသွား
မှာကို သီတာဂူ မလိုလားဘူး”

“သီတာဂူ”

“ဟင်”

“မင်းကိုယ့်ကို ချစ်တယ်မဟုတ်လား၊ ပြောလေ၊ မင်းချစ်နေတဲ့ ယောက်ျားတစ်ယောက်ကို စွန့်လွှတ်တော့မလို့လား”

“ဖေဖေက အရေးကြီးတယ် ကောင်းကင်၊ သီတာဂူကို ဒီမှာ ရှိမနေစေချင်တော့ဘူး။ ဖေဖေဆန္ဒက သီတာဂူဆန္ဒပဲနော် ကောင်းကင်”

“မရဘူးကွာ သီတာဂူ ကိုယ့်ကိုပဲ လက်ထပ်ရမယ်၊ ဒေါက်တာ သက်တန်းရောင်နဲ့လက်ထပ်ရင် မင်းလည်းသေ ကိုယ်လည်းသေပဲ”

“ကောင်းကင်”

သူမ ငြင်းဆန်နေတဲ့ကြားမှ ကောင်းကင်ရဲ့လက်တွေက သီတာဂူ ခန္ဓာကိုယ်လေးအား သိမ်းကြိုးပွေ့ဖက်လိုက်သဖြင့် သီတာဂူ အထိတ်တလန့် ရှန်းဖယ်ပစ်ရသည်။ မမဒေဝီအခန်းကို သူမ သန့်ရှင်း ရေးလုပ်နေစဉ် ကောင်းကင်ဝင်လာပြီး ပြဿနာရှာနေ၏။ ဖေဖေက ငြင်းပယ်လိုက်ပြီ။ သီတာဂူကတော့ လက်ထပ်လိုတဲ့ဆန္ဒတွေ ရှိနေပေမယ့် ဖေဖေဆန္ဒဖြစ်နေ၍ ဖေဖေစကားကိုပဲ လက်ခံချင်သည်။

“ဖယ်ပါ ကောင်းကင်၊ အဲ့ဒီလို မလုပ်ပါနဲ့ဟယ်။ မေမေကမှ လက်မခံတာပဲ။ တကယ်လည်း သီတာဂူက အစေအပါးဒရိုင်ဘာကြီးရဲ့

မြေးလေ”

“အဲ့ဒါ မင်းနဲ့ဘာဆိုင်လဲ သီတာဂူ၊ ဒရိုင်ဘာကြီးကလည်း လူပဲ၊ မေမေ ဘာပဲပြောပြော ကိုယ်ချစ်တယ်၊ ကိုယ်မြတ်နိုးတယ်၊ လက်ထပ်မယ်ကွာ”

“ဖယ်ပါ ကောင်းကင် ထွက်သွားပါ။ သီတာဂူ တောင်းပန်ပါ တယ်”

သူက သီတာဂူစကားတွေကို လုံးဝ လက်မခံပေး၊ ကြမ်းတမ်း မွတ်သိပ်သော အနမ်းတွေက သီတာဂူမျက်နှာလေးအနံ့ ထိက်ကျရောက် လာရာ သီတာဂူ သီတာဂူ ကိုယ်တိုင်ပင် ငြင်းဆန်နိုင်စွမ်းမရှိတော့။ အချစ်ဆိုတာ နှလုံးသားတွေထဲကနေ သူ့အလိုအလျှောက် စီးဆင်း ဖြတ်သန်းလာကာ အချစ်တွေဖြစ်ပေါ်နေသည်လားပင် မသိတော့။ ကောင်းကင်ကိုပဲ သီတာဂူ ချစ်မိနေသည်။ ဖေဖေဆန္ဒတွေ၊ ကောင်းကင် မေမေ အဆင့်အတန်းမတူလို့ လက်မခံနိုင်တာတွေကို ကျောခိုင်းပစ် ချင်သည်။ သီတာဂူလက်လေးတွေကလည်း ကောင်းကင်အား တုန်ပြန် ဖက်ထားမိသွား၏။ ထွက်ပြေးကြရမလား၊ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် မခွဲမခွာဘဲ အတူနေထိုင်ကြဖို့တစ်ခုသာ ကြိုးစားပစ်ချင်လာသည်။

“ကိုယ်တို့ ထွက်ပြေးကြမယ် သီတာဂူ၊ ကိုယ်တို့ လက်ထပ်

ပြီးသွားရင် ဘယ်သူမှ တားဆီးနိုင်မှာ မဟုတ်တော့ဘူး သွားမယ်”

သီတာရု ကြောက်နေသည်။ ဖေဖေကြောင့် သီတာရု မမှိုက်မဲ ချင်ပါဘူးဟု ပြောတော့ ကောင်းကင်က လက်မခံ။ သီတာရုကိုယ်တိုင်ပင် ချစ်သူခေါ်ရာနောက် လိုက်တော့မည်ပြုစဉ် မမဒေဝီဝင်လာသည်။

“ဟဲ့ နင်တို့နှစ်ယောက်က ဘာလုပ်နေကြတာလဲ၊ သီတာရု ညည်း သန့်ရှင်းရေးဝင်လုပ်တာလား၊ ငါ့မောင်နဲ့နှစ်ပါးသွားနေတာလား”

“မမဒေဝီ”

“ထွက်သွားစမ်း”

“သီတာရုကို ဘာမှမခိုင်းပါနဲ့ မမဒေဝီ၊ သီတာရုက အလုပ်သမား မဟုတ်ပါဘူး။ ကျွန်တော်နဲ့ လက်ထပ်မှာ”

“အရူး”

“မမ”

“သွားမယ့်... ဒီလိုမျိုးမစစ်တဲ့ကောင်မကိုများ”

“မမဒေဝီ”

သူ ဒေါသတွေ တအားထွက်သွားကာ မမဒေဝီ ပခုံးနှစ်ဖက် ကို ခပ်တင်းတင်း ဆုပ်ကိုင်ယမ်းခါပစ်လိုက်သည်။

“ကောင်းကင် မလုပ်ပါနဲ့၊ မမဒေဝီပြောချင်တာ ပြောပါစေ”

“သီတာရုကို ဘာဖြစ်လို့ မတရားလုပ်ချင်နေကြတာလဲ၊ သီတာရုက ဖေဖေသမီးလေ”

“ဘာ မင်းက အစ်မကိုတောင် ရက်စက်နေနိုင်ပြီလား၊ ကောင်းကင်၊ ဒီဟာမက ဘယ်လောက်များ တန်ဖိုးရှိနေလို့လဲ၊ ညည်း ညည်း ဒေါက်တာသက်တန်ရောင်ကို မချစ်မနှစ်သက်ဘူးဆိုတာ မဖြစ် နိုင်ဘူး။ ငါ့မောင်ကို ဧကွဲရောက်အောင် လုပ်နေတာ မဟုတ်လား”

“မမဒေဝီ တောင်းပန်ပါတယ်ဗျာ၊ ကျေးဇူးပြုပြီး သီတာရု ကျွန်တော်တို့မိသားစုအပေါ် မုန်းတီးရွံ့ရှာသွားအောင် မလုပ်ပါနဲ့”

“ဘာ သူက ရွံ့ရှာရမယ်ဟုတ်လား၊ ဒီလိုဟာမမျိုးက မုန်းတော့ ဘာဖြစ်လဲ။ နင်ကအခုမှလာပြီး ငါ့ရည်မုန်းထားတဲ့ ယောက်ျား တစ်ယောက်ကိုလည်း လုယူတယ်၊ ငါ့မောင်ကိုလည်း နင်က အရယူ တယ်။ နင်ငါတို့ မိသားစုကို ပြိုကွဲအောင်လုပ်တာလား”

“မမဒေဝီ တော်ပါတော့ဗျာ၊ ဖေဖေမျက်နှာကို နည်းနည်းလေး ထောက်ထားကြပါဦး”

“ဘာ ထောက်ထားရမှာလဲ ပထွေးပဲ”

“တော်ပါတော့ ကောင်းကင်ရယ်၊ သီတာရု တောင်းပန်ပါတယ်။ ဒီထက်ပိုပြီး အစော်ကားမခံနိုင်တော့လို့ပါ”

မမဒေဝီရဲ့စော်ကားမှုတွေကို သည်းမခံနိုင်တော့သဖြင့် သီတာဂူ ပြေးထွက်လာခဲ့သည်။ တော်တော်ရက်စက်ကြတဲ့ လူတွေပဲ ဖေဖေကို ပထွေးတဲ့။ ဖေဖေအတွက် သီတာဂူ စိတ်ထိခိုက်ကြေကွဲနေရ၏။ ဖြစ်မှ ဖြစ်ရလေ ဖေဖေရယ်။ တစ်သက်လုံး ဖခင်အရင်းတစ်ယောက်လို ကျွေးမွေးစောင့်ရှောက်လာခဲ့တာ သူတို့က ဖေဖေကို ပထွေးလို့ပဲ သတ်မှတ်နေကြတာပါလား။ ကောင်းကင်ကို သူမ ချစ်ပေမယ့် ဒေါက်တာသက်တန်ကိုပဲ လက်ထပ်ဖို့ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

“သီတာဂူအတွက် ဖေဖေစိတ်ချမ်းသာရေးအတွက်ပဲ အဓိကပါနော်၊ ကောင်းကင်ကို လက်ထပ်လိုက်ရင် ဖေဖေကို အားလုံး ဝိုင်းပြီး အပြစ်တင်ညှင်းပန်းနှိပ်စက်ကြမှာပဲ”

ကောင်းကင်တော့ ပြဿနာရှာနေတော့မှာပါ။ မမဒေဝီကို ကြည့်ရတာ ဘီယာတွေသောက်ထားပုံပင်၊ နိုက်ကလပ်တွေတက်ပြီး ကိုယ်ကျင့်တရားတွေပျက်ပြားနေတဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက်က သီတာဂူကို နိမ့်ကျတဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်တဲ့လား။ ဒေါက်တာသက်တန်နှင့် လက်ထပ်ပြီး ဖေဖေကိုပါ ခေါ်သွားရမည်။ ပြုစုရမယ်။ သီတာဂူကို တစ်သက်လုံး စွန့်ပစ်ထားခဲ့ပေမယ့် အခုလောက် အသိအမှတ်ပြုတာပင် ကျေးဇူးတွေပေးဆပ်လို့ မကုန်အောင်ဖြစ်နေသည်။

“သီတာဂူ”

“ဟင်...အန်တီချစ်”

“နှင့် တော်တော်လေး ဂြိုဟ်မွှေတဲ့ဟာမလေးပဲ၊ နှင့်ကြောင့် မောင်နှမတွေ ရန်ဖြစ်ကြပြီ။ ငါ့သားနဲ့သမီးက အရမ်းချစ်ကြတာ၊ နှင့်ကြောင့် စိတ်ဝမ်းတွေကွဲကြပြီဟဲ့”

“ကျွန်မ ဒေါက်တာသက်တန်နဲ့ လက်ထပ်တော့မှာပါ။ ကျွန်မကို အနှောင့်အယှက်မပေးဖို့ပဲ ကောင်းကင်ကို တားဆီးပေးပါ”

“ဘာအေ”

“ကျွန်မ တောင်းပန်ပါတယ် အန်တီချစ်၊ ဖေဖေကလည်း ကောင်းနဲ့လက်ထပ်ဖို့ လုံးဝသဘောမတူပါဘူး။ သီတာဂူ နောက်ဆုတ်ပါ့မယ်။ ကောင်းကို သီတာဂူ လက်မထပ်ပါဘူး”

“နှင့် ထွက်သွား၊ ဘာဖြစ်လို့ ဒီကိုလာရတာလဲ၊ နှင့်အမေ့လို အောက်တန်းကျတဲ့ စိတ်ဓာတ်တွေနဲ့ တို့မိသားစုကို မြို့ခွဲပစ်တာ”

သီတာဂူ ဘာမှတုန်ပြန်ပြောဆိုခြင်း မပြုလိုတော့ပေ။ ရှင်ကြီးကို ဘယ်လိုပဲ ရှင်းပြရှင်းပြ လက်ခံမှာမှမဟုတ်တာ။ သီတာဂူကို မတရား နိမ့်ချဆက်ဆံပြောဆိုချင်နေတာပါ။ မိထွေးဆန်လိုပြီး အတ္တကြီးသော အန်တီချစ်အား သီတာဂူ ကျောခိုင်းလိုက်သည်။

“ဟဲ့”

“ကျွန်မက ဖေဖေသမီးပါ။ ခံစားခွင့်တွေတော့ ရှိသင့်ပါတယ် အန်တီချစ်။ ကျွန်မ ဒီကနေ ထွက်သွားမှာပါ။ ဒေါက်တာသက်တန်းနဲ့ လက်ထပ်ခွင့်က ကျွန်မရဲ့ သီးသန့်အခွင့်အရေးပဲ”

“သီတာ နှင့် ဘာလူပါးဝနေတာလဲ၊ ငါတို့မိသားစု စိတ်ဝမ်းတွေ ကွဲနေပြီ။ နှင့်ကြောင့် နှင့်ကို တစ်သက်လုံး ခွင့်မလွှတ်ဘူး။ အခုမှ အခွင့်အရေးတွေ လာယူနေတဲ့ နှင့်ကို ပညာကောင်းကောင်း ပေးရမယ်”

သူမ အောက်ထပ်သို့ ဆင်းလာတဲ့အချိန်တွင် ကောင်းကင်ပြဿနာတွေရှာပြီး ပစ္စည်းတွေပစ်ပေါက်ရိုက်ခွဲနေသည်။ ဖေဖေ သီတာ ဘာဆက်လုပ်ရတော့မှာလဲဟင်။ ဖေဖေအနားကနေ ဘာအခွင့်အရေးမှ မယူဘဲ ထွက်သွားရမလား။ သီတာ စိတ်ထဲမှာ ကြီးမားတဲ့ဆန္ဒက ဖေဖေအနားမှာ နေခွင့်ပါပဲ။ အန်တီချစ်နဲ့မမဒေဝီက ဖေဖေကို မမ်းကားရက်စက်ချင်နေကြတဲ့ သူတွေပါ။ သမီးဖေဖေကို ကာကွယ်ပေးချင်တယ်။ ခုကိစ္စဘာဝရောက်နေတဲ့ ဖေဖေကို သမီးပစ်မထားရက်ပါဘူး။ ဒေါက်တာနဲ့လက်ထပ်ပြီး သမီးဖေဖေကို စောင့်ရှောက်ပါ့မယ်။ သီတာ အောက်ထပ် ဆင်းလာခဲ့ကာ ဖေဖေအခန်းထဲ ဝင်လာခဲ့သည်။

“သမီး သီတာ”

“ဖေဖေ”

“သမီး စိတ်သောကတွေရောက်နေပြီလား။ ဖေဖေ သိပါတယ်”

“ဘာမှ မဖြစ်ပါဘူး ဖေဖေ၊ သီတာနဲ့က စိမ်းနေသေးလို့ပါ။ သီတာ ကိုယ်တိုင်က မနေတတ်သေးတာပါ”

“ဖေဖေ သိပါတယ်။ ဟန်မတောင်နေပါနဲ့ သမီးရယ်။ ချစ်ချစ်နဲ့ ဒေဝီစိတ်ဓာတ်ကို ဖေဖေ အသိဆုံးပါ။ အတ္တကြီးကြတယ်။ မနာလိုဝန်တို စိတ်များတယ်။ သားကောင်းကင်ရဲ့ စိတ်ဓာတ်နဲ့ မတူဘူးလေ”

“သီတာ နေတတ်ပါတယ်။ အရေးကြီးတာက ဖေဖေကို ပြုစုနေဖို့ပါပဲ”

“သမီး... သီတာ”

“ရှင်”

“ကောင်းကို ချစ်လား”

“ရှင်”

“သမီးနဲ့လုံးသားတွေထဲမှာ ချစ်မြတ်နိုးနေတဲ့ ယောကျ်ားက ကောင်းကင်လား”

သီတာ ဘယ်လိုပြောရမလဲ။ “အင်း” ပါဟု ပြောဖို့က ဖေဖေကို

အားနာနေမိသည်။ အန်တီချစ်တို့က လုံးဝ လုံးဝ လက်ခံနိုင်ကြမှာ မဟုတ်တာ ဖေဖေကိုယ်တိုင်သိနေတဲ့ အခြေအနေတစ်ခု ဖြစ်နေ၍လည်း ဖြစ်သည်။

“ဖြေလေ...သမီး၊ အားမနာပါနဲ့။ ဒေါက်တာသက်တန်ရောင် ကို သမီး မချစ်ဘူး မဟုတ်လား”

“ဖေဖေ”

“ကောင်းကို သမီးချစ်နေတယ် မဟုတ်လား၊ အမှန်အတိုင်းပဲ ဖြေပါသမီးလေးရယ်။ သမီးမျက်ဝန်းတွေထဲမှာ အဖြေကရှိနေပါတယ်။ ဒါပေမယ့် သမီးဆီက ဝန်ခံချက်ကို ကြားချင်တာပါ”

“ဟုတ်ပါတယ် ဖေဖေ သမီးကောင်းကို ချစ်တယ်။ ဒေါက်တာ ကို သမီး မချစ်ဘူး။ ဒါပေမယ့် ဒေါက်တာကိုပဲ လက်ထပ်ဖို့ သမီး ရွေးချယ်မှာပါ”

ဦးငွေမု သက်ပြင်းမောကြီးကို ပြင်းပြစွာ ရိုက်ကာပင့်သက် ချမိသည်။ သမီးသီတာကို ချစ်ချစ်နဲ့ဒေဝီ လက်မခံနိုင်ကြဘဲ အဆင့် အတန်းမတူသလို နှိမ်ချဆက်ဆံနေကြတယ်ဆိုတာ ရိပ်စားမိနေ၏။ သမီးကို ကောင်းနှင့် လက်ထပ်စေလိုပေမယ့် မဖြစ်နိုင်ပေ။ မိမိကို စောင့်ရှောက်ဖို့ထက် သမီးဘဝကို ပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့စေချင်တာပါ။ လူမှုန်း

မသိခင်ထဲက စွန့်ပစ်ထားခြင်းခံပြီး မိခင်နှင့် ဆင်းရဲပင်ပန်းစွာ နေထိုင် ကြီးပြင်းလာခဲ့ရသည်။ အခုမှတွေ့ဆုံရတဲ့ သမီးဘဝလေးကို ဦးငွေရံ ပြုစုစောင့်ရှောက် ပျော်ရွှင်နေစေချင်၏။ ချစ်ချစ်သဲနဲ့ဒေဝီက ဘယ် တော့မှ အကြင်နာတရားရှိကြတာမဟုတ်။ ဒေဝီ မိန်းကလေးတန်မဲ့ အပျော်အပါးမက်ကာ အကျင့်စာရိတ္တတွေ ပျက်ယွင်းနေသည်။ မိမိကို လည်း ပထွေးအဖြစ် ရိုသေမှုကင်းမဲ့လွန်း၏။ အခုလို ဒုက္ခိတဘဝ ရောက်နေတော့ ပိုမို၍ပင် ဥပက္ခာပြုကာ မထေမဲ့မြင် လုပ်နေခဲ့သည်။

“ဖေဖေဆန္ဒကတော့ သမီး သီတာရူအပေါ် တာဝန်ကျေ ချင်တာပါ။ သမီးကို ပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့စေချင်တာပါပဲ”

“သမီးပျော်ပါတယ် ဖေဖေရယ်။ အရမ်းပျော်ပါတယ်”
သမီးသီတာရူ မျက်ဝန်းလေးတွေထဲမှာ အပြုံးလေးတွေက ဟန်ဆောင်အပြုံး အတုအယောင်တွေဖြစ်ကြောင်း ဦးငွေရံ သိနေလေ သည်။

x x x x x x x x x x x x x x x

အခန်း(၁၄)

“သီတဂူ”

“ရှင်”

“မင်းဘယ်လို ဆုံးဖြတ်မှာလဲ သီတဂူ အန်ကယ်က ပြော
တယ်။ မင်းဆန္ဒပဲတဲ့၊ ပြောစမ်းပါ။ ကိုယ့်ကို လက်ထပ်မှာလား။ ကိုယ့်
အချစ်တွေကို မင်း ငြင်းဆန်မှာလားကွာ”

သူက အထိတ်တလန့်နှင့် စိုးရိမ်တကြီးကြည့်ရင်း သီတဂူကို
မေးသည်။ ဒေါက်တာသက်တန်ရောင်လို လူတစ်ယောက်က သီတဂူကို
လက်ထပ်လိုတာ အမွေစည်းစိမ်တွေကြောင့်မဟုတ်ဘဲ ချစ်မြတ်နိုး၍
ဖြစ်ကြောင်း သိသာလာပေမယ့် သီတဂူနဲ့လုံးသားတွေက အံ့သြစရာ
ကောင်းလောက်အောင် အေးစက်ငြိမ်သက်နေသည်။ သီတဂူတောင်
နားမလည်နိုင်တော့ပါဘူး။ မုန်းလိုက်တာ ဒေါက်တာကို ဘာများ

ငြင်းပယ်စရာရှိနေလို့လဲ။ ရုပ်ရည်ချောမောပြီး ပညာတတ်ရည်မှန်ပြီး လူကြီးလူကောင်းဆန်နေတဲ့ ယောကျ်ားတစ်ယောက်ပါ။ ဒေါက်တာ မျက်ဝန်းတွေက အချစ်တွေ အကြင်နာအယုအယတွေနဲ့ ရီတွေ့နားလက် တောက်ပနေသလောက် သီတဂူက ခံစားချက်တွေ ကင်းမဲ့နေခဲ့၏။ ကောင်းနှင့်ဝေးရမှာ သီတဂူလည်း နာကျင်ကြေကွဲနေသည်။

“ဒေါက်တာ့ကို သီတဂူ လက်ထပ်မှာပါ။ အချိန်လေးပဲ နည်းနည်းပေးပါနော်။ တောင်းဆိုတာပါ”

“သီတဂူရယ် မင်းဆန္ဒအတိုင်းပါပဲ။ ကိုယ်ပိုင်ဆိုင်ထားသမျှ အရာတွေအားလုံး မင်းအတွက်ပါပဲ။ ကိုယ်လည်း တောင်းဆိုပါတယ်။ ကိုယ့်ကို လက်ထပ်ပါ။ ကိုယ့်ကို မချစ်နိုင်သေးရင်တောင်မှ လက်ထပ် ပါ။ မင်းဆီက အချစ်တွေကို ကိုယ်နှစ်ပေါင်းများစွာလည်း စောင့်နေနိုင် ပါတယ်။ လက်ထပ်ဖို့ပဲ သဘောတူပေးပါ”

ကောင်း... သီတဂူလေ ဒေါက်တာ့ကို ချစ်လာနိုင်ပါတော့ မလားဆိုတာတောင် သံသယဝင်နေတယ်။ သီတဂူနဲ့လုံးသားတွေထဲမှာ ခံစားချက်တွေ ကင်းမဲ့နေသလိုပဲ။ ဒေါက်တာက သီတဂူတဝအတွက် အရွေးချယ်သင့်ဆုံးသော အိမ်ထောင်ဖက်ယောကျ်ားတစ်ယောက် ဖြစ် တယ်ဆိုတာလောက်လေးတောင် သီတဂူ အာရုံထဲတိုးဝင်လာအောင်

တော်တော် ဖမ်းစားနေရတယ်။ ဒေါက်တာက ကြင်နာစွာ သီတဂူလက် လေးကို ဆွဲယူဆုပ်ကိုင်ထားကာ ရွန်းလဲ့တောက်ပသော အကြင်နာ မျက်ဝန်းတွေနှင့်ကြည့်သည်။ ဒေါက်တာ နှုတ်ခမ်းနီနီထွေးလွေးတွေက ပြုံးယောင်သမ်းနေ၏။ လုံးဝကို ချစ်ခင်နှစ်သက်နေတဲ့ အပြုံးတွေရယ် ပါ။ သီတဂူပဲ တုန်ပြန်ပြုံးပြန်ခြင်း မရှိပေ။ တိုက်ထဲမှာ ကောင်းကင် ရှိနေ၍ သီတဂူနှင့်ဒေါက်တာ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် တယူတယ လုပ်နေကြတာ မြင်တွေ့သွားလျှင် ပြဿနာက မိုးမီးလောင်တော့မှာ သေချာသည်။

“ဟို... ဒေါက်တာ တိုက်ထဲဝင်ကြရအောင်နော်။ သီတဂူ ထောပတ်သီး ဖျော်ရည်လေး ဖျော်ပေးမယ်။ ဒေါက်တာက အသားအရေ ကို လှပစေတယ်ဆိုလို့ သီတဂူ အမြဲတမ်း ဖျော်သောက်တယ်လေ”

“နေပါဦး သီတဂူ၊ ကိုယ်အထဲမဝင်ချင်ဘူး။ ကိုယ် အန်တီ ချစ်တို့ မိသားစုနဲ့ ရင်မဆိုင်ချင်တာ”

“မမဒေဝီက ဒေါက်တာ့ကို တစ်ဖက်သတ် ချစ်ခင်မြတ်နိုးနေ တာပါ။ မမဒေဝီ...”

“တော်ပါတော့ သီတဂူ၊ ကိုယ့်ဘဝရဲ့ တစ်သက်တာလုံး လက်တွဲဖော်က နိုက်ကလပ်တက်ပြီး အဖျော်တွေရှာနေတတ်တဲ့ မိန်းမ...”

တစ်ယောက် မဖြစ်သင့်ဘူးလေ။ ကိုယ်က အလုပ်များတယ်၊ တစ်ခါ တလေ ညဂျူတီတွေ ဝင်ရတယ်။ ကိုယ်မိန်းမက အပျော်ကျူးတဲ့ မိန်းမဆိုရင် မဖြစ်ဘူးလေ။ သီတဂူလို အေးချမ်းပြီး ဣန္ဒြေသိက္ခာ ကြီးမားတဲ့ မိန်းကလေးကိုပဲ ကိုယ်က နှစ်သက်တာ”

ဒေါက်တာက အပြင်မှာပဲ စောင့်နေမည်။ သီတဂူပဲ ထောပတ် သီးဖျော်ရည် စီစဉ်ခဲ့မလားဟု သီတဂူဆန္ဒတွေကို တယုတယ မေးသည်။ မမဒေဝီရှိနေပေမယ့် ကောင်းကင်တော့ ရှိမနေပေ။ ဒေါက်တာအား ပြန်စေချင်နေ၏။ ဒေါက်တာအနား မှာနေရတာ သီတဂူ စိတ်ကျဉ်းကြပ်နေသလိုပင်။ သီတဂူနှင့် ဘဝ တစ်လျှောက်လုံး အတူတူနေထိုင်ဖို့ ရွေးချယ်ထားသော ယောက်ျား တစ်ယောက်ကို သီတဂူအနားမှာ ရှိမနေစေချင်တာ သီတဂူစိတ် တွေကို သီတဂူကိုယ်တိုင်ပင် နားမလည်နိုင်အောင် ဖြစ်နေသည်။

“သီတဂူ စီစဉ်ခဲ့ပါ့မယ်၊ ခဏလေးစောင့်ပါနော် ဒေါက်တာ”

“သီတဂူ”

“ရှင်”

“ကိုယ့်ကို ဒေါက်တာ၊ ဒေါက်တာနဲ့ အရမ်းစိမ်းနေမလားဘဲ”

“ဟို...ဟိုလေ သီတဂူလေ...နှုတ်မရဲသေးလို့ပါ။ လေးစား

တဲ့ အနေနဲ့ပါ ဒေါက်တာ”

“ခဏ”

“ရှင်”

“ကိုကိုလို့ခေါ်”

“ရှင်”

“ကိုကိုလေ”

“အို”

ဒေါက်တာက သူမခန္ဓာကိုယ်လေးအား ဖျတ်ခနဲ ဆွဲယူသိုင်း ဖက်လိုက်တော့ သူမ အထိတ်တလန့်နှင့် ရုန်းထွက်သည်။

“မရုန်းပါနဲ့ ကလေးရယ်၊ ကျေးဇူးပြုပြီး ကိုယ်ရင်ခွင်ထဲမှာ ငြိမ်ငြိမ်လေး နေစမ်းပါ။ ပြီးတော့ ကိုယ့်ကို ကြင်ကြင်နာနာ တယုတယနဲ့ ကိုကိုလို့ ခေါ်စမ်းပါ”

“အို”

“ကိုကိုလို့ခေါ်လေ၊ မခေါ်ရင်တော့ မင်း နှုတ်ခမ်းတွေကို ကိုယ့် နှုတ်ခမ်းတွေနဲ့ ထိကပ်ပိတ်ထားပစ်လိုက်မှာနော်”

“ဟင်”

ဘုရားရေ ဒေါက်တာက ဘာဖြစ်လို့များ ဒီလောက်အာရုံ

အတင်ရဲဖြီး ပိုင်စိုးပိုင်နှင်းလုပ်ရတာလဲလို့၊ သီတာဂူနဲ့ဒေါက်တာက ချစ်သူတွေမှ မဟုတ်တာဘဲ။ သီတာဂူ မနှစ်သက်မိပေ။ အားမနာတော့ ဘဲ ဒေါက်တာ့ရင်ခွင်ထဲမှ ရုန်းထွက်ပစ်လိုက်သည်။

“သီတာဂူ ထောပတ်သီးဖျော်ရည် သွားယူခဲ့မယ်”

သီတာဂူ တိုက်ထဲဝင်လာခဲ့သည်။ ဒေါက်တာ့ကို နည်းနည်းလေး မှ အားမနာမိဘဲ ဒေါက်တာ့အနားကနေ ထွက်လာခဲ့တာကိုပဲ စိတ် တွေ့ပေါ့ပါးလွတ်လပ်လာရ၏။ သူမ စားသောက်ခန်းထဲ ဝင်လာတော့ ဒေါ်သွယ်က မကျေမနပ်နှင့် မျက်စောင်းခဲ့နေသည်။ မာမာကတော့ မပြောရဲတော့၊ ကောင်းကင်က ပြဿနာရှာထား၍ ဖြစ်၏။ သီတာဂူ ဂရုမစိုက်ဘဲ ထောပတ်သီးအား စက်နှင့်ဖျော်သည်။

“မင်း...ဒေါက်တာနဲ့ လက်ထပ်ဖို့ သဘောမတူလိုက်ပါနဲ့ သီတာဂူ၊ ကိုယ်တောင်းပန်ပါတယ်ကွာ။ မင်းနဲ့ဝေးကွာသွားရတဲ့ အခြေ အနေတစ်ခုကို ကိုယ် လုံးဝ လက်ခံနိုင်မှာ မဟုတ်လို့ပါ”

ကောင်းကင်ကို သတိရနေသည်။ ကံကြမ္မာတွေရဲ့ လှည့်စား မှုက သီတာဂူနဲ့လုံးသားတွေထဲအထိ နာကျင်စူးနစ်နေ၏။ ကောင်းကင်ကို သီတာဂူ ချစ်နေမိတာပင်။ သီတာဂူနဲ့လုံးသားတွေ ကံကြမ္မာကို ဆန့်ကျင် နေမိတာလား။ တကယ်တော့ ကောင်းကင်က သီတာဂူ လုံးဝ မချစ်

သင့်ဘဲ ဘဝလက်တွဲဖော်ချစ်သူအဖြစ် မရွေးချယ်သင့်သော ယောက်ျား ဖြစ်နေသည်။ ဒါပေမယ့်လည်း သီတာဂူနဲ့လုံးသားတွေက မိုက်မဲစွာ ကောင်းကင်အား ရွေးချယ်ခဲ့သည်။

“သီတာဂူ”

“ရှင်...အန်တီချစ်”

“ညည်းနဲ့ဒေါက်တာ ခြံထဲမှာ လူမြင်မကောင်း အချစ်ပလူး နေတာက အရေးမကြီးဘူးနော်။ ငါ့သမီးဒေဝီ မနာလိုဝန်တိုဖြစ်အောင် ညည်း လာလုပ်ပြနေတာလား။ အရှက်ရှိကြစမ်းပါဦး သီတာဂူ”

သီတာဂူဆိုတဲ့ဟာမလေးကို ဒေါ်ချစ်ချစ်သဲ ဘယ်လိုနိပ်ကွပ် ရမှန်းပင်မသိတော့။ ကိုကိုက သူ့သမီးအား အခွင့်အရေးတွေ ပေးနေတာဖြစ်၍ ဒေါသတွေပဲ ပေါက်ကွဲနေရသည်။ သားကိုလည်း ပြောမရ၊ အခုထိညထဲက အပြင်သွားတာ ပြန်မလာသေးပေ။ သမီးဒေဝီကလည်း နိုက်ကလပ်တွေတက်ပြီး ဘီယာတွေ သောက် လာတတ်၏။ သီတာဂူကြောင့် ဒေါ်ချစ်ချစ်သဲ အရုံးတွေနှင့်ပဲ ရင်ဆိုင် နေရ၍ အစေအပါးမျိုးဆက်ဖြစ်နေတဲ့ သီတာဂူအား မုန်းတီးနေသည်။

“ညည်း...ဒေါက်တာနဲ့ လက်ထပ်ပြီး ထွက်သွားပါ။ ငါ့သားကို လုံးဝ လက်မထပ်ပါနဲ့။ ညည်းဘက်ကပဲ ငြင်းပါ။ ငါ့သားဘက်က ဘာမှ

လောက်ပဲ ချစ်ခင်နှစ်သက်နေပါစေ၊ နှင့်ဘက်က ငြင်းပါ။ နှင့် ငါ့သားကို ဘာဖြစ်လို့ ရွေးချယ်ရတာလဲ၊ အမွေပုံတွေ နှစ်ပုံရအောင်လား။”

ကောင်းကင် ရှင့်အမေကို သီတာဂူအရမ်း မုန်းတာပဲ။ သီတာဂူကို ဘာဖြစ်လို့ မိထွေးပီသပြနေရတာလဲ။ ဖေဖေကိုလည်း ညှာတာထောက် ထားမှု လုံးဝမရှိဘူး။ ရက်စက်တယ်။ ဒေါ်ချစ်ချစ်သဲနှင့် ရင်မဆိုင်လိုသဖြင့် ထောပတ်သီးဖျော်ရည်ကို ဖန်ခွက်လေးထဲထည့်ပြီး ရှောင်ထွက်လာခဲ့ သည်။

“သီတာဂူ”

“ရှင်”

“အထဲမှာ ပြဿနာတက်နေတာလား။”

“အန်တီချစ်နဲ့ပါ... ခြံထဲမှာ ဒေါက်တာနဲ့ ပလူးမနေပါနဲ့တဲ့”

“ဟင်”

ပြောဖို့စိတ်ကူးမထားပါဘဲနှင့် ဒေါက်တာ အပြုအမူတွေ တွန့် ဆုတ်သွားစေရန် သီတာဂူ ပြောလိုက်မိသွားပြီးမှ ဒေါက်တာ့ကို အားနာ ရသည်။ သီတာဂူ နှင့်မှားနေပြီ ဒေါက်တာက နှင်နဲ့ လက်ထပ်ရမှာလေ။ ဘာဖြစ်လို့ ဒေါက်တာ အကြင်နာအယုအယတွေကို လက်မခံချင် နေရတာလဲ။ ကောင်းကင် ဘယ်ရောက်နေလဲဟင်၊ ဘယ်တွေလျှောက်

သွားနေရတာလဲ။ သီတာဂူတို့ ဘယ်လိုလုပ်ကြမှာလဲဟင်။ သီတာဂူက တွေဝေနေသည်။

“သီတာဂူ အန်တီချစ်က ဘာကြောင့်များ အန်ကယ်ငွေကို ရက်စက်ချင်နေရတာလဲ။ အန်ကယ်က အန်တီချစ်တို့မိသားစုအပေါ် တာဝန်ကျေလွန်းတဲ့ ယောက်ျားတစ်ယောက်ပါ။ မိထွေးပဲဖြစ်နေပါစေဦး ကိုယ်နဲ့လက်ထပ်ဖို့တောင် မနာလိုဝန်တိုဖြစ်နေရလား။”

“ဒေါက်တာ ပြန်ပါတော့၊ သီတာဂူတို့ လက်ထပ်ဖို့အတွက် အခမ်းအနားတွေ လုပ်စရာမှ မလိုအပ်ဘဲ၊ အမြန်ဆုံး လက်ထပ်မယ်”

“သီတာဂူ တွေဝေမနေပါနဲ့ကွာ၊ ကိုယ်တို့ လက်ထပ်ပြီး အတူ နေကြမယ်။ အန်ကယ်လည်း စိတ်ချမ်းသာမှာပါ”

“ဖေဖေဆီသွားမယ်”

“လာလေ... သီတာဂူ”

ဖေဖေကိုဖွင့်ပြောပြီး ဒေါက်တာနှင့် အတူနေထိုင်ဖို့ပဲ သီတာဂူ ဆုံးဖြတ်ထားသည်။ ဒီကနေ ထွက်သွားချင်ပါပြီ။ ကောင်းကင်နှင့် အဝေး ဆုံးမှာပဲ နေချင်သည်။ ဖေဖေဆီရောက်တော့ ဖေဖေ သွေးတွေတိုး နေသဖြင့် လက်ထပ်ဖို့ကိစ္စအားပြောရန် ခက်သွားသည်။

“အန်ကယ် နေမကောင်းဘူးလား။ သွေးတွေတိုးနေတယ်”

ထင်တယ်။ မျက်နှာလည်း အစ်နေတယ်။ စိတ်သောကရောက်စရာတွေ ဘာတွေများရှိနေလို့လည်း အန်ကယ်”

ဦးငွေရုံ စိတ်သောကတွေရောက်နေရတာ သမီးအတွက်ပဲ။ ချစ်ချစ်သဲက သမီးကို မိမိက အရေးပေးလွန်းနေသည်ထင်ပြီး သမီးအား ထိုက်သင့်တာပေးပြီး ဒီကနေ ထွက်သွားစေလိုနေ၏။ ခေါက်တာ သက်တန်ရောင်က သူ့သမီးအတွက်တဲ့။ ဒေဝီ ပျက်စီးချင်တိုင်း ပျက်စီးနေတာ စိတ်လေနေလို့တဲ့။ သမီးအရင်းမဟုတ်၍ ရက်စက်သည်တဲ့။ ဦးငွေရုံ စိတ်ထိခိုက်နေသည်။

“ဖေဖေ”

“ဟင်”

“ဘာတွေ စိတ်မကောင်းဖြစ်နေလဲဟင်၊ သမီးကြောင့်လား။ ဒီမှာနေရတာ အဆင်ပြေနေတာပဲဟာ၊ ဖေဖေစိတ်မပူပါနဲ့။ ခေါက်တာ နဲ့လည်း အမြဲနအုံးလက်ထပ်မယ်။ ဖေဖေနေမကောင်းသေးတော့ အခမ်းအနားတွေ ဘာတွေ မလုပ်တော့ဘူးနော်၊ တရားရုံးမှာပဲ လက်ထပ်မယ်”

“အဲ့ဒီလိုတော့ မလုပ်ပါနဲ့ကွယ်၊ ဖေဖေ နေကောင်းအောင် ကြိုးစားပါ့မယ်။ သမီးရဲ့ လက်ထပ်ပွဲကို တင့်တင့်တယ်တယ်ပဲ ဖြစ်စေချင်တယ်”

သမီးနှင့်ခေါက်တာ့ကို အလောတကြီး လက်ထပ်ဖို့ မိမိပြန်၍ စဉ်းစားနေသည်။ သမီးချစ်နေတာက သားကောင်းကင်ပဲ။ ချစ်ချစ်သဲက သမီးကို လက်မခံနိုင်တာက ခက်နေသည်။

“ဖေဖေ”

“ဖေဖေ စီစဉ်ပါ့မယ်။ သမီးတစ်ယောက်ကိုတော့ အလောတကြီး လက်မထပ်စေချင်သေးဘူး”

ခေါက်တာပြန်သွားတော့ ဖေဖေက သီတဂူလက်လေးကို တင်းကြပ်စွာ ဆုတ်ကိုင်ထားသည်။

“သမီး သီတဂူ”

“ရှင် ဖေဖေ”

“ခေါက်တာ့ကို သမီး မချစ်ဘူး မဟုတ်လား”

“ရှင်”

“သမီးချစ်နေတာ ကောင်းကင် မဟုတ်လား”

“အဲ့ဒါတွေ ဘာဖြစ်လို့ မေးနေရတာလဲ ဖေဖေ၊ သမီးနဲ့ ခေါက်တာလည်း အဆင်ပြေနေတာပဲ။ ကောင်းကင်နဲ့ကတော့ မဖြစ်ပါဘူးနော်။ အန်တီချစ် စိတ်သောကတွေရောက်အောင် မလုပ်ချင်တာပါ”

“သမီး”

“ရှင်”

“ဖေဖေကတော့ ချစ်ချစ်သဲနဲ့ ကွာရှင်းပြတ်ဆဲလိုက်ဖို့အထိ ဆုံးဖြတ်ထားတယ်”

“ဟင်”

“ဖေဖေက ဒုက္ခိတဖြစ်နေပြီပဲ၊ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး အိမ်ထောင်ရေး သာယာအောင်လုပ်ပေးနိုင်မှာ မဟုတ်တော့ဘူးကွယ်။ ဖေဖေ ရသင့် တာလေးယူပြီး သမီးနဲ့ပဲနေတော့မယ်”

“ဖေဖေ”

“သူတို့ဆန္ဒကို ဖေဖေ မေးမယ်၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဖေဖေ အသက်ရှင်နေထိုင်ရမယ့် အချိန်တွေမှာ သမီးနဲ့ပဲ နေထိုင်ချင်တယ်”

“စိတ်ချပါ ဖေဖေ၊ သမီးလည်း ဖေဖေကို ပျော်ရွှင်အောင် ထားပါ့မယ်။ အိမ်ထောင်ရေး ပြိုကွဲဖို့တော့ မစဉ်းစားစေချင်လို့ပါ”

“လုပ်သင့်တာကိုတော့ လုပ်ရမယ်လေ သမီးရယ်၊ ချစ်ချစ်သဲ က သမီးကို မလိုလားနေတာကိုပဲ ဖေဖေ လက်မခံနိုင်တာပါ”

ဖေဖေကို နှစ်သိမ့်အားပေးစကားတွေပဲပြောပြီး သီတာဂူ ပြုစု ပေးခဲ့သည်။

* * * * *

အခန်း(၁၅)

သားရော သမီးရော ဘာဖြစ်လို့များ ပြန်မလာသေးကြတာလဲ။ ဖော်ချစ်ချစ်သဲ စိတ်ပူနေမိသည်။ သမီးဒေဝီကတော့ ကလပ်တွေ တက် နေတာပဲဖြစ်မည်။ အခုတစ်လော တော်တော်လေး ပျက်ဆီးလာနေ၏။ သားကောင်းကင်ရောပဲ။ သီတာဂူကြောင့်လား။ ဒီဟာမနဲ့တော့ သားကို ဘယ်လိုမှ သဘောမတူနိုင်ပေ။ ဘယ်လိုလုပ်ရတော့မလဲ။ သီတာဂူကို မုန်းမိနေသည်။

“ရှင်က ကျွန်မကို ကွာရှင်းမယ်ဟုတ်လား ကိုငွေရုံ၊ မသေခင် ရသင့်တာရအောင်လား”

ခင်ပွန်းဖြစ်သူက ကွာရှင်းပြတ်ဆဲဖို့ ပြောလာသဖြင့် ဖော်ချစ်

ချစ်သံ ဒုက္ခရောက်နေရသည်။ သင်းက သေလုပ်၊ သီတာဂူသာ ရှိမနေလျှင် မိမိအားလုံးရမှာပဲ။ ကွာရှင်းလျှင် ဦးငွေရုံက တစ်ဝက်တိတိရမည်။ ကိုကိုက သူ့သမီးအတွက် စီစဉ်ထားတာတွေပဲရှိနေဦးမှာပဲ။ အခုတလော အိပ်ရေးပျက်လာလို့ ဒေါ်ချစ်ချစ်သံ ရင်တွေ မောပမ်းနွမ်းနယ်နေသည်။ ကိုကိုလုပ်ငန်းတွေကို သားကဦးစီးလုပ်ကိုင်နေပေမယ့် သားက သီတာဂူ အကျိုး ပျက်ဆီးရာလုပ်မှာမဟုတ်။ ဖခင်ကိုလည်း ပထွေးပေမယ့် ဖခင်အရင်းလို ချစ်နေ၏။ သင်းက ငွေကြေးကို လုံးဝပင် အလွဲသုံးစားမလုပ်ပေ။ သစ္စာရှိတဲ့သား ဒေါ်ချစ်ချစ်သံ သားနှင့်သမီးကို စောင့်နေမိသည်။

“ရှင်ကို ကျွန်မ ဘယ်တော့မှ မကွာရှင်းဘူး။ ရှင်က သေလုပ်၊ ရှင်သေတဲ့အထိ ကျွန်မ စောင့်နေမှာ”

“ချစ်ချစ်သံ...မင်း...”

“ရှင်သမီးအတွက်ပဲ စဉ်းစားနေတယ်၊ ပထွေးပီသလွန်းတယ်။ ရှင်သမီးက အခုမှလာပြီး အခွင့်အရေးတွေ ယူချင်နေတယ်။ ကျွန်မသား ဘဝကိုလည်း ဖျက်ဆီးပစ်ဖို့ ကြံစည်နေတယ်”

“တော်စမ်း”

“ဒီမှာ ကိုငွေရုံ ကျွန်မကို ကွာရှင်းပြီး ရှင်ရသင့်တာတွေယူ

ဖို့ မကြိုးစားနဲ့၊ ရှင်သမီးအတွက် ကျွန်မကို အသိမပေးဘဲ စီစဉ်ထားတာတွေရှိနေနိုင်တယ်။ ရှင်လူလည်မကျနဲ့နော်”

ဒေါ်ချစ်ချစ်သံ နှုတ်ကနေ ကိုကိုဆိုတဲ့အသံချိုချိုတွေ ကွယ်ပျောက်သွားသည်။ သမီးကို ဘာဖြစ်လို့များ ဒီလောက်အထိ အခွင့်အရေးတွေ ပေးချင်နေရတာလဲ။ ဒရိုင်ဘာမြေ၊ အစေအပါးမျိုးရိုး သီတာဂူ အမေက ဈေးသည်မ။ သင်းတို့ကို မိမိက ဆွေမျိုးတော်ရမလား။ ဝေးသေးတယ်။ ဒေါ်ချစ်ချစ်သံ ဒေါသတွေ ပေါက်ကွဲနေသည်။

“မေမေကြီး”

“ဘာလဲ မာမာ”

“အိပ်ပါတော့နော်၊ တော်ကြာ ရောဂါတွေ တိုးလာမှာစိုးလို့ပါ”

“သားလည်း ပြန်မလာသေးဘူး၊ သမီးလည်း ပြန်မလာသေးဘူး။ မေမေကြီး အိပ်လို့မရသေးဘူးကွယ်”

“အခန်းထဲမှာပဲ စောင့်ပါ မေမေကြီး၊ မာမာ စောင့်ပေးပါ့မယ်။ မေမေကြီးကိုလာပြီး အကြောင်းကြားပေးပါ့မယ်။ အိပ်ရာပေါ်မှာပဲ သက်တောင့်သက်သာ အနားယူပါနော်”

“အေးကွယ်...မေမေကြီး အခန်းထဲ ဝင်နားမယ်၊ သားဖြစ်ဖြစ် သမီးဖြစ်ဖြစ်လာတာနဲ့ မာမာလာပြောနော်”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ”

ဒေါ်မိမိဖော်မလေး မာမာ့ကို ဒေါ်ချစ်ချစ်သဲ ယုံကြည်သည်။ လူယုံတွေ မိမိကြာတစ်ခုပဲ နားခံကြ၏။ ဒေါ်သွယ်ရောပဲ။ ဒေါ်ချစ်ချစ်သဲ အခန်းထဲ ဝင်လာခဲ့သည်။

“မေမေကြီးနားပါ။ စိတ်သောကတွေ ရောက်မနေပါနဲ့နော် အိပ်ပါ”

“ကျေးဇူးပါပဲ မာမာရယ်၊ သား ပြန်လာရင်တော့ မေမေကြီး ကို လာပြောနော်”

“ဟုတ်ကဲ့”

“သား ပြန်ရောက်လာမှ မေမေကြီး စိတ်အေးလက်အေး အိပ်နိုင်မှာပါ”

“စိတ်ချပါ မေမေကြီး”

မာမာပြန်ထွက်လာခဲ့သည်။ အစ်ကိုလေးကောင်းကင်က တော် တော်နှင့် ပြန်မလာသေး၍ ထိုင်စောင့်နေ၏။ သီတဂူဆိုတဲ့မိန်းမကို မာမာအရမ်း မုန်းတီးသည်။ မာမာက အစ်ကိုလေးအားကြိတ်ပြီး နှစ်သက်မြတ်နိုးနေမိတာပါ။ တစ်တိုက်လုံးက တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်နေ၏။ လူကြီးတွေအားလုံး အပေါ်ထပ်မှာ အိပ်ကြတာပါ။ ဒေါ်သွယ်လည်း

ခရီးထွက်သွားတယ်။ အခန်းထဲမှာ မာမာတစ်ယောက်ထဲ ဖြစ်နေသည်။

“အစ်ကိုလေး အရက်တွေ လူမုန်းမသိအောင် သောက်လာရင် ကောင်းမှာပဲ”

မာမာ စိတ်ကူးတွေယဉ်နေမိသည်။ အစ်ကိုလေး ကောင်းကင် ကို သီတဂူလှသွားတာ မာမာ နည်းနည်းလေးမှ မကျေနပ်မိ။ သိမယ် အစ်ကိုလေးကို အပိုင်ချည်နှောင်နိုင်ဖို့ မာမာကြိုးစားနေတာ ကြာပြီပဲ။ ညဉ့်အတော်နက်မှ အစ်ကိုလေး ပြန်လာသည်။

“တီ...တီ”

“တီ...”

ခြံစောင့်ကြီးက ခြံတံခါးဖွင့်ပေးပြီး အစ်ကိုလေးက ဒဿိဒေယျိုင် နှင့် တိုက်ထဲဝင်လာသည်။ ခြံစောင့်ကြီးလည်း မူးနေပြီဖြစ်၍ အစ်ကိုလေး ကိုပင် မတွဲနိုင်တော့။ တိုက်ထဲသို့ဝင်လာပြီး လသာအောင်မှာ ပြန်ထိုင် သည်။

“မာမာ”

“ရှင်”

“အရက်ထပ်ထုတ်ပေး၊ အမြည်းတွေလည်း လုပ်ပေးစမ်း”

“ဟုတ်ကဲ့ အစ်ကိုလေး”

မာမာအတွက် အကွက်ပဲ အစ်ကိုလေးကို အရက်နှင့် အပြည်တွေ ထပ်ချပေးလိုက်သည်။ အစ်ကိုလေး သောက်နေ၏။ သီတဂူအတွက် အရမ်းခံစားနေရပုံပင်။ မာမာသူဌေးဖြစ်ချင်တယ်။ သူဌေးသားကို အရယူလိုက်တာ အကောင်းဆုံးပဲ။ မကြာခင် သီတဂူလက်ထဲပါတော့မယ်။ မဖြစ်ဘူး...မာမာကြံစည်ရမှာပဲ။ အစ်ကိုလေးအရမ်းမှူးပြီး ဝက်ကျိုးကျတဲ့အထိ ဖြစ်နေသည်။

“အစ်ကိုလေး အခန်းထဲသွားရအောင်နော်၊ မာမာ လိုက်ပို့ပေးပါ့မယ်”

“ဘယ်သူလဲ...သီတဂူလား။ မင်း...မင်း ကိုယ်ချစ်မြတ်နိုးရတဲ့ သီတဂူလား ဟင်”

“ဟုတ်ပါတယ်”

“သီတဂူ...မင်း သီတဂူလားကွာ၊ ကိုယ် မင်းကို အရမ်းချစ်တယ်။ အရမ်းမြတ်နိုးတယ်။ သီတဂူနဲ့ဝေးရမှာကို ကိုယ်အရမ်းကြောက်နေတယ်”

မာမာအား သီတဂူအမှတ်နဲ့ အစ်ကိုလေးက တင်းကြပ်စွာ ဖက်ထားသဖြင့် မာမာရင်တွေခုန်နေသည်။ မာမာ ထာဝရမျှော်လင့်ခဲ့ရသော အခွင့်အရေးတစ်ခုဖြစ်နေ၏။ သူမအိပ်ခန်းဆီ ခေါ်လာခဲ့သည်။

မာမာဘဝအတွက် ကြီးပွားချမ်းသာသွားဖို့က အစ်ကိုလေးလို သူဌေးသားနှင့် လက်ထပ်ခွင့်ရဖို့ပဲ။ အစ်ကိုလေးကတော့ သီတဂူရယ်ဟု တမ်းတမ်းတတ ညည်းညူနေသည်။

“သီတဂူ...ကိုယ်ချစ်မြတ်နိုးရတဲ့ သီတဂူရယ်၊ မင်းနဲ့ကိုယ် လုံးဝ မခွဲနိုင်ဘူး။ ကိုယ်သေတော့မယ်၊ မင်း ကိုယ်ကလွဲပြီး တခြားမိန်းကလေးကိုမှ လက်မထပ်ရဘူး။ ချစ်တယ်၊ သီတဂူကို အရမ်းချစ်တယ်”

သူမကတော့ အစ်ကိုလေးဆန္ဒအတိုင်းပါပဲ အလိုက်အထိုက် နေပစ်လိုက်သည်။ အစ်ကိုလေး အလွန်အကျွံမှူးယစ်နေ၏။ အသိစိတ်တွေပင် ကင်းမဲ့၏။ မာမာထောင်ချောက်ထဲကို အစ်ကိုလေး ဝင်သွားရပြီပဲ။ မေမေကြီးလည်း ဘာတတ်နိုင်မှာလဲ။ အစ်ကိုလေးက မှူးယစ်ပြီး အိပ်ပျော်သွားသည်။ မာမာ ကပျာကယာထလိုက်ပြီး မေမေကြီးအခန်းထဲရောက်သွား၏။ အစ်ကိုလေးနှင့်မာမာတို့ အဖြစ်အပျက်အား မေမေကြီးကို အသိပေးရမည်ဖြစ်သည်။

“ဟဲ့...မာမာ ဖရီဖရဲနှင့် ဘာဖြစ်လို့ ပြေးထွက်လာတာလဲ၊ နင် ဘာဖြစ်လာတာလဲ”

“မမဒေဝီ”

“ဘာဖြစ်လို့လဲဟဲ့”

မမဒေဝီကိုတော့ မာမာ အရမ်းကြောက်သည်။ မမဒေဝီကလည်း မူးယစ်ဝေရီနေ၏။ ဒယ်မ်းဒယ်ိုင်နှင့် သူမအားကြည့်သည်။

“မာမာ”

“ရှင်”

“နှင့်ပုံစံက ဖရိုဖရဲနဲ့ ဘာလဲ အိပ်မက် မက်လာလို့လား”

“ဟို...ဟို မမဒေဝီ...ဟိုလေ ကျွန်မ...ကျွန်မ”

“ဘာလဲ”

“ကျွန်မကို အစ်ကိုလေးက အရက်တွေမှူးပြီး...”

“ဘာ”

ဒေဝီအမှူးတွေပြေသွားပြီး အထိတ်တလန့်နှင့် မော့ကြည့်သည်။ မာမာ အစေအပါးတစ်ယောက်က ဘာစကားပြောလိုက်တာလဲ။ မောင်လေး ကောင်းကင်ရော၊ မာမာခန္ဓာကိုယ်က မလုံမလဲ ဖရိုဖရဲ ဆံပင်တွေလည်း ဖွာလန်ကြနေသည်။

“မမဒေဝီ”

“နှင့်...နှင့် ဘာပြောတာလဲ မောင်လေးရော၊ ငါ့မောင်လေး ဘယ်မှာလဲ”

“မာမာအိပ်ခန်းထဲမှာပါ”

“ဘာ”

“ဟိုလေ ဟို အစ်ကိုလေးက အတင်းအကြပ် မာမာကို ဆွဲခေါ်ပြီး...”

“တိတ်စမ်း”

ဒေဝီအသံနက်ကြီးနှင့် အော်လိုက်ချိန်တွင် မေမေလည်း အောက်ထပ်သို့ ဆင်းလာသည်။ “မေမေ”

“ဒေဝီ...သမီးအခုမှ ပြန်လာတာလား မေမေ စိတ်ပူလို့ ဆင်းလာတာ။ သားလည်း ပြန်မလာသေးဘူး ထင်တယ်”

“မေမေ”

“ဟင်”

“အခုတော့ ဇာတိတွေအားလုံး ရောက်ကုန်တော့မယ်ထင်တယ်။ ဒီမှာ ကြည့်ပါဦး...မေမေသားက ဒီဟာမကို စော်ကားလိုက်လို့တဲ့”

“ဘာ”

မာမာက ချုံးပွဲချိုပစ်လိုက်သဖြင့် ဒေဝီ တခြားသူတွေ ကြားသွားစိုး၍ အထိတ်တလန့် တားဆီးလိုက်သည်။

“ဟဲ့...ဘာဖြစ်လို့ ငိုရတာလဲ၊ တခြားသူတွေ ကြားသွားမယ်”

တိတ်စမ်း”

“ဘာတွေ ဖြစ်နေတာလဲသမီး၊ မာမာ့ကို ဘာဖြစ်လို့ ဆူပူနေရတာလဲ၊ မာမာက မေမေပင်ပန်းမှာကြောက်လို့ သမီးတို့ကို စောင့်ပေးနေတာပါ”

“ဒီကောင်မ...ဒီကောင်မလေ သစ္စာဖောက်မ မိန်းမယုတ်မ”

“ဟင်”

မာမာ့ကိုဆွဲခေါ်ပြီး အခန်းကျဉ်းလေးထဲရောက်တော့ မောင်လေး ကောင်းကင်က မာမာ့အိပ်ရာပေါ်တွင် အိပ်မောကျနေတာ တွေ့ရသည်။

“အမလေး...သား...မင်း ဘယ်မှာ အိပ်နေရတာလဲ၊ ဘုရားရေ... မာမာ...ညည်း”

“အစ်ကိုလေးက မာမာ့ကို အတင်းအကြပ် အခန်းထဲ ဆွဲခေါ်သွားတာပါ”

“ဘာအော့”

“မေမေကြီး မာမာ့ဘဝတော့ ပျက်စီးရပါပြီ ကယ်ပါဦး၊ မာမာ ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ၊ အစ်ကိုလေးက အရက်တွေမှူးပြီး မာမာ့ကို အတင်းအကြပ် စော်ကားလိုက်တာပါ”

“တိတ်စမ်း”

ဒေါ်ချစ်ချစ်သဲက သားကို အတင်းအကြပ်နှိုးတော့ လူမှန်းမသိအောင် မှူးနေသဖြင့် သားအမိနှစ်ယောက်တွဲပြီး အိပ်ခန်းဆီပို့ရသည်။

“ဘယ်လိုလုပ်ကြမလဲ မေမေ၊ ဒေဝီတို့တော့ အရက်ကွဲပါပြီ၊ မာမာဆိုတဲ့ကောင်မက မောင်လေးကို အမိဖမ်းလိုက်တာပဲဖြစ်မယ်”

“မေမေလည်း ရှက်လိုက်တာသမီးရယ်၊ ဘယ်လိုလုပ်ကြမလဲဟင်၊ ကိုယ်ကူဖို့တော့ နည်းပါပြီ၊ ရှက်လိုက်တာ၊ ကိုယ့်အစေအပါးကို မေမေ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ချွေးမတော်ရမလဲ”

“သိတဂူကတော့ ပြောစရာဖြစ်တော့မယ် မေမေ၊ ဒီလောက်ကြီးကျယ်နေတဲ့ဟာတွေ ခံရတာတောင် နည်းသေးတယ်လို့ ပြောဦးမယ်”

“ဘယ်လိုလုပ်ကြမလဲ၊ ဒီဟာမကို ဘယ်လို ချုပ်ကိုင်ကြမလဲဟင်”

ဒေါ်ချစ်ချစ်သဲရက်လို့ သေတော့မယ်၊ အစေအပါးက မိမိချွေးမလား၊ မာမာက တမင်လုပ်တာပါ၊ ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ သားက လူမှန်းပင်မသိတော့၊ ဒေါ်ချစ်ချစ်သဲနှင့်ဒေဝီတို့ မာမာ့အခန်း ပြန်ဝင်လာကြသည်။

“အဟင်...ဟင်...အဟင်...အီး”

“ဟဲ့...ဘာဖြစ်လို့ အသံကျယ်ကြီးနဲ့ ငိုနေရတာလဲ၊ တိတ်စမ်း”

“ကျွန်မကိုလာပြီး မောင်းထုတ်ဖို့မကြိုးစားနဲ့နော်၊ ဒီကနေ ထွက်ရတာနဲ့ သက်ဆိုင်ရာကို တိုင်ပင်လိုက်မှာ”

“ညည်း တမင်အမိဖမ်းတာ မဟုတ်လား မာမာ၊ သားရေပေါ် အိပ် သားရေနားစား ကျေးဇူးကန်းတဲ့ ကောင်မ၊ ညည်း ဘာဖြစ်ချင်လဲ ပြော”

“ကျွန်မဘဝကို ကယ်တင်ပါ၊ အစ်ကိုလေးနဲ့ လက်ထပ်ပေးပါ”

“ဘာအေ”

“ညည်းတန်ရာတန်ရာ ပြောစမ်း မာမာ၊ ဖေဖေသမီး သီတာဂူနဲ့ တောင် ဝါတို့ သဘောတူတာမဟုတ်ဘူး။ ညည်းလို ကောင်မကများ”

“ဖြန်း”

“ကျွန်မသားကို မထိနဲ့နော်၊ ရှင်တို့သား အခုချက်ချင်း ထောင်ထဲရောက်သွားမယ်။ ဘာမှတ်နေလဲ၊ သူများသမီးပျိုလေးကို ဖျက်ဆီးပြီး ဒီလိုလာမလုပ်နဲ့”

“ဘုရား . . . ဘုရား”

မာမာမျက်ဝန်းတွေက မာထန်ပြီး ဆတ်ဆတ်ထိမခံရန်တွေ နေ၍ ဒေါ်ချစ်ချစ်သဲ ဒေါ်သတွေ ပေါက်ကွဲကာ ရိုက်နှက်ပစ်ချင်ပေမယ့် သား ထောင်ထဲဝင်ရမှာမို့၍ သည်းခံနေရသည်။ အရင်က မော့ပင်

မကြည့်ရဲတဲ့ မိန်းမကများ ပိမိတို့အား ရန်ထောင်ထိုးနှက်နေ၍ ဘယ်လို တုန်ပြန်ရမှန်းပင်မသိတော့။ ရင်ထဲမှာ မီးတောက်မတတ်ပင်။ သားကို လည်း အရှက်တကွဲနှင့်ဂုဏ်သိက္ခာတွေ မကျဆင်းလိုပေ။ စောစောထဲက သီတာဂူနှင့် လက်ထပ်ပေးလိုက်ရင် အကောင်းသားပဲ။ မာမာနဲ့တော့ သားကို လက်ထပ်ပေးဖို့ ဘယ်လိုမှ မဖြစ်နိုင်ဟု ထင်မိသည်။

“ကျွန်မက သီတာဂူ မဟုတ်ဘူးနော်၊ မေမေကြီးတို့ လုပ်ချင် တိုင်း လုပ်လို့မရဘူး။ ကိုယ့်သားရဲ့ စော်ကားခံရတဲ့ မိန်းကလေးက ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ချွေးမအဖြစ် လက်ခံရမှာပဲ”

“ဒီမှာ . . . ညည်း ပိုက်ဆံ ဘယ်လောက်ယူမလဲ ပြော ဝါပေးမယ်”

“အစ်ကိုလေးကိုပဲ လက်ထပ်မယ်”

“ဘာ”

မာမာကတော့ ငြိုးငြိုးမြက်မြက်လေးပဲ လှံချင်သည်။ သူတို့တွေ က နည်းနည်းပေးပြီး မာမာကိုပထုတ်မှာပါ။ မာမာတိုက်နဲ့ကားနဲ့ နေချင် တယ်။ ရှင်တို့ ပေးမလား . . . လွယ်လွယ်နှင့် အလျှော့ပေးလို့ မဖြစ် ပါဘူး။ ဒေါ်ချစ်ချစ်သဲက ငွေသိန်းနှစ်ဆယ်ပေးမည်တဲ့။ မာမာက လက် မခံပေ။ ဒေါ်သတွေဖြစ်နေကြသည်။

“မာမာရဲ့ အပျိုစင်ဘဝလေးကို သိန်းနှစ်ဆယ်နဲ့ တန်ဘိုး မဖြတ်ပါနဲ့၊ အစ်ကိုလေး လက်ထပ်ယူပါ”

“ဟဲ့... နင်က သိန်းနှစ်ဆယ်ဆိုတာ မြင်ဘူးလို့လား၊ ကြီးကျယ် နေလိုက်တာ။ နင် တစ်သိန်းတောင်ပြည့်အောင် ကိုင်ဘူးလို့လား”

“အခု မာမာက အစ်ကိုလေးနဲ့ ညားသွားပြီလေ၊ ဖော်ကာချင် တိုင်း ဖော်ကာပြီးမှ လက်မခံချင်လို့မရဘူး၊ အစ်ကိုလေး ဝန်းအဖြစ် လက်ခံပေးပါ၊ လက်မခံရင် မာမာ အပြစ်မပြောနဲ့နော်”

“ဟဲ့”

“အသာနေစမ်းပါ ဒေဝီရယ်၊ မေမေ ကြည့်လုပ်ပါ့မယ်၊ ထား လိုက်တော့ သွားကြမယ်”

သမီးဒေဝီကိုခေါ်ပြီး မိမိအိပ်ခန်းထဲ ပြန်ဝင်လာခဲ့သည်။ ခေါ်ချစ် ချစ်သဲ ရင်တွေပေါက်ကွဲထွက်မတတ် ဖြစ်နေ၏။ ပူလိုက်တာ ဘယ်လို လုပ်ရမလဲ။ ဒီကောင်မက အကြပ်ကိုင်နေပြီ။ သားကလည်း ဘာမှ သိပုံမပေါ်ပေ။ သင်း လုပ်တာပဲနေမှာပါ။ ရင်ကျိုးရပြီ ထင်တယ်။ သမီးဒေဝီကလည်း နာမည်ပျက်နေသည်။ သားနဲ့သမီးကို ဘယ်လိုလုပ် ရတော့မလဲ။ ကိုကိုနှင့် သီတဂူ သိသွားရင် မိမိမျက်နှာဘယ်လို ထားရမလဲ။ ရှက်လို့သေတော့မယ်။ ခေါ်ချစ်ချစ်သဲ စိတ်သောကတွေ

ရောက်နေသည်။

“မေမေ... ဘာမှ မပူပါနဲ့၊ အခြေအနေကို စောင့်ကြည့်ရ အောင်။ လောလောဆယ်တော့ သည်းခံနေလိုက်ရအောင် ဒေဝီ စီစဉ် မယ်”

“တော်တော် ကျေးဇူးကုန်တဲ့ ကောင်မပဲ၊ နင်နဲ့ တူတန်လို့လား၊ သီတဂူကမှ တော်ပါဦးမယ်”

“မေမေ”

“ဟင်”

“သီတဂူနဲ့ ကောင်းကင်ကို လက်ထပ်ဖို့ပဲ စီစဉ်ပါ”

“အမလေး... ဘယ်လိုလုပ်ရတော့မလဲ၊ ဒေါက်တာနဲ့ သီတဂူ က လက်ထပ်ကြတော့မှာ မာမာဆိုတဲ့ကောင်မက ဘယ်လိုလုပ်မလဲ”

“ခဏပဲ သည်းခံနေပြလိုက်ပါ မေမေ၊ ဒီကောင်မ ဒေဝီ အကြောင်း ကောင်းကောင်းသိစေရမယ်”

သီတဂူနဲ့မောင်လေးတို့ လက်ထပ်ဖြစ်ရင် ဒေဝီက ဒေါက်တာနဲ့ လက်ထပ်မယ်။ မာမာဆိုတဲ့ဟာမကိုတော့ ပထုတ်ပစ်ရမယ်။ ဒေဝီအကြံ တွေ ထုတ်နေသည်။

x x x x x x x x x x x x x x x x

အခန်း(၁၆)

“ဘာပြောတယ် မေမေ၊ သားနဲ့မာမာ မှားယွင်းသွားကြတယ် ဟုတ်လား။ မဖြစ်နိုင်တာဘဲ၊ မာမာ့လို မိန်းကလေးမျိုးကို သားက စော်ကားပါ့မလား။”

“အဲ့ဒီဟာမက မာရေကျောရေနဲ့ သူ့ကိုလက်ထပ်ရမယ်တဲ့”

“ဘာပြောတယ် မေမေ”

ကောင်းကင် အထိတ်တလန့်နှင့် အော်ပစ်လိုက်မိသည်။ ဘာ တွေ ဖြစ်သွားရတာလဲ။ သူ အရမ်းမူးသွား၏။ ဘယ်သူ လာတဲ့တာလဲ။ သူ့အိပ်မက်တွေထဲမှာ သီတဂူပဲရှိနေသည်။ မာမာ... သူ့စိတ်ချောက်ချား သွားရသလို ဖြစ်သွား၏။ မာမာရဲ့ လှည့်ကွက်ထဲမှာ ဝင်သွားရသည်။

“မာမာ့ကိုတော့ သားလက်မထပ်နိုင်ပါဘူး။ သား အသိထဲမှာ သီတဂူပဲ ရှိတာပါ။ ကျွန်တော် သီတဂူကလွဲပြီး ဘယ်သူ့ကိုမှ လှူအပ်

မထပ်ဘူး။ ထောင်ထဲပဲသွားနေမယ်”

“သား”

“မာမာ့ကို နှစ်နာကြေးပေးလိုက်ပါ မေမေ၊ ကျွန်တော်ကတော့ ဘယ်နည်းနဲ့မှ လက်မထပ်နိုင်ပါဘူး။ ဖမ်းချင်ဖမ်းပါစေ သား အပြစ်ဒဏ် ခံယူမယ်”

သီတဂူကလွဲပြီး ဘယ်သူ့ကိုမှ လက်မထပ်နိုင်ဘူး။ အပြစ် ဒဏ်ပဲ ခံယူမယ်။ မာမာ ထောင်ချောက်ဆင်တာပဲ။ သီတဂူရယ် အရမ်းရှက်စရာကောင်းတဲ့ ကိုယ်ကျင့်တရားပျက်ပြားမှုပဲ။ ကိုယ်အသိစိတ် ထဲမှာ သီတဂူပဲ ရှိနေတာပါ။ ကိုယ်နလုံးသားတွေထဲမှာ သီတဂူ တစ်ယောက်ထဲကိုပဲ စွဲမြဲစွာချစ်မြတ်နိုးနေမိတာပါ။ ကိုယ်အမှားကို လွန် ကျူးမိတာလည်း သီတဂူအမှတ်နဲ့ပါ။ ကိုယ်ဖြေရှင်းတဲ့ နည်းလမ်းတွေ က မှားနေပြီထင်တယ်။ အရက်တွေအလွန်အကျွံ သောက်မိတာက သူ့အမှားပဲ။ မေမေကတော့ မျက်ရည်တွေနှင့် သားအတွက် ယူကျုံးမရ ဖြစ်နေသည်။ မမဒေဝီကလည်း မာမာ့ကို ဒေါသတွေပေါက်ကွဲထွက် ချင်နေသည်။

“ဒီဟာမက လူလည်မပဲ မေမေ၊ မောင်းထုတ်ရင် ပိုပြီး ပြဿနာတွေ ကြီးထွားလာနိုင်တယ်။ မောင်လေးဘဝ ဆုံးပါပြီ၊ လက်

ထပ်ပေးဖို့တော့ ဘယ်နည်းနဲ့မှ မဖြစ်နိုင်ဘူးထင်တယ်”

“အမလေး မေမေတော့ ရင်ပူပြီး သေတော့မှာပဲ ဒေဝီ၊ သားကို ထောင်ထဲတော့ အရောက်မခံနိုင်ဘူး။ မေမေ သေချင်တယ်”

“ကျွန်တော် အဖမ်းခံမယ် မေမေ”

“သား . . . အမလေး အဲဒီလို မလုပ်ပါနဲ့၊ မာမာ့ကို မေမေ သွားညှို့ကြည့်ပါ့မယ်သားရဲ့၊ ဂုဏ်သိက္ခာတွေ၊ လုပ်ငန်းတွေ ကျဆုံးလိမ့် မယ် သား”

“ဖြစ်ချင်ရာဖြစ် ကျွန်တော်အပြစ် ကျွန်တော်ခံယူမယ် မေမေ၊ မာမာ့ကိုတော့ ဘယ်နည်းနဲ့မှ လက်မထပ်နိုင်ဘူး”

သူ မှားနေသည်၊ ဘာတွေလုပ်ခဲ့မှန်းပင် မသိတော့။ မာမာ့အပေါ် အမှန်တကယ်ရော လွန်ကျူးခဲ့မိရဲ့လား။ သူထင်နေတာက သီတဂူပဲ ဖြစ်သည်။

“ကိုကိုနဲ့သီတဂူ သိသွားရင် ရှက်စရာကောင်းလိုက်တာ၊ ဘယ်လိုလုပ်ကြမလဲ။ သားရယ် . . . မေမေ မှားပါတာပါ။ မင်းကို သီတဂူနဲ့ လက်ထပ်ပေးခဲ့မိရင်တောင် ပြဿနာတွေက အေးချမ်းမှာ”

မိမိမှားခဲ့တာပဲ။ သီတဂူကို ပြောဆိုနိုင်ချင်တဲ့ ဝင့်တွေလည်ပြီ ထင်တယ်။ သီတဂူအား အစေအပါးရဲ့သွေးဆိုပြီး ချွေးမတော်ရမှုတွေ

ကြောက်ရွံ့နေခဲ့သည်။ အခုတော့ ညည်း...တမင် အကွက်ဆင်တာပဲ။ ကျုပ်သားရဲဘဝကို အညွန့်တုံးအောင်လုပ်ပစ်တာ။ မာမာနှင့် သွားညှိတော့ မိမိ တောင်းတောင်းပန်ပန်နှင့် ပြောဆိုတာပင် မာမာက မလျှော့ပေ။ သင်းက တန်ရာတန်ရာ မမှန်းဘဲ အစ်ကိုလေးနဲ့ လက်ထပ်ပေးပါတဲ့။ ဒေါ်ချစ်ချစ်သဲ ဘာလုပ်ရမှန်းမသိ ဖြစ်နေသည်။

“ငါ့သားက ညည်းကို လက်ထပ်နိုင်ဘူးတဲ့ ထောင်ပဲအကျခံမယ်တဲ့”

“ဒါဆိုရင်လည်း ပြီးရောလေ။ ကျွန်မထွက်သွားမယ်။ မေမေကြီးတို့က အရှက်ကွဲခံနိုင်တယ်ဆိုရင် လုပ်လိုက်လေ။ မာမာက မလုပ်ချင်လို့ ပြောနေတာ။ ကိုယ့်အိမ်မှာ ခိုင်းစေထားတဲ့ မိန်းကလေး တစ်ယောက်ကို ဒီလိုစော်ကားချင်တိုင်းစော်ကားပြီး ကန်ထုတ်လို့ရမလား။”

“ဟဲ့...တိုးတိုးပြောပါ။ တခြားသူတွေ ကြားသွားပါဦးမယ်”

“ဒါဆိုလည်း ကျွန်မနဲ့ လက်ထပ်လေ”

“ငွေယူပါ...ညည်း လိုချင်သလောက် ယူပါ...ပြော”

“သိန်းတစ်ထောင်ပေး...”

“ဟင်...ညည်း...ညည်းကများ...ဘာ သိန်းတစ်ထောင် ဟုတ်လား။ တောင်းတတ်လိုက်တာအေ”

“မေမေကြီးပဲ တောင်းဆို၊ ကျွန်မဘဝကို ထုထောင်ချင်တယ်။ ကြီးပွားချမ်းသာအောင်လုပ်ရမယ်။ ကျွန်မတို့ကို အလကားပဲတင်းဖက်ဆီးလို့မရဘူး”

“ညည်း တော်တော် ကျေးဇူးကန်းတာပဲ။ ကျေးဇူးစောင်ရှောက်လာခဲ့တဲ့ ကျေးဇူးကိုတောင် မထောက်ထားဘူး”

“ဘာ ကျေးဇူးလဲ၊ မေမေကြီးဆီမှာ အလုပ်တွေကျုံးရန်ပြီး လုပ်ပေးတာတောင် လခနှစ်သောင်းလောက်ကို မသတ်ဘူး။ မပေးချင်ဘူး မဟုတ်လား။ များတယ်လို့ ထင်နေသေးတယ်”

“ဟဲ့”

“ကျေးဇူးမရှိဘူး။ ကျွန်မတောင်းတဲ့ ငွေကြေးမပေးရင် ကျွန်မကတော့ ဘယ်သူ့ကိုမှ မထောက်ထားဘဲ တိုင်ရမှာပဲ”

“တောက်”

သားကဝင်လာပြီး မေမေ ဘာမှဆက်မပြောဘဲ သား ရှင်းမယ်ပြောကာ မိမိအား ထွက်သွားစေသည်။ အမလေး ကိုကိုနဲ့သီတာပုသိသွားရင်တော့ ဒုက္ခပဲပဲ၊ ရှက်လို့သေရတော့မယ်။ သမီးဒေဝီကလည်း အပြင်ပဲထွက်နေသည်။ သီတာပုနဲ့ လက်ထပ်ဖြစ်ရင်လည်း အကောင်းသားပဲ။ ဒေါ်ချစ်ချစ်သဲ ဘာဆက်လုပ်ရမှန်း မသိတော့အောင် ဖြစ်နေ

သည်။ ခဏကြာတော့ သား ပြန်ထွက်လာ၏။ သား မျက်နှာပေါ်မှာ
ဒေါသတွေနှင့် ရဲတွတ်တင်းမာနေသည်။

“သား...ထောင်ပဲအကျခံမယ် မေမေ၊ သူ့ကို မောင်းထုတ်
လိုက်စမ်းပါ။ သား သိပါတယ်၊ သားသူ့ကို ကိုယ်ထိလက်ရောက် ဘာမှ
မစော်ကားမိပါဘူး။”

“သားရယ်...ဖြစ်မှဖြစ်ရလေ၊ မေမေ မှားခဲ့တာပါ။ သီတာဂူနဲ့
သဘောတူ လက်ခံလိုက်ရမှာ”

“မေမေ”

“ဟင်”

“သီတာဂူနဲ့သားကို သဘောတူပြီလား”

“မေမေ သဘောတူတော့ရော ဘယ်လိုတတ်နိုင်တော့မှာ
လည်း သားရယ်၊ သီတာဂူက ဒီအကြောင်းတွေသိသွားရင် မင်းကို
အထင်သေးတော့မှာပဲ။ မေမေလည်း ပြောစရာဖြစ်တော့မယ်”

“ကျွန်တော် မာမာ့ကို ဘယ်တော့မှ မစော်ကားပါဘူး။ သား
ဥပဒေအရပဲ ရင်ဆိုင်မယ်။ ဒါမှ အိမ်ဖော်ကောင်မလေးကို သား
စော်ကားပူးတယ်ဆိုတဲ့ အမည်းစက်ကြီး ပျောက်သွားမှာ”

“သား”

“မေမေ မပူပါနဲ့ သား ရင်ဆိုင်ရပါတယ်၊ သား သီတာဂူကလွဲပြီး

ဘယ်သူမှ မချစ်နိုင်ဘူး။ သားလက်ထပ်တဲ့ မိန်းကလေးက သီတာဂူပဲ
ဖြစ်စေရမယ် မေမေ”

ကောင်းကင် လက်မခံနိုင်ဘူး။ ဥပဒေအရပဲ ရင်ဆိုင်မယ်။
သူ အရက်တွေမှူးပြီး မာမာ့အိပ်ခန်းထဲ အိပ်ပျော်သွားတာပဲဖြစ်နိုင်သည်။
သူ့ကိုယ်ကျင့်တရားကို သူ ယုံကြည်ပြီးသားပါ။ သီတာဂူ မင်းအမှတ်နဲ့ပါ
ကိုယ်ပြဿနာတွေကို ရင်ဆိုင်ဖြေရှင်းမှာပါ။ ကိုယ်အသိစိတ်တွေက
သန်ရှင်းနေတယ်။ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို ကိုယ်စော်ကားမိပြီဆိုရင်
လည်း တာဝန်ယူဖို့ ဝန်မလေးပါဘူး။ သီတာဂူ ကိုယ်သတ္တိရှိပါတယ်။
သူနှင့်မာမာ့အကြောင်းက ဖေဖေရော သီတာဂူပါ သိသွားကြသည်။

“သားဟာ ကိုယ်ကျင့်တရားပျက်ပြားတဲ့ ယောက်ျား
တစ်ယောက် မဟုတ်ပါဘူးဆိုတာ ဖေဖေ ယုံပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ဘယ်လို
လုပ်ရမလဲ၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ရှင်းပေးနိုင်တာက ငွေပေးလိုက်ဖို့ပဲ”

“ဖေဖေ”

“ငွေပေးလို့ ဖြစ်မယ်ဆိုရင်လည်း ပေးလိုက်တာ အကောင်းဆုံး
ပဲ သား။ ငွေက ပြန်ရှာလို့ရပါတယ်”

“အဲ့ဒီနည်းနဲ့တော့ ပြဿနာကို မဖြေရှင်းနိုင်ဘူး ဖေဖေ၊
ဒီအမည်းစက်ကြီးကို သားဖြေရှင်းပါမယ်။ သားဥပဒေအရပဲ ရင်ဆိုင်မယ်။”

သား အပြစ်ဒဏ်ကိုခံယူမယ်”

“အဲ့ဒီလို မလုပ်ပါနဲ့ သားရယ်၊ ငွေက ပြန်ရှာလို့ရနိုင်ပါတယ်”

“အိမ်ဖော်ကောင်မလေးကို စော်ကားပြီး ငွေခွဲပေါက်ပြီး မောင်းထုတ်ပစ်တယ်ဆိုတဲ့ အမည်းစက်ကြီးကို သား တစ်သက်လုံး အစွပ်စွဲအပြောဆိုခံရတော့မှာလား ဖေဖေ”

“မင်း . . . မင်း အပြစ်ဒဏ်ခံရရင်ရော၊ ဒီအမည်းစက်က ပျောက်သွားမှာလား”

“သား . . . မာမာ့ကို မစော်ကားမိပါဘူး၊ အဲ့ဒါကိုတော့ သား ယုံကြည်နေတယ်”

“သားရယ်”

သီတာနှင့်တော့ သူ့မျက်နှာချင်းမဆိုင်လိုပေ။ ကိုယ်ကျင့်တရား ပျက်ပြားသော ယောက်ျားတစ်ယောက်ပဲဟု သူမက သတ်မှတ်နေသည်။ အလုပ်သမားကောင်မလေးအား စော်ကားပြီး ချွေးမအဖြစ် လက်မခံချင်သော မေမေ့ကိုလည်း သီတာက ရွံရှာမုန်းတီးနေ၏။ ဒေါက်တာ သက်တန်ရောင်နှင့် လက်ထပ်ဖို့ပဲ သီတာ စိစဉ်နေခဲ့သည်။

“မိုးကောင်းကင် ရှင်က ငွေခွဲပေါက်ပြီး ရှင်မှာ အပြစ်မရှိကြောင်း ဒီအမည်းစက်ကို ချေဖျက်ဖို့ကြိုးစားမှာ မဟုတ်လား။ မာမာက

ဘယ်လိုလုပ်ပြီး နိုင်မှာလဲ၊ လက်ထပ်ယူဖို့ မပြောနဲ့ ငွေပေးဖို့တောင် နှမြောတွန့်တိုနေတာပဲ”

“သီတာရဲ့ မင်း ထင်ချင်သလိုထင်၊ ပြောချင်တာပြောလေ။ ကိုယ်ကတော့ ဥပဒေအရပဲ ရင်ဆိုင်မယ်”

“မာမာ့ကို လက်ထပ်ပါ”

“ဘာ”

“ကျွန်မ ကိုယ်ချင်းစာ့တယ်၊ ရှင်မူပြီး အသိမဲ့သွားလို့ စော်ကားတယ်ပဲပြောပြော ရှင် တာဝန်ယူပါ”

“သီတာ”

သူက သီတာလက်ကို ဆုတ်ကိုင်လိုက်တော့ သီတာက ခါးခါးသီးသီးပင် ပုတ်ခတ်ဖယ်ရှားပစ်သည်။ နာကျည်ရွံရှာနေတဲ့ မျက်ဝန်းတွေနှင့် စူးစူးဝါးဝါးကြည့်နေခဲ့၏။ သူ့ကိုရွံရှာ အထင်သေးတဲ့မျက်လုံးတွေပဲ ဖြစ်နေသည်။

“သီတာ”

“မာမာ့ကို ဒုက္ခရောက်အောင်လုပ်ရင်တော့ ကျွန်မ လုံးဝ ကြည့်နေမှာ မဟုတ်ဘူးနော်၊ ရှင်လိုပဲ မာမာ့ဘက်ကနေ ငွေကုန်ခံပြီး ကျွန်မ လိုက်ပေးမယ်”

“မင်း...မင်း ဘာတွေလုပ်နေတာလဲ သီတာရူ၊ ကိုယ် သူ့ကို လုံးဝမစော်ကားဘူး။ ကိုယ်ဒီလိုယောက်ျားမျိုး မဟုတ်ဘူး”

“ရှင်အမေကိုယ်တိုင်က အစေအပါးတွေအပေါ် နှိမ်ချ ဆက်ဆံ နေတာလေ။ မတူမတန်ဘူးလို့ ထင်နေတာပဲ။ ကျွန်မလို ဖေဖေသွေး ပါနေတာတောင် ရှင်အမေက အဖက်မတန်ဘူး ထင်နေခဲ့တာပဲ။ မာမာ့ ကို ရှင်လက်ထပ်ပါ။ ဥပဒေနဲ့ငွေတတ်နိုင်တိုင်း တစ်ဖက်သတ် ဖြေရှင်း ဖို့ မကြိုးစားပါနဲ့။ ရှင်တို့နိုင်မယ်ဆိုတာ သိသိကြီးနဲ့လေ”

“သီတာရူ...မင်း ဆက်မပြောနဲ့တော့”

“ရှင် တာဝန်ယူပါ။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် အားနည်းတဲ့ဘက်ကနေ ကျွန်မလိုက်ရမှာပဲ။ ရှင်ကို တမင်လက်တုန့်ပြန်တဲ့အနေနဲ့ လက်ထပ် ခိုင်းတာ မဟုတ်ပါဘူး။ မာမာ့အတွက် ကိုယ်ချင်းစာမိလို့ပါ။ ကိုယ့်သား စော်ကားလိုက်တဲ့မိန်းမက ဘယ်လိုအဆင့်အတန်းမျိုးပဲ ဖြစ်နေပါစေ ချွေးမအဖြစ်လက်ခံရမှာပဲလေ။ ဒီလိုတာဝန်မဲ့ပြီး လုပ်ချင်တိုင်းလုပ်လို့ မရဘူး။ ရှင် လက်ထပ်ပါ”

သီတာရူအား သူ တုန်လှုပ်ချောက်ချားစွာ သူ့ကြည့်မိသည်။ သီတာရူ အထင်လွဲနေတာကို ရင်ဆိုင်ဖို့ ကောင်းကင်အကြောက်ဆုံး ဖြစ်နေ၏။ သူ ဘယ်လိုရှင်ပြုရမလဲ၊ မာမာ့ကို သူ ယုတ်မာစွာ စော်ကားဖို့

မကြိုးစားဘူးဆိုတာ ဘယ်လို ရှင်းပြရမလဲ။ သီတာရူမျက်ဝန်းတွေက စိမ်းတောက်မာထန်ကာ သူ့ကို အထင်သေးရွံရှာမှုတွေ မျောစီးနေသည်။

“ကျွန်မကို ဘာမှ ရှင်းပြဖို့ မကြိုးစားပါနဲ့။ မာမာက နိမ့်ကျတဲ့ ကောင်မလေး ဖြစ်နေပေမယ့် မိန်းကလေးတစ်ယောက်ပဲလေ။ ရှင် တရားရုံးကနေ ဖြေရှင်းဖို့ကြိုးစားရင်လည်း ကျွန်မက ကူညီမှာနော်။ ဓါမှမဟုတ် မာမာ့ကို နစ်နာကြေး သိန်းတစ်ထောင်ပေးလိုက်ပါ”

သူငေးကြောင်မုန်သုက်စွာ ကြည့်နေစိစဉ်မှာပင် သူမက ချာခနဲ လှည့်ထွက်သွားသည်။ ကောင်းကင် ပြေးလိုက်သွားပြီး ပွေ့ဖက် နမ်းရှိုက်ကာ ချော့မြူရှင်းပြလိုပေမယ့် သီတာရူက ဘယ်နည်းနဲ့မှ လက်ခံ မှာ မဟုတ်တော့။ မာမာ့စနက်တွေပဲ ဖြစ်နိုင်သည်။ သူ့အနေနှင့် မာမာ့အား အမှန်တကယ်ပဲ စော်ကားခဲ့မိသလား၊ မဖြစ်နိုင်ဟု ထင်နေ၏။ သူက ပျော်သလို နေတတ်ပေမယ့် မိန်းကလေးတွေနှင့် ကင်းရှင်းအောင် နေထိုင်တတ်သည်။ သီတာရူရယ် မင်းက ဘယ်လို အညှိုးအတေးတွေနဲ့ ကိုယ့်ကို မာမာနဲ့ လက်ထပ်စေချင်နေရတာလဲ။ ကိုယ်အမှန်တကယ်ပဲ မစော်ကားခဲ့ပါဘူး။ ကိုယ့်ကို ယုံကြည်ပေးပါ။ သီတာရူအမှန်းတွေကို မခံယူနိုင်လောက်အောင် နာကျင်ကြေကွဲနေသည်။

x x x x x x x x x x x x x x

အခန်း(၁၇)

“မမလေးရယ် တွေ့ကာစက မေမေကြီးတို့ သွေးထိုးမှုကြောင့် မမလေးအပေါ် မောက်မောက်မာမာ ဆက်ဆံမိတာပါ။ တောင်းပန်ပါ တယ်နော်။ မာမာ့ကို ပစ်မထားပါနဲ့။ သူတို့ မတရားတာသိပါပြီ မမလေးကိုပဲ အားကိုးစရာရှိတော့တာပါ။”

ကောင်းကင် ရှင် ဘာဖြစ်လို့များ ကိုယ့်ထက်နိမ့်ကျတဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို စော်ကားပြီး တာဝန်မဲ့ချင်ရတာလဲ။ ရှင်တို့ ဝိသားစုက စိတ်ဓာတ်တွေ အောက်တန်းကျလိုက်တာ။ အစေအပါးတွေ ဆိုပြီး သွေးမရောယှက်ချင်ရင်လည်း ဘာဖြစ်လို့များ စော်ကားကြရတာ လဲ။ သီတာဂူကိုပင် ဒရိုင်ဘားမျိုးရှိဆိုပြီး ရက်ရက်စက်စက် ဝိုင်းဝန်း၍ သီတာဂူဒေါသတွေ ဖြစ်နေသည်။

“အစ်ကိုလေးက အတင်းအကြပ် စော်ကားဖို့ ကြိုးစားတာပါ။ မာမာ တောင်းပန်ပါသေးတယ်။ အရင်ထဲက မာမာ့ကို ထိကပါးရိကပါး လုပ်နေတာပါ”

“ဟင်”

“အမှုလုပ်ရင် မာမာ ရုံးမှာပါ။ ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲဟင် မမ”

“မမလေးရှိပါတယ်။ မင်း ဘာမှ အားမငယ်ပါနဲ့။ မာမာ့ကို ကူညီမယ်”

“ကျေးဇူးပါပဲ မမလေးရယ်။ ကျွန်မ သက်ဆိုင်ရာကို သွားတိုင် လိုက်ရမလား ဟင်”

“သူတို့နဲ့မမလေး ညှိနေတယ်။ ငွေရရင် မာမာ ကျေနပ်တယ် မဟုတ်လား”

“ဟုတ်ကဲ့ ငွေပေးမယ်ဆိုရင်လည်း မာမာ အရွဲတိုက်ပြီး သိန်း တစ်ထောင်တောင်းလိုက်မိတာပါ။ တကယ်လို့ လုပ်ကိုင်စားသောက်နိုင် တဲ့ ငွေကြေးရရင်လည်း ကျေးကျေနပ်နပ် ပြန်ပါမယ်။ အမှုလုပ်ရင် မာမာက လိုက်နိုင်တဲ့အင်အားတွေမှ မရှိတာဘဲ”

“သူတို့ကို လုံးဝ အလျှော့ပေးလိုက်ဖို့ မဖြစ်ဘူး။ သူတို့တွေက အနိုင်ကျင့်လို့ရတယ်ဆိုပြီး နိမ့်ကျတဲ့လူတွေအပေါ် အနိုင်ဆက်ကျင့်နေ

မှာပဲ”

“ဟိုလေ မာမာက အစ်ကိုလေးနဲ့မေမေကြီးတို့ကိုလည်း ဒုက္ခ မပေးချင်တော့ပါဘူး။ အားလည်းမရှိတော့လို့ပါ”

“မမလေး ကူညီမယ်၊ ထိုက်ထိုက်တန်တန် ငွေမပေးရင် တရား စွဲရမယ်။ မမလေးအားလုံး တာဝန်ယူပေးမယ် မာမာ ဘာမှ အားမငယ် နဲ့”

“ဖြစ်ပါ့မလား မမလေးရယ်၊ တော်ကြာ မာမာပဲ ဒုက္ခရောက်ရ မှာပါ။ မာမာမှာ ငွေမရှိဘူးလေ”

မာမာကလည်း အမှုဖြစ်ရမှာ ကြောက်နေသည်။ အစ်ကိုလေး နှင့် မာမာ လွန်လွန်ကျူးကျူး ဘာတစ်ခုမှ မဖြစ်ခဲ့ပေ။ အစ်ကိုလေးက လူမှန်းမသိအောင် မူးနေခဲ့၏။ မမသိတူအမှတ်နှင့် ပွေ့ဖက်ရင်း အိပ် ပျော်သွားသည်။ မာမာ ငွေပဲယူချင်တာပါ။ မိမိငွေတောင်းတာ များသွား ၍ ပြန်လျော့ပေးရ၏။ မမလေးသိတူကတော့ မာမာ့ကို အားပေးနေ သည်။

“မမလေးရော ဒေါက်တာနဲ့ ဘယ်တော့လောက် မင်္ဂလာ ဆောင်မှာလဲဟင်”

“မကြာခင်လေ”

“အစ်ကိုလေးကို မမလေး မချစ်ဘူးလား”

“သူ့အကြောင်းတွေ မမလေး မကြားချင်ဘူး မာမာ၊ ဒေါက်တာ နဲ့ပဲ မမလေး လက်ထပ်မယ်။ ဒီဒီသားစုနဲ့ မနေတော့ဘူး။ ဖေဖေကိုလည်း မမလေးက ခေါ်သွားမှာပါ”

မာမာ ဆန္ဒအရှိဆုံးက အစ်ကိုလေးနှင့် လက်ထပ်ဖို့ပင်၊ ကြီးမားသော မျှော်လင့်ချက်ကြီးပါပဲလေ။ ခက်နေတာက အစ်ကိုလေး ကိုယ်တိုင် အပြစ်ကိုခံယူမည်ဆို၍ တရားဥပဒေနှင့်တော့ ရင်မဆိုင်လိုပေ။ မမလေး သီတာဂူက အစ်ကိုလေးအား ချစ်နေတာ မာမာသိနေသည်။ ဒေါက်တာနဲ့ မြန်မြန် လက်ထပ်သွားစမ်းပါ။ ဒါမှ ရှင်းသွားမယ်။ မာမာ လောဘတွေ တက်နေသည်။

“ဒီမှာပဲ ခဏနေဦး မာမာ၊ ကိုယ်ရမယ် အခွင့်အရေးကို လက်လွှတ်မခံနဲ့ မမလေးတစ်ယောက်လုံး ရှိပါသေးတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ ကျေးဇူးပါပဲ မမလေးရယ်၊ မာမာ့ကို ကူညီပါဦးနော်”

ကောင်းကင် ရှင် ဘာဖြစ်လို့များ ဒီလောက်အထိ ညှာတာ ထောက်ထားခြင်းကင်းမဲ့နေရတာလဲ။ အလကားလူ၊ အိမ်ဖော် ကောင်မလေးတွေကို ဘယ်လောက်အထိများ ဖော်ကားပြီး စွန့်ပစ်ထား

ခဲ့လဲ တွေးမိတိုင်း စိတ်တွေ နာကျည်းနေသည်။ ရှင်ကို အထင်ကြီးမိ ချစ်မိတာ အလကားပဲ။ သီတာဂူနဲ့လုံးသားတွေက ကောင်းကင်ကိုမှ ဘာဖြစ်လို့များ ချစ်ခင်တွယ်တာ သံယောဇဉ်ကြီးနေရတာလဲ။ ဒေါက်တာ နှင့် လက်ထပ်ဖို့ပင် တွေဝေနေသေးသည်။ သူမ တစ်စုံတစ်ယောက် အား စောင့်ချင်နေခဲ့၏။ ကောင်းကင်လို့ ကိုယ်ကျင့်တရား ပျက်ပြား လွန်းတဲ့ ယောက်ျားတစ်ယောက်ကိုမှ သီတာဂူ သံယောဇဉ်တွယ်ညှို့ နေသည်။

“ရှင် မာမာ့ကို တာဝန်ယူစေရမယ်၊ ကျွန်မ ကိုယ်ချင်းစာမိလို့ ပဲ။ ရှင် ကျူးလွန်ခဲ့တဲ့ ပြစ်မှုအတွက် ရှင် ပေးဆပ်ရမယ်။ ထိုက်ထိုက် တန်တန်ကို ပေးဆပ်ရမယ်”

သီတာဂူ နာကျင်စွာကြောင့်လျှက် ခေါ်သတကြီး ကြိမ်းမောင်း မိသည်။

“သီတာဂူ”

“ဟင်...ရှင်...ရှင်”

သီတာဂူအခန်းဝမှာ ကောင်းကင်ရပ်နေပြီး မျက်ဝန်းတွေက ရီဝေရဲလဲမိုင်းဝေစွာ သီတာဂူအား ကြည့်နေသည်။ သူမက သူ့ကို ဘာ ဖြစ်လို့များ အလွန်အမင်း ခါးခါးသီးသီး နာနာကျည်းကျည်း မုန်းခါး

စိတ်တွေရှိမနေခဲ့ရတာလဲ။ သူ့ဆီက တစ်စုံတစ်ရာအား သူမ ကြားရ
မှာ ကြောက်ရွံ့နေသည်။

“ကိုယ် မာမာ့ကို လက်ထပ်မယ်”

“ဟင်”

“မင်းဆန္ဒပဲလေ၊ ကိုယ့်ကို မင်းစိတ်ထဲမှာ အထင်သေး မှန်းတီး
နေတာမျိုး မလိုလားလို့ပါ သီတဂူရယ်”

သူ့အသည်းတွေက စူးနစ်ကြကွဲနေသည်။ သီတဂူ ငိုပစ်ချင်
လာ၏။ သီတဂူ တကယ်တမ်း မကြားချင်ဆုံးက မာမာ့ကို ကိုယ်လက်
ထပ်မယ်ဆိုတဲ့ စကားပဲ။ သီတဂူဆန္ဒတဲ့ ရှင်ကရော့ တကယ်ပဲ မကျူး
လွန်ခဲ့ဘူးလားဟင်။ ကောင်းကင်မျက်ဝန်းတွေက ယုံကြည်မှုတွေ ပြည့်
ဝနေသည်။ သူမ မျက်ဝန်းတွေထဲမှာ မျက်ရည်တွေ ဝေ့တက်မလာစေ
ရန် နှုတ်ခမ်းသားတွေကို တင်းတင်းစေ့ကပ်ကာ ဆတ်ခနဲနှင့် စူးရဲစွာ
ကြည့်ပစ်သည်။

“မာမာ့ကို ကိုယ်မစော်ကားခဲ့ဘူး။ အဲ့ဒါအမှန်တရားတွေပဲ
သီတဂူ။ ကိုယ်ချစ်မြတ်နိုးတာ မင်းပဲလေ။ ကိုယ်အသိမဲ့နေတဲ့အချိန်မှာ
မင်းအမှတ်နဲ့ပဲ...”

“တော်ပြီ...ရှင် ဆက်မပြောနဲ့တော့နော်၊ မာမာ့ကိုရော

ကျွန်မကိုပါထပ်ပြီး စော်ကားတဲ့စကားတွေ မကြားချင်တော့ဘူး။ ရှင်
တာဝန်ယူသင့်တာပဲ၊ မာမာ့ကို လက်ထပ်ပါ။ ရှင် တရားဝင်လက်ထပ်ပါ။
မာမာ့အတွက် ကျွန်မကျေနပ်တယ်”

ရှင် သီတဂူအနားကနေ ထွက်သွားစမ်းပါ ကောင်းကင်ရယ်။
သီတဂူ ကြေကွဲစွာငိုပစ်မိတော့မယ် ထင်တယ်။ ရှင် တကယ်ပဲ သတ္တိရှိရှိ
တာဝန်ယူမှာလား။ ကျွန်မကို အယုံသွင်းပြီး မာမာ့ကို အေးစက်သွား
အောင် ထောင်ချောက်ဆင်နေတာလား။ ကောင်းကင်ကတော့ မာမာ့ကို
သူ့လက်ထပ်ယူပြီး ဒီကနေ ထွက်ခွာသွားမည်ဟု ထပ်ပြောသည်။

“ကိုယ် အမေသဘောမတူလည်း ကိုယ်လက်ထပ်မယ်၊ မင်း
ကျေနပ်ပါ သီတဂူ။ ကိုယ့်ဆန္ဒအမှန်တွေပါပဲ၊ သီတဂူကို ကိုယ်ချစ်တယ်”

သူ့ထွက်သွားသည်။ မမဒေဝီနှင့် ဒေါ်ချစ်ချစ်သဲက ဆွေဆွေခွန်
ကာ ဒေါသတွေပေါက်ကွဲကာ သီတဂူအား ဒေါသတကြီး ရန်တွေ့သည်။

“ညည်း...ဖြစ်စေချင်တာက ကျုပ်သားနိမ့်ကျပြီး အစေအပါး
နဲ့ လက်ထပ်စေချင်တာလား သီတဂူ။ ဒီလိုကိစ္စမျိုးတွေဖြစ်အောင်
ညည်းနဲ့မာမာ ပူးပေါင်းကြံစည်ခဲ့တာ မဟုတ်လား”

“မာမာက အန်တီလူပါ။ သီတဂူနဲ့တောင် သင်မြတ်ကြတာ
မှ မဟုတ်တာပဲ။ အခုကိစ္စက အန်တီသား ကျူးလွန်ခဲ့တဲ့ကိစ္စပါ”

“ကျုပ်သားက ဘယ်တော့မှ ဒီလို အောက်တန်းကျတဲ့ အလုပ်တွေ မလုပ်ဘူး သီတာရူ၊ ညည်းနဲ့မာမာ ပူးပေါင်းကြံစည်တာပဲ။ ကျုပ်သား မကျူးလွန်ဘူး။ ဘယ်တော့မှ မကျူးလွန်ခဲ့ဘူးအေး”

သားက မာမာနှင့်လက်ထပ်မည့်ဆို၍ ခေါ်ချစ်ချစ်သဲ ခေါ်သ တွေ ပေါက်ကွဲနေသည်။ သားက ငွေပေးလိုက်ပါ ပြောတာလည်းမရ။ မာမာ့ကို လက်ထပ်မယ်တဲ့... အမလေး ရင်ကွဲတော့မယ်။ သီတာရူ ကြောင့် လက်ထပ်တာ၊ သား ဘယ်တော့မှ မကျူးလွန်ဘူးဟု မိမိ ယုံကြည်နေသည်။

“နင်ကပါ ဝါမောင်လေးကို နှိမ့်ကျသွားအောင် ပူးပေါင်းကြံစည် နေတာ သေချာတယ်။ သီတာရူ ငါတို့ကို နင်က လက်တုန့်ပြန်တာ မဟုတ်လား။ နင်လည်း ငါတို့တိုက်ထဲကနေ အခုချက်ချင်း ထွက်သွား စမ်း ကောင်မ၊ နင့်ကို သတ်ပစ်မယ်။ နင့်အဖေလည်း စိတ်ခုကွဲတွေ ရောက်ပြီး သေစေရမယ်”

“ထင်ချင်သလိုထင်ပါ မမဒေဝီ၊ ကျွန်မမှာ ရှင်းပြဖို့ဆန္ဒလည်း မရှိပါဘူး။ မာမာ့ကို ကျွန်မက ကိုယ်ချင်းစားပြီး ကူညီခဲ့တာပါပဲ။ ကျွန်မ လည်း ဖေဖေကိုခေါ်ပြီး ဒီကနေထွက်သွားတော့မှာပါ”

“သွား... ထွက်သွားစမ်း၊ နင်တို့ သားအဖ ထွက်သွား။

ငါတို့ မိသားစုကို ပြိုကွဲအောင် အရှက်သိက္ခာတွေကျဆင်းအောင် လုပ်နေတဲ့ သားအဖပဲ”

“ဂုန်း”

“ခိုင်း”

“ရှင်... ရှင် ကျွန်မကို ကြိုက်သလိုပြောပါ။ ကျွန်မအဖေကို မစော်ကားပါနဲ့။ အရာရာကို ရှင်တို့စိတ်နဲ့ မနှိုင်းတာအကောင်းဆုံးပါပဲ”

“ဟဲ့... ကောင်မ”

“ဂုန်း”

“ခွမ်း”

“မမဒေဝီ... တော်ပါတော့ဗျာ၊ ကောင်းကင်နဲ့မာမာ့ကိစ္စ သီတာရူနဲ့ရော ဖေဖေနဲ့ရော ဘာမှမဆိုင်ပါဘူးဗျာ။ ဟုတ်ပါတယ်။ ကျွန်တော် မာမာ့ကို စော်ကားခဲ့မိတယ်။ သီတာရူနဲ့ ဘာဆိုင်လို့လဲ။ ကျွန်တော့်ကို အရှက်တကွဲနဲ့ ထောင်ထဲကို ဝင်စေချင်လို့လားဗျာ”

“ဟင်”

“သား... သား မေမေရင်ကျိုးအောင် မပြောပါနဲ့။ သားက ဒီလို လူစားမျိုးလား။ မင်းအကျင့်စရိုက်တွေကို မေမေသိတယ်။ ဟို ဟာမကြောင့် မဟုတ်လား။ မင်း သူရဲကောင်းဆန်ပြနေတာ မဟုတ်

လား”

“ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကျွန်တော့မှာ ရွေးချယ်စရာလမ်းမှ မရှိတော့ တာပဲ မေမေ၊ ကိုယ့်အိမ်က အစေအပါးကောင်မလေးကို စော်ကားမိတဲ့ အမှုနဲ့ တရားရုံးမှာရင်ဆိုင်ဖို့ သတ္တိမရှိတော့လို့ပါ။ မှုခင်းဂျာနယ်တွေ ထဲမှာ သား ဓာတ်ပုံကြီးနဲ့ပါလာရင် ပိုပြီး အရှက်သိက္ခကျရမှာပါ မေမေ”

“အမလေး... ဖြစ်မှဖြစ်ရလေ သားရယ်၊ သေပစ်ချင်တော့ တာပဲ။ မေမေ့သားကို ပိုကောင်မ သီတဂူ လှလှပပ လက်စားချေလိုက် တာပဲ”

သီတဂူက စိတ်ဓာတ်ယုတ်ညံ့ပြီး အောက်တန်းကျတဲ့ အလုပ် တွေ လုပ်မှာမဟုတ်ဘူးဆိုတာ သူသိနေသည်။ မာမာနှင့် ပူးပေါင်း ကြံစည်မှာ မဟုတ်ပေ။ သီတဂူဘဝနဲ့ နှိုင်းယှဉ်ပြီး ကိုယ်ချင်းစာနေတာ သူသိသည်။

“ဒီနေ့ကစပြီး သီတဂူနဲ့ ဖေဖေကို စော်ကားပုတ်ခတ်နေတဲ့ စကားတွေရော၊ အပြောအဆိုတွေရော ဆင်ခြင်ပါတော့ သား အနား အညွတ် တောင်းပန်နေတာပါ မေမေ။ အပြစ်မရှိတဲ့ လူတွေကိုထပ်ပြီး မစော်ကားချင်ကြပါနဲ့တော့”

“မောင်လေး... မင်းက ဘယ်သူ့ဘက်ကနေ ရပ်တည်နေ တာလဲ။ မာမာနဲ့သီတဂူ ဒီလောက်တညီတညွတ်ထဲ စွပ်စွဲနေကြတာ လေ။ ဘာကြောင့်လဲ”

“တော်ပါတော့ မမဒေဝီ၊ ကျွန်တော် ကျူးလွန်ခဲ့တယ်လို့ ပြောဆိုခဲ့ပြီးပြီပဲ။ ကျွန်တော် တရားဥပဒေနဲ့ ရင်မဆိုင်ရဲတော့ဘူး။ လက်ထပ်မယ်။ ဒီကနေ ထွက်သွားပြီး ဘဝကို ပြန်ထူထောင်မယ်။ ကျွန်တော်သူဌေးဖြစ်ရင် မာမာလည်း သူဌေးကတော်ပါပဲလေ။ မေမေ ချွေးမတော်ရမှာ ရွံရှာစက်ဆုတ်နေရင် သားကို အမွေမြတ်လိုက်ပါ။ သားအဖြစ်ကနေ စွန့်လွှတ်ပါ”

“အမလေး... မေမေ ရင်ကျိုးပါပြီ”

သီတဂူ ကိုယ်က မင်းဖြစ်စေချင်တဲ့အထိ ဖြည့်စွမ်းပေးမှာပါ။ ကိုယ်ယုံကြည်နေတာက မင်းနဲ့မာမာ ပူးပေါင်းကြံစည်တာ မဟုတ်ဘူး ဆိုတာပါပဲလေ။ မာမာကိုတော့ ကိုယ်မစော်ကားပါဘူး။ အမှန်တရား တွေပါ သီတဂူ။ မင်းအထင်လွဲပြီး ကိုယ့်ကို တာဝန်မဲ့သူအဖြစ် သတ် မှတ်လိုက်မှာကို ကိုယ်အကြောက်ဆုံးပဲ။ ကိုယ့်နဲ့သီတဂူတို့က ချစ်သူတွေ အဖြစ် ပေါင်းဖက်နိုင်ဖို့ ရေစက်မရှိကြသူတွေပဲလားကွာ။ မေမေနှင့် မမဒေဝီ လွန်နေတာပါ။ ဖေဖေကိုလည်း သနားတယ်။ ကျေးဇူးကြီးမားတဲ့

ဖေဖေပါ။ ဖခင်အရင်းကဲ့သို့ပင် ကျွေးမွေးစောင့်ရှောက်လာခဲ့တဲ့ ဖေဖေကို
မမရော မေမေရော ရိုင်းပျူစွာ စွပ်စွပ်ပုတ်ခတ်ပြောဆိုနေတာတွေ ရပ်သင့်
နေသည်။ ကောင်းကင် ဆုံးဖြတ်ချက်ကို ခိုင်မာစွာ ချုပ်လုပ်လိုက်၏။
ဒီပြဿနာတွေအားလုံး သူပဲ တာဝန်ယူ ဖြေရှင်းရမည်ဖြစ်သည်။

x x x x x x x x x x x x x

အခန်း(၁၈)

“သမီး ဒေါက်တာနဲ့လက်ထပ်ပြီး ဒီကနေ အမြန်ဆုံး ထွက်
သွားချင်တယ်။ ဖေဖေ သီတာဂူနဲ့ လိုက်ခဲ့ပါနော်။ ဖေဖေကို အေးချမ်း
စေချင်တယ်။ သမီးနဲ့ လိုက်ခဲ့ပါ”

“သမီး”

“ရှင်”

“ဖေဖေကို ထားခဲ့ပါ။ သေရင်လည်း ဖေဖေ ဒီမှာပဲသေမယ်။
အရေးကြီးတာက သမီးဘဝလေးပါ။ သားကောင်းကင်အနေနဲ့ မာမာ့ကို
စော်ကားတယ်ဆိုတာ ဖေဖေ လုံးဝ လက်မခံနိုင်ဘူး။ မဖြစ်နိုင်ဘူး
ထင်တယ်”

“ကောင်းကင်က လက်ထပ်မယ်လို့ ပြောထားပြီးပြီ ဖေဖေ”

“သမီးကြောင်ပါ။ ဖေဖေ သိတယ်။ သားကောင်းကင်က ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင် ပေါ့ပေါ့ပါးပါးလေး နေထိုင်တတ်ပေမယ့် ကိုယာကျွင်း တရားတော့ မပျက်ပြားဘူး သမီး”

“သူ အရက်တွေ အရမ်းမူးနေတယ်လေ ဖေဖေ မသိစိတ် နဲ့ပဲ ပြစ်မှာပါဦး မာမာက ဘယ်လိုလုပ်မလဲ။ မိန်းမပျိုလေးတစ်ယောက် နှစ်နာနေပြီလေ ဖေဖေ”

“ဒါတော့ ဒါပေါ့ကွယ် ဖေဖေစိတ်ကတော့ သားကို ယုံကြည် နေတယ်”

“ဖေဖေ ဘယ်လောက်ပဲ ယုံကြည်နေပါစေ သမီးကတော့ ကောင်းကင်ကို တာဝန်ယူခိုင်းရမှာပဲ။ လျော်ကြေးနဲ့တင် မပြီးဘူး ဖေဖေ”

သီတာဂူခေါင်းမာစွာဖြင့် ငြင်းဆန်နေသည်။ မာမာ့လို မိန်းကလေးတစ်ယောက် နိမ့်ကျတဲ့အစေအပါးဆိုပြီး ဒိမ်းရင်တွေရဲ့ စော်ကားခံရမှုကို လက်မခံနိုင်ပေ။ သီတာဂူ ကူညီရမှာပဲ။ မာမာ့ကို ကူညီမယ်။ မူးလို့ပဲ မှားယွင်းခဲ့ပါစေ နှစ်နာသူက မာမာ ဖြစ်နေသည်။

“ကောင်းကင်ကို အပြစ်မတင်ပါနဲ့ သမီးလေးရယ်။ သားရဲ့ ကိုယ်ကျင့်တရားကို ဖေဖေယုံတယ်။ တခြားသူတွေနဲ့ မတူအောင်ဘဲ”

သားက စိတ်သဘောထားပြည့်ဝသူပါ”

ဦးငွေရုံကတော့ သမီးသီတာဂူအား ဒေါက်တာသက်တန်းရောင် နှင့် လက်ထပ်စေလိုပေ။ သမီးချစ်နေတာက သားကောင်းကင်ပဲ။ သမီးဘဝတစ်သက်တာလုံး နောင်တတွေ စိတ်နှလုံးမသာယာမှုတွေကို မခံစားစေလိုတော့ပေ။ ချစ်ချစ်သဲတောင် နောင်တရနေပြီပဲ။ မိမိအား ဝန်ချတောင်းပန်နေသည်။

“ဖေဖေသမီးလေးဘဝမှာ အခက်အခဲတွေနဲ့ စိတ်သောကတွေ နဲ့ အမြဲတမ်း ရင်ဆိုင်ဖြတ်သန်းလာခဲ့ရတာပါ။ ဖေဖေကတော့ ဒေါက် တာနဲ့ လက်ထပ်ဖို့ကို ခဏလောက် စောင့်စေချင်သေးတယ်”

“ဖေဖေ”

“ဒိမ်းထောင်ရေးတစ်ခု ထူထောင်တယ်ဆိုတာ ဘဝ တစ် သက်တာ အရေးအစစ်ပဲ အရေးပဲ သီတာဂူ အလောတကြီး ရင်ဆိုင်နေ ရတဲ့ စိတ်မွန်းကြပ်မှုကို ဖြေရှင်းဖို့အတွက်တော့ မဆုံးဖြတ်သင့်ဘူး ထင်တယ်”

“သမီးဒေါက်တာ့ကို လက်ထပ်တာ နောင်တမရနိုင်ပါဘူး ဖေဖေ ဒေါက်တာက လူကြီးလူကောင်းတစ်ယောက်ပဲ။ သမီးကိုလည်း ချစ်တယ်။ ဒေါက်တာ့ကိုပဲ လက်ထပ်မယ်”

“ခဏလေးပဲစောင့်ပါ။ ဖေဖေ သဘောမတူတော့ဘူး။
ဒေါက်တာက သမီးအတွက် အသင့်တော်ဆုံးယောက်ျားတစ်ယောက်
ဖြစ်ပေမယ့် ဖေဖေကတော့ အချိန်ယူစေချင်တယ်”

“ကောင်းကင်ကြောင့်လား ဖေဖေ သမီးစိတ်ထဲမှာ ကောင်း
ကင်က လူညံ့၊ စိတ်ခံစားမှုတွေကို မထိန်းချုပ်နိုင်နိုင်တဲ့ လူပျော့တစ်
ယောက်လို သတ်မှတ်ထားလိုက်ပါပြီ ဖေဖေ။ ကောင်းကင်ကို ဘယ်လို
နည်းနဲ့မှ သမီး လက်မထပ်ဘူး”

“ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် အချိန်တော့ လိုအပ်တယ်သမီး သူတို့မိသားစု
ဝင်တွေ ဒုက္ခရောက်နေတဲ့အချိန်မှာ ဖေဖေတို့က လက်ထပ်ပွဲကျင်းပလို့
မသင့်တော်သေးဘူး ထင်တယ်”

သမီးချစ်မြတ်နိုးတာက သားကောင်ကင်ပဲ။ ဒေါက်တာ
သက်တန်မဟုတ်၍လည်း အလောတကြီး လက်ထပ်ပေးလို့ မဖြစ်သေး
ဟု တွေးမိနေသည်။ ချစ်ချစ်သဲတို့ မိသားစုလည်း ပြဿနာတွေ၊
အပူသောကတွေနဲ့ ရင်ဆိုင်နေကြရ၏။ မိမိအတ္တကြီးစွာ မရက်စက်လိုပေ။
ချစ်ချစ်သဲနှင့်သမီးဒေဝီက ဘယ်လိုပဲ မိမိအား ဖော်ကားအပြစ်တင်
နေကြပါစေ မိမိက ချစ်ချစ်သဲရဲ့ခင်ပွန်းတစ်ယောက်အဖြစ် တာဝန်ယူ
သင့်တဲ့ကိစ္စမှာ တာဝန်ယူရမည်ပဲဖြစ်သည်။

“လက်ထပ်ပွဲကို နောက်ဆုတ်ပေးပါ ပြီးတော့ သားကောင်းကင်
နဲ့ မာမာကိစ္စ သမီးသီတဂူ ဝင်မပါစေချင်ဘူး”

“မာမာအတွက် ထည့်မစဉ်းစားတော့ဘူးလား ဖေဖေ။ ဒီမိ
မှာ အလုပ်လုပ်ကြတဲ့ မိန်းကလေးတွေရဲ့ လုံခြုံမှုကရော”

“အမှန်တရားဆိုတာ သမီးသီတဂူကိုယ်တိုင် ဘာမှ မသိ
သေးဘူးလေ။ မာမာကိုလည်း ယုံကြည်လို့မှ မရတာ။ ဖေဖေကတော့
မာမာအလုပ်စလင်ထဲက သဘောမကျမိဘူး”

သီတဂူပဲ မှားယွင်းနေတာလား။ မာမာကိုရော ဘယ်လောက်
အထိများ ယုံကြည်၍ ရနိုင်မှာလဲ။ ကောင်းကင် နင်ကရော ရင်ထဲမှာ
နာကျင်ကြေကွဲနေသည်။ သီတဂူနလုံးသားတွေထဲမှာ ကောင်းကင်နှင့်
ပတ်သက်ပြီး အချစ်တွေကျန်ရှိနေခဲ့၏။ အန်တီချစ်ကိုလည်း နာကျည်း၍
ကောင်ကင်နှင့်အဝေးဆုံးမှာ အကင်းရှင်းဆုံးနေချင်သည်။ ဒါကြောင့်လည်း
ဒေါက်တာကို လက်ထပ်ဖြစ်မှာပါ။ ဖေဖေပြောသလိုပဲ တစ်သက်လုံး
နာကျင်နေတော့မှာလား။ ဖေဖေအနားကနေ ထွက်လာခဲ့သည်။

“ဒေါက်တာ သက်တန်ရောင်နဲ့ လက်ထပ်ပွဲကိစ္စတွေ ဖေဖေနဲ့ပဲ
စကားပြောမယ် သမီး... အချိန်ယူရမယ် ဒီကိစ္စပဲ”
ဖေဖေအနားကနေ သီတဂူ ကျောခိုင်းထွက်လာခဲ့သည်။

အန်တီချစ်သဲတို့ သားအမိက ဖေဖေအပေါ်စိမ်းကားရက်စက်နိုင် သလောက် ဖေဖေက မရက်စက်နိုင်ပေ။ သီတာဂူချစ်တာ ကောင်းကင်ပါ။ ဘာဖြစ်လို့ သီတာဂူ မေ့မလို့မရတာလဲ၊ မာမာ လုပ်ကြံပြောဆိုတာ မဖြစ်နိုင်ပါဘူး။ အရှိန်အဝါမရှိတဲ့ မိန်းကလေးက ဒေါ်ချစ်ချစ်သဲကို အံ့တုရဲ့ပါ့မလား။ နိမ့်ကျတဲ့မိန်းကလေးတစ်ယောက် ထိခိုက်နစ်နာမှာ ကိုတော့ သီတာဂူ လက်မခံနိုင်ပေ။ ရပ်တည်ပေးရမည်ဖြစ်သည်။

“သီတာဂူ”

“ရှင်”

“ကျုပ်သားလေးကို ညည်း ချောက်တွန်းမချပါနဲ့၊ လက်စား မချေပါနဲ့အေး”

သီတာဂူရှေ့မှရပ်ကာ တောင်းတောင်းပန်ပန် ညှိုးညှိုးငယ်ငယ် နှင့် ပြောနေတဲ့ အန်တီချစ်ကို သီတာဂူ ဆတ်ခနဲ မော့ကြည့်မိသည်။

“ဒီကိစ္စ သီတာဂူလုပ်တာမှ မဟုတ်တာဘဲ အန်တီချစ်၊ ကောင်းကင် ကျူးလွန်တာလေ။ သီတာဂူ လက်စားချေတယ်လို့ထင်ရင် အရမ်းမှားသွားပါလိမ့်မယ်။ သီတာဂူစိတ်ဓာတ်တွေ ဒီလောက်အထိ အောက်တန်းမကျပါဘူး။”

“သီတာဂူ...ညည်းက ငွတ်အတင်း လက်ထပ်ခိုင်းနေတာ

ဘာသဘောလဲ။ ကျုပ်သားကို ဂုဏ်သိက္ခာမရှိအောင်၊ ကျုပ်ကိုလည်း ကျုပ်အကြောက်ဆုံးဖြစ်တဲ့ အစေအပါးကို ချွေးမတော်ရအောင် ညည်း ကြံစည်ခဲ့တာပဲ”

“အဲ့ဒါတော့ မဟုတ်ပါဘူး။ အန်တီချစ် အထင်မှားနေတာပါ။ သီတာဂူက အိမ်ရှင်တွေက အလုပ်သမားတွေအပေါ် မတရားအနိုင်ကျင့် တာမျိုးကို လက်မခံနိုင်တာပါ”

“ညည်း”

“ကိုယ်နဲ့ ခန္ဓာကိုယ်သွေးသားချင်း နီးနှောဖလှယ်ဘူးတဲ့ မိန်းကလေးဟာ ဘယ်လိုအဆင်ပဲဖြစ်ဖြစ် တာဝန်ယူရမယ်လေ။ ကောင်းကင် ယောက်ျားပီသမယ်ဆိုရင်ပေါ့”

“ငါ့သား မကျူးလွန်ပါဘူး။ ငါ အသိဆုံးပါ။ ညည်းကြောင့် ညည်းက သူ့ကို တာဝန်မဲ့တဲ့ယောက်ျားတစ်ယောက်အဖြစ် အထင်သေး နေမှာ ကြောက်လို့ မာမာ့ကို လက်ထပ်မယ် ပြောတာပါ သီတာဂူ”

သီတာဂူမှာ ပြောစရာစကား မရှိတော့သဖြင့် အန်တီချစ်သဲ အား ထားခဲ့ပြီး သီတာဂူအခန်းထဲ ဝင်လာခဲ့သည်။

x x x x x x x x x x x x x x x x

အခန်း(၁၉)

“မာမာ”

“ရှင်...အစ်ကိုလေး”

“ငါ့အနေနဲ့က နင့်ကို ဖော်ကားကျူးလွန်ခဲ့တာ မဟုတ်ဘူးဆိုတာ နင် အသိဆုံးပဲ ဖြစ်လိမ့်မယ်”

“ဟို...ဟို အစ်ကိုလေး မာမာကလေး...ဟို”

“ဒီကိစ္စမှာ သီတဂူမပါဘူးဆိုတာလည်း ငါသိတယ်။ နင် တစ်ယောက်ထဲ ကြံစည်ခဲ့တာ မဟုတ်လား”

မာမာနှုတ်ခမ်းတွေက စကားလုံးတွေကိုပင် ပြောဆိုနိုင်ခြင်း မရှိအောင် တုန်ရင်လှုပ်ခတ်နေသည်။ ခန္ဓာကိုယ်လေးပင် တဆတ်ဆတ် တုန်ရင်ချင်လာ၏။ အမလေး အစ်ကိုလေးက တစ်အိမ်လုံးမှာ စိတ်

သဘောထားပြည့်ဝပြီး မာမာတို့အလုပ်သမားတွေအပေါ်မှာလည်း
စေတနာနှင့် စောင့်ရှောက်ခဲ့သည်။ အစ်ကိုလေးကို မျက်နှာပူလိုက်တာ၊
ငွေပဲယူလိုက်တာ ကောင်းပါတယ်။ မာမာ စိတ်မလုံတော့ အစ်ကိုလေး
အကြည့်တွေကိုပင် မာမာ ရဲရဲဝင်းဝင်း ရင်မဆိုင်ရဲပေ။ အစ်ကိုလေး
လက်တွေက မာမာပန်းနှစ်ဖက်ကို လာရောက်ထိတွေ့ ဆုတ်ကိုင်လိုက်
သဖြင့် မာမာ သွေးပျက်မတတ် ကြောက်ရွံ့သွားရသည်။

“မာမာ”

“ရှင်...အစ်ကိုလေး”

“ငါ...သီတာဂူကြောင့် နင့်ကို လက်ထပ်ဖို့ သဘောတူခဲ့တာ
ပဲ။ တစ်လောကလုံးမှာရှိနေတဲ့ ဘယ်လိုလူမျိုးတွေပဲ ငါ့ကို အထင်သေး
ပါစေ၊ သီတာဂူတစ်ယောက်ထဲသာ ငါ့ကို အထင်သေးတာ လက်မခံနိုင်
ဘူး”

“အစ်ကိုလေး”

“ငါ နင့်ကို လက်ထပ်မယ်၊ ငါယောကျ်ားပဲ။ သီတာဂူ ပြော
တာမှန်တယ်။ နင့်ကို တရားဥပဒေနဲ့ယှဉ်လို့ ဘယ်ဖြစ်မလဲ လက်ထပ်
လိုက်တာက ယောကျ်ားအပီသဆုံးပဲ။ ငါ့နှုတ်အားနဲ့ဘဝကို ထူထောင်မယ်။
နင့်အတွက်ကတော့ မထူးပါဘူး။ နဂိုကတည်းက ဘာမှမရှိတာပဲလေ”

“ဟို...ဟို အစ်ကိုလေး မာမာလေ ငွေပဲယူပြီး ဒီကနေ
ထွက်သွားပါမယ်။ အစ်ကိုလေးနဲ့ လက်ထပ်ပြီး အတူနေနိုင်နဲ့အထိ
မာမာမှာ သတ္တိမရှိပါဘူး”

“ဘာ”

“ကျွန်မကို ငွေပဲပေးပါ။ ရင်းနှီးစားသောက်လို့ရမယ် ငွေလေ”

“သိန်းတစ်ထောင်လား”

“မဟုတ်ပါဘူး...သိန်း...ဟို သိန်းတစ်ရာလောက်ရရင်

ကျေနပ်ပါပြီ”

သူ မာမာအပေါ် ဖျက်ဆီးစော်ကားမှုတွေ မရှိခဲ့ဘူးဆိုတာ
သေချာသည်။ မာမာမျက်ဝန်းတွေက သူ့ကိုပင် ရဲရဲရင်မဆိုင်ရဲတော့ပေ။
သီတာဂူ မင်းစိတ်သဘောထားတွေ အရမ်းမြှုပ်စင်တာပါ။ ကိုယ့်ကို သီတာဂူ
လက်စားချေချင်တာ မဟုတ်ပါဘူး။ နိမ့်ကျတဲ့ မိန်းကလေးဘက်ကနေ
ရပ်တည်ပေးတာ မဟုတ်လား။ မာမာကို သူ့အနေနှင့် မှားယွင်းစွာ
လွန်ကျူးမိသွားရင်တောင် တာဝန်ယူရမှာပဲ။ မင်း မှန်ပါတယ် သီတာဂူ၊
နိမ့်ကျတဲ့ဘက်ကနေ ရပ်တည်ပေးခဲ့တာပဲ။ ဒါပေမယ့် ကိုယ်မကျူးလွန်
ခဲ့ပါဘူး။ အဲဒါကို ဘယ်လိုသက်သေပြရမလဲ။ မာမာက ဝန်ခံလည်း
ကိုယ်တို့ဘက်ကနေ ငွေနဲ့ပေါက်ပြီး ဝန်ခံခိုင်းတယ်လို့ပဲ မင်း ထင်မြင်

ယူဆမှာပါပဲလေ။ ဒါကြောင့် ကိုယ် လက်ထပ်မယ်၊ ကိုယ်အတွက် အကောင်းဆုံးပဲ။ မာမာကတောင် သူ့ကိုပင် မကြည့်ရဲတော့ပဲ ခေါင်းငုံ့ နေသည်။

“နင်နဲ့ငါ လက်ထပ်မှဖြစ်မယ်၊ ဘာဖြစ်လို့လည်းဆိုတော့ သီတာဂူကြောင့်ပဲ။ နင် ငွေယူလို့မဖြစ်ဘူး။ သီတာဂူရဲ့ အထင်လွဲမှုတွေကို ငါ လုံးဝမခံယူနိုင်ဘူး။ မာမာ ငါနဲ့နင် ဒီကနေ ထွက်သွားကြပြီး တရားဝင်လက်ထပ်ကြမယ်”

မာမာရဲ့မျက်ဝန်းတွေက တုန်လှုပ်ချောက်ချားနေသည်။ သူ့ကို ရင်မဆိုင်ရဲ၊ သူ အမှန်းဆုံးက ကံကြမ္မာအရိုင်းအစိုင်းတွေကိုပါပဲ။ မာမာ က လက်ထပ်ဖို့ ငြင်းဆန်နေသည်။

“အစ်ကိုလေး၊ အဲဒီလောက်အထိ မလုပ်ပေးပါနဲ့၊ မာမာ့ကို ခွင့်လွှတ်ပြီး ရင်းနှီးစားသောက်နိုင်တဲ့ ငွေကြေးပဲပေးပါ”

“မရဘူး... နင် လက်ထပ်ရမယ်၊ ငွေပေးလိုက်ရင် ငါ ဘာ ကောင်ဖြစ်သွားပြီလဲကွ”

သီတာဂူစိတ်တွေ သံသယကင်းစင်စေရန် မာမာ့ကို သူ လက် ထပ်မယ်၊ မပြောင်းလဲနိုင်တဲ့ ခံယူချက်ပဲ၊ ချစ်သူနဲ့ လက်ထပ်ပေါင်းသင်း ခွင့် ဆုံးရှုံးသွားပါစေ ချစ်သူနဲ့လုံးသားတွေထဲမှာ သူက ရွံ့မှန်းစရာကြီး

နင့် တာဝန်မဲ့လွန်းသောယောက်ျားတစ်ယောက် အဖြစ်မခံနိုင်လို့ပါ။ မာမာက ကြောက်ရွံ့တုန်ရင်လိုက်ခါနေသည်။

“အစ်ကိုလေး... ဟို... အစ်ကိုလေး မာမာ တောင်းပန်ပါတယ်၊ လက်ထပ်ဖို့ တကယ်ပဲ မာမာ သတ္တိမရှိတော့ဘူး။ မာမာ့ကို ငွေပဲပေး ပါ”

မာမာကြောက်တယ်၊ စိတ်သဘောထားပြည့်ဝလွန်းတဲ့ အစ်ကို လေးအပေါ် မာမာအကောက်ကြံ့ခိုပြီး၊ မမလေး သီတာဂူကို ဘယ်လို ရှင်းပြရမလဲ၊ အစ်ကိုလေးကို သနားလိုက်တာနော်။ မာမာတွေ နောင်တ တွေ ရနေပေမယ့် ပိုက်ဆံကိုတော့ ထိုက်ထိုက်တန်တန်လေး ယူချင် သေးသည်။ သူမ ဒီကနေထွက်သွားရင် ဗုက္ခရောက်ရတော့မည် ဖြစ် သည်။

“တို့သွားကြမယ် မာမာ၊ ငါ ယောက်ျားပါ။ နင့်ကို တစ်သက်လုံး တာဝန်ယူမယ်၊ ငါ သတ္တိရှိပြီး ယောက်ျားပီသပြရမယ်၊ သွားဖို့”

မာမာ့လက်ကို သူဆွဲပြီး ထွက်သွားမယ်လုပ်တော့ မမဒေဝီ ရောက်လာသည်။ ဒယ်မ်းဒယ်ိုင်နှင့် မမဒေဝီသည် မူးယစ်ဝေသီနေတဲ့ မျက်ဝန်းတွေနှင့်ကြည့်ကာ ရေမူပိတ်ကာ ရပ်နေ၏။ မာမာက ကြောက် ပြီး သူ့လက်ထဲမှ ရုန်းထွက်ကာ အထဲပြန်ပြေးဝင်သွားသည်။

“ကောင်းကင် မင်း တော်တော်မိုက်မဲတဲ့ကောင်ပဲ၊ ဘာဖြစ်လို့ ဒီဟာမကို လက်ထပ်ယူဖို့ မိုက်မိုက်မဲမဲ လုပ်ချင်ရတာလဲ”

“မမ”

“မင်း ထွက်သွားမယ်ဆိုရင် မမနဲ့မေမေ့ကို အရင်သတ်သွားပါ”

ဒေဝီပစ်ချင်နေသည်။ မေမေ့ကို သနားတယ်။ သားနဲ့သမီး အတွက်ပဲကြည့်ပြီး အရာအားလုံးကို ဖန်တီးဖြည့်စွမ်းပေးတတ်တဲ့ မေမေပါ။ ဒေဝီလည်း မိုက်မဲတယ်။ မေမေ့အလိုလိုက်မှုတွေအပေါ် အခွင့်အရေးယူပြီး နေချင်သလိုနေပစ်ခဲ့သည်။ မောင်လေးက အပြစ်ကင်းပြီး လိမ္မာရေးခြားရှိတဲ့သူ၊ ပေါ့ပေါ့ပါးပါး ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင် နေတတ်ပေမယ့် မောင်လေးကောင်းကင်က အရမ်းပဲဖြူစင်နေသည်။

“မာမာ . . . ဒီကောင်မ အကောက်ကြံ့တာပဲ။ မမ မောင်အကြောင်း မမသိတယ်။ ကိုယ်ကျင့်တရားပျက်ပြားအောင် ဘာမှမလုပ်ဘူး။ သီတာဂူကြောင့်လား။ မမဒေဝီသွားပြီး တောင်းပန်မယ်”

“မမ”

“ဟင်”

“ထားလိုက်ပါတော့ ကောင်းကင် ကျွေးလွန်ခဲ့တာပဲ၊ ယောက်ျား

ဝီဝီသသပဲ တာဝန်ယူပါရစေ”

“မင်း မကျူးလွန်ဘူး မမသိတယ်။ သီတာဂူကို မမ ရှင်းပြမယ်”

မမ ဘယ်လိုဖြစ်သွားရတာလဲ။ သီတာဂူကို တောင်းပန်မည်ဟုပင် ပြောနေသည်။ မမကိုကြည့်ရတာ ညှိုးငယ်ပိန်လို့နေသည်ဟု ကောင်းကင် ထင်မိနေ၏။ ဘယ်လိုဖြစ်သွားရတာလဲ မမရယ်၊ မမ အတော်လေး ပျက်ဆီးနေသည်။

“မာမာ့ကိုတော့ ငွတ်ကြီး လက်မထပ်လိုက်ပါနဲ့၊ ကောင်းမှာ အပြစ်မရှိဘူးဆိုတာ မမ သိတယ်”

“မမ”

“ဟင်”

“နေကောင်းရဲ့လား”

“အင်း . . . ဝေါ”

“မမ”

“အမလေး . . . အန်ချင်လိုက်တာ . . . ဝေါ . . . ဝေါ”

“မမ နေလို့ရရဲ့လား”

“မေမေ့ကို ခေါ်လိုက်မယ်လေ”

“နေ . . . နေ မမ ဘာမှမဖြစ်ဘူး။ ရင်ပြည့်နေလို့ ရတယ်”

“ဝေါ့”

“ဝေါ့”

မောင်လေးကို ဘာမှမပြောနိုင်တော့ဘဲ သူမ အိပ်ခန်းထဲ ပြေးဝင်လာခဲ့သည်။

“ဝေါ့”

“ဝေါ့”

“အမလေး...ဝေါ့”

လက်ဆေးကြောခွက်ထဲမှာ မျက်နှာအပ်ပြီး အန်ပစ်လိုက်သည်။ မောလိုက်တာ၊ ဒေဝီကိုယ်တိုင်ပင် ဘာတွေဖြစ်နေပြီလဲ။ ဘုရားရေ ဒေဝီ အမှားတွေ လွန်ကျူးခဲ့မိတာ ဒဏ်ခတ်ပြီလားမသိဘူး။ သီတာဂူ တို့မိသားစုဝင်တွေ ကျိန်စာသင့်နေပြီ။ နင့် ကျိန်စာလေး၊ ဒေဝီခေါင်းတွေ မူးဝေကာ အော့အန်ချင်နေသည်။

“ဝေါ့”

“ဝေါ့”

“ဒေဝီ”

“ဟင်...မေမေ”

“သမီး ဘာဖြစ်နေတာလဲ၊ နေမကောင်းဘူးလား။ သမီးကို

ကြည့်ရတာ အခုတစ်လော အစားအသောက်တွေပျက်ပြီး အင်အားတွေ ကင်းမဲ့နေသလိုပဲ။ မောင်လေးကြောင့်လား”

“မေမေ”

“ပြော”

“ဒေဝီမှာ ကိုယ်ဝန်ရှိနေပြီ ထင်တယ်”

“ဘာ”

“အစားအသောက်တွေလည်း ပျက်တယ်၊ အနံ့တွေလည်း ခံလို့မရဘူး။ ဓမ္မတာမလာတာလည်း နှစ်လရှိနေပြီ”

“ဟင်”

ဒေါ်ချစ်ချစ်သဲ အထိတ်တလန့်ဖြစ်သွားသည်။ ဘုရားရေ ဘာတွေဖြစ်ရတာလဲ။ မိမိသားနဲ့သမီး အရှက်သိက္ခာတွေကျဆင်းစေမယ့် အဖြစ်အပျက်တွေနဲ့ပဲ ရင်ဆိုင်နေရ၏။ ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ။ မိမိတို့ မိသားစုဝင်တွေ ကျိန်စာသင့်နေပြီလား။ ရင်တွေ ပူလောင့်လာသည်။

“ဘယ်သူနဲ့လဲ...ပြောစမ်း၊ ဒေဝီ၊ မေမေတို့ တစ်ခုခု စီစဉ်ကြရအောင်။ မေမေ့သမီးဒေဝီကို ဘယ်သူက လက်မထပ်ပဲနေမလဲ။ သမီးချစ်သူက ဘယ်သူလဲ”

ဒေဝီ မဖြေနိုင်ပေ။ ဒေဝီမိုက်မဲစွာ ပြုမူနေထိုင်ခဲ့တာမို့

ချစ်သူ . . . ဒေဝီကို လက်ထပ်မယ်သူ . . . အမလေး . . . မေမေ့ကို ဘယ်လိုပြောရမလဲဟင်။ သူက ဒေဝီကို လက်ထပ်မယ်ဆိုရင်တောင် အဲဒီလူကို သိသွားရင် မေမေ သေလိမ့်မယ်။ ဒေဝီ သေပစ်ချင်နေသည်။

“သမီးဒေဝီပြောလေ၊ ပြောစမ်းပါ ဘယ်သူလဲ။ လက်ထပ်ဖို့ စီစဉ်ရမယ်လေ၊ သမီးက ရွေးချယ်တတ်မှာပါ မေမေယုံပါတယ်”

“သမီး မိုက်တာပါ မေမေ ဟိုလေ သမီးတို့ သီတာဂူကျိန်စာ သင့်နေပြီလားပဲ”

“ဘာ”

“သမီးလေ . . . သမီး စိတ်ဆန္ဒတွေ အလိုလိုက်ပြီး ဆင်ခြင်တဲ့ တရား ကင်းမဲ့သွားတယ်”

“ဟင် . . . ဘာတွေပြောနေတာလဲ ဒေဝီ၊ မေမေတို့ သီတာဂူ ကျိန်စာသင့်နေပြီ ဟုတ်လား။ ဘာတွေလဲ”

“သမီးနဲ့ ငြိစွန်းခဲ့တဲ့လူက သမီးကားကိုမောင်းတဲ့ ဒရိုင်ဘာ ကိုညိုပါ”

“ဘာအေ့”

ဒေါ်ချစ်ချစ်သဲ မူးမေ့လဲပြီမတတ် ခန္ဓာကိုယ်အား အနိုင်နိုင် ထိန်းမတ်လိုက်ရသည်။ ကျိန်စာလား။ သီတာဂူ ညည်း ငါတို့ မိသားစု

အပေါ် ကျိန်စာတွေတိုက်ခဲ့တာလား။ အခု ငါ့သားနဲ့သမီး လက်ထပ်ရမယ် သူတွေက အလုပ်သမားတွေ အနိမ့်ကျဆုံးသူတွေပဲ ဖြစ်နေ၏။ ဘယ်လို လုပ်ရမလဲ မျက်ရည်တွေက စီးကျလာသည်။

“ကိုညိုမှာ အပြစ်မရှိပါဘူးမေမေ၊ ဒေဝီမူးပြီး အမှားတွေ မကြာခဏလွန်ကျူးမိသွားတာပါ။ ဒါပေမယ့် ဒေဝီ ကိုညိုနဲ့တော့ လက် မထပ်ချင်ဘူး”

“အမလေး . . . ဘယ်ဖြစ်မလဲ သမီး၊ မေမေသမီး နိမ့်ကျသွား တာ မေမေ မမြင်ချင်ဆုံးပဲ ဖြေရှင်းပစ်ရမယ်။ အရင်ဆုံး သစ္စာမရှိတဲ့ ကျေးဇူးကန်းတဲ့ ငညို့ကို အလုပ်ထုတ်ပစ်ရမယ်”

“ကိုညိုက အလုပ်ကနေ ထွက်သွားပါပြီ မေမေ၊ ဒေဝီ ထုတ် ပစ်လိုက်တာ”

“ဟင်”

“ကိုညို ကျေးဇူးကန်းတာ သစ္စာမဲ့တာတော့ မဟုတ်ပါဘူး မေမေ၊ သမီးဘက်က စိတ်အလိုလိုက်ပြီး မှားတာပါ”

“အမလေး”

“ဒီကိုယ်ဝန်ကို သမီး မမွေးနိုင်ပါဘူး။ ပတ်ဝန်းကျင်လည်း သိသွားလို့ မဖြစ်ဘူး။ ဟိုကောင်မ သီတာဂူသိသွားရင် ပျော်နေတာ

မေမေ၊ သီတာဂူရောက်လာမှ သမီးတို့တွေ ခုက္ခအခက်အခဲတွေနဲ့ ရင်ဆိုင်ရတာပဲ”

“ဟုတ်တယ်...သင်းကြောင့်ပဲ အခုလည်း သားကို မာမာနဲ့ လက်ထပ်ဖြစ်အောင် ကြံစည်နေတယ်။ ယုတ်မာလိုက်တာ”

“ဖေဖေနဲ့သီတာဂူကို ထိုက်သင့်တာပေးပြီး မောင်းထုတ်လိုက်ရင် ကောင်းမလား။ မေမေ သံယောဇဉ်မပြတ်နိုင်ဘူးလားလို့”

ကိုငွေရံက မိမိတို့မိသားစုအပေါ် သစ္စာရှိပြီး စေတနာမေတ္တာ အပြည့်နှင့် ကျွေးမွေးစောင့်ရှောက်ခဲ့သည်။ ကိုငွေရံနှင့် လက်ထပ်စဉ်က မိမိမှာ စည်းစိမ်ဥစ္စာတွေပါလာခဲ့ပေမယ့် ကိုငွေရံက မဖြုန်းမသုံးဘဲ ကြီးပွားချမ်းသာအောင် လုပ်ဆောင်ပေးခဲ့၏။ သုံးဖြုန်းနေတာက မိမိနှင့် သမီးဒေဝီတို့ပဲ။ ခုက္ခိတဖြစ်နေတဲ့ ကိုငွေရံအား မရက်စက်နိုင်ပဲ ဖြစ်နေသည်။

“သီတာဂူကို အရေးပေးလွန်းပြီး သီတာဂူ ကောင်းစားရေးပဲ တစ်ဖက်သတ် လုပ်နေတာ ဒေဝီ မုန်းတယ်။ ပထွေးက ပထွေးပဲလေ”

“ကိုငွေရံက မေမေတို့သားအမိပေါ်တော့ ကောင်းပါတယ်။ မဖြုန်းမသုံးဘဲ ရှာဖွေကျွေးမွေးခဲ့တယ်။ သူ့သမီး သီတာဂူကိုလည်း ရှာဖွေခွင့်ပေးဖို့ မေမေနဲ့ လက်မထပ်ခင်ထဲက တောင်းဆိုခဲ့တာပါ”

“သီတာဂူကို ဒေဝီ အရမ်းမုန်းတယ်။ သင်း ကျိန်စာတွေပဲ မေမေ”

“ဒါတွေထားလိုက်ပါ ဒေဝီ၊ မေမေတို့ ဘာဆက်လုပ်ကြမလဲ”

“မေမေ”

“ဟင်”

“ဒေဝီကတော့ ဟိုကောင်မ သီတာဂူကို မုန်းတီးပေမယ့် မောင်လေးကောင်းကင်နဲ့ လက်ထပ်ဖြစ်အောင် တောင်းပန်ချင်တယ်။ အဲ့ဒါက မေမေယောက်ျား ဦးငွေရံရဲ့ဆန္ဒပဲလေ”

ပထွေးဦးငွေရံကို ဒေဝီကတော့ အရင်ထဲက မချစ်ပေ။ ပထွေးဟုပဲ မြင်ထားခဲ့သည်။ အခု သူ့သမီးသီတာဂူအား အရေးပေးလွန်း၍ ပို၍ပင် မုန်းတီးလာ၏။ ဒါပေမယ့် မောင်လေး အခွင့်အရေးတွေ ဆုံးရှုံးပြီး အိမ်က အလုပ်သမားမာမာကို လက်ထပ်မှာတော့ မလိုလားမိ။ သီတာဂူနှင့် ကောင်းကင်လက်ထပ်လျှင် သူမနှင့်ဒေါက်တာ သက်တန်းရောင်တို့ လက်ထပ်ဖို့ အခွင့်အရေး ရသွားနိုင်သည်။

“မဖြစ်နိုင်ပါဘူး ဒေဝီရယ်၊ သီတာဂူက သားကို မာမာနဲ့ပဲ လက်ထပ်ဖြစ်အောင် ကြိုးစားမှာပါ။ သင်းက ဒေါက်တာသက်တန်းရောင်

ကိုပဲ လက်ထပ်မှာပေါ့”

“မေမေနဲ့ဒေဝီ တောင်းပန်မယ်၊ နောက်မှ သီတာဂူကို အရေခွံ ဆုတ်ခွာပစ်ရမယ်လေ”

“ဝေါ့”

“ဝေါ့”

“အမလေး အန်ချင်လိုက်တာ”

“သမီးဒေဝီ ရရဲ့လား၊ ဆေးခန်းသွားပြရအောင်လေ”

“ရပါတယ် မေမေ၊ စိတ်မပူနဲ့ ဒေဝီ ရှင်းပစ်လို့ရတယ်”

“ဘယ်လိုရှင်းမှာလဲ သမီးရယ်၊ ပြောစမ်းပါ”

“ဒေဝီကိစ္စ ဒေဝီ ရှင်းမယ်၊ မေမေပဲ သီတာဂူကို အလိုက် အထိုက်နေပြီး တောင်းပန်လိုက်ပါ။ မာမာနဲ့မဖြစ်ဘူး၊ ငွေပေးသင့်ရင် ပေးလိုက် သီတာဂူကိုပဲ တောင်းပန်ရမယ် မေမေ”

သီတာဂူ ငါကတော့ ညည်းကို မလွှဲသာမရောင်သာလို့ တောင်းပန်တာပဲ၊ တစ်နေ့ ညည်းသိမယ်၊ ငါ့မောင်ကို အရှက်တကွဲနဲ့ နိမ့်ကျအောင် ဖန်တီးခဲ့တဲ့ကောင်မပဲ၊ ညည်းကြောင့်ပဲ ကျုပ်တို့မိသားစု တွေ ဒုက္ခတွေ့ရောက်ကြရတာ၊ ဒေဝီ အန်နေသည်၊ မောပမ်းလာ၏။ ဒေဝီ မနာလိုဝန်တိုစိတ်တွေနဲ့ သတိလက်လွတ်ဖြစ်ရတာ၊ သီတာဂူ

ကြောင့်ပဲ၊ ဒေဝီလက်ထပ်ဖို့ ရည်မှန်းထားတဲ့ ဒေါက်တာသက်တန်းရောင် ကိုလည်း လှတယ်၊ ငါ့မောင်ကိုလည်း အလုပ်သမားကောင်မနဲ့ လက်ထပ် ဖြစ်အောင် အကွက်ဆင်တယ်၊ နင့်ကို ဘယ်တော့မှ အခဲမကျေဘူး သီတာဂူ၊ နင့်ကို တောင်းပန်တာက ထိုးမယ်ဆင် နောက်တစ်လှမ်း ဆုတ်တာပဲ၊ ဒေဝီ အန်လွန်းသဖြင့် အိပ်ရာထဲလဲပြိုကျသွားသည်။

“မေမေနဲ့သမီး ဆေးခန်းသွားကြမယ်လေ”

“ဟင့်အင်း... သမီး မသွားဘူး၊ နေကောင်းဟန်ပဲ ဆောင် နေမယ် မေမေ၊ ဒေါက်တာလည်း မသိစေချင်တာ၊ မေမေ တာမှ မပူနဲ့၊ သမီးဒီကိစ္စ ဖြေရှင်းနိုင်ပါတယ်”

“ဒေဝီရယ်”

“အရေးကြီးတာက ကောင်းကင်ပဲ၊ သီတာဂူကို တောင်းပန်မှ မောင်လေးနဲ့မာမာ လက်ထပ်ဖို့ တားဆီးနိုင်မှာပါ”

“အေးပါကွယ်... မေမေတောင်းပန်ပါ့မယ်၊ သမီး ဖြစ်ချင် တာတွေ ဖြစ်စေရမယ်”

သမီးဒေဝီကိုကြည့်ပြီး ဒေါ်ချစ်ချစ်သဲ အားမရပေ။ သမီးက ဘယ်လိုဖြေရှင်းမှာလဲ၊ အမြဲတမ်းခေါင်းမာပြီး လုပ်ချင်တာလုပ်၊ အပျော် တွေပဲ မက်မောစွာ ပျော်သလိုနေထိုင်ခဲ့တဲ့သမီးဒေဝီ အင်အားတွေ

ကင်းမဲ့ကာ အိပ်ရာပေါ်မှာလဲနေသည်။ မိမိလည်း လိုခဲ့တာပဲ၊ မိခင်ဖြစ်
ပြီး သမီးဘဝလမ်းကြောင်းကို တည်မတ်မပေးနိုင်ခဲ့ပေ။ မိမိနောင်တ
တွေတော့ ရနေပါပြီ။ ခက်နေတာက မာန်မချနိုင်တာပဲ၊ တဖြည်းဖြည်း
တော့ မိမိအမှားတွေအတွက် အသိတရားလေး ဝင်ချင်နေသည်။

* * * * *

အခန်း(၂၀)

“မမလေး သီတာ၊ မာမာကတော့ ငွေရရင် ကျေနပ်ပါပြီ။
အစ်ကိုလေးဘဝကိုလည်း မာမာကြောင့် မနစ်မွန်းစေချင်လို့ပါနော်၊
ငွေပဲယူပြီး ထွက်သွားပါတော့မယ်”

“ဘာဖြစ်လို့ စိတ်တွေပြောင်းသွားရတာလဲ မာမာ၊ အားငယ်
လို့လား။ မမလေး ရှိပါတယ်၊ သူ့ဘက်က တာဝန်ယူရင် မာမာ လက်ခံပါ။
ဘာမှ သူ့အတွက်နစ်နာစရာမှ မရှိတာပဲ။ ဘယ်လိုမိန်းကလေးမဆို
ကိုယ်ရဲ့အပျိုဝင်ဘဝလေး ရိုက်ချိုးဖျက်ဆီးပစ်လိုက်တဲ့ ယောက်ျား တစ်
ယောက်နဲ့ လက်ထပ်ရလိမ့်မယ်။ ဘာနစ်နာရမှာလဲ၊ ငဲ့ညှာထောက်
ထားစရာ မလိုဘူး”

“မဟုတ်ပါဘူး... မမလေးရယ်၊ မာမာ ငွေပဲလိုချင်တာပါ။ ကျွန်မက ချမ်းသာချင်တာပါ။ ငွေပဲရချင်တယ်”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ မာမာ၊ သူ့အမေက အမွေဖြစ်မယ် ပြောလို့ လား။ ကောင်းကင်ကမူးပြီး ညှင်းပန်းနှိပ်စက်မှာ စိုးလို့လား။ တကယ်လို့ မာမာမှာ ကိုယ်ဝန်ရှိသွားရင် ဘယ်လိုလုပ်မလဲဟင်”

“ရှင်”

မမလေးသီတာဂူ ရှေ့မှာရှိနေရတာပင် မာမာကြောက်ရွံ့ ထိတ်လန့်နေသည်။ မာမာနဲ့အစ်ကိုလေး ဘာမှမကျူးလွန်ခဲ့ပါဘူး။ ကိုယ်ဝန်က ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ရှိလာရမှာလဲ။ မမလေးသီတာဂူကရော အစ်ကိုလေး ဇုက္ခရာဇာန်အောင်၊ ဂုဏ်သိက္ခာတွေ ကျဆင်းအောင်ပဲ မာမာ့ကို အသုံးချပြီး တမင်လုပ်နေတာများလား။ မာမာအမှန်တွေကို ဖွင့်ပြောပြလိုက်ရင်လည်း ဒီကနေ တစ်ပြားတစ်ချပ်မှမရဘဲ ထွက်သွားရမှာသေချာသည်။ မဖြစ်ဘူး ကိုယ့်အတွက်တော့ ကြည့်ရမှာပဲ။ မာမာစိတ်ထဲမှာ အစ်ကိုလေးကို သနားနေမိသည်။ အပြစ်မဲ့သူပါ။ မာမာငွေပဲယူပြီး ထွက်သွားချင်၏။ မမလေးသီတာဂူ လက်မခံတာက ခက်နေသည်။

“မာမာ”

“ရှင်”

“သူတို့တွေရဲ့ အတ္တကြီးကြီးနဲ့ တာဝန်မဲ့နှိမ်ချချင်တဲ့ လုပ်ရပ်တွေကို အရုံးပေးစရာမလိုပါဘူး။ မာမာ နစ်နာမှုကိုပဲ ကြည့်ရမယ်”

“မာမာ အစ်ကိုလေးကို လက်ထပ်ရမှာ ကြောက်တယ်၊ အားနာလိုပါနော်။ ငွေပဲယူသွားပါရစေ”

မာမာ့ကို သီတာဂူ ကြည့်လိုက်စဉ် မျက်ဝန်းတွေကလည်ပြီး သီတာဂူနှင့် ရင်မဆိုင်ရဲတာပင် ထူးခြားမှုတစ်ခု ဖြစ်နေသည်။ ဖေဖေက မာမာ့ကို မယုံဘူးတဲ့။ သီတာဂူပဲ မှားယွင်းစွပ်စွဲမိနေတာလား။ ကောင်းကင်ကို လက်ထပ်ဖို့ထက် ငွေပဲယူပြီး ထွက်သွားချင်နေ၏။ မာမာ ရိုးသားရဲ့လား။ ကောင်းကင်ရယ် တကယ်ဆို သီတာဂူလည်း အရမ်းပဲ ကြောက်နေရတာပါ။ ကောင်းကင်နဲ့ဝေသွားရမှာကို ကြောက်နေမိပါတယ်။ ဒါပေမယ့် မာမာ့ကိုလည်း ထိခိုက်နစ်နာမှုတွေ မဖြစ်စေချင်ပါဘူးနော်။ မာမာက ရောင်ထွက်သွားသည်။ သီတာဂူ ဘာဆက်လုပ်ရမှာလဲ။ မာမာ့ကို လက်မထပ်နဲ့ ကောင်းကင်ကို ပြောရမလား။ သီတာဂူ ခေါင်းထဲမှာ ရှုပ်ထွေးလာသဖြင့် အိပ်ရာပေါ်မှာ လှဲအိပ်ပြီး မျက်ဝန်းတွေကို ထိကပ်ပိတ်ထားမိသည်။

“သီတာဂူ”

သူမမျက်ဝန်းလေးတွေ ဖွင့်ကြည့်လိုက်တော့ အန်တီချစ်သဲ့

ဖြစ်နေသည်။ သီတာဂူဆန္ဒက အားလုံးနှင့် ကင်းရှင်းအောင်ပဲ နေပစ်
ချင်၏။ ဒေါက်တာကို အမြန်ဆုံး လက်ထပ်ပြီး ဒီကနေ ထွက်သွားချင်
သည်။ အန်တီချစ်ရဲ့မျက်ဝန်းတွေက ထူးဆန်းဖွယ် ညှို့ခိုင်းရီဝေကာ
ဒေါသမာနရောင်တွေ ကင်းစင်နေသည်။

“အန်တီ တောင်းပန်ပါတယ်။ သားကို မာမာနဲ့ လက်ထပ်တာ
ကို သီတာဂူ တားဆီးပေးပါ”

“ရှင်”

သူမ ထလိုက်သည်။ အန်တီချစ် ဘယ်တုန်းကမှ တောင်းပန်
တာမရှိခဲ့ အတ္တတွေ မာန်မာနတွေနှင့် အပေါ်စီးကနေပဲ ပြောဆိုဆက်ဆံ
နေခဲ့သည်။

“ငါ့သားက မာမာ့ကို မစော်ကားခဲ့တာ အမှန်တွေပါ။ သား
ကောင်းကင်က ကိုယ်ကျင့်တရားတွေ ပျက်ပြားတတ်တဲ့ ယောက်ျား
မဟုတ်ပါဘူး။ သီတာဂူ။ အန်တီချစ်နဲ့သမီးဒေဝီတို့သာ အတ္တကြီးကြတာ
ပါ သီတာဂူ”

“အဲ့ဒါ သီတာဂူနဲ့ မဆိုင်ပါဘူး။ အန်တီချစ်၊ ကောင်းကင်နဲ့ပဲ
ဆိုင်တဲ့ကိစ္စလေ”

“မင်းကြောင့်ပါ။ မင်းက သားကို တာဝန်မယူရဲတဲ့ ယောက်ျား

မဖြစ်စေချင်တာပါ။ သီတာဂူရယ် အန်တီချစ် တောင်းပန်ပါတယ်။ မာမာက
ငွေပဲ တောင်းဆိုတာပါ။ လုပ်ကိုင်စားသောက်နိုင်တဲ့ငွေကြေးရရင် ကျ
ကျနပ်နပ် ထွက်သွားဖို့ပဲ တောင်းဆိုပါတယ် သီတာဂူ”

“သီတာဂူနဲ့ မဆိုင်ပါဘူး။ အန်တီချစ်၊ ကောင်းကင်နဲ့မာမာပဲ
ရွေးချယ်ကြပါတော့။ သီတာဂူလည်း ဖေဖေကိုခေါ်ပြီး ဒီကနေ ထွက်သွား
တော့မှာပါ”

“ဟင်”

ဒေါ်ချစ်ချစ်သဲစိတ်တွေထဲ ကိုကိုက မိမိကိုထားခဲ့ပြီး ထွက်
သွားမှာ အားငယ်ကြောက်ရွံ့လာသည်။ တကယ်တမ်း တွေးကြည့်တော့
မိမိက ဘယ်အရာမဆို ဦးဆောင်နိုင်စွမ်းမရှိခဲ့။ ကိုကိုနှင့်လည်း ကွာရှင်း
ရမှာ ကြောက်ရွံ့နေ၏။ သီတာဂူအပေါ် မချစ်ပေမယ့် မာန်မာနတွေနှင့်
မဆက်ဆံလိုတော့ပေ။ တောင်းပန်ဖို့ပဲရှိသည်။ သီတာဂူ နှင့်ကျိန်စာလား။
ငါ အရမ်းကြောက်တယ်။ ငါတို့မိသားစုဘဝတွေ အလဲလဲအပြိုပြို
ဖြစ်နေရတယ်။ ကိုကိုသာမရှိတော့ရင် ငါတို့ရပ်တည်နိုင်မှာ မဟုတ်
တော့ဘူး ထင်တယ်။ သီတာဂူကတော့ မိမိကို ရင်ဆိုင်နိုင်တဲ့သူတို့တွေနှင့်
ကြည့်နေသည်။

“သီတာဂူ အန်တီချစ် တောင်းပန်ပါတယ်။ သားနဲ့လက်ထပ်

ပါ။ ကိုကိုကိုလည်း ခေါ်ထုတ်မသွားပါနဲ့အေး။ ကိုကိုမရှိရင် အန်တီချစ် မရပ်တည်နိုင်လို့ပါ။”

ဖေဖေမရှိရင် အန်တီချစ် မရပ်တည်နိုင်ဘူးတဲ့ ဖြစ်နိုင်ပါ့ မလား။ မဖြစ်နိုင်ဘူးထင်တာပဲ။ ဖေဖေက ဒုက္ခိတ၊ အန်တီချစ်တို့ သားအမိတွေ မလေးစားတဲ့ဘဝရောက်နေသည်။

“တကယ်တမ်းကျတော့ ကိုကိုကို အန်တီချစ် လက်လွှတ်မခံ နိုင်ပါဘူး။ သီတာဂူ ဒုက္ခိတဘဝရောက်လည်း ကိုကိုရဲ့ ဦးဆောင်ညွှန် ကြားမှုက လိုအပ်တယ်။ သီတာဂူကို တောင်းပန်ချင်တာက သားကို လက်ထပ်ပါ။”

“မဖြစ်နိုင်ပါဘူး အန်တီချစ်၊ သီတာဂူ လက်ထပ်မှာက ခေါက်တာပါပဲ။”

သမီးဒေဝီက ခေါက်တာကို ဟိုးအရင်ထဲက မျှော်လင့်နေခဲ့ တာပါ။ နင်ကြောင့်ပဲ သီတာဂူ နင်သာရောက်မလာရင် ခေါက်တာနဲ့ဒေဝီ လက်ထပ်ဖြစ်လောက်ပြီ။ ခေါက်တာက ကိုကိုစကားတွေကို နှာခံတယ် လေ။ နင်ကြောင့်ပဲ ငါ့သားလေး မာမာလိုပိုင်းမတစ်ယောက်နဲ့ လက်ထပ် မှာကို ငါ လုံးဝ မလိုလားနိုင်ဘူး။ ခေါ်ချစ်ချစ်သဲရင်ဝမှာ မီးတောက် မတတ် ပူလောင်မြိုက်နေသည်။

“ငါ တောင်းပန်တာပါ သီတာဂူ ငါ့သားက မာမာကို လက်ထပ် ဖြစ်အောင် ဖိအားပေးပါနဲ့။ ငါ့သားက သီတာဂူကို အရမ်းပဲ မြတ်နိုး ချစ်ခင်နှစ်သက်နေတာပါ။”

“သီတာဂူ လက်မခံနိုင်ပါဘူး အန်တီချစ်တို့မိသားစုကိစ္စပါပဲ။ အန်တီချစ်တို့ပဲ ဖြေရှင်းပါနော်။”

“အဲဒီလို မပြောပါနဲ့၊ ငါ့သားမှာ အပြစ်မရှိပါဘူး သီတာဂူရယ်။ နင်ကို ဘယ်လို တောင်းပန်ရမလဲ ပြောပါ။”

“ဘယ်လို တောင်းပန်မှုမျိုးကိုမှ သီတာဂူ လက်မခံနိုင်ပါဘူး။ ထွက်သွားပေးပါ။”

“ဟင်”

“သီတာဂူမှာ ထပ်ပြောစရာစကား မရှိတော့လို့ပါနော်။ ထပ် ပြီးတော့လည်း မဆွေးနွေးချင်တော့ဘူး။”

“သီတာဂူ နင် . . . နင်”

ခေါ်ချစ်ချစ်သဲ ရင်ဝမှာ အပူလုံးကြီး ဆောင်တက်လာပြီး ရပ်တည်နိုင်စွမ်းမရှိတော့သလို ယိုင်ခွေကျသွားသည်။

“အန်တီချစ် . . . သတိထားပါ။ စိတ်တွေကို ထိန်းချုပ်ပါ အန်တီချစ်”

သီတာဂူ အထိတ်တလန့်နှင့်ပင် အန်တီချစ်ကို ပွေ့ထူလိုက်သည်။ အန်တီချစ်က အသိမဲ့နေ၏။ မဖြစ်ဘူး ကောင်းကင်ဆီ ဖုန်းဆက်၍ အကြောင်းကြားလိုက်သဖြင့် ကောင်းကင်ရောက်လာသည်။

“သီတာဂူ . . . ဘယ်လိုလုပ်လိုက်တာလဲ၊ မေမေကြီး သတိလစ်သွားလောက်အောင် စိတ်ထိခိုက်နိုင်တဲ့စကားတွေ ဘာတွေပြောလိုက်လဲ”

“ဒေါ်သွယ် . . . ကျွန်မ မိသားစုကိစ္စတွေမှာ ဝင်မပါပါနဲ့။ အန်တီချစ်ကို ကျွန်မ အိပ်ရာပေါ် ဝိုင်းတင်ပေးပါ”

“နေ . . . နေ မေမေကြီး အခန်းထဲပဲ ပွေ့ချီသွားမယ်၊ စိတ်မချလို့၊ ဟဲ့ မာမာ ဝိုင်းကူဦး . . . ပြီးရင် မေကြီးဒေဝီဆီ အကြောင်းကြားရမယ်၊ ဖုန်းလှမ်းဆက်စမ်း”

“ဟုတ်ကဲ့”

သီတာဂူ ဘာမှမပြောလိုတော့ပေ။ စိတ်ရှုပ်လိုက်တာ သူတို့အတ္တတွေနဲ့သူတို့ ခံစားနေကြရတာပဲ။ သီတာဂူမှာ အပြစ်မရှိ၊ ကောင်းကင်ကို ဘာဖြစ်လို့ လက်ထပ်ရမှာလဲ ဒေါက်တာကိုပဲ လက်ထပ်မယ်။ ဒေါ်ချစ်ချစ်သဲတို့ လာတောင်းပန်နေတာ စိတ်ထဲကမပါဘဲ ဟန်ဆောင်နေတာဖြစ်ကြောင်း သီတာဂူသိသည်။ ကောင်းကင် ရောက်လာသည်။

“မင်းကြောင့် ကိုယ်မေမေ စိတ်ထိခိုက်သွားတာ မဖြစ်နိုင်ပါဘူး သီတာဂူ၊ ကိုယ်ယုံကြည်နေတာက မင်းမှာ အပြစ်မရှိဘူးဆိုတာပါပဲ။ မေမေအတ္တနဲ့မေမေပါ။ မင်းစိတ်တွေ အနှောင့်အယှက်ဖြစ်သွားရင် တောင် ကိုယ်တောင်းပန်ပါတယ်”

“မာမာနဲ့ လက်ထပ်ပါနဲ့”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ သီတာဂူ၊ ကိုယ့်အမေကြောင့်လား၊ ကိစ္စမရှိပါဘူး၊ ဒါကကိုယ်ရဲ့ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာကိစ္စပါ”

“ဝိုက်ဆံပေးလိုက်ပါ၊ မာမာက အဲ့ဒီလိုပဲ ဖြစ်ချင်တာလေ။ သီတာဂူ ဝင်မပါတော့ဘူး”

မာမာဘက်မှ မရှိသေးနိုင်ဘူးဆိုတာ သီတာဂူ သတိထား မိသွားလို့ပါ။ ကောင်းကင် ရင့်ဘက်က ဘာမှ ပြစ်မှုမလွန်ကျူးဘဲနဲ့ မာမာလို မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို တာဝန်မယူစေချင်ပါဘူး။ ကျွန်မကြောင့်ဆိုတာကိုတော့ ကျွန်မ လုံးဝ လက်မခံနိုင်ဘူးလေ။ ချစ်သူရဲ့ အကြင်နာမျက်ဝန်းတွေကို သီတာဂူ ရင်မဆိုင်ချင်ပေ။ သူ့ရင်ခွင်ထဲ ပြေးဝင်ဖက်တွယ်ကာ ငိုကြွေးပစ်ချင်လာသည်။ သီတာဂူက ကိုယ့်ကို ချစ်မြတ်နိုးမိတာပါ။ ဒါပေမယ့် နီးစပ်လို့တော့ မဖြစ်နိုင်ဘူး ထင်တယ်။ မာမာနှင့် လက်ထပ်ဖို့ အတင်းအကြပ် မတိုက်တွန်းလိုတော့ပါဘူးနော်။

ကောင်းကင်က ပြန်ထွက်သွားသည်။ ကောင်းကင်ဟုခေါ်ပြီး သူ့ရင်ခွင်ထဲ
ပြောဝင်ဖက်တွယ်ထားချင်နေ၏။ သီတဂူမျက်ဝန်းတွေထဲမှာ မျက်ရည်တွေ
လိမ်းဆင်းကျလာရာ ဘယ်လိုမှ ထိန်းချုပ်နိုင်စွမ်းမရှိတဲ ငိုပစ်မိသည်။

“မမလေး... သီတဂူ”

“ဟင်”

“မေမေကြီး ဆုံးသွားပြီ”

“ဘာ”

“အခုပဲ ဆုံးသွားတာ၊ ဒေါက်တာရောက်လာတော့ သွေး
ပေါင်ချိန်တွေ အရမ်းတက်ပြီး ဦးနှောက်သွေးကြော ပြတ်သွားတာတဲ့”

“ဟင်”

“အဲ့ဒါ... မမလေးကြောင့်ပဲ”

“ဘာပြောတယ်”

“မမလေး ခေါင်းမာလို့လေ၊ မာမာက အစ်ကိုလေးကို
လက်ထပ်ချင်ပါတူးဆိုတာ မမလေးက ငွတ်းအတင်းပဲ လက်ထပ်ခိုင်း
တာလေ”

“နင်... နင်”

“အဲ့ဒီကိစ္စတွေအားလုံး မမလေးသီတဂူပဲ မြှောက်ပေးတာ”

“နင့်အတွက် ငါက ရပ်တည်ပေးတာ၊ နင် ဘာဖြစ်လို့ အပြစ်
တွေ အားလုံး ပုံချနေရတာလဲ မာမာ။ သီတဂူက မာမာ နစ်နာမှာ
စိုးလို့ပါ”

“မာမာက ဘာနစ်နာရမှာလဲ၊ အလုပ်သမားပဲဟာ။ အစ်ကို
လေးဆီက ငွေပဲယူချင်တာ”

“နင်”

“အခု ဘယ်လိုလုပ်မလဲ မမဒေဝီရောက်လာရင် မမလေး
သတ်တာလို့ ဒေါ်သွယ်က ပြောတော့မှာ”

အန်တီချစ်သံက သူမအား လာရောက်တောင်းပန်ခဲ့သည်။
အနူးအညွတ်ပဲ... သီတဂူကလည်း သူမနှင့်မသက်ဆိုင်သောကိစ္စဟု
ပဲ သတ်မှတ်ခဲ့ပြီး ငြင်းပယ်ခဲ့၏။ ကောင်းကင်ရယ် နင့်အမေဆုံးသွားရတာ
သီတဂူကြောင့်လားဟင်။ သီတဂူအနေနှင့် အန်တီချစ်ရဲ့ တောင်းဆိုမှုကို
လက်ခံလိုက်ရမှာပါ။ အခု မာမာက သီတဂူစေတနာတွေကို
စော်ကားလိုက်ခြင်းပင်။ သီတဂူက အတင်းအကြပ် လက်ထပ်ခိုင်း
နေတာတဲ့။ ဘုရားရေး... မာမာပဲ သူမအား အကူအညီတောင်းခဲ့သည်။
နိမ့်ကျတဲ့အလုပ်သမားဘက်ကနေ ကိုယ်ချင်းစာစွာ သီတဂူ ကူညီလုပ်
ဆောင်ပေးခဲ့တာပါ။ မာမာက အပြစ်တွေအားလုံး သီတဂူအပေါ်ပဲချပြီး

ထွက်သွားသည်။

“မမလေး အပြစ်တွေပဲ၊ မာမာက အလျော့ပေးပြီး အစ်ကို လေးဆီက ငွေပဲယူမလို့ဟာ၊ မမလေးက ကိုယ်ဝန်တွေဘာတွေရမယ် အထိတွေ့ပြီး အလကားပူနေတယ်”

“မာမာ”

မာမာ ထွက်သွားသည်။ သီတာဂူတစ်ယောက်ထဲ မာမာအား ကူညီမိတာ နောင်တရနေရင်း အန်တီချစ်အတွက်လည်း စိတ်ထိခိုက် ကြေကွဲနေသည်။ ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ၊ မမဒေဝီပြောသလိုပဲ သီတာဂူက ပြိုဟ်မွေ့ခဲ့တာလား။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် အန်တီချစ်ကို သီတာဂူ တောင်းပန် စကားတွေ ပြောချင်သည်။ မာမာ မယုံရဘူး။ ကောင်းကင်ကို အမိဖမ်းဖို့ ကြံစည်ခဲ့တာပဲ ဖြစ်နိုင်၏။ ကောင်းကင်ကို တောင်းပန်ရမယ်။ အန်တီ ချစ်အနားသို့ သီတာဂူ ရောက်သွားသည်။

x x x x x x x x x x x x x

အခန်း(၂၁)

သီတာဂူ တောင်းပန်ပါတယ် အန်တီချစ်၊ ပိထွေးဆိုပြီး ရက်စက် တာတော့ မဟုတ်ပါဘူး။ တကယ်ကို သဘောရိုးနဲ့ပါ။ ကောင်းကင်ကို နိမ့်ကျတဲ့ပိန်းကလေးတစ်ယောက်နဲ့ လက်ထပ်စေချင်တဲ့ လက်တုန့်ပြန်မှု တွေ မဟုတ်ရပါဘူး။ မာမာဘက်က ရိုးသားစွာ ရပ်တည်ပေးချင်လို့ပါ။ အန်တီချစ်က မယုံနိုင်လောက်စွာ လူ့လောကကြီးထဲကနေ ထွက်ခွာ သွားရပြီဖြစ်သည်။ သီတာဂူကြောင့်လား။ တောင်းပန်ပါတယ်နော်။ သီတာဂူ မှာသွားတာပါ။ တကယ်ဆို အန်တီချစ်ရဲ့ တောင်းဆိုမှုတွေကို သီတာဂူ အလေးအနက်ထားသင့်ပါတယ်။ အန်တီချစ်ကတော့ အိပ်စက်နေသလိုပဲ အသက်ရှင်စဉ်ကနင့်မတူအောင် ငြိမ်သက်နေသည်။

“သီတာဂူ . . . နင် တော်တော် ရက်စက်တဲ့ ကောင်မပဲ၊ ငါ့မေမေကို နင် သတ်ပစ်လိုက်တာပဲ . . . ပြိုလ်မ”

“ဖြန်း”

“အမေ့”

“နင့်ကို သတ်ပစ်မယ်၊ ငါတို့မိသားစုကို အပြုပြုအကွဲကွဲဖြစ်အောင် လုပ်နေတဲ့ကောင်းမ”

မမဒေဝီရောက်လာပြီး သီတဂူအား ရိုက်နှက်နေ၍ ကောင်းကင်ကြားဝင်တားဆီးလိုက်သည်။

“ဖယ်စမ်း... ကောင်းကင် ဒီဟာမ သီတဂူဘက်ကနေ နင်ကာကွယ်မနေနဲ့၊ ဒေါ်သွယ်က ပြောတယ်... မေမေ့ကိုသတ်တာ ဒီကောင်းမတဲ့”

“ပြဿနာတွေကိုပိုပြီး ကြီးထွားအောင် မလုပ်ပါနဲ့ မမရာ၊ တော်ပါတော့ ကောင်းကင် တောင်းပန်ပါတယ်။ သီတဂူနဲ့ ဘာမှ မဆိုင်ပါဘူး၊ မေမေနဲ့မတို့ရဲ့ အတ္တကြောင့်ပါ”

“ဘာ”

“ကောင်းကင် တောင်းပန်ပါတယ်၊ အတ္တတွေ မာနတွေ တစ်ကိုယ်ကောင်းဆန်မှုတွေ ရပ်ကြပါတော့”

“နင် . . . နင် ဒီကောင်မဘက်ကပဲ ရပ်တည်နေတော့မှာလား ကောင်းကင်၊ မေမေ ဘယ်လောက်အထိ တောင်းပန်မလဲဆိုတာ

မမသိတယ်။ ဒီကောင်မက လက်မခံတာပဲဖြစ်မယ်၊ အခုမှ ရောက်လာပြီး ဗိုလ်ကျစိုးမိုးချင်နေတာ။ နင့်ကို ဘယ်တော့မှ ခွင့်မလွှတ်နိုင်ဘူး သီတဂူ၊ နင့်ကိုလည်း သတ်မယ်”

“မမ”

“ဖယ်စမ်း”

“မမကိုယ်မမ ပြန်ကြည့်ပါဦး၊ အားအင်တွေ နည်းနေပြီလေ။ မဆင်ခြင်ရင် မမလည်း မေ့မေ့နောက် လိုက်သွားရလိမ့်မယ်နော်”

ကောင်းကင်က မမလက်ကိုဖမ်းချုပ်ပြီး နာနာကျည်းကျည်း ပြောပစ်လိုက်သည်။ မမလွန်တယ်၊ သီတဂူက အပြစ်မဲ့ပြီး အေးချမ်းသည့် မိန်းကလေးပါ။ မမဒေဝီကို ဆွဲခေါ်လာသည်။

“ဖယ်စမ်း . . . ကောင်းကင် မေမေအနားမှာ ငါ နေဦးမယ်၊ မေမေရေ ဒေဝီ ဘယ်လိုနေရစ်ရမလဲ။ ဒေဝီလည်း မေမေနောက်ကို လိုက်ခဲ့မှာလား”

“တော်ပါတော့ဗျာ၊ မေမေအတွက် ဆက်လုပ်စရာရှိတာတွေ ဆက်လုပ်ပါရစေတော့”

“သီတဂူ နင့်ကြောင့်ပဲ ပြိုလဲမ၊ နင့်ကြောင့် ငါတို့မိသားစုတွေ ဒုက္ခရောက်ရတာဟဲ့”

သီတဂူ ငြိမ်သက်စွာ ရပ်တည်မိသည်။ မမဒေဝီ ပြောချင်ပြော၊ ရိုက်ချင်ရိုက်ပါ။ သီတဂူကြောင့်လည်း ပါသည်။ အန်တီချစ်ရယ် သီတဂူ မှားပါတယ်။ သီတဂူ ခေါင်းမာလို့လေ။ ဖေဖေလည်း ဝိုးချဲ့လ်နှင့် သီတဂူအနားသို့ ရောက်လာ၏။ ကောင်းကင်လည်း ပြန်ရောက်လာကာ အန်တီချစ်အလောင်းအား အအေးတိုက်ပို့ရန် စီစဉ်သည်။

“ချစ်သဲ...ကိုကိုခွဲပြောသားပဲ အတ္တတွေ၊ မာနတွေ ချပစ်လိုက်ပါတော့လို့...ကိုကိုလည်း မင်းဖြစ်ချင်တာကို ဖြစ်အောင် မစွမ်းဆောင်ပေးနိုင်ခဲ့ဘူး။ ကိုကို တောင်းပန်ပါတယ်”

အမြဲတမ်း ထင်ရာစိုင်းပြီး မာန်မာနတွေ မောက်မာလွန်းတဲ့ ချစ်ချစ်သဲကို ဦးငွေရံ ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်လာခဲ့ပေမယ့် မိမိအကွဲတဘဝရောက်သည့်အချိန်တွင် ချစ်ချစ်သဲက ပမာမခန့်နှင့် မလေးမစား ပြုမှုလာ၏။ သမီးရောက်၍လည်း ပိုပြီး မကျေနပ်ကာ ရန်ဆောင်လာသည်။

“အရာအားလုံး ဘာမှမတတ်နိုင်တော့လို့ပါ ချစ်သဲ”

“ဖေဖေ”

“သမီး သီတဂူ”

“သမီးကြောင့်ပါ အန်တီချစ်က ကောင်းကင်အတွက် တောင်း

ပန်နေတာတောင် သီတဂူက ခေါင်းမာပြီး ငြင်းပစ်လိုက်တာ။ အန်တီချစ် အရမ်းခံစားသွားရမှာပါ ဖေဖေရယ်”

“ဖြစ်ပြီးသွားပြီပဲ၊ နောက်ထပ် စိတ်သောက ထပ်ရောက်မလာအောင်တော့ အားလုံးပြုပြင်ကြရမယ်”

အန်တီချစ်အလောင်းကို ရေခဲတိုက်သို့ လာသယ်ယူတော့ မမဒေဝီ အသိမဲ့သွားအောင် ငိုကြွေးနေသည်။ သီတဂူလည်း သည်းခံပြီး ဆက်ဆံနေခဲ့လျှင် အန်တီချစ်ကျေနပ်ပြီး အသက်ရှင်နိုင်သေးပါတယ်။ ဖေဖေကတော့ ပြဿနာဆက်မရှာဖို့ မမဒေဝီအား တင်းကြပ်စွာ တားထား၍ ငြိမ်နေသည်။

“ဘယ်သူမှ ပြဿနာဆက်မရှာနဲ့တော့...အားလုံးမနစ်နာအောင် ဖေဖေ စီစဉ်ပေးမယ်။ အခုချိန်ကစပြီး တစ်လအထိ ချစ်ချစ်သဲအတွက် သည်းခံငြိမ်သက်နေပေးကြပါ”

အန်တီချစ်လည်း မရှိတော့၍ မမဒေဝီ ငြိမ်နေသည်။ ကျန်းမာရေးချို့တဲ့နေပုံရတဲ့ မမဒေဝီအတွက်လည်း စိတ်ပူနေ၏။ သီတဂူ သည်းခံမယ်၊ သီတဂူကို ရိုက်ချင်ရိုက်၊ ပြောချင်တာပြောပါနော်။ ကောင်းကင်က တစ်ယောက်ထဲပဲနေသည်။ ဦးတူနှင့်စကားမပြောပေ။ မာမာလည်း ငြိမ်သက်နေ၏။ အန်တီချစ် တစ်လပြည့်မှ ဖေဖေစီစဉ်

ပေးမည်ဖြစ်၍ ဆူဆူပူပူမလုပ်ကြတော့ခြင်းဖြစ်သည်။

“ကောင်းကင်”

“ကျေးဇူးပြုပြီး ကိုယ်ကိုလာပြီး မတောင်းပန်ပါနဲ့ သီတာရူ၊ မင်း အပြစ်မရှိဘူးလို့ ကိုယ်ခံယူထားတယ်”

“ကောင်းကင်က သီတာရူကို နားလည်ပေးမယ့် တောင်းပန် စကားတော့ ပြောချင်တယ် နားထောင်ပြီး လက်ခံပေးပါ”

“မလိုဘူးလို့ ပြောပြီးပြီပဲ သီတာရူ ကိုယ်နဲ့မင်း ဘာမှမဆိုင် တော့ဘူး။ ကိုယ်လက်ထပ်တာ မင်းကြောင့်လည်း မဟုတ်ဘူး။ ကိုယ် အမေသေတာလည်း မင်းနဲ့မဆိုင်ဘူး”

“ကောင်းကင်ရယ်”

သီတာရူ ဘယ်လိုမှ ထိန်းချုပ်ထားနိုင်စွမ်း မရှိတော့ဘဲ သူမ အား ကျောခိုင်းရပ်နေတဲ့ ကောင်းကင်အနားတိုးကပ်သွားပြီး နောက် ဘက်မှ သိုင်းဖက်ထားလိုက်မိသည်။ ချစ်သူရယ် သီတာရူ တကယ်ပဲ နာကျင်ကြေကွဲပြီး နှလုံးသားတွေ တစ်စီပဲကြွေကျမတတ်ပါ။ မာမာ့ ကို လက်မထပ်ပါနဲ့၊ သီတာရူ မှားပါတယ်နော်။ သီတာရူလည်း မာမာနဲ့ ကြုံရာပါမဟုတ်ပါဘူး။ နိမ့်ကျတဲ့ မာမာဘက်ကနေ ရပ်တည်ပေးချင်တာ လေးပဲရှိတာပါ။ ကောင်းကင်က သူမလက်တွေကို ဖယ်ရှားပစ်သည်။

သူမနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်လိုက်ပေးမယ့် မျက်ဝန်းတွေက အေးစက်မာ ကျောနေ၏။ သီတာရူ ကြောက်လန့်တကြား မော့ကြည့်မိနေသည်။

“ကိုယ်နဲ့ မပတ်သက်ပါနဲ့၊ ကျေးဇူးပြုပြီး ကင်းကင်းရှင်းရှင်း နေပါ သီတာရူ”

“ကောင်းကင် . . . ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် မာမာ့ကို လက်မထပ်ပါနဲ့ တော့ ဒီကိစ္စမှာ ကောင်းကင်အပြစ်ကင်းတယ်ဆိုတာ သီတာရူ ယုံ ကြည်တယ်။ မာမာ့အတွက် သင့်တော်မယ့် သွေ့ကြေး . . .”

“တော်စမ်းပါ သီတာရူ . . . ကိုယ်ငွေမပေးဘူး။ ကိုယ် ဘာ ဖြစ်သွားမလဲ။ မာမာ့ကိုလက်ထပ်တာ လက်မထပ်တာ ကိုယ့်ကိစ္စပါ။ ကိုယ်လည်း မူးနေတာပဲ။ မာမာ့ကို လွန်ကျူးမိရင် လွန်ကျူးမိမှာပဲ”

“ရှင် . . . မလွန်ကျူးပါဘူး။ သီတာရူသိတာက မာမာ ကြံစည် တာပဲ”

“ဒေါ်သီတာရူ ဘယ်လိုဖြစ်ရတာလဲ၊ ခင်ဗျားပဲ ကျုပ်က စော်ကားလို့ တာဝန်ယူပေးပါဆို”

ကိုယ်သိပါတယ် သီတာရူ၊ ဒါပေးမယ့်လည်း မမဒေဝီနဲ့မင်း ပဋိပက္ခဖြစ်နေမှာကို ကိုယ်တကယ်ပဲ မလိုလားလို့ပါ။ မင်းဒေါက်တာကို ပဲ လက်ထပ်ပါ။ မင်ဘာဝအတွက် အသင့်တော်ဆုံးပါပဲ။ ကောင်းကင်

ကတော့ မာမာ့ကို လျော်ကြေးအဖြစ် ငွေပေးလိုက်ရမှာကို လက်မခံနိုင်ပေ။ သူဘာမှ မလွန်ကျူးခဲ့ဘူးဆိုတာကိုပဲ သက်သေအထောက်အထား ရှိစေချင်သည်။ နာမည်ကပျက်နေပါပြီ။ သူ့ဂုဏ်သိက္ခာတွေ ညှိုးမိန်ကျဆင်းနေသည်။ မာမာက ငွေလိုချင်ပေမယ့် သူနှင့်လွန်လွန်ကျူးကျူးအထိ အငြိစွန်းခဲ့ဘူးဆိုတာ ဖွင့်မပြောသေးပေ။ ငွေမရမှာစိုး၍ ဝန်မခံတာ သူသိနေသည်။

“မာမာ့ကို ငွေပေးလို့မဖြစ်ဘူး။ အဲဒီလို လျော်ကြေးအဖြစ် ပေးလိုက်ရမှာ ကိုယ် မလိုလားဘူး သီတာ၊ ကိုယ့်ဘဝရဲ့ အစွန်းအထေးပဲ ဘဝတစ်သက်လုံး ဒီအမည်းစက်က ဖျက်လို့မရနိုင်ဘူးကွ”

“ကောင်းကင်ဘက်က ဖြူစင်တယ်ဆိုတာ သီတာ ယုံကြည်ပါပြီ။ မာမာက ဝန်မခံသေးတာ ငွေကြောင့်ပါ”

“ကိုယ့်ကိစ္စမှာ မင်း ဝင်မပါလေ အကောင်းဆုံးပါပဲ သီတာ၊ တောင်းဆိုတာပါ။ အနူးအညွတ် တောင်းဆိုတာပဲ”

တစ်လပြည့်တာနဲ့ သူ ဒီကနေ မမဒေဝီကိုခေါ်ပြီး ထွက်သွားဖို့ ဆုံးဖြတ်ထားသည်။ မမဒေဝီက သီတာအား တစ်ခုခုခုကွပေးလိုက်မှာ သူ စိုးရိမ်ပူပန်နေမိ၏။ အကာအကွယ်ပေးချင်တာပါ။ မင်းနဲ့ လက်ထပ်ဖို့ မလုပ်ရက်တော့ဘူး။ ကိုယ့်ဘဝနဲ့မင်း မထိုက်တန်တော့ပါ။

ဘူး သီတာဂုရယ်။ သူ ရှောင်ထွက်သွားဖို့ပဲ စဉ်းစားလိုက်သည်။

“ကောင်းကင်”

“မင်းက ကိုယ့်ညီမလေးပဲ ဖြစ်သင့်တယ် သီတာ၊ ကိုယ်တို့ မိသားစုကြောင့် မင်းဘဝလေး အမေးချမ်းတာပါ။ ခေါက်တာ သက်တန်ရောင်ရင်ခွင်ကပဲ ကိုယ့်ညီမလေး သီတာအတွက် အေးမြတဲ့ ချစ်ခြင်းမေတ္တာတွေနဲ့ ပျော်ရွှင်နိုင်မှာပါ”

သူဘာမှမဖြစ်သလို ချစ်ပေါ့ပေါ့လေး ရယ်မောပြောပစ်ခဲ့သည်။ ကိုယ် ကြာကြာသည်ခန့်အိုင်တဲ့ အင်အားတွေမရှိတော့ဘူး သီတာ။ မင်းကို ပွေးကပ်ပြီးနမ်းရှိုက်ချင်တယ်။ အရမ်း ချစ်တယ်။ သီတာကို ကိုယ်အရမ်းပဲ ချစ်မြတ်နိုးနေမိလို့ပါကွာ။ သူရှောင်ထွက်လာခဲ့သည်။ ရင်တွေနာကျင်စူးရှနေ၏။ ဖေဖေက ကိုယ်တို့မောင်နမအတွက် အခွင့်အရေးတွေ အများကြီး ပေးမှာပါ။ ပထွေးဆိုပေမယ့် ဖခင်အရင်းလိုပဲ ဖေဖေက စောင့်ရှောက်လာခဲ့သည်။ ကိုယ်လည်း သီတာဘဝလေးကို ပျော်ရွှင်အေးချမ်းစေချင်တာပါ။ သီတာကို လက်ထပ်ဖို့ မကြိုးစားတော့ပေ။ ဒီကနေ ထွက်သွားဖို့ပဲ ဆုံးဖြတ်ထားသည်။ မမဒေဝီကိုလည်း ဖျောင်းဖျရမယ် ကောင်းကင် စိတ်အပူရဆုံးက မမပဲ နေမကောင်းသလိုလို ဖြူဖျော့နေသည်။

“မမဒေဝီ”

“နင် . . . နင် ကောင်းကင် ဟိုဟာမဆီက ပြန်လာတာ မဟုတ်လား။ နင် . . . နင်က ပြိုလဲမ သိတူဘက်ကပဲ”

“မမ နေမကောင်းဘူးထင်တယ်။ ဆေးခန်းသွားပြရအောင် နော်”

“မပြဘူး”

မေမေမရှိတော့ ဒေဝီ အရမ်းပဲအားငယ်နေမိသည်။ ကြောက်တယ်။ ရင်ထဲမှာ တလုပ်လုပ်တုန်နေ၏။ မောင်လေးကောင်းကင်ကလည်း ပြိုလဲမဘက်မှာပဲ ရပ်တည်နေ၍ စိတ်နာနေသည်။ ဒေဝီကိုယ်ဝန်ပြုသနာလည်း အသိတစ်ယောက်ရဲ့ လမ်းညွှန်မှုနဲ့ ဖျက်ဆီးပစ်ခဲ့၏။ ဒါပေမယ့် ဒေဝီ ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်နေတာက အရှက်တကွဲတွေ ဖြစ်လာမှာပဲ။ အခု နေလို့မကောင်းပေ။ ညဘက်တွေမှာ ချမ်းတုန်နေသည်။

“ဆေးခန်းသွားပြရအောင်ပါ မမ . . . ထပါဗျာ။ မေမေ မရှိတော့ပေမယ့် မောင်လေးရှိပါသေးတယ်”

“နင် ထွက်သွားစမ်း။ နင်က ဟိုကောင်မဘက်ကပဲ နင့်ကိုလည်း မုန်းတယ်”

“စိတ်သောကရောက်စရာတွေ မတွေးပါနဲ့တော့ မမရာ။ ကောင်းကင်နဲ့မ ချစ်ချစ်ခင်ခင်နဲ့ ဘဝရဲ့အေးချမ်းရာကို ရှာကြရအောင်”
ကောင်းကင် . . . မမတို့ဘဝက အရမ်းကြောက်စရာ ကောင်းလောက်အောင် ကြမ္မာပြိုင်ဆိုင်တွေ ဝင်နောင်နေပြီထင်တယ်။ မမရင်ဆိုင်ကြုံတွေ့နေရတဲ့ ဒုက္ခတွေကို မောင်လေးကို ဘယ်လိုရင်ဖွင့်ပြရမလဲ။ မေမေဆိုရင် မမတိုင်ပင်လို့ရတယ်။ အားလုံး သိတူကြောင့်ပဲ မမဘယ်တော့မှ ခွင့်မလွှတ်ဘူး နှင်လည်း ငါတို့လိုပဲ ခံစားရမယ်။ မောင်လေးကောင်းကင်နဲ့မာမာတို့ လက်ထပ်မှာလည်း ဒေဝီ ကြောက်နေသည်။

“ကောင်းကင် . . . နင် . . . နင် သိတူဆိုတဲ့ကောင်မ ကျေနပ်အောင်ပဲလုပ်ပြမနေနဲ့။ မာမာ့ကို ပိုက်ဆံပေးလိုက်ပါ လက်မထပ်နဲ့”

“မမကျန်းမာရေးကိုပဲ ဂရုစိုက်ပါ။ စိတ်တွေ တင်းမထားပါနဲ့ဗျာ။ ကောင်းကင် တောင်းပန်ပါတယ် လူ့ဘဝမှာ ဒေါသတွေ မာန်မာန်တွေနဲ့ အသက်မရှင်ချင်ပါနဲ့။ သိတူကို မမုန်းပါနဲ့။ ဖေဖေက ကောင်းကင်တို့ကို သားသမီးအရင်းတွေလို ကျွေးမွေးစောင့်ရှောက်လာခဲ့တာပါ”

“မကြားချင်ဘူး။ ငါဘာမှ မကြားချင်ဘူး။ သိတူကိုခေါ်ပြီး မြှောက်စားထားတာ အဖေအရင်းလို သဘောထားတာလား။”

ကောင်းကင်”

“မမ . . . ထပါ ဆေးခန်းသွားပြရအောင်၊ ဒါမှမဟုတ်ရင်
ဒေါက်တာသက်တန်းကို ဖုန်းဆက်ခေါ်လိုက်မယ်”

“မခေါ်နဲ့ မမဘာမှမဖြစ်ဘူး၊ ဆရာဝန်ပြုစရာ မလိုပါဘူး။
နပ်ပဲ . . . နပ်ပဲ ဟို သီတာဂူဆိုတဲ့ကောင်မအတွက်၊ တို့အိမ်က အလုပ်သမား
ကောင်မကို ငွတ်မှိတ်လက်မထပ်နဲ့”

“မမ”

“နင် သွားတော့”

မောင်လေးကောင်းကင်ကို ငွတ်အတင်းပဲ မောင်းထုတ်ပစ်
သည်။ ဒေဝီ ခါးတွေကိုက်လာ၏။ ဘယ်လိုဖြစ်ရတာလဲ မေမေ ဒေဝီ
ဘယ်သူ့ကို ရင်ဖွင့်ပြောပြရမလဲ။ ဆရာဝန်လည်း မပြရဲဘူး။ ဒေဝီကို
ကိုယ်ဝန်ဖျက်ချပေးခဲ့တဲ့ မိန်းမကြီးဆီပဲ ပြန်သွားရမယ်။ ခေါင်းတွေလည်း
မှူးနောက်ရီဝေနေသည်။ မေမေ့နောက်ကို ဒေဝီလိုက်ရတော့မလား။
နာကျင်လွန်းသဖြင့် ချွေးစေးတွေပင် ထလာရ၏။ ဒေဝီအံ့ကြိတ်ပြီး
လူတွေမသိအောင် ခံစားနေရသည်။

* * * * *

အခန်း(၂၂)

သီတာဂူကတော့ မမဒေဝီနှင့် သင်မြတ်အောင် နေထိုင်ဖို့ပဲ
ဆုံးဖြတ်ထား၍ ဖြစ်ချင်ရာဖြစ် မမဒေဝီ သတ်ရင်လည်း သတ်ပါစေ၊
အခန်းထဲဝင်သွားပြီး တောင်းပန်ဖို့ပဲ ဆုံးဖြတ်ထားသည်။ မမဒေဝီလည်း
ကျန်းမာရေး မကောင်းပဲ ဖြူရော်နေ၏။ အန်တီချစ်သေဆုံးရတာ
သီတာဂူ အလေ့အမေးတားလည်း အကြောင်းတစ်ခုဖြစ်နေ၍ အသက်
ဆုံးရှုံးရတာဆိုပြီး မမဒေဝီကိုတော့ အန်တီချစ်လို အဖြစ်မခံနိုင်တော့ပေ။
မမဒေဝီကို ပြုစုဖို့ သီတာဂူ ဝင်လာခဲ့သည်။

“ဟင် . . . မမဒေဝီ . . . ဘာဖြစ်လို့လဲဟင်၊ နေမကောင်းဘူးလား”

မမဒေဝီက ကြမ်းပြင်ပေါ်မှာ လဲကျနေသည်။ သွေးတွေက
ခန္ဓာကိုယ်အောက်ပိုင်းမှာ အတုံးလိုက်ယိုစီးကြနေတာ တွေ့၍ သီတာဂူ

အထိတ်တလန့် ပြေးပွေ့သည်။

“မမ...ဘာဖြစ်တာလဲ သွေးတွေ...စိတ်ကိုတင်းထားနော် သီတာဂူ ဖုန်းဆက်လိုက်မယ်။ ဆေးရုံကားကို အမြန်ခေါ်မယ့်ဖြစ်မယ်”

ဒေဝီ သတိလစ်မတတ်ဖြစ်နေ၍ သီတာဂူကို ဘာမှမပြောနိုင်ပေ။ သွေးသွန်တာ ဒေဝီကို လုပ်ပေးလိုက်တဲ့မိန်းမကြီး ပေါ့လျော့တာ။ သွေးတွေက ဒလဟောသွန်နေသဖြင့် ဒေဝီအင်အားနည်းပြီး လှုပ်ရှား၍ ဖင် မရတော့။ သတိလစ်မသွားအောင်ပဲ စိတ်ကိုတင်းထားသည်။ သီတာဂူကတော့ ဆေးရုံကားကို ဖုန်းဆက်ခေါ်နေ၏။ မောင်လေးကောင်းကင်ဆီလည်း ဖုန်းဆက်နေသည်။

“ကောင်းကင် အမြန်လာပါ။ မမဒေဝီ သတိလစ်နေလို့”

သီတာဂူ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ဟာ။ နင်လာပြီး ကူညီတာပဲ။ နင်ရောက်လာလို့ပဲ သီတာဂူ။ မမဒေဝီသေမှာပဲ မှူးလိုက်တာ။ မမဒေဝီ အမှားတွေပါပဲ။ ပြန်ပြင်ခွင့်ရှိပါတော့မှလား သီတာဂူရယ်။ ဒေဝီမျက်ဝန်းတွေထဲ အမှောင်ထုက အထပ်လိုက်ကျရောက်လာသည်။

“မမဒေဝီ...မမဒေဝီ သတိထားပါဦး”

ကောင်းကင်လည်း ရောက်လာပြီး မမဒေဝီအား ဆေးရုံပို့ဖို့ စီစဉ်သည်။ မမဒေဝီ ဘာမှမဖြစ်ပါစေနဲ့ အန်တီချစ် သေဆုံးတာပင်

ရက်လည်ဆွမ်းကျွေးပြီးကာစပဲ ရိုသေးသည်။ မမဒေဝီ အချိန်မီဆေးရုံ ရောက်သွား၍ မမဒေဝီအသက်ကို ကယ်တင်နိုင်ခဲ့သည်။

“ကျေးဇူးပါပဲ သီတာဂူ။ မမအသက်ကို မင်း ကယ်တင်ပေးလိုက်တာပါ”

“သီတာဂူကြောင့် မမဒေဝီ အသက်ရှင်ခွင့်ရရင်တောင် သီတာဂူ ကျေနပ်ပါပြီ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် မမဒေဝီက သီတာဂူရဲ့ အစ်မပါပဲ”

မမဒေဝီအနားမှာ အချိန်ပြည့် သီတာဂူ စောင့်ရှောက်ပေးနေသည်။ သွေးသွင်းထားပေမယ့် သတိမရသေးပေ။ မမဒေဝီရဲ့ ချစ်ခင်ကြင်နာမှုတွေကို သီတာဂူရယူချင်၏။ ကောင်းကင်ကြောင့် မဟုတ်ပါဘူး။ ဖေဖေကလည်း ကိုယ့်အစ်မအရင်းတစ်ယောက်လို သဘောထားပြီး ပြုစုပေးပါတဲ့။ အန်တီချစ်မရှိတော့သဖြင့် ဖေဖေမှာ တာဝန်ပိုများသွားပြီတဲ့။ သီတာဂူကလည်း အားလုံးကို အဆင်ပြေအေးချမ်းချင်သည်။

“သီတာဂူကတော့ မမကို အလျော့ပေးလိုက်ဖို့ပဲ ဆုံးဖြတ်ထားပါတယ် ကောင်းကင်။ မိသားစုဝင်တွေပဲ မမဒေဝီက အကြီးလေ”

“သီတာဂူရယ်”

ကောင်းကင် စိတ်သက်သာမှုတွေတော့ရသည်။ မမကရော သီတာဂူအပေါ် အမုန်းတွေအလွယ်တကူ လျော့ပါးသွားပါ့မလား။ မမဒေဝီ

ကိုယ်ဝန်ဖျက်ချတာတဲ့၊ ဘာတွေလဲ ကောင်းကင် အသေးစိတ်မေးမြန်း
လို့ မဖြစ်ပေ။ သီတာဂူကို အားကိုးချင်၏။ ပြဿနာတွေ အမျိုးမျိုးဖြစ်နေ
ခဲ့ရာ ကောင်းကင်စိတ်ရှုပ်ထွေးနေသည်။

“ကောင်းကင် ပြန်ပါ။ မမဒေဝီအတွက် အသက်အန္တရာယ်
မရှိတော့ဘူးလေ။ ပြန်ပြီး အနားယူပါ။”

“သီတာဂူလည်း ပြန်လေ၊ ဒေါ်သွယ်ကို စောင့်ခိုင်းမယ်။ သူ့နာပြု
လည်း ရှိနေတာပဲဟာ”

“သီတာပဲ စောင့်မယ်၊ မမဒေဝီကို တောင်းပန်ချင်လို့ပါ။
မမက သီတာဂူကို ထပြီး မရိုက်နိုင်ပါဘူး”

“သီတာ”

“ဟင်”

“ကိုယ် မေးစရာရှိတယ်”

“အင်း... ပြောလေ”

“ဒေါက်တာနဲ့ လက်ထပ်မှာလား”

“အင်း”

“ကိုယ်... အဲ ထားလိုက်ပါတော့ကွာ၊ ကိုယ်ပြန်မယ်၊ ကိုယ်က
သီတာဂူကို ဘာလုပ်ပါ ဘာမလုပ်နဲ့လို့ ပြောခွင့်မရှိဘူးလေ”

သူ့မျက်ဝန်းတွေ ရိုဝေစိုစွတ်နေသည်။ ကောင်းကင်မျက်နှာက
ချောင်ကျနေပြီး စိတ်ရှုပ် ညစ်နွမ်းနွမ်းနှင့် သီတာဂူမြင်တွေ့ရတာ စိတ်
ထိခိုက်နေရ၏။ သီတာဂူ ဘယ်လို ကူညီရမလဲ၊ ကောင်းကင်မှာ ပြဿနာ
တွေ အမျိုးမျိုးရင်ဆိုင်နေရသည်။ သီတာဂူကြောင့်ပဲလား။ မာမာ့ကို
ကောင်းကင် လက်ထပ်ပါနဲ့လို့ရော သီတာဂူ တားဆီးပိုင်ခွင့်ရှိနေရဲ့လား။
ကောင်းကင် ပြန်သွားသည်။

“အင်း... အင်း အန်ချင်တယ်၊ ခေါင်းတွေပူးလိုက်တာ”

“ဟင်... မမဒေဝီ သတိရလာပြီလား၊ မမဒေဝီ”

“အင်း”

“အန်ချင်အန်လိုက်နော်၊ ခွက်ခံထားတယ်”

မမဒေဝီ သတိရနေပေမယ့် မျက်ဝန်းတွေက မိန်းမနေဆဲပင်။
မမဒေဝီကိုကြည့်ရတာ အလွန်အမင်း အိုစာနေသဖြင့် သီတာဂူ
စိတ်မကောင်းဖြစ်ရသည်။

“ငါ့”

“ငါ့”

“အန်နော်... ဘာမှမဖြစ်တော့ဘူး၊ မနက်ဖြန်ဆို မမဒေဝီ
ဆေးရုံကနေ ဆင်းခွင့်ရပြီတဲ့”

သီတဂူလား။ မမမှားပါတယ်ကွယ်။ သီတဂူ ရောက်လာလို့ပဲ၊
ဒေဝီ သွေးတွေသွန်ပြီး သတိလစ်မတတ်ဖြစ်နေသည်။ အကူအညီ
တောင်းဖို့ အသံက မထွက်၊ ခန္ဓာကိုယ်က အားအင်တွေ ချိန်ကာ
ကြမ်းပြင်ပေါ်လဲကျနေခဲ့၏။ သီတဂူ ရောက်လာလို့ပဲ ချက်ချင်းပဲ
အကူအညီပေးခဲ့သည်။ သီတဂူသာ စိတ်ကောင်းမရှိခဲ့ရင် ဒေဝီသေဆုံး
တာကို စောင့်ကြည့်နေရုံပဲ ရှိတော့၏။ မမဒေဝီ မှားပါတယ်။ သီတဂူ
ခြေင့် မဟုတ်ပါဘူး။ မမတို့ရဲ့ အတ္တတွေကြောင့်ပါ။ ဖေဖေကရော
ဒေဝီအပေါ် ဘယ်လောက်အထိ တာဝန်ကြေခဲ့လဲ မေမေနဲ့ဒေဝီတို့
သုံးဖြန်းသမျှ ဖေဖေက စီးပွားရေးတွေကို ထိန်းသိမ်းလုပ်ဆောင်ကာ
ဖြေရှင်းပေးခဲ့သည်။ သားသမီးအရင်းလို စောင့်ရှောက်လာခဲ့တာကို ဒေဝီ
က ပိုပြီးစော်ကားပြောဆို၍ ကျေးဇူးကန်းခဲ့သည်။

“မမ”

“ဟင်”

“သက်သာရဲ့လား။ သီတဂူ ဆရာဝန်ကို ခေါ်ပေးရမလား”

“ဟင်အင်း ရပါတယ်။ နည်းနည်းလေး မူးနေတာပါ”

“အိပ်လိုက်ဦးနော်”

သီတဂူကို တောင်းပန်စကားတွေ ပြောချင်ပေမယ့် ဒေဝီ

အင်အားတွေ ချိန်နေဆဲပင်။ မူးလိုက်တာ သီတဂူက မမဒေဝီရဲ့
အသက်အန္တရာယ်မရှိတော့ဘူးတဲ့။ ဒေဝီမျက်လုံးတွေကို အားယူပြီး ဖွင့်
ကြည့်သည်။ သီတဂူမျက်နှာလေးကို တွေ့ရသည်။

“မမ”

“ဟင်”

“သက်သာလား”

“အင်း”

“အနားယူလိုက်ပါနော်”

“အင်း”

မမဒေဝီ ပြန်ပြီးအိပ်ပျော်သွားသည်။ ခေါ်သွယ်က ညအိပ်
စောင့်ပေးမည်ဆိုတာပင် သီတဂူ လက်မခံခဲ့ပေး။ သူမ စောင့်ပေးနေ၏။
နောက်နေ့မနက်မှာတော့ မမဒေဝီ ကောင်းကောင်းလေး သတိရလာ
သည်။

“သီတဂူ”

“ရှင် . . . မမ”

“ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ မင်းက စိတ်သဘောထားဖြူစင်တဲ့

မိန်းကလေးပါ။ မမရော မေမေရော အတ္တတွေကြီးခဲ့ကြတယ်။ ဖေဖေကို

လည်း ဇော်ကားခဲ့တယ်။ သီတာဂူက စိတ်သဘောပြည့်ဝလိုသာပေါ့။

မမဒေဝီဆီကနေ ဒီလိုစကားမျိုးကြားရတာ သီတာဂူ ပျော်ရွှင်ကျေနပ်သွားကာ မမဒေဝီလက်ကို တင်းကြပ်စွာ ဆုတ်ကိုင်ထားမိသည်။ မမဒေဝီ ဖြူဖျော့ပြီး အင်အားမဲ့နေတာကလွဲပြီး အသက်အန္တရာယ်မစိုးရိမ်ရတော့ပေ။ သီတာဂူအားအပြုံးတွေနှင့် ကြည့်နေ၏။ သီတာဂူ စိတ်ချမ်းသာလိုက်တာ။ အစောကြီးထဲက မိသားစုဝင်တွေ ချစ်ချစ်ခင်ခင်နေရမှာပဲ။ မမဒေဝီက ထိုင်ချင်တယ်ပြောပြီး ထထိုင်သည်။

“သီတာဂူ ထူပေးမှာပေါ့ မမရာ”

“ရပါတယ် မမဒေဝီ ဘာမှမဖြစ်တော့ပါဘူးကွယ်”

ဒေဝီ မှားသွားပါတယ်။ အမြဲတမ်းအပျော်တွေနှင့် ထင်ရာစိုင်းနေတတ်သော ဒေဝီကမှ ဂုဏ်သိက္ခာမဲ့အောင် ဒေဝီကိုယ်တိုင် လုပ်ဆောင်နေခဲ့တာပဲ။ သီတာဂူက အနစ်နာခံတတ်သူ၊ ဖခင်အနားမှာနေခွင့်ရဖို့ ဒေဝီတို့မိသားစုနိပ်စက်သမျှခံခဲ့ရရှာသည်။

“မမဒေဝီ...အတိတ်က အဖြစ်အပျက်တွေကို မေ့ပစ်လိုက်ကြရအောင်နော်၊ ပြန်ပြီးမပြောကြေးပဲ။ ဖေဖေရယ် သီတာဂူတို့အားလုံး မိသားစုဝင်တွေအဖြစ် ချစ်ချစ်ခင်ခင်နေကြမယ်”

“နေရမှာပေါ့ မမဒေဝီတို့မှာ ဖေဖေပဲရှိတော့တာ၊ ဖေဖေ

ကျန်းမာရေးအတွက်ပဲ ဝိုင်းဝန်းစောင့်ရှောက်ပေးကြရမယ်”

“အမလေး... သီတာဂူ ပျော်လိုက်တာ”

“သီတာဂူ”

“ရှင်”

“မောင်လေးကောင်းကင်ကို ချစ်လား”

“ဟင်”

“ဖြေစမ်းပါ...မင်း နလုံးသားတွေထဲမှာ မောင်လေးကောင်းကင်ကို နှစ်နှစ်ကာကာနဲ့ ဗြတ်မြတ်နိုးနိုး ချစ်နေသေးလို့လား”

သီတာဂူ တွေဝေနေသည်။ ကောင်းကင်ကို သီတာဂူ အသည်းနလုံးသားတွေနှင့် ထပ်တူထပ်မျှ ချစ်နေတာကတော့ အမှန်ပါပဲလေ။ ဒါပေမယ့် မာမာဆီကနေ လှယူရမယ့် အခြေအနေမျိုးကိုတော့ မဖန်တီးလိုပေ။ ကောင်းကင်ကလည်း မာမာအား ငွေပေးပြီး ဖြေရှင်းမှာမဟုတ်၊ ကောင်းကင်ကို ချစ်ပါတယ်၊ စူးစူးနှစ်နှစ်ကို ချစ်မိနေတာပဲ။ မမဒေဝီရယ် သီတာဂူ ငိုပစ်ချင်နေသည်။

“ဖြေလေ သီတာဂူ၊ ကောင်းကင်ကို တကယ်ပဲ မာမာနဲ့ လက်ထပ်ဖို့ ခွင့်ပြုမှာလား”

“သီတာဂူက လက်မထပ်ဖို့ ပြောထားပြီးပါပြီ မမဒေဝီ။

ကောင်းကင်က ငွေပေးပြီး မဖြေရှင်းနိုင်ဘူးတဲ့။ ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲဟင် မမဒေဝီ”

“အင်းလေ...ဘယ်တတ်နိုင်မလဲ ကံပဲပေါ့။ မာမာနဲ့ယောင်းမ တော်ရမယ်။ ရေစက်ပါနေရင်လည်း တော်ရမှာပဲ။ မောင်လေး ကံကြမ္မာ ပါပဲ”

မမဒေဝီကိုယ်တိုင်က ဒေါသတွေပြေပျောက်ပြီး ကံကြမ္မာအပေါ် ပုံချနေတာတွေ့ရတော့ သီတာဂူ အံ့သြဝမ်းသာသွားရသည်။ အံ့သြစရာ ပါပဲ။ မမဒေဝီ မာန်မာနတွေမရှိတော့ပဲ မမဒေဝီအပြုံးတွေကပင် လန်း ဆန်းရှင်းသန့်နေသည်။ ကောင်းကင်တော့ ကံဆိုးခြင်းပဲလား။ သီတာဂူ အပြစ်တွေပါ။ မာမာဝန်ခံမှ ဖြစ်မည်အခြေအနေတွင် မာမာကလည်း ငွေမရမှာစိုး၍ ကောင်းကင်နှင့်ပတ်သက်၍ ဝန်ခံမှာမဟုတ်။ ကောင်းကင် အတွက် သီတာဂူ စိတ်ထိခိုက်ကြော့နေသည်။

x x x x x x x x x x x x x x

အခန်း(၂၃)

“မင်းကို ငါ ငွေကြေးနဲ့ မရှင်းနိုင်ဘူး မာမာ၊ လက်ထပ်ယူဖို့က လွဲပြီး တခြားနည်းလမ်းနဲ့ မဖြေရှင်းနိုင်ဘူး”

“အစ်ကိုလေး ထိခိုက်နစ်နာမှာစိုးလို့ပါ။ ငွေပဲပေးပါ။ မာမာ ထွက်သွားမယ်”

အစ်ကိုလေးနဲ့မာမာ ဘာမှမငြိစွန်းခဲ့ပါဘူးဟုဝန်ခံဖို့ မာမာ တွန့်ဆုတ်နေသည်။ ငွေမရမှာ စိတ်ပူမိ၏။ အစ်ကိုလေးက လက်ထပ်ပြီး ငွေတွေယူမှာမဟုတ်။ မာမာတို့ရွာကိုလိုက်ပြီး ဘဝကိုရုန်းကန်မယ်တဲ့။ ဘာလုပ်ရမှာလဲ ငွေပဲယူချင်တာပါ။ စောစောထဲက မာမာငွေညှစ်ဖို့ပါ။ မမလေးသီတာဂူကြောင့်...အစ်ကိုလေးအား အတင်းလက်ထပ်ယူဖို့

တောင်းဆိုနေသည်။ အစ်ကိုလေးကိုလည်း လင်ယောက်ျားအဖြစ် လက်မထပ်ရဲပေ။ မာမာ သေပစ်ချင်နေသည်။

“အဲ့ဒီအချိန်မှာ ငါ မူးနေခဲ့တယ်။ နင့်အပေါ်ပြစ်မှု လွန်ကျူး ခဲ့နိုင်တာပဲ။ ငါအတ္တမကြီးချင်ဘူး မာမာ။ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို စော်ကားပြီးပဲ ငွေပေးပြီးလွှတ်လိုက်တဲ့လုပ်ရပ်က ပိုပြီး ဂုဏ်သိက္ခာ ကျဆင်းစေတယ်လို့ ငါထင်တယ်”

ကောင်းကင်က မာမာ့သီမု ဝန်ခံစကားတွေမကြားရတဲ့ ငွေပေး ပြီး လွှတ်လိုက်တယ်ဆိုတဲ့ သံသယမျိုး သူ့စိတ်မသန့်ပေ။ မာမာနှင့် မငြိစွန်းခဲ့ဘူးဆိုတာ တိကျတဲ့အဖြေလိုအပ်နေသည်။ ပတ်ဝန်းကျင်မှာ ငွေပေးပြီး ဖြေရှင်းလိုက်သည်ဆိုတဲ့ သတင်းက ပုံနှံသွားလျှင် သူ့အတွက် အရှက်သိက္ခာပိုပြီး ကျစရာဖြစ်နိုင်သည်။ သူ ထွက်သွားမယ်။ သီတဂူ နှင့် ခေါက်တာ လက်ထပ်ပါစေ။ ဖေဖေက ငွေပေးလိုက်တဲ့ ပတ်ဝန်း ကျင်ရဲ့ ရိုက်ခတ်မှုတွေကို ကြံကြံခံမယ်တဲ့။ သားဘဝကို အဓိပ္ပါယ်မဲ့စွာ နှစ်မွန်းမခံပါနဲ့တဲ့။ မိသားစုဝင်တွေလည်း အဆင်ပြေနေပါမှ။ မမလည်း စိတ်သဘောထားတွေ ပျော့ပျောင်းပြီး အပြင်မှန်တွေရလာခဲ့သည်။ မာမာ့ ဘက်မှ ဘယ်လိုပဲလက်ထပ်ဖို့ကိစ္စ ငြင်းဆန်နေပါစေ ကောင်းကင်က စိတ်မလုံမီ။ မာမာ့ကို လက်ထပ်ယူပြီး သင့်တော်ရာဘဝမှာပဲ ခွတ်မှိတ်

နေပစ်ချင်၏။ သူ ဘယ်သူ့ကိုမှ အပြစ်မတင်ချင်တော့ပါဘူး။ ကံကြမ္မာ ကိုပဲ ပုံချလိုက်သည်။

“မင်းကိုငါ ငွေမပေးနိုင်ဘူးဆိုရင် မင်း ဘာဆက်လုပ်မလဲ မာမာ”

“ဒါဆိုရင်တော့ အစ်ကိုလေး လက်ထပ်ရမယ်။ အစ်ကိုလေး တို့က ရက်စက်မယ်ဆိုရင်တော့ မာမာ သက်ဆိုင်ရာ တိုင်တန်းရမှာပဲ”

“ဒါဆို နင့်ကို ငါ လက်ထပ်ယူမယ် မာမာ”

မမဒေဝီဆေးရုံကနေ ပြန်ဆင်းလာသည်။ မာမာနှင့်လက်ထပ် ဖို့ကိစ္စ အချိန်စောင့်ဆိုင်းရတော့မည်ဖြစ်၏။ မမကိုလည်း ရုတ်တရက် အသိမပေးလိုပေ။ သီတဂူက မမကို ပြုစုပေးနေသည်။

“ကောင်းကင်”

“ဗျာ...မမ”

“မင်း မာမာနဲ့ တကယ်ပဲ လက်ထပ်တော့မှာလား”

“အခြေအနေတွေက ဒီလိုပဲ ဖြစ်လာပြီပဲ မမ။ အဲ့ဒီတုန်းက ကောင်းကင်က မူးနေခဲ့တာပါ။ အမှန်တရားဆိုတာ ကောင်းကင်ဘက်က ဖြူစင်ရိုးသားနေပါတယ်လို့ သတ်မှတ်လို့ရတာပဲ”

“အင်းလေး ကံကြမ္မာပဲပေါ့ မောင်လေးဘဝအတွက် မောင်

လေးကိုယ်တိုင်ပဲ ဆုံးဖြတ်ပါ။ အရင်က မေမေနဲ့မမ ဝင်ဆုံးဖြတ်မိလို့ အခုလိုကြီးမားတဲ့ ဆိုးကျိုးတွေနဲ့ ရင်ဆိုင်ကြုံတွေ့ခဲ့ကြရတာပါပဲလေ”

ဒေဝီကတော့ နောင်တတွေ ကြီးမားစွာရနေသည်။ မေမေနဲ့ ဒေဝီသာ အတ္တမကြီးခဲ့လျှင် အေးချမ်းတဲ့မိသားစုဘဝလေးကို ပိုင်ဆိုင် ရမှာပါ။ ဖေဖေဆီလည်းဝင်ပြီး ဒေဝီတောင်းပန်ခဲ့၏။ ဖေဖေ ဝမ်းသာပြီး မျက်ရည်တွေပင် ပြည့်နေသည်။

“ဖေဖေ ခွင့်လွှတ်ပါတယ်။ ဖေဖေသမီးအရင်း သီတာဂူထက် ဒေဝီနဲ့ဖေဖေက သားအဖအဖြစ် နစ်တွေအများကြီးနေထိုင် လာခဲ့ကြ တာပါ။ ဖေဖေနဲ့ချစ်သဲလက်ထပ်ကြတော့ သမီးဒေဝီက သုံးနှစ်သမီး အရွယ်လေးပဲရှိသေးတာလေ”

“ဒေဝီ မှားပါတယ်။ မေမေနဲ့ဒေဝီ အတ္တတွေကြီးခဲ့မိလို့ အခုလို ဆိုးကျိုးတွေ ကြုံတွေ့ရတာပါ။ ဖေဖေအပေါ် ဒေဝီ ရိုင်းပျံ့ခဲ့မိတာတွေ လည်း တောင်းပန်ပါတယ်နော်”

“သမီးကြီးရယ်...ဖေဖေ ဝမ်းသာလိုက်တာ၊ အခုလို ဖေဖေ တို့ မိသားစုဝင်တွေ စည်းစည်းလုံးလုံး နေထိုင်ကြရအောင်ကွယ်”

ကောင်းကင်ကတော့ မိသားစုနှင့်ဝေးရာ အခန်းအပြင်ဘက်သို့ ထွက်လာခဲ့သည်။ ဒီမိသားစုက ကောင်းကင်နှင့်ပတ်သက်စရာ

အကြောင်း မရှိတော့ပေ။ သီတာဂူက ခေါက်တာသက်တန်းနှင့် လက်မထပ် ဖြစ်တော့။ မမဒေဝီကလည်း နောင်တတွေနှင့်အတူ တရားဓမ္မနဲ့ပဲ နေထိုင်ဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။ ကောင်းကင်သည် ဆုံးဖြတ်ချက်တစ်ခု ကို ခိုင်ခိုင်မာမာဆုံးဖြတ်လိုက်၏။ မာမာ့ကိုလက်ထပ်ပြီး အဝေးကို ထွက်သွားဖို့ပင်ဖြစ်သည်။

“သီတာဂူ ကိုယ် ပြတ်ပြတ်သားသားပဲ ဆုံးဖြတ်လိုက်ပြီ မာမာနဲ့ လက်ထပ်ပြီး အဝေးကိုထွက်သွားမယ်။ ဒီမိသားစုဝင်အဖြစ်ကနေ အပြီး အပိုင် ထွက်လိုက်တော့မလို့လေ”

ဖေဖေကိုရော မမဒေဝီကိုရော သူ ကန်တော့သည်။ သီတာဂူကို လည်း နှုတ်ဆက်၏။ မင်း တားဆီးဖို့မကြိုးစားပါနဲ့တော့ သီတာဂူဟု သူပြောတော့ မျက်ရည်တွေ လိမ့်ဆင်းကျလာပြီး သူ့ကို ကျောခိုင်းထွက် ပြေးသွားသည်။

“မာမာ...တို့ သွားကြမယ်”

မေမေတစ်လပြည့် ဆွမ်းကျွေးအလှူကိုပင် ကောင်းကင် မစောင့်လိုတော့။ ဖေဖေက တားမရ၍ မင်း အောင်မြင်ပါစေဟုပဲ ဆုပေးသည်။ ကောင်းကင်က မာမာ့ကိုခေါ်ပြီး တိုက်ထဲကအထွေထွေ တွင် သက်ဆိုင်ရာရဲတွေ ရောက်လာကာ မာမာအား ဖမ်းဆီးတော့

သည်။

“မာမာဆိုတဲ့ အိမ်ဖော်မလေးက အိမ်ရှင်သူဌေးကို ပြားယောင်းသွေးဆောင်ပြီး ငွေညှစ်ခဲ့တာရယ်၊ လက်ဝတ်ရတနာတွေနီးပြီး လူမိသွားတော့ လူသတ်မှုရယ်နဲ့ လိုအပ်နေတဲ့ တရားခံပြေးပါ”

“ဟင်”

မာမာဘယ်လိုမှ ဖုန်းကွယ်၍မရတော့ဘဲ ဝန်ခံလိုက်ရသည်။ နယ်ကနေ ရှောင်ပုန်းပြေးရင်း ဒီမှာ အလုပ်ဝင်နေခြင်းပင်။ မာမာ ငိုယိုပြီး သူ့ကို တောင်းပန်သည်။

“အစ်ကိုလေးမှာ ဘာအပြစ်မှမရှိပါဘူးနော်၊ မာမာက အကောက်ကြံတာပါ။ အစ်ကိုလေးနဲ့မာမာ လုံးဝမငြိစွန်းခဲ့ပါဘူး။ မာမာ မှားပါပြီ။ အစ်ကိုလေးနဲ့မမလေးသီတဂူ သန့်သန့်ရှင်းရှင်းလေးပဲ လက်ထပ်ကြပါနော်”

မာမာ့ကို သက်ဆိုင်ရာတွေက လက်ထိပ်ခတ်ကာ ဖမ်းဆီးခေါ်ဆောင်သွားသည်။

“အမလေး... ကြောက်စရာကောင်းလိုက်တာ မောင်လေးရယ်၊ မာမာက တော်တော် အကောက်ကြံတတ်ပြီး ရက်စက်တတ်တာပဲ”

မာမာအလုပ်ဝင်တာ သုံးလလောက်ပဲရှိသေးသည်။ ပြဿနာ

တွေက သူ့ဟာသူ ရှင်းလင်းသွား၍ ကောင်းကင်လည်း စိတ်သက်သာရာ ရသွားခဲ့၏။ ဖေဖေကတော့ အတိတ်ကအဖြစ်အပျက်တွေကို မေ့မစ်လိုက်တော့တဲ့ ဒီနေ့ကစပြီး မိသားစုဝင်တွေ ချစ်ချစ်ခင်ခင်နဲ့ ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင်နေထိုင်ကြဖို့ပဲ ပြောသည်။

“သား ကောင်းကင်က ဖေဖေတို့မိသားစုကို စောင့်ရှောက်ဖို့ တာဝန်တွေရှိသေးတယ်ကွယ်၊ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတွေကို သားပဲ ဦးစီးလုပ်ရမှာပါ”

ကောင်းကင်ကတော့ ပြဿနာတွေ ရှင်းလင်းသွားပြီဖြစ်၍ မိသားစုတာဝန်တွေကို အစွမ်းကုန်ထမ်းဆောင်ဖို့ အဆင်သင့်ဖြစ်သည်။ သူတို့မိသားစု အေးချမ်းသွားရတာကို မေမေလည်း တွေ့မြင်စေချင်လာ၏။ ဒါပေမယ့်လည်း ကံကြမ္မာပဲလေ။ မိသားစုတာဝန်ယူရမည့် သူ့စိတ်တွေ ရွှင်လန်းတက်ကြွနေသည်။

“ကောင်းကင်”

“သီတဂူ”

“ကံကောင်းလို့နော်”

“ဘာကိုလဲ သီတဂူ”

“ကောင်းကင်နဲ့ သီတဂူတို့ အဝေးကြီးဝေးကြီးရတော့မိလို့”

လေ၊ ပျော်လိုက်တာ။ သီတာဂူ အရမ်းပဲ ဝမ်းသာပျော်ရွှင်နေတယ်
ကောင်းကင်ရောဟင်”

“သီတာဂူရယ်... သီတာဂူထက် အဆပေါင်းများစွာ ဝမ်းသာ
ပျော်ရွှင်နေတာက ကိုယ်ပဲလေ။ သီတာဂူကို ကိုယ်ချစ်တယ်”

“ကိုယ့်ကိုရော သီတာဂူ ချစ်တယ်”

“သီတာဂူရယ်”

“ကိုယ်ရယ်”

ကောင်းကင်နှင့်သီတာဂူ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် တင်းကြပ်
စွာ ပွေ့ဖက်ထားရင်း ကြားလေသွေးရင်တောင် ဝေးမှာကြောက်သည့်
ဒီ... ကဲ့ မလွတ်တမ်း ပွေ့ဖက်ထားရင်း ကောင်းကင်ရဲ့ အနမ်းလေးတွေက
သီတာဂူကို နှင်လေးပေါ်သို့ ဖြူလေးထိတွေ့ကျီစယ်နေလေသည်။

